

A Illuminati doc. fratris Francisci de Bay
ronis ordiſ adinor: pūinte ſancti Ludou
ci in Quartū ſuiaz vtiliſſimū reſoluſſimū
ordinatū cōpletūq; ſcriptū feliciter icboatur.

**Amaritanus ille
pessimus.**

Circa istam qōnē intelligendū est q̄ in veteri lege fuerunt quatuor genera sac̄or̄. ¶ Quedam enī fuerūt moralia: que ordinabant homīnē ad p̄fectū

Secundo querit. Utrū sacramentū
circūcisionis cōferat grā.
De nō. qz glosa in ep̄la ad Rō. dicit qd non
cōferebat grām fed tñ amouebat culpā.
¶ In p̄tū est Aug. qui dicit. Qd nūc fa-
cit baptisimus. circūcisio tunc faciebat.

Circa istam qñonem ¶ sunt due opiniones, una dicit q̃ so-
lum abolebat culpā. Ratio est: q̃ baptisimus circūcisio
nō prececlit. Sed si circūcisio p̃ferret gr̃as: ⁊ amoueret
culpā: nō esset peccellentia baptisimi. hoc aut̃ est falsiss: q̃
vt dicit Ap̃lus ad hebreos. Meliora sunt spūalia corpo-
ralibus. Sed baptisimus est spūalis: circūcisio corpo-
ralis. ¶ Alij dicit oppositū q̃ circūcisio aliqua
grām p̃ferrebat: s̃ imperfectā. Erat. n̄. lapsus tūc origi-
lis peccati: cū igit̃ deus nunq̃ defuerit humano generi,
congruū fuit pro omni statu esse remediū aliq̃ cōtra
originale peccatū. Sed tūc erat originale peccatū:
ergo deuit q̃ ibi esset remediū paruulis: qui nō habe-
bant fidē. ¶ Et cōfirmat quibus rōnibus. Pr̃ma est:
q̃ de potentia ordinata deus nō ordinauit aliq̃z q̃
sit in gr̃a: vel in culpa: sic q̃ oīs bō vel saluet̃ vel dānet̃.
¶ 2^a arguit ex deductione Dionysij de diuin. no. ca. 4.^a
Sicut inq̃r sol illuminat oīa corpora sup̃iora ⁊ inferio-
ra: nisi habeat obstaculū: ita deus. Sed per circūcisio-
nem amouebat obstaculū: q̃re: ergo deus grām infundebat.

Etd evidentiā tamen predictoz sunt qua
tuoz intelligenda ad hunc

Denup. r cō
piscētia. li. 2.
Op. 2^a aliorū
q̄rū t cū sco.
13. r hoc de fa
cro loquēdo.

9. Gre alibi.

F
Semp p^o la
psū suū reme
diū 3 or giale
En p^o abso
luta dei possit
pari medium.
vide sco. hic t
punc. j. q. 3. t
ilios.

ཇོ་མོ་གླང་མ་།

G
Baptism⁹ cir-
cūcisionē ex-
cedit 4^e. et to-
tidē illa desic.

State circuit
volume 4th.

ଜୋଡ଼ା.୨.

Țepoz varie
asrefpcu cir
uifonle 4^e.

Gene. 17.
II

H

10.19.

erimõe cir-
cifiõe 4^{or}:
qd miffice fi
tebant.

4^m Franc. 22.

Z

I
Defende ma-
si volueris sa-
cile.

resurrectionis nostre in qua ois superfluitas rescabif-
a nā. Magister tñ dicit q̄ p̄ueniebatur aliqñ dies p̄-
pter periculū. Sed aliq̄ hic nō tenent eū. ¶ Quarto: qz
cum cultro lapideo fiebat: v̄p̄z in Josue 5. 7. signabatur
chiz: cui v̄tute p̄ctm̄ diebat. ¶ Ad arg^m ps. 136. III.

Tertio querit. Vtrū aliq̄s posset esse
in statu neutro in veteri testō:
qui nō fuisset in grā nec in culpa. Et videtur
q̄ nō: qz in euāgelio habet. Qui nō est me-
cum: contra me est. Matt. 23. ¶ Contra. in
euāgelio. Dixerunt discipuli: vidimus quendā egien-
tem demonia: qui nō seq̄t nos. Luce 9. Inq̄rit ille
egiebat demonia erat p̄tra demones: p̄p̄is nō erat
inimicus ch̄i. Inq̄ritum v̄o nō sequebat aplos 7 ch̄m 7
vitā ch̄i nō erat amic^{us} ch̄i: 7 sic nec inimic^{us} nec amic^{us}.

vide scō. d. 1.
h. 9. 6. op̄ic.

K

25. alior.

Circa istam q̄nē inducuntur quatuor conclusiones.
¶ Prima est: qz in generatione nālī pus
nā inducūt forma q̄ expellat cōtraria: qd̄ rōne dispu-
tationis pbat quatuor rōnibus. ¶ Primo sic. Aliq̄s
aliqua duo sic se habent q̄ vni repugnat esse in vnū
so sine alio. 7 nō cōtra illud v̄ pus inducitur: cui nō repu-
gnat esse sine alio. Sed expulsiō repugnat esse sine in-
ductione: 7 nō cōtra: ergo 7. ¶ Probatio minoris: qz
nō pōt aliqd̄ expelli nisi sit inductū pus. Inductio autē
cōuenit per se expelli p̄ accidens. Sed qd̄ cōuenit p̄ ac-
cidens cōuenit ab extrinsecō: pōt ergo aliqd̄ induci 7
nō expelli a deo. ¶ Scdō sic. Imposse est q̄ cā natura
lis causans in esse: vel in fieri: auctat a causando si sit
presens: nisi adueniat aliqd̄ impedimētū: qd̄ pus nō erat.
Sed mā in suo genere causarū formā nālīter. 7 semper
causabitur nec deficiet nisi agens cōuertat eā ad causan-
dū aliā. cā 7 definitiōnis est: qz ab agēte inducūt ad cau-
sandū aliā: sed prius est cā effectū. ergo 7. ¶ Tertio qz
imposse est q̄ sit transitus a dīctōrio in cōtradictōriū
nisi facta mutatione in aliquo extremoz: sed mā cau-
sare 7 nō causare sunt extrema dīctionis: ergo muta-
tio aliqua facta est in ipsa: 7 ista nō pōt esse nisi p̄ aliqd̄
agēs aliqd̄ sibi ip̄m̄ens: 7 ita per ip̄sionē sit transit^{us}:
7 ita pōt erit talis imp̄essio q̄ def̄ dīctio ista: 7 p̄p̄is
ip̄essio forme est cā definitiōnis huius. ¶ Quarto qñ
aliqd̄ agens intendit aliqd̄ p̄ se 7 aliqd̄ p̄ accēs pus at-
tingit illud qd̄ est per se: qd̄ illud qd̄ est p̄ accēs. 7 cor-
ruptio solū intendit p̄ accidēs: induction autē forme per
se. ergo pus forma nālīter inducūt q̄ alia corrumpatur.
¶ 2^a p̄clusio q̄ idē in formis accidētālīb^{us} dōm est: 7 p̄
eadē patet. Sed fiat talis rō specialis. Quādo inducūt
forma albedinis in corpore nigro. nō iō inducūt: qz ista
expellit: sed cōtra: sed hoc dicit causaz: ergo 7. sed ita
est hic: qz pōt expelli nigredo nō introducendo albedi-
nē: sed mediū colorē: sed eo q̄ albedo inducūt nigredo
expellit. ergo sequet^{ur} p̄positio. ¶ 3^a cōclusio: qz idē est
in artificialibus: quoz effectus est solus motus localis.
naz motus quo volabz 7 h̄s instrumenta agunt est qz
volabz deducunt ad aliqd̄ vbi. 7 sit sic expulsiō corpo-
ris: tunc sic. Agens mouens volabz nō ex alio scindit
corpus nisi qz attingit illud vbi pus: 7 inq̄rit artifex in-
tendit scissionē. primo ergo motina respicit per seipm̄
vbi 7 totum aliud ex cōsequēti inq̄rit mouens: sed fra-
ctio cōtinuū nō est vbi: sed aliqd̄ p̄ns. ¶ 4^a cōclusio: qz
ita est q̄ in virtutibus intellectualib^{us} 7 habitibus con-
trariis. Quā enim aliq̄s vult corrumpere habitū p̄trariū
7 inducere aliū. hoc facit per actū: sed actus nō necessa-
rio expellit cōtrariū habitū: qz stat actus cum cōtrario
habitu: sed actus generat habitū p̄ se simplr. ergo pus
respicit generationē huius q̄ expulsiōnes. ¶ Contra B
instatur 4^a. ¶ Primo: qz in eodē erunt forme cōtrarie
ex quo illa duo signa sunt in eodē instanti. ¶ Scdō qz
terminus ad quē est posterior a quo: sed expulsiō respi-
cit terminū a quo. ¶ Tertio qz in artificialibus pus v̄
esse remotio partū: q̄ iductio forme vel figure. ¶ Quar-
to qz fm̄ Aug. super Jo. pus op̄s exp̄pare vitia q̄ in se
ranur virtutes. ¶ R^o ad p̄m̄: cōcedo q̄ in eodē
signo nature respiciunt cōtraria idēz subiectū: pro illo
enim signo pro quo aliqd̄ est albū: pro eodēz competit
potentie

I
25. pp̄ia.
Dati ista nē-
strū iter grāz
7 culpa 8 po-
absol. dei cus
scō. tenet.
25. 4^a.

Disticta 7 trā
sina duplex.

M

Disticta cōpla-
centia 7 accē-
ptatio dīst.

Reconciliatio
duplex.

Dubium.
Culpa 7 grā
qñ opponūt

Culpa actū
transcūte qd̄
dicit.

¶ Si volendi: ergo eū h̄z gratū. Si nolendi: ergo eū odit.
¶ Ad p̄m̄ dico q̄ transitus ille vel pōt esse inter aliqua
distantia rōnis: 7 tunc op̄s esse per mutationē realē. vel
pōt esse distantia rōnis: 7 tunc nō op̄s q̄ sit mutatio rea-
lis: sed sufficit q̄ sit fm̄ rōnem. ¶ Acceptatio autē ista
passiua: quā acceptat aliquis de nō accepto nō est aliqd̄
reale: sed apponit tñ respectus rōnis. videlz respectus
acceptationis: quē ponitur tñ in ista re: quē alio modo
se h̄z. ¶ Ad 2^m dōm q̄ deus bene h̄z actū cōplacētie
in aia in puris naturalibus constituta. Sed ille act^{us} nō
est actus quo acceptat ad vitam eternāz libere. ¶ Ad
3^m dōm q̄ istud reconciliari pōt intelligi duplr. vel q̄
sit ei^{us} amic^{us}: 7 nō op̄s tñ hoc ponere in p̄posito. Alio
modo q̄ nō inimic^{us}: 7 ita potest esse reconciliatio sine
gratia data. ¶ Ad 4^m dōm q̄ deus habet actum volē-
di cōplacētie naturalis sicut in alijs pulchris. ¶ S̄z
tñ remanet dubiū: de p̄uatiue oppositis: quia videt^{ur}
q̄ alterum necessario insit susceptiō. ¶ Dico q̄ culpa
7 gratia sunt imēdiata ad modū p̄trarioz: sed ibi est rō
reatus: vel respectus rōnis: qz remanet transeunte actu
peccati talis respectus: pōt autē deus facere subiectum
sine contrarie oppositis: vñ culpa nō videt^{ur} addere nisi
quēdā respectū obligationis ad penā eternā: vel respec-
tū offensionis ad voluntates diuinā. ¶ 25. III.

Quarto querit. Vtrum circūcisio pus
natura cōferebat grām q̄ ex-
pellebat culpā: vel cōtra. Et videt^{ur} q̄ sic
qz in maliuolā aiam nō introibit sapientia.
sapientie p̄mo. ergo 7. ¶ Cōtra. ois doctri-
na 7. qd̄ Aug. exponit q̄ illa quē pertinent ad gratiam
sunt p̄iora istis quē auferunt culpam.

In ista

q̄nē inducuntur quatuor conclusiones.
¶ Prima est: qz in generatione nālī pus
nā inducūt forma q̄ expellat cōtraria: qd̄ rōne dispu-
tationis pbat quatuor rōnibus. ¶ Primo sic. Aliq̄s
aliqua duo sic se habent q̄ vni repugnat esse in vnū
so sine alio. 7 nō cōtra illud v̄ pus inducitur: cui nō repu-
gnat esse sine alio. Sed expulsiō repugnat esse sine in-
ductione: 7 nō cōtra: ergo 7. ¶ Probatio minoris: qz
nō pōt aliqd̄ expelli nisi sit inductū pus. Inductio autē
cōuenit per se expelli p̄ accidens. Sed qd̄ cōuenit p̄ ac-
cidens cōuenit ab extrinsecō: pōt ergo aliqd̄ induci 7
nō expelli a deo. ¶ Scdō sic. Imposse est q̄ cā natura
lis causans in esse: vel in fieri: auctat a causando si sit
presens: nisi adueniat aliqd̄ impedimētū: qd̄ pus nō erat.
Sed mā in suo genere causarū formā nālīter. 7 semper
causabitur nec deficiet nisi agens cōuertat eā ad causan-
dū aliā. cā 7 definitiōnis est: qz ab agēte inducūt ad cau-
sandū aliā: sed prius est cā effectū. ergo 7. ¶ Tertio qz
imposse est q̄ sit transitus a dīctōrio in cōtradictōriū
nisi facta mutatione in aliquo extremoz: sed mā cau-
sare 7 nō causare sunt extrema dīctionis: ergo muta-
tio aliqua facta est in ipsa: 7 ista nō pōt esse nisi p̄ aliqd̄
agēs aliqd̄ sibi ip̄m̄ens: 7 ita per ip̄sionē sit transit^{us}:
7 ita pōt erit talis imp̄essio q̄ def̄ dīctio ista: 7 p̄p̄is
ip̄essio forme est cā definitiōnis huius. ¶ Quarto qñ
aliqd̄ agens intendit aliqd̄ p̄ se 7 aliqd̄ p̄ accēs pus at-
tingit illud qd̄ est per se: qd̄ illud qd̄ est p̄ accēs. 7 cor-
ruptio solū intendit p̄ accidēs: induction autē forme per
se. ergo pus forma nālīter inducūt q̄ alia corrumpatur.
¶ 2^a p̄clusio q̄ idē in formis accidētālīb^{us} dōm est: 7 p̄
eadē patet. Sed fiat talis rō specialis. Quādo inducūt
forma albedinis in corpore nigro. nō iō inducūt: qz ista
expellit: sed cōtra: sed hoc dicit causaz: ergo 7. sed ita
est hic: qz pōt expelli nigredo nō introducendo albedi-
nē: sed mediū colorē: sed eo q̄ albedo inducūt nigredo
expellit. ergo sequet^{ur} p̄positio. ¶ 3^a cōclusio: qz idē est
in artificialibus: quoz effectus est solus motus localis.
naz motus quo volabz 7 h̄s instrumenta agunt est qz
volabz deducunt ad aliqd̄ vbi. 7 sit sic expulsiō corpo-
ris: tunc sic. Agens mouens volabz nō ex alio scindit
corpus nisi qz attingit illud vbi pus: 7 inq̄rit artifex in-
tendit scissionē. primo ergo motina respicit per seipm̄
vbi 7 totum aliud ex cōsequēti inq̄rit mouens: sed fra-
ctio cōtinuū nō est vbi: sed aliqd̄ p̄ns. ¶ 4^a cōclusio: qz
ita est q̄ in virtutibus intellectualib^{us} 7 habitibus con-
trariis. Quā enim aliq̄s vult corrumpere habitū p̄trariū
7 inducere aliū. hoc facit per actū: sed actus nō necessa-
rio expellit cōtrariū habitū: qz stat actus cum cōtrario
habitu: sed actus generat habitū p̄ se simplr. ergo pus
respicit generationē huius q̄ expulsiōnes. ¶ Contra B
instatur 4^a. ¶ Primo: qz in eodē erunt forme cōtrarie
ex quo illa duo signa sunt in eodē instanti. ¶ Scdō qz
terminus ad quē est posterior a quo: sed expulsiō respi-
cit terminū a quo. ¶ Tertio qz in artificialibus pus v̄
esse remotio partū: q̄ iductio forme vel figure. ¶ Quar-
to qz fm̄ Aug. super Jo. pus op̄s exp̄pare vitia q̄ in se
ranur virtutes. ¶ R^o ad p̄m̄: cōcedo q̄ in eodē
signo nature respiciunt cōtraria idēz subiectū: pro illo
enim signo pro quo aliqd̄ est albū: pro eodēz competit
potentie

N

1. de doctrina
ch̄iana querit
alibi.

25. 4^a.
Inductiones
forme subdalis
nālī gēne nā
pcedē expul-
sionē 7 ne qd̄
pbat 4^a.

O

P

De formis ac-
cidētālīb^{us} nā-
lib^{us} 7 artificiali-
lib^{us} idē 13.

Q

Idē in v̄nū
bas 7 habitus
tēdū affert

21. Corru-
ptionem.
25. 4^a.

lo pus
q ex
q sic
icntia.
doctri
atiam

iones.
li pus
dispu
icūq
nuer
repu
re in
isqz
autē
pac
luc
tira
fi fir
erat.
aper
lan/
cau
io qz
riuz
can
uta
liqō
fir?
nis
qñ
at/
oz/
er
ur.
p
De formis ac
cidētibz nā
lib? caritica
lib? idē 13.

Expulso est
expulso post
rior: pñdera

Sacra quor?
C
Sed de co. can
agores h de
nā r suffic
itā hōrū.
Du? multip?
Necessitas sa
cramentoz q?
Etilitas sacro
rū que?

Cognitas sa
cramentoz q?
D
2. pby. t. c. 22.
Oppozitū
sacroz que?

De cathesi
mo nōm r
crozismo.

Sacra a chō
lo instituta
est.

I. I. Coru
ionem.
bo 4°.

I. I. Coru
ionem.
bo 4°.

I. I. Coru
ionem.
bo 4°.

A potentie q in fit nigrudo: r in toto trāstū respiciunt sub/
iectū p eodē signo nā: ergo p eodē signo nāe nō expel
lit r introducū: sed duo signa durationis rident vni si/
gno nāe. r multa signa durationis rident vni signo nāe.
Ad 2^m cōcedo q transmutatio pus respicit terminū
a quo: sed dico q nō est in eodē instāti termin? a q r ei?
expulsiō: sed pus est q expellat. Sed quō pōt expel
li q nō est? Intelligendū est q qñ termin? ad quē in/
ducit: tūc est actū. sed in expulsiōne terminus dū expel
lit: r tūc nō est hoc p in instāti actionib? posterio.
igit est expulsiō q ipsa culpa que expellitur. Ad 3^m
dico q pus ordine nāe fit acquisitio vbi r expulsiō prius
q acquisitio forme. Ad illud Aug. Dico q Aug? intē/
dit de vñtib? puris sine vitis admixtis. Sed sunt
ne in eodē instāti durationis? Dico q in instāti
idē est fieri r factū esse: r destrui r destructū eē. Sed
vñ tunc q aia pto eodē instāti sit deo accepta r odiosa:
q pus ordine nāe est grata r in eodē instāti oppositū.
Dico q pro eodem instāti nāe cōueniunt cōtraria
eidē potēte: sed p illo instāti durationis nō sunt simul
grā r culpa: sed cum expulsiōne: q culpa non est simul
cū expulsiōe culpe: sed expulsiō est posterior. Ad ar/
gumētū in pñcipio patet qd oīm est. **Questio. I.**

**Ad ad sacramenta none legis acce
damus rē.**

Circa distinctionē 2^m r 3^m quero 4°
qōnes. Prima est. Utroz sa/
crāmēta noue legis sint imēdiatē instituta a
chō. Et vñ q nō: q in euāgelio nō habet vbi fuerint
ab ipso instituta. rē. Cōtra: q Joānis p. 3. r veri
tas pñsuz chm facta est sicut lex p Moyses data est.
videndū est de sacris quor sunt. Et
certū est q septe. C. Primū est ba/
ptismū ad spūalē ordinās regenerationē. C. Scōdo cō/
firmationis ad spūsancti cōfirmationē. C. Tertiu cu/
baristie. C. Quartū penitētie. C. Quintū extreme vn/
ctionis. C. Sextū ordinis. C. Septimū matrimony.
C. Querit pmo que fuit necessitas. C. Dī q necūz fuit
ad vñtatē r verā cōformitatē religionis chīane: vt p
aliqō signū sensibile cōueni: ent inter se r distingueren
tur ab infidelibz. C. Scōdo que fuit vñtilitas. C. Dī q in
merito maxime vñtis r nobilissime. scilicet que oxidat
hoiem pñpue inter alia ad deū. C. Alius aut sacralis
sunt actus vñtis vñtis r munio cōtra hostis insultus.
C. Tertio que cōgruitas. C. Dī q lex euāgelica pcel
lit aliā: sicut in veteri testamēto fuerūt sacra cōgruū
fuit q ē i nouo. C. Quarto que opportunitas. C. Dī q
ars imitat nām inqū pōt. In nā aut est pus gnō: de in/
de cōstitutio in aliquo gradu necio: vel deductio ad
aliqū gradū necūz: ita est in spūali vita baptisū dat
esse simplr: cōfirmatio cōsolidare eucharistia restaurat:
penitētia lapsus releuat: extrema vñctio pñmunit cōtra
inimicos: matrimony pñfessores huius legis multipli
cat. C. S. oīz dubiū de cathesismo: si est sacm. C. Dī
q nō: sed ibi inferē quedā dispō ad susceptiōne bap^m.
Exorcismus etiam non est sacramentum: sed hz aliqua
vim expellendi demones.

Secunda particula. Utroz ista sint a chō institu
ta. C. Dī q sic. Sacra dñt. n. vim colla
tiū qz quā nullus pōt dare nisi psona oīna. C. Scōdo
ex ipsoz imutatione: q papa tantā hz pñatē qñtā habuit
Petrus: r tamē remouere aliqō sacm nō pōt: ergo rē.
C. Tertio qz totū cōciliū nō pōt instituire aliqō sacfz:
C. Quarto qz nō pōt dispensare simplr qñt ad subz

sacri. C. Sed querit in quo loco habet q fuerit a chō
instituta sacra. C. Dī q de baptismo habet Matth. vi
timo. Ite baptizate rē. C. De pñmatione Matth. 19.
qñ iponebat man? sup pñeros: in pñmitione ecclesia apñ
p ipositionē manū cōfirmabāt: vt oī in actibz. C. Sa
crāmētū eucharistie. Matth. 26. Voc est corpus meū.
C. Penitētie Jo. 19. Quorum remisistis peccata rē.
C. Extreme vñctionis. Marci 6. Ungebant multos
egros oleo. C. Ordinis Luce. 22. Voc facite i meā cō/
memorationē. In hoc enīz vbo dedit eis potestātē cōfi
ciendi corpus suū r instituit sacerdotes. C. De sacro
matrimony: put est noui testamēti. Matth. 19. vbi oī
cit q nō licet dimittere vporē qñqz ex cā. C. Sed a q
efficaciā habuit: C. Dī q a voluntate oīna vt acceptatē.
a passionē chīstī: vt a cā meritoria. Ab incarnatione tñ
bnt oīa radicalē a voluntate diuina pñmo: qz p voluntatē
suā determinat ad dandū talē vñtē sacris. C. Qd. II.

Secundo querit. Utroz bap^m Joānis
fuerit sacramentū noue le/
gis. De sic: q ab ipso incepit nouū testamē
tum. C. Cōtra: qz sacramenta noue legis sūt
indelebilia: sicut rē.

Hic est intelligendū: q sacra dicunt 4°. C. Primo
largissime vt sacm. i. secretū: sic oīa in sa
cra scriptura pñt dici sacramēta. C. Scōdo large: vt est
sacre rei signū: ita figure r ceremonie poterāt dici sa
crāmēta. C. Tertio pñpue: qz inuisibilis grē visibilis for
ma: ad huc nō est cōpleta diffō: qz isto mō missio spūs
sancti pñt dici sacm. C. Quarto. pñpissime quō ipz
diffinit. Scōtus r declarat diffuse. Sicut enīz q bēret a
pñcipe q qñqz haberet tale signū fieret sibi hoc. Ita
oīes instituit ista signa voluntarie recipiētib? ea cōfer
re grām. C. Jo oīz q sacm est signū sensibile efficac/
ter representās aliqō ex institutione diuina. C. Primo
mō pōt dici q baptisū? Joānis fuit sacramētū: r scōdo
r tertio: sed nō quarto: qñ nō habebat efficacaciā gratiā
cōferendi. C. Sed querit que fuit forma baptisū Jo.
C. Dī q ista. baptisū te in note venturi. C. Scōdo. quis
fuit eius effectus. C. Dī q dispositio ad baptisū chī:
que forte erat qdā habilitas r dispositio: seu credulitas
r humilitatio in credēdo. C. Tertio. si debebat iterari.
C. Dicit magister q nō: si ponebat spēs in mediatoze:
sed si absolute sumebant eum: rebaptizari debebant.
C. Quarto. si aliquo mō pñerebat grām. C. Dī q sic. ex
opere operantis tñ: nō ex opere operato: qz nullam effi
caciā habebat cōferendi gratiam.

Secunda particula est quare chīs voluit baptiza
ri. C. Dī q pñt quatuor. C. Primo: qz
fuit mediator vñtis testamēti. Ideo voluit circūci
di: vt legibus finem imponeret: r baptizari vt legē euā/
gelicāz inchoaret. C. Scōdo. vt humilitatē doceret sicut
ait Joāni. Sic decet nos implere omnem iustitiam.
C. Tertio. vt dignitatē Joānis extolleret r esset eius
patrinus. C. Quarto. qz per contactū mundissime car
nis sue fuerūt aque sanctificatē: r regenerationē eis tri
buit. C. Sed occurrit dubiū. si aliquas formas indu
xit in aquis: per quā fuerūt sanctificatē. C. Dicit q nō:
qz aut esset corporalis: aut spiritalis. Si corporalis: nō
pōt esse efficac ad sanctificandū animā. Nec spiri
tualis: qz corpus nō est capax talis forme: vt infra dice
tur. C. Scōm dubiū. qd cōtulit aquis. C. Dicitur q
sicut ex institutione regis nummus pōt institui ad plus
valendū in regno suo: hoc tñ nō faceret per aliqō abfo
lutū: sed respectiū. Ita deus ordinauit oēm aquā tāq
mām debitam pro baptismando: nō q aliqō absolutum
ipñfessit: qz intelligi hū? scificatio. C. Qd. III.

4^m Gran. 20. Z Z

E
Dubiū 2°.
Idē. 10. 20.

2. c.
Idē iaco. 5.
Idē mat. 26.

2. I. habent.
Efficacia sa
crāmētoz vñ?

F

pm articulus.
Sacm 4° in
mūtur.

2. I. 14. q. 2.

G
Idē rñtus

2. I. 14. q. 2.
Joānis sacfz.
Dubiū 4°.
2. I. 14. q. 2.
Jo. qdō itera
būz gñqz col
lauium?

H
2° articulus.
Chīs baptiza
ri voluit rñe
q dñplici.
2. I. 14. q. 2.

Dubiū dup^o.

2. I. 6. q. 7.
Quid cōtulit
chīs aquis. in
suo a Jo. 12.
pñmo vñ vis
regnatūa hīe
dñr nōtāt.

in si alig
s. C. Ur
st q ba
eadem
rat 4.
nt aliq
latis. Et
r vboni
similia.
ormita
neret in
gn per
terpolo
reione
dit tunc
p talia
Sed
ad pro
noie pa
to ex
et ista
lus sub
abant
ant in
fieri.
as in
bolica
bitu
legia.
e iplo
q est
itqr
esed
III.
ismi
cir
te le
tra:

Circa sba sen
formi baptil
mi ptingit et
rare 4.
De interpon
vboni et foia.

Quia baptil
mi quis?

Quia baptil
mi quis?

Quia baptil
mi quis?

Quia baptil
mi quis?

Quia baptil
mi quis?

Quia baptil
mi quis?

A
Du m mup
Lent vt sco
am. Pulo
Aug. 3. p
m. 4. p
m. 4. p

Peccant m
veniale. Pe
nus 4. q. 2.

Jo. 1. 4.
Extra 8. regu
latois.

Actum. 11.
Actum. 16.
De parifica
tione. P. 1.
De parifica
tione. P. 1.

Actum. 16.
De parifica
tione. P. 1.

Actum. 16.
De parifica
tione. P. 1.

Actum. 16.
De parifica
tione. P. 1.

Actum. 16.
De parifica
tione. P. 1.

Actum. 16.
De parifica
tione. P. 1.

Actum. 16.
De parifica
tione. P. 1.

Actum. 16.
De parifica
tione. P. 1.

Actum. 16.
De parifica
tione. P. 1.

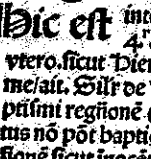
Actum. 16.
De parifica
tione. P. 1.

care mortaliter g ex tunc viret eis. Sed occurrit
dubia. C. Primum est de disceptatione Pauli et Petri in
antiochia: quod videtur quod non erat licitum indeis cum gentilibus coica
re. Modo in antiochia Petrus edebat cum gentilibus: po
stea Jacobus misit legatos ad eum: et coram eis Petrus non
comedebat cum gentilibus: nunc dicit Paulus. Tu indeus
cum sis etc. C. Dic aliquid reprehendit Paulus: quod surrexit in
principio apostolorum: sed tunc verum est quod Petrus peccavit ve
nialiter. C. Sed disputatio est iter Hieronymus et Aug.
quod dicit Aug. quod scriptura dicit sic et non ediderat. C. Co
tra arguit Hiero. C. Sed doctores tenent eum Aug. quod
peccavit: sed non nisi venialiter: quod et quo apostoli spiritum
sanctum receperunt: non potuerunt peccare mortaliter. C. Di
ctum est enim eis ut maneat vobiscum in eternum spiritus verita
tis. C. Aliter videremus eum peccasse mortaliter: quod citius
scandalum nasci punitur: quam quod veritas relinquatur. C. Prin
ceps ecclesie non debebat vitare peccata per scandalum quod
amaret. C. Sed tunc est dubium de purificatione Pauli.
C. Dic quod non potest bono modo excusari nisi dicat quod licitum
erat tunc in Hierusalem legalia observare. C. Sed quod
Timotheum circumcidit in antiochia: C. Dic quod fuit copul
sus per scandalum falsos fratres intrantem quod volebat explo
rare libertatem que est in Christo iesu. C. Vel dicit quod fuit fa
cta illa operatio nondum erat veritas legalia: fuerunt tamen to
taliter enata in morte Christi. C. Quid ergo valebat illis quod
non constabat de eorum: C. Dicit quod ex merito operantis
poterat aliquid conferre gratiam: sicut de mulieribus in fide
parentis. fuit autem reuelatione spiritus sancti promissum me pu
tare: quod lex illa antiqua fuisset mala et illicita: verum ex
tunc de se efficaciam non habebant.

Incipit de aliquos suscipe.
Post hoc sciendum est.

Incipit 4. et 5. distinctio.
C. Circa quod que
ro 4. quodones. C. Prima est. vtrum parvuli
sint baptizandi. Et videtur quod non. Aug. de ve
ra religione ait. Dis Christi actionis est in
structione: sed Christus fuit baptizatus: adultus ergo etc. C. Contra.
quod fuit ipse: quod operatur circumcisio operatur nunc baptis
mus. C. Sed Christus fuit parvulus circumcisus: ergo etc.

Incipit 4. et 5. distinctio.
C. Circa quod que
ro 4. quodones. C. Prima est. vtrum parvuli
sint baptizandi. Et videtur quod non. Aug. de ve
ra religione ait. Dis Christi actionis est in
structione: sed Christus fuit baptizatus: adultus ergo etc. C. Contra.
quod fuit ipse: quod operatur circumcisio operatur nunc baptis
mus. C. Sed Christus fuit parvulus circumcisus: ergo etc.

Incipit 4. et 5. distinctio.
C. Circa quod que
ro 4. quodones. C. Prima est. vtrum parvuli
sint baptizandi. Et videtur quod non. Aug. de ve
ra religione ait. Dis Christi actionis est in
structione: sed Christus fuit baptizatus: adultus ergo etc. C. Contra.
quod fuit ipse: quod operatur circumcisio operatur nunc baptis
mus. C. Sed Christus fuit parvulus circumcisus: ergo etc.

tatem et sic melius est nunc quod tunc. C. Tertio. quantum ad
remissionem peccatorum. tunc erat melius: quod cum baptizatus
remittat omne peccatum: et constat quod talis posset peccasse
mortaliter. C. Quarto. quantum ad cumulationem merito
rum: et sic melius est nunc simpliciter quod tunc: quod omnes actus qua
tuncque boni ante baptismum non possunt ad vitam eternam:
et tunc magis videtur utile hinc unum gradum de merito quod si di
mitterent omnia peccata: dummodo per penitentiam diluatur culpa:
sed non pena. C. Et ideo melius est esse in purgatorio et susti
nere penas maximas: et hinc unum gradum de merito: et de
gratia quod si in fine vite baptizetur et statim euolaret. C. Se
cundo. si morales. C. Tertio. si theologicas. C. Quarto.
si dona spiritus sancti. C. Dicitur ad omnia ista quod sic. quod i donis
spiritus sancti continentur virtutes morales et intellectuales. S.
fm Aug. de baptismo parvulorum. Dona spiritus sancti in
eis infunduntur. C. Sed quod possunt eis virtutes morales:
C. Dicitur quod non possunt eis pro illo ipse: sed dantur eis ad
ornamentum anime: et qui videret animam intuitu: pulcherrima
ea videret. quod sunt adulti non experiri actus illarum
virtutum moralium et intellectualium: unde nihil faciunt ad
substantiam actus. C. Sed occurrit dubium: si parvulus potest
in vtero baptizari: videtur quod non: quod nondum est natus nec
generatus. et ideo non potest renasci nec regenerari: cum igitur
baptismus sit regeneratio vel renasci spiritualiter: ideo bapti
zari non potest. C. Ite qui non sunt de gremio ecclesie mili
tantis baptizari non possunt: sed tales non sunt de gremio ec
clesie militantis: ergo etc. C. Si tamen apparet caput: potest quod in
eo omnes sensus vigent: et actus potentiarum et organa sunt in
capite. C. In aliis autem membris non possunt esse quodlibet.
C. Sed tamen Scimus videtur declinare ad partem oppositam:
quod anima est tota in qualibet parte: quare sperandum est de
bonitate diuina quod suppleat quod minus fieri potest. C. Quid
si puer est coopertus: C. Videtur quod non: quod baptizatus
non est ordinatus ad submergendum: sed ad ablutionem.
C. Quid si interficiatur: dum ad baptismum portatur: C. Vi
detur quod si fiat pro eodem tunc datur: sed si ex hoc quod vo
lunt impedire sacrum et invident saluti parvuli: tunc de bapti
zatus in suo sanguine. C. Sed occurrit dubium. si parvuli
equaliter suscipiunt sacramentum baptismi. C. Dicitur quod sic: quod
equaliter sunt dispositi. Scimus tamen dicitur quod Christus presci
uit in passione et ordinavit de salvandis: ita ex intentione
eius poterat esse gratia. Quod videtur Dionysius sentire. C. Que
rit de talibus: si debeant baptizari: C. Dicitur quod sic per
conformitatem Christi legis. si non facerent peccaret peccato
mortaliter. Unde beata Virgo de baptizata propter uniu
versaliter preceptum sine omni peccato esset.

E
Preferat me
ritum baptismi:
et finem coram
patre huius
vitalis.
Dubitium 4.

F
Necesse est
gigas et mora
les intellectuales
et dona spiritus
sancti baptismi
non infunduntur
ad quod et quod.
Dubitium multi
plex.

De parvulis in
vtero baptizari
vel non.

G
De 4. b. ar.
culo. 1. q. 3.

De coopertis
baptizandis et
in vtero bap
tizandis mor
talis: quod tamen
Thomam et ali
os per contra.

De 4. b. ar.
culo. 3. q. 2.
Elide ico. dist.
4. b. ar. 3. q. 1.

Secundo querit vtrum adulti bapti
zati equaliter recipiant effe
ctus baptismi. Et videtur quod sic: quod unitas est
in hoc sacramento: id est episcopi. et vultus deus
vultus fides: vultus baptismi. C. Contra. quod fuit
quod maiores conscientiam habet accedens: plus proficit
sibi fuit beatum Petrum.

Circa bant quoniam sciendum quod in hoc sacramento sunt 4.
C. Primum generale signum. C. Secundum impressio
caracteris. C. Tertium infusio fidei. C. Quartum collatio
gratie. C. Primum est sacramentum et non res. Secundum est sacramentum et
res sacramenti. quod sacramentum prius fidem significat et res per co
parationem ad signa exteriora. C. Tertium est fides sacra
menti respectu gratie: et res respectu precedentium. gratia
autem sic est res sacramenti quod non est sacramentum: et debet sumi
res in proposito: ut quod dicitur res intelligit gratia. C. Unde
de sciendum est quod aliquid recipiunt sacramentum et rem sacramenti:
sicut parvuli legitime baptizantur: vel adulti qui cum con
4. fm. 20. Z 3

H
Hic dicitur
lib. 4. c. 1.

In sacro ba
ptismo 4. con
current.

Accedens ad
sacramentum eucha
ristie vel baptis
mi 1. adimpli
et dicitur fore.

I tritione veniunt ad baptismum. Alii tñ sacram: sicut in dei ppter comodum teporale: q tñ sunt baptizati. Alii qdā nō sacram: sed rē sacramēti sicut venientes ad sacram cōtritione: et sit ibi defectus ex ignorātia vel in forma: vel in aliquo alio. Alii nec sacram nec rem sacri: si scius accedat et fiat error in forma.

Tunc dicitur

ad qōnē q iparitas pōt attēdi qñ ad quatuor. Vel qñ ad scōz: scilz sacram. Vel quo ad cām meritoria intrinsecā: que est ppria volūtas. Vel quo ad extrinsecā: et hoc est volūtas chūi put ordinatū passionē suā p saluandis. Cōm ad pñū dicit aliq q equaliter oēs recipiūt effectū. Diuina enīz volūtas vult oēs saluos fieri. Sed hoc nō vī verū: qz dictū fuit: q sine cā ordinatū vñū ad maiorem gloriā q alius: et hoc ponere est velle q minor grā daret vñi q alteri fm ordinē quo ipsos ab eterno accēptauit. Cōm ad 2^m est oimoda equalitas. Cōm ad tertiu q plus de deuotione bz et magis dispositus accēdit plus recipit de effectū sacri. Cōm ad causas extrinsecā cū chīs obulerit fm ordinē quo fuerit predestinati vī q nō recipiūt equalē effectū: qz. Sed occurrit dubiū: si adultus carens rōne deberet baptizari. Di q si nūqz vīus fuerit rōne tūc sicut paruulus est baptizandus. Si aliqñ vīus est: distinguatur qz si pōt perpendi q aliqñ petierit baptismus: baptizandus est. Si pñariū: scilz q noluerit nō dz. Si neutro mō pōt tñ si eius voluntas sit ad oppositū: nō valet. Sed qd de eo q cōpellit. Tertiu est q nō recipit rez sacri. Si aut nō sit simplr voluntariū: sed fm qd: sicut pñciens merces in mari ppter piculū mortis: tunc recipit sacram: sed nō rē sacri. Si aut sit voluntariū et recalcitret: nihil fit. Si ex terrore: tūc recipit qz simplr voluntariū. Sed occurrit dubiū. Si aliq cōsentiat in ablutionē: et nō in eo qd facit sacram. Utz sit baptizatus. Di q tale simplr est inuoluntariū et nihil fit: tñ compellendus est ad fidē tenendā fm exteriora. Sed qd de ponēte obicē. Di q si irēdit facē qd ecclesia facit vt recipere: tenet. Si nō: nihil facit. Sed occurrit dubiū de pueris iudeoz. vtrū sint auferendi a parētibz et baptizandi. Scotus dicit q sica pñcipibz et legislatoribz: qz legislatores pñt aliqd ordinare ad salutē cuiusqz subditū: vel ita: nō. Ita ē pōt pñceps ecclesie. vbi grā. Si respublica idigeret bellatoribz: et inde filios suos talr inficerent q essent inepti ad bellandū: tūc pñceps possēt eos auferre a parētibz et ipsi inuitis possēt eos facere nutrirī et instrui ad bellandū: ita vī in ppositō. Alii dicunt q nō dz fieri: qz ecclesia tenet oppo^m. Sed hoc nihil est: qz cōtinue possunt noua institui p salute cōi. Alii dicūt q nō dz fieri ppter pphetias. Reliquie israel salue sient Isae 10. Sed hoc possēt intelligi vel de fidelibz: vel possent seruari in aliqua insula. Sed occurrit casus talis: vna chūiana balnea bar se cū qdaz iudea: absente iudea chūiana baptizauit filiū eius: qd dōm est de puero. Dico q vere baptizatus est. Sed qd si inuita iudea ipsa et reclamante chūiana baptizaret aliū filiū ei? Dd3 q reclamatio aliena nihil facit et nō ipedit in alieno facto. Sed qd de iudeis adultis vtrū sint cōpellendi ad bap^m. Dicit Scotus q oēs deberēt cōpelli ad fidē: meli^o est cōpelli ad bñ agēdū q male agere: sicut ipsi agunt zc.

Questio.

III.

Artio

querit. Utrum malitia ministri ipediat effectū baptismi. Et vī q sicqz Lyprian^o baptizabat ab hereticis baptizatos. Cōtra. Augu. dicit q non est

singularis psona: sed totius ecclesie: igitur ppter malitiam ministri non impeditur.

Hic est intelligendum

q malitia ministri pōt attendi 4°. Aut enīz est ex pre habitis: vt qñ est heretic^o aut scismaticus: et hoc nō ipedit. Duz tñ attēdat facere qd ecclesia facit. Aut ex pte reatus: vt degradat^o suspensus et excommunicatus nec ista ipediūt. Duz tñ in fi. de ecclie fiat. Aut ex pte actus vt si ex malitia fiat non intendens facere qd facit ecclesia: sed exterius facit ad apparendū. Di q qñ est ex pte sacramēti nihil facit: qz intentio est de essentia sacri sicut cause alie: creditur tñ q deus suppleat: vt talis baptizet baptismō flaminis: qz ibi est inuincibilis ignorātia: sed deus nō obligat ad impossibile. Aut ex pte sacri vt si desit mā vel forma: nihil fit. Sed hic occurrit dubiū si aliq baptizet ab heretico vel a scismatico nūqd peccat mortaliter. C 2^m dubiū est: si ab eo qui est notorius peccator. Dicit dī q si ex officio sibi incaibit non peccat: qz malitia sacerdotis nō dz redundare in populū. Si aut nō: et posset habere aliū bonū: male faceret: si p^m acceperat. C 3^m dubiū: si ille qui administrat indebite sacram peccat mortalr. Di q regula est gnālis q ministrans aliqd sacram solēnter sine contritione aliqua peccat mortalr. Sed qz potius peccat dans vel recipiens. Di q ille qui indigne recipit plus peccat qz magis obicit seipsum spiritui sancto a quo reciperet gratia de virtute sacri: quā tñ ministrat nō recipere. C 4^m hic est dubiū: applicans sacram rebus inanimatis nūqd est censendus hereticus: sicut sortilegi q baptizant imagnes cereas: aut cor^o chūi ponunt in ore busonis: et inde faciunt maleficia. Dicit distinguo: qz aut credit q habeant sacra efficacā ad tales effectū. Aut hoc nō credunt sed faciunt in cōtēptū dei et irreuerentiā sacri: vt p hoc sic peractū Diabolus operet ista maleficia. Si pñmo mō: tūc est censendus hereticus: qz bz solū errores intellectus. Si scōdo mō tūc est idolatra: et nō habz errorem in intellectu: qz hoc nō credit: sed bz peruersitatē in voluntate. Cū Augu. sup illud deuteronomy. 8. dicit q idolatria est vitiiū qd exhibet demoni cultū deo debitū: sed sacra pccise sūt ad cultū dei. Jō talis verisime est idolatra: qz actus dei: et ad cultū eius ordinatus deputat diabolo.

Quarto querit. Utrū sacram baptismi sit iterabile. Et vī q sicqz ei^o causa est iterabilis: scilicet peccata delenda. Cōtra. peccatū originale nō pōt nisi semel cōtrahi. ergo non nisi semel deleri: sed baptismus est pñcipalr ad deletionē institutus: qz.

Hic est

veritas determinata: sed vario mō redditur cā huius. Aliqui dicunt q ppter ipresionē characteris qui nunquā deest. Alii ppter rōnē superius factā in oppositū. Alii dicūt q daret occasio peccandi. Alii ppter dignitatē sacri: qz irreuerentia fieret sibi. Sed pma rō nō valet: qz character ponit qdam qualitas: nec vī in cōueniens q augeat vel diminuat sicut et grā: et ita iterabit ppter intēssionē characteris sic dictū fuit in pmo de habitū intellectuāli q nō pōt corrumpi: pōt tñ intendi. Cūterius rōnabit pōt dici q iteratio nō imprimit characterem: sed grās solū. Alia ē rō nō valet: qz multi fuerunt baptizati sine peccato originali vt patet supza. C 3ª ratio nō valet: qz sic diceretur de penitentia. Nec quarta valet: qz sacram eucharistie iōge dignius est quocūqz alio. Dicit igit Scotus q sola voluntas diuina est causa: et rō sufficiens est: cum cōuenientia: quare nō iteratur: qz sicut scripti ad militiā

Impūtas facit scipitū hoc sacram cōigit quadrupl^r.

1. pñmo. 2. K

Dubiu multip^r

De carēte rōne baptizādo vel non. De vi baptizato.

L

De sententia in ablutione duntaxat.

De ponente obicem.

q. fina. d. 4. b^o De pueris iudeoz baptizatis inuoluntariis.

Quere ricar. et alios.

M

Casus dupl^r

De iudeis adultis vbi sup.

Aug. de vni. co baptismo. Vide Augu. super Joan. pomei. 5.

N

Malitia ministri baptismi nō pōt aliqñ gñari.

Dubiu multu plet.

O De recipiente sacra a ministro malo.

De indigne dante et recipiente sacra. De baptizatis rebus inanimatis notabilr.

P

Idolatra qd.

Q

De alioz 4°.

Impugn^o 4°.

De 6. b^o art. 4. q. 1.

1

Las vnuoed
posse in effe-
ctu nobilitate
se qir pingu.

R

En^m multip^o
Hoc h de p.
dacione caloz
et animatoz.

Quere Arist.
I. cc. t. c. 13. r
com. 12. meta.
c. 25. r in de
suba o. bis. vi
de Sco. in. 2.
dil. 14.

L

Aide in. 3. dif.
2. r super. 7.
meta. c. 9. q.
quolibet.

A. l. vltima.

Instrum sumi
tur 4.
Aide sco. 1. d.
h. q. 1. r. 4. r
di. p. n. artic.
3. q. 1.

M
Op. alioz de
instrum proprio
sumpto.
Calitas instrum
duplex.

Impug. 4.

Q. nec acu-
ties nec duri-
tudo sit forma
actiua ostendit.
Bladiu de la-
na vel burro
vni de ferro in
cassa scindere

h^o r ita calor nalis causat maiore calore. C^o 3° in corru-
ptione: q^o aqua corrumpit igne: r p^o n^o virtus eius prena-
let. C^o 4° q^o ignis generat siccitate maiore: q^o sit sua sic-
citas in carbone: q^o est siccitas terrestres: que. maria est.
C^o R^oideo ad p^o n^o habeo. p^o inconuenienti q^o ca vni-
uoca pducatur effectum nobilitate se n^o in rone qdditativa:
sed in gradib^o individualib^o q^o continent virtuali in rone
ne qdditativa: r i^o potentes in rone ista pnt in oes gra-
dus quos cotinet. C^o Ad aliud: dico q^o calores isti sunt
eiusde ronis: sed differunt fm intensu r remissu: vel si
n^o eiusde ronis: virtus vegetatiua est concatis. C^o Ad
aliud: dico q^o q^o aq^o corrumpit igne nihil gnat pfectius
se: sed aliq^o vapor mixtus: que n^o causat aq^o per se tota-
liter: sed cu corpe terrestri. C^o Contra: q^o aq^o semp vincit.
C^o R^o n^o. q^o istud est ex hoc: q^o inducit forma incopossi-
bile illi n^o q^o illa sit positiua: qua corrumpit vt supradic-
tu est. C^o Ad aliud dico q^o siccitas ignis n^o gnat siccita-
tem carbonis: sed forma ignis gnat formam carbonis: r
oes eius passiones psequeres. C^o Sed hic est du^m. de ful-
gore in aere. C^o D^o q^o sit a corpi^o supcelestib^o in aere
que sunt supma vel supiora. C^o 2° dubiu est de aia ve-
getatiua q^o cat a celo in plantis: pp hoc dixerunt hic phi-
losopha celestia esse aiaa: q^o nobilitas est corpi^o aiaa.
C^o Alij recurrunt ad intelligentiam motrice. C^o Sed de
aia sensitua est maius dubiu: r de aia intellectiua diffi-
cillimu: q^o h^o gnat hoies: r t^o aia est nobilior hoie: ergo
ops dicere q^o aia intellectiua h^o vnt^o pducit aia hois:
q^o alijs negat: vel ops q^o recurrat ad p^o. C^o Sed occur-
rit dubiu. si de alijs generibus causaz est id^o. C^o De ca
finali p^o. vbi superior n^o pot esse pp inferior^o. C^o Sed
de ma n^o videt: nec de forma. Ideo cōcludit Scotus
q^o de composito ex materia r forma: q^o est pductio: q^o
est perfectius causis intrinsecis. C^o Questio. II.

Secundo queritur. Vtrū causa instru-
mentalis attingat terminum
cause principalis. Et v^o q^o sic: q^o n^o o^o instrū:
nisi respectu cause principalis. C^o Contra: quia
nulla cā videt sublimari ad agendū sup e^o
nam: sed terminus cause principalis excedit naturam
cause instrumentalis: ergo rē.

In ista

questione pus distinguendus est de instrū.
Quia pmo sumit in artificialibus: r inde
deriuat ad aliud sicut dolabra. C^o In nāl^o minus p-
prie: sicut aliq^o dicit q^o forma caliditatis in igne est p^o.
C^o Qualitates aut vocant instrū in moralib^o: sicut poten-
te dicunt instrū gbus aia opera r habitus: r hoc mi-
nus pprie. C^o Quarto mō in supnāl^oibus: sicut sacra vi-
cunt instrū gre: r ignis instrū diuine iusticie. C^o Cōmū
ad p^o. Dicitur aliqui q^o ois cā instrūalis h^o duplicē causa-
litatē. Una rōne nāe sue. Aliam inq^o instrū. C^o P^oia
sicut dolabra h^o formā acutiē r duritiē r respectu isto-
rū n^o est causa instrūalis. C^o De scdo. sicut q^o arifex im-
pellit dolabrā ex quo impulsu facit archā: r fm hoc in-
strumētalis o^o agens. C^o Sz cōtra: q^o acuties n^o sit for-
ma actiua: q^o figura n^o dicit nisi ordinē partū in toto:
sed nulla forā respectiua pōt esse actiua. C^o Itē si esset
actiua nāl^o r esset sufficienter appropinqua ageret per
seip^oas. C^o Itē de duritie magis p^o: q^o est q^olitas passiuā
qua aptū natū est resistere alicui. C^o Vltio. si esset ensis
de lana r n^o curuaret posset p eā scindi res alia: si vnt^o
diuina pseruaretur in rectitudine sua. C^o Sitr q^o o^o de
motu ipressionis ostendo q^o n^o attingit ad artificium.
C^o P^oio. q^o q^o aliq^o duo sunt incoposita: posito vno aliō
remouet. Sed instrū r tps sunt incoposita r effect^o artis
artificis cōplent in instrū: r tūc mor^o n^o est. C^o 2° q^o ex
quo aliq^o est corruptū n^o causat sed in pmo illatiquo

Distin.

26. II. 7. III.

pficit artificiu mor^o n^o est actualis. C^o Sitr de impulsio-
ne n^o v^o q^o sit aliud q^o motus localis: si sit mor^o ad for-
mā q^o ipellit dolabrā in quol^o instrū ponit eaz in spatio
sibi eq^ol^o: r ponit ab aliquo agere in isto instrū. n^o a mo-
tu: q^o tūc n^o est simplr vltimu: v^o q^o i. eq^ol^o spatio iducit
ab agere aliquo. N^o ab impulsio: q^o la desit. C^o 3° dico
q^o instrū in artificialib^o nullā h^o causalitatē. Sed imē-
diatē ab agere cat. C^o Declarat b Scotus sic. q^o agens
inducit caliditatē expellit frigiditatē: q^o sūt due forme
incoposibiles: sicut duo corpa sunt incoposita in eodez
loco. Volens igit indacere dolabrā in tali vbi h^ois vnt^o
tē hū^o n^o pōt facere alio corpe stāte in tali vbi. C^o Sz
p^oia. q^o oē agēs nāle agit vt v^o per cōtactū: sed agēs n^o
attingit dolabrā nisi in manubrio: r manubriu n^o agit
sed ferrū ad q^o n^o ingredit^o vnt^o agētis. C^o Sitr porto
vntū mediātē lagena: sz lagena nihil facit q^o n^o porto
vntū. C^o Itē in pulsatione cāpane: chorda agit imēdia-
tē ad campanā. C^o Itē voluens rotā r illa aliā: n^o attingit
a p^oia. C^o R^oideo si videamus quō intelligētia mo-
uet celū facit vnt^o ista. C^o Nā angelus mouēs celū est
in aliqua pte determinata: vtpote in oriente: sed virtus
motiua eius imēdiatē attingit totū celū. N^o q^o vna ps
moueat aliā: nec motus motū: nec h^o ille. motus aliam
cām nisi intelligentiā. igit imēdiatē causat in p^oib^o ab
intelligētia. C^o Eodē mō dico q^o sufficit in corpe p^oino
dolabrē tangere vnt^o p^o. C^o Sitr n^o est imaginandū
q^o lagena portet vntū: sed q^o coniuncta sunt corpa illa: r
mouendo vnt^o p^ote mouet totū. Et eodē mō est de cam-
pana: q^o sufficit cōtingere chordā: r virtus extendit ad
totū. C^o Sed cōtra: cā instrūalis est vere cā. ergo aliquid
causat. C^o D^o q^o vere est instrū. Et q^o o^o q^o vere est cā.
Dicit q^o cā instrūalis deficit a vera cā: sic q^o dependeat
effectus ab instrū. C^o Sed quō per se ordinat inter cau-
sas per se. C^o Dicit q^o sicut effectus essential^o ordinari.
Vntū p se regit r pmo ante aliū: iō aliquo mō ordinat
inter causas per se: tanq^o p se requisitū. C^o Dō. III.

Terio querit. Vtrū aliq^o accidēs spi-
rituale possit esse in aliquo sub-
iecto corpali. Et videt q^o sic: quia aliter n^o
causaret aliq^o spūale. C^o Contra: q^o tale ac-
cidēs n^o v^o esse pportionatum rei corpali.
In ista questione sunt quatuor p^oositiones. C^o P^ori-
ma est q^o nullū accidēs spūale in perma-
nentibus pōt esse in subiecto corpali. C^o Doc pbat
quadrupl^o. C^o P^oimo a duabus causis totalibus: in co-
dez ordine vel genere cause nihil dependet: sed si aliq^o
accidēs spirituale est in aliquo subiecto corpali: seque-
ret hoc. C^o Probatio. q^o sicut aia rōnalis est tota in q^olū-
bet parte corporis: ita tale accidēs: sed esse sic in subie-
cto est esse dependens ab eo in genere cāe māl^ois: r ita
māl^oiter dependet a qualibz pte r causali. C^o 2° q^o ipos-
sibile est q^o aliq^o dependeat ab aliqua potētia qua n^o
existēte nihil minus esset. sic esset hūc: q^o in qualibet pte
esset totū r corrupta vna pte remaneret totū i alia pte:
r tūc ab illa dependebat equalr. C^o 3° q^o aliq^o aliq^o sub-
iectū corrumpit: r accidēs eius corrumpit: sed si esset
accidēs spirituale in tali subiecto n^o corrumpere: q^o cor-
rupta vna pte totalr esset in alia. C^o 4° q^o accidēs mi-
graret de subiecto in subiectū aduenientib^o partib^o alijs
r inciperet dependere ab aliquo a quo pus n^o depende-
bat: que oia sunt impossibilia. ergo impossibile est q^o accūs
spirituale cū supponat esse spirituale: sit in māl^o corpali.
C^o 2° cōclusio q^o ita est ipole in fieri: q^o q^o aliq^o aliq^o
due forme sunt incoposibiles r motus ad eas: sed ostē-
sum est q^o in esse est impossibile. igit r in fieri. C^o 2° quia
quecūq^o ex suis rōnibus formalib^o sunt incoposibilia
pro omni

N

Op. p^oia de
Scoto.

Abi supra.

Innat 4.

O

Solones no-
tabiles.

Ecce q^o q^ona
de mō mouen-
di celū ab an-
gelo.

Obiā noni.
P

Quat^o cā in-
strumētalis sit
verca.

26. II. 7. III.

Q

Nec in pma-
nere nec in sic-
ri accūs spūa-
le subo māl^o
inelle posse.

Quartus

VII.

I. II. III. IIII. V.

183

A

Quia non ma
lis: malis in
fata subditi
toto et in q
re sui fuit
puni esse po
tuerit.

Et hoc p
toto et in q
re sui fuit
puni esse po
tuerit.

In voce signi
ficata non est
nec actus: et
recre (conser
uatio).

De "multo"

Nota qd q
de motu ange
licis: qd dicit
bona.

An sensus
et intellectus
sua sit exten
sa.

Quoniam de
sic innotat
et ex eius in
sensibiliter.

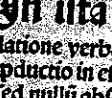
Quia ponit
et una forma
in bono et ne
gatiua in ma
litate.

pro oi tempore: pro oi loco sunt incopossibilia. C³ q²
impossibile est aliquid effectui a duabus causis totalib⁹
dependere. C³ q² conclusio q² nulla forma malis subst⁹
nalis pot⁹ esse immediate in qualibet parte mae tota per
eade pbat media: q² talis dependeret tota a qualibet
pte mae: et altera non existente nihil minus esset. C⁴ q²
conclusio q² forma imalis pot⁹ esse in subo malis: q² non
depedit ab eo et manet et migrare pot⁹. C⁵ Sed p⁹ q²
vi fm hoc q² o² accidens in corpe sit extensius: cu relatio
totius no diuidat nec duplicet. C⁶ It⁹ vox bz viz spiri
tuale sensibile per qua dat intelligere coceptu aliquez
igit⁹ v⁹us spiritalis vi posse in aliquo subiecto corpe
li esse. C⁷ R⁹ideo ad p⁹. C⁸ Dico q² non est sic in res
ctius: qui possunt fundari immediate supra totum: s⁹ sunt
indivisibiles. C⁹ De scdo. ex⁹ptu est valde rude. si eniz
esset ibi virtus aliqua ita b⁹ daret intelligere sacra
mentu alteri. C¹⁰ Sed occurrit dubiu si accidens corpe
le pot⁹ esse in subiecto spiritali. C¹¹ Videt⁹ q² sic de mo
tu angeli. C¹² Sed dico q² no: sed ille actus est spirita
lis et no diuisibilis. C¹³ Sed dubiu est si ex⁹dictis potest
ostendi q² aia sensitiua sit extensa. C¹⁴ Et q² sic cu a q²
bet parte corpe dependeat: et als corrupta pte a qua
per se dependeret no corruperet. C¹⁵ s⁹ corrupta pte a qua
hois sit extensa fm dicta. C¹⁶ Aliq⁹ dicunt q² no: cuz sepa
rabilis sit. C¹⁷ Sed c⁹tra: q² aialitas fm rone eand⁹ v⁹
de boie et asino: et ita sensibile eiusde ronis: sensibile aut
possibile diuidi et non pole diuidi no sunt eiusde ronis.
C¹⁸ Sed m⁹gd ex hoc demonstrat q² aia est innotalis:
q² tota est in q²bet parte mae sue. si eniz dependeret a
ma depederet a qualz pte eius tota. si vo no depederet.
igit⁹ separabilis: q² nulla forma corrupti: nisi q² subz cessat
causare ipsaz. ergo si no causat ea remanet cessante illo.
C¹⁹ Sed hic est aliud dubiu: q² fm aliquos b⁹ coponit⁹
ex aia et ma pma immediate. Sed albedo no est imedia
te in ma pma. ergo est immediate in aia q² est absurdum
dicere. C²⁰ Si dicatur q² in vtraqz sequet⁹ incoueniens
maius: q² aia est extensa vel materia: vel si no sic est ter
tia entitas: quam no dant vel vi q² de⁹ alia forma sub
stantialis cui immediate insit ista accidentia corpalia.

C²¹ Questio.

Quarto querit. Utrum in sacramento
baptismi sit aliqua virtus su
pernaturalis infusa. Et videt⁹ q² sic fm Aug.
Accedit verbum ad elementum et fit sacra
mentum. C²² Contra: q² per iam dicta nullum accidens
supernale potest esse in aliquo corporali.

In ista questione ponunt quatuor conclusiones.
Prima est q² nulla virtus potest esse in p
latione verborz. q² pbat⁹ q² prolatio verborz est eoz
pductio in esse sensibili. Productio aut⁹ dicit respectu
sed nullu absolutum potest fundari in aliquo respectu
g⁹ r⁹. C²³ Confirmatur q² nulla relatio est pncipiz pduc
tioni absoluti: sed si fundaret virtute talem: posset esse
pncipiu pductum: ergo r⁹. C²⁴ 2^a conclusio: q² no pot⁹ esse
in sono: q² vox est qualitas in aere: sed qualitates pme
speciei no sunt nate in esse illis de 3^a specie illa aut⁹ v⁹us
est de pma specie fm ponetes ea: q² ad dispones p⁹inet
no ad haberi. C²⁵ It⁹ sonus est res corporalis. et p⁹ter
omne accidens est ppter subm et est imperfectius cor⁹sed
hec virtus est nobilior subo. C²⁶ Item tunc talis virtus
esset in aere: q² sonus est in aere. C²⁷ 3^a conclusio: q² tunc
fieret mentio de aere in sacro bap⁹ q² aliquid faceret.
C²⁸ 4^a p⁹elo est: p⁹ q² v⁹us pncipaliter est in forma: q²
in ma: sed in v⁹is no est talis v⁹us vt ostensuz est: g⁹ r⁹.
C²⁹ Dico g⁹ q² tale v⁹us no est ponere. C³⁰ Sed 3^a o²es sci
ponunt ista v⁹us. C³¹ Dic⁹ d⁹ q² intelligit eo mo quo in

Sup⁹io. boni.

Loco 4°.

D

Hec in planio
ne v⁹us nec i
sono p⁹cedit
et v⁹us sup
nale nec in ae
re nec in aq.

Loco r⁹istia
Inhat m⁹l⁹

ulio
d for
pato
a mo
lucit
dico
ime
genis
ame
odes
vuu
Sz Inhat 4°.
s no
agit
orto
orto
dia
tin
mo
est
tus
ps
am
ab
uo
luz
az
m
ad
id
a
at
ut
ti
f
i
3
7
Loco 4°.
Q
e in pma
nec in sic
ris p⁹ia
do m⁹l⁹
posse.

VII.

I. II. III. IIII. V.

183

hierarchicis actib⁹. sicut chris dedit aplis v⁹ut⁹ et p⁹ate
sup oia demonia. C³² S⁹uit ne v⁹us ista aliqua qualitas
absoluta: No capit intellectus b⁹: sed dedit eis v⁹ut⁹: q²
eis iponit⁹ manus: deus immediate sanaret. no o²es an
geli possent lucif⁹ expellere: sed de⁹ immediate facit. Et
illa v⁹us no est nisi voluntas ch⁹i. Item ordo v⁹ut⁹ cele
stiu et angeloz q² facit mirabilia: fm Aug. dicit q² nulla
forma pducunt: io disponit aliqd et deus facit. Item in
politicis qd c⁹fert p⁹. q² c⁹fert ant⁹e. Illa auctas est
hui⁹ forma q² no est forma absoluta: sed respectiva t⁹i.

Nunc de sacro pfirmationis r⁹.
Hec est 7^a distinctio circa quam
quero 4^a q²ones fm 4^a
cas. p⁹ia igit q² est que est ca effici⁹
huius sacri. Et vi q² gl⁹bet sacerdos: q²
sicut ps in epla b⁹i Gregor⁹ ad ianua
rii. Sacerdos tpe illo poterat pferre ordies. C³³ C⁹tra
q² p⁹. reuocant: q² no fecisset nisi fuisset idone⁹ m⁹ister.

Hic dicitur

breviter q² eps psecratus est t⁹i ca
efficiens huius sacri. v⁹i p⁹hilippus
discipulus q² fuit v⁹ de sept⁹ diaconib⁹ baptizauit illos
de samaria: sed apli pfirmauerunt eos. C³⁴ 2^a q²ones est de
Gregorio q² sacerdotib⁹ co⁹cessit. D⁹ q² ipse excusat 4^a.
Primo dicit qd q² co⁹cessit t⁹i q² inuigeret oleo sancto
no co⁹firmado. Alij alio mo pp scadal⁹ populi. Alij alio
mo: q² in p⁹mitia ecclesia o²es sacerdotes erat⁹ epi. Alij
alio mo: q² sumus pontifex in illa lra potuit o²es illos sa
cerdotes facere epos. C³⁵ 3^a q²ones nulla istaz excusationum
valet. C³⁶ p⁹ia no: q² daret ca vel occasio erroris: q² pu
tarent se esse pfirmatos: et no essent. C³⁷ Nec 2^a: q² v⁹ut⁹
scandalu nasci p⁹mitit. q² v⁹us relinquit de regulis iur
ris. C³⁸ Nec 3^a: q² in p⁹mitia ecclesia discipuli erat⁹ distin
cti ab aplis nec pfirmabant: sed t⁹i apostoli: sicut ps in
actibus de supradicto p⁹hilippo. C³⁹ Nec 4^a: q² per lit
teras no datur ordo episcopalis: s⁹ iurisdic⁹io dari pos
set: v⁹i igit difficile eum posse excusari. C⁴⁰ Q²ones.

Secundo querit que sit ca materialis
huius sacramenti. Et videt⁹
q² oleu: q² sic inungebant apli. C⁴¹ C⁹tra: q²
ecclesia no pfirmat t⁹i cu oleo. C⁴² Dico igit
q² oleu oliuaru mixtu cu balsamo per epm
benedictum est materia huius sacramenti r⁹.

Terio queritur de causa formali. Dico
breviter q² hec est forma. Signo
te signo crucis. confirmo te crismate salutis
in noie patris et filij et spiritus sancti Amen.

Ed quarto queritur de causa fi
nali. C⁴³ D⁹ q² int⁹dat
facere qd ecclesia facit. C⁴⁴ 2^a q² d⁹ co⁹iter
q² in talibus sacris caracter imprimit: ideo
inducant⁹ vna questio co⁹munis.

Quinto querit. Utru caracter imprimat⁹
in co⁹firmatione. Et ostendit q²
no: q² qd dat in sacro baptis⁹ non op⁹ q²
de⁹ in co⁹firmatione: sed caracter datur in
bap⁹ g⁹ r⁹. C⁴⁵ C⁹tra: q² in sacro no iterabi
li: vt co⁹iter d⁹ dat caracter: s⁹ pfirmatio est b⁹ g⁹ r⁹.

In ista

q²ones sunt. 13 articuli declaradi. C⁴⁶ 1^a p⁹im⁹
qd est caracter. C⁴⁷ D⁹ fm nois significatio
ne q² caracter id⁹ est qd figura. Etiam hoc pbat⁹ 4^a.
C⁴⁸ 2^a p⁹imo q² in epistola ad hebreos: vbi dicit q² cu sit
splendor glorie et figura sube eius: in greco habet cara
cter. It⁹ in Apocalypsi habet q² aliqui acceperunt cara

E

Mo signanter
de tunc sana
dia et miracu
loz operatiua
data angelis et
hoib⁹ q² r⁹ q²l⁹is

F

Ed effici⁹ co
firmatio q²
Actu. 6. 1. 2

Greg⁹ sacer
dotib⁹ p⁹ter
pfirmadi de
dens ex⁹ant
quadrupl⁹.

In pug⁹ 4^a

G

Coll⁹ p⁹id⁹era

2^a pfirm⁹
tio q² q²est

forma co⁹fir
mationis q²

H

Sanis co⁹fir
mationis q² q²est

Sermo nota
bilis et resolu
tus de caracte
re vide oia co
pote in sco
pi. p⁹ia ari. 4^a
c. 16.

Icterē bestie in frontibus. Item Hierony. dicit q. 22. sūt caracteres apud hebreos. Item magister hystoriarum dicit q. hebreas numerant caracteres lraz. ¶ Sed qd ad ppositū cū figura sit ordo prius in toro: talis ordo nō sit in spūalibus. ¶ Dicit q. metaphorice transferri: qz figura maxie est significatiua. hoc pz in descriptionib⁹ vel cōputationibus. Species enī intelligibiles sunt qsi figure. Sūt sacra scriptura multa mysteria significat per figuras: put dicit Apostolus. Omnia in figura ptingebant illis. Quid est igit^r caracter. Dico q. est signum spirituale in aia nostra ad ornatū spūale ordinatum.

2. corin. 7.
Caracter qd?

Proprietate
et characteris
quor.

Secundus

articulus est: que sunt proprietates characteris. ¶ Dico q. quatuor. Prima est q. est signū representatiuū illius ad cuius inuocationē iprimūt. et hec est beata trinitas vnus deus. ¶ 2^a est q. est rememoratiuū: et ideo remanet ad reducendum ad memoriā actus preteritis. ¶ 3^a est q. est assimilatiuū: qz boies eiusdē exercitūs habēt idē signū confor me. ¶ 4^a est q. est distinctiuū: hoc pz ex pcedentib⁹ omne qd assimilāt aliquos eiusdē religionis distinguit eos ab alijs. ¶ Sed hic occurrūt quor dubia. ¶ 1° dubiū si caracter est signū ad placitū vel nāle. Dico q. naturalr significat illud: cuius est signū: sūp nālir impri matur. ¶ 2° dubiū si aia cognoscit ipsas. Dico q. nō aia cōmūta: q. est donū supernāle: sed aia separata pōt: qz cognoscens obiectum inuinitū pōt cognoscere oia que sunt in illo. ¶ 3° dubiū si angeli tūc cognoscant caracte rem in aia nostra. Dicit sic boni et mali: qz forme limita te determinati gūis. ¶ 4° dubiū si ex cognitione eius pōt denēire spūs in notitiā trinitatis: vñ q. sic ex quo nālir representat: q. ipole est cognoscere imaginē celsa ris vt celsaris est: q. cognoscas celsarem: et ita discursiue cognoscit trinitatē: cum ipsam nālir representet.

Dubii 4.
De mō signifi
cāti caracte
ris et de cog
noscibilitate ei⁹
ab aia secatā et
cōmūta et an
gelis.
Et si subiectū
Et si nūc.

L

Caracter 4.

Tertius

articulus est: quor sunt modi characteris. ¶ Vbi sciēdū q. quor sunt modi: q. pimus iprimūt in sacro baptisimū. ¶ 2° in sacro pfirmatio nis. ¶ 3° Tertius in ordinib⁹ minorib⁹: sūt non sacris ex ordinatiōe ecclesie. ¶ 4° Quartus in ordinib⁹ maiorib⁹. ¶ Sed hic occurrūt quor dubia. ¶ 1° dubiū: quō pnt esse plures characteres in aia nostra: qz plures figure nō pnt sit esse in eodē corpe. ¶ Dicit q. nō sunt plures figu re: sed sunt ibi plures spēs intelligibiles q. hnt modū si gure. ¶ 2° dubiū est: si differāt numero. Aliq. dicit q. pōt pfiat p posteriores. ¶ Sed cōtra: q. hoc esset per gradus eiusdē rōnis: et eēt eiusdē rōnis: et p pns ad q. qd pōt se exēdere vñ: et reliquū: tñ caracter sacerdo talis se extendit ad aliq. ad que se nō extendit caracter baptisimū. ¶ Sed sunt ne eiusdē spēs: Dico q. nō et als ostēdā: q. impole est in gbuscūq. sunt bābūis distincti spēs. ¶ 4° dubiū. si esset ordo essentialis inter istos ca racteres. Dico q. nō ex nā sua: sed ex institutione oīa: bñ tñ inter caractere baptisimū et pfirmationis est ordo essentialis: sed inter alios nō ex institutione diuina: quia aliquis potest fieri sacerdos: nō confirmatus: et recipere ordines per saltus.

De cōposita
et distinctiōe et
ordie caract⁹

M

Quartus

articulus est si caracter est ponendus necessario. ¶ Sunt enī aliq. q. dicunt q. frustra ponit: qz nō apparet necessitas: qz nec scriptu ra hoc dicit: nec auctoritas sanctorū. ¶ Cōtra Dionys. de ecclesiastica hierarchia dicit. Spēs baptigans cōfert sacm et signū. hoc aut nō intelligit de grā: qz nō semp dat: vt pz in ficto baptigato. ¶ 2ª auctoritas est Dam. 4ª iniaz. In sacro baptisimū dat grā et signū. ¶ 3ª est Aug. de baptismo ptra donatistas: q. alijs reducit foris recipit dñicū caractere. Itē lib. 6° eodē. ab hereti cis baptisimū recipiens a Lupo caractere recipit. Et ad

De aliorum
necessitas ca
racteris ostē
ditur.

c. 2.

c. 1.

li. 6.

hoc est auctoritas ecclesie expressa. Inno. enim dicit q. fictus recipit caractere: et intelligit de obice cōtradictio nis non peccati mortalis.

Quintus

articulus est ad qd ponitur caracter. Aliqui dicunt q. ad dedicandum: sicut ecclesia dedicat p epm: ita aia dedicat deo p caracte re. ¶ Aliqui dicunt q. est dispo vltima ad gram. Aliqui ad pducendū q. p ei pōt cōficere vel absolvere. ¶ Ali qui ad pfiendū ne sacm sit inane: qz grā nō semp dat: sed nulla istaz vīaz valet. ¶ 1^a pñ nō qz sine oī cara cere deus pōt sibi aiam dedicare. ¶ 2ª Nec 2^a. qz aia in puris nālir est sufficiētissime disposita ad gram: sicut bñ virgo sine caractere recepit maximā grāz. ¶ 3^a nō apparet q. lūter virtus pducitū cū sit qūtas fini ta: nō pōt in effectū regreē virtutē infinitā. ¶ 4^a qz idē cōcludet de oī sacro. ¶ 5ª dico q. ponit solum ad ornatū sicut cetera dona: nec faciunt ad substantiā actus: sed sicut homini dantur arma ad defendendū et deferendū signū et distinguendū: ita in pposito.

N
Extra de ba
ptismo et eius
effectū. Et
1029.

De pñ 4.

Impugn. 4.

O
De pñ 4.
Ad qd ponit
caracter.

Sextus

articulus est si caracter est debilis p pec catū mortale. ¶ Dicunt aliq. q. sicut sunt aliq. accitūa sepabilia alia nō: ita in supnālir. nam grā est sepabilis p pñ mortale: fides aut nō pp pñ mor tale sed p heresim: caracter aut nullo mō delect: nec per pñ: nec p aliq. aliū. ¶ Cōtra hoc arguit 4^a. ¶ 1^a pñ mo ex pte agentis. Quicūq. aliq. donū causat ab aliq. agente imēdiate et cōtinget pōt annihilari eque vñ sicut et reliquū: sed sic est de oī donis ex pte dei. ¶ 2^a pñ ex pte creature: sicut creatura nō pōt corrūpere gra tiā nec attingere ad eā: sic nec caracterē. ¶ 3^a ex parte modi pducendi vel cōseruādi: qz totū sit cōtingenter et solū definit: qz nō pferuat. ¶ 4^a ex pte subiecti: qz aia nostra est vniformiter disposita ad gram: qz est in po^o obediētiā ad vñqz. Dico igit^r q. tñ est ex institutione diuina qz nō vult delere caractere. ¶ Sed occurrūt du biū. si pōt intēdi. Dico q. nō apparet q. possit sicut de habitu supnālir. Sed de facto nō vñ qz in sacro nō impri mit qd iterat et vniformiter dat. ¶ 2ª dubiū. si rema net in inferno: vñ q. sic ad eorum consumeliām.

De aliorum

Impugn. 4.

P
De pñ 4.
De caractere in
debetitate.
Dubium 2.
Nec intēdi:
nec in inferno
et delectur ca
racter.

Septimus

articulus est si est iterabilis. Et pz q. nō sicut nec pōt deleri ex institutione diuina. ¶ Sed est ne caracter q. qre sacra nō iterantur. ¶ Dicit q. sic. ¶ Cōtra h arguit 4^a. ¶ 1^a pñ qz in sacro eucharistie nō iprimūt caractere: et tñ nunq. iterat reipe cū eiusdē mae. Si aut loqueris respectu diuersaz ma teriaz. hoc nō est iteratio: s. multiplicatio: et bec pōnē da est in bap^o. ¶ 2ª sacm pñ nō pōt iterari: qz abso lutio nō pōt bis trāsire sup eadē pctā: tñ pōt circa diuersas mās. ¶ 3^a in sacro mīsmōny respectu eiusdēz nō iterat: s. bñ respectu diuersoz et tñ in istis nō impri mit caractere. ¶ 4^a in extrema vñctione in q. psona sub hac egritudine pñtuta est mā et imēdiate bñ sacri: qz peccaret mortali si daret sano: sed in eadē egritudine nō iterat bis. ¶ Dico igit^r q. caracter nō est cā nō itera tionis: sed efficacia eoz: qz sunt sufficiēter efficacia ad suū effectū in vno actu. Ex hoc apper q. oia sunt nō ite rabilia circa eandē mām. ¶ Sed hic sunt duo dubia. ¶ 1° dubiū quō esset vera diuīsiō sacroz: q. cōiter datur q. qdā sunt iterabilia et qdā nō. ¶ 2° dubiū q. ista nō est bñ formalis: cū aliq. sint q. iterare est oīno illicitū. Aliqua nō sic sicut pñtū nullā efficaciā habeat abso. super eadē peccata: est tñ talis in iteratio meritoria. ¶ 3^a du biū si equalr sunt iterabilia. Dico q. simplicius maius periculū est in baptismo q. in alijs: qz in alijs pñt verba iterari sicut in eucharistia pp dubium: tñ nihil sit p ver ba iterata super eandē materiām.

Caracter non
iteratur.
Caracterē nō
fore cām qre
sacra in qbus
iprimūt nō ac
rant ostēdi
notat.

Q

Quare sacra
nō iterantur.
Oia sacra in
terabilia esse.
Dubium 2.
De oīne sa
cramentoz et
iterabilitate
notat.

Iterare pñt
et absoluiem
est meritiū.

Octavus

articulus est: si in alijs sacris datur ali-
qd correspondens characteri. **C** Dicitur
coiter qd sic: quedā dispositio ipmū correspondēs
in alijs sacris ne sacra sint inania. **C** Cōtra hoc arguit
qd dupl. **C** pmo qd sicut in nā nūqz ponit supflūū
ita in sacris nisi qd cōvincit ex sacra scriptura: et ex vi-
cū: qd rē. **C** 2° qd aia ex puris nālibus ad recipiendū
est sume disposita. **C** 3° qd ista dispositio vel est p quas
sicut mediāte superficie albedo recipit. **C** 4° qd nō: qd gsa
pōt separi cū characterē sicut albedo cū qūitate est sepa-
rata in sacro altaris. Vel sine qua nō: tūc deus nō pos-
set dare grām sine tali dispōne. **C** 4° qd nō video quin
talis dispō esset character: qd esset dispō supnālis scās cū
peccato mortali indelebilis. **C** Dico igit: qd hoc nō opz
ponere. **C** Sed hic sūt due difficultates. **C** pma quid
dat in alijs sacris ipis fictis. **C** Dē qd nūqz nūqz ipm sa-
crāmētū ex ipso actu: qd est obex: nō facit sic ignis
cōbureret spherā lune: sed est obex: qd nō est cōbustibi-
lis: ita in pposito. **C** 2° diffi. qd alia sacra essent inania.
C Dico qd nō in se sed sunt nocina fictis: nō tū inania:
sed si remoueret obex haberent suū effectum.

Nonus

articulus est: si est ens rōnis vel ens reale.
C Aliqui dicūt qd sufficit qd sit respectus
rōnis: qd sine necessitate plura nō debent poni: sicut in de-
dicādo ecclesiz nūqz nūqz remanet nisi respectus rōnis: sicut
calice bndictio: nec in bndictione abbātū aliqd absolu-
tū dat. **C** Cōtra hoc arguit. **C** pmo: qd foia qd gō pōt
cōficere: est foia absoluta realis: sed ita est hic: qd sacer-
dos pōt reali cōficere. **C** 2° qd character ipmū a cā
reali: sicut baptizante. **C** Sed rōnes nō cōcludunt: qd si
eps eligat a cardinalibus in papā: cō solo qd cōsentiant
statim est papa: sed act^o voluntatis nūqz pducit in obo
realis: sed tū pōt facere mirabilia. **C** Sicut sacerdos qn
psecrat certum est qd actus immediate est a deo. **C** Sicut
papa qd pferit iurisdictionē epō nūqz sibi pferit. **C** Sicut
qn rex dat alapam militi: illa militi qd est nūqz abso-
luti. **C** Dico tū ppter auctoritatem ecclesiē: qd est foia
realis: qd ecclesia loquit de ea: sicut de forma reali. Et
etiam sancti ad hoc declinant.

Decimus

articulus est: si est absolutū vel respe-
ctiū. **C** Dicitur pcedētes: qd sicut nō
sunt plura ponēda sine necessitate: ita nec nobilitas: sicut
fuit ut dicunt qd sit respectus rōnis. **C** Cōtra arguitur.
qd respectus nō pōt gnārī nisi absoluto acquisito. **C** 2°.
qd ad relonē nō est mutatio: sicut ad characterē est muta-
tio: qd rē. **C** 3° qd nulla res est p^m pductionū: sicut
acter est bō. **C** 4° qd est p se termin^o creationis. **C** 5°
iste rōnes nō pūnciūt. **C** pma nō tū in relonib^o extrin-
sece adueniētib^o p3 de vniōne nāe būane ad verbū ad
quā talis absolutū pōt eē actio. **C** Eodē mō ad 2° qd in
resurrectione sepato corpore remanēt extrema vltimate
disposita: qd nō erit nisi vniō. **C** Nec 3° qd character nul-
lius actionis est p^m. **C** Nec 4° valet: qd est relo extri-
sece adueniētib^o: tales pnt eē termin^o creationis: sicut p3
de vbi. **C** Alias rōnes adduco. **C** pmo: qd oē qd relati-
ue v3 pū est aliqd excepto relatiōe: sed character dī tale.
igit est aliqd excepta relatiōe. **C** 2° qd oē qd est p^m affi-
milādū est aliqd absolutū pter similitudinē: qd similitudo fun-
dat sup vniū: sed character est rō affimilādū. **C** 3°.
qd oē p^m distinctiū est aliqd aliud a rōne distinctiōis:
qd diuersitas est passio distinctiōis. **C** 4° qd oē repūta-
tiū v3 eē abso^o pter similitudinē quā d3: sicut character ē bō.
g rē. **C** Teneo igit qd ē fo^o realis abso^o et nō respectiua.

Undecimus

articulus est: si est in gñe vel trā-
scendēs. **C** Dico qd hoc concessio

vero qd sit accēs sicut est: p3 qd in aliq gñe est. Et iō est
in genere qūitatis. **C** Sed in q spe qūitatis. **C** Aliq di-
cunt qd in pma: qd est dispō. **C** Aliq qd est in scda: qd est
pncipiū pducitū alicuius effectus. **C** Aliq qd in tertia:
qd illa que inferit passionē visui sunt in 3° spe: sed cara-
cter est qūitas mōēs visus vel oculū mentales. **C** Aliq
qd est qdā figuratio: sicut ponit eā in 4° spe qualitatis.
C Cōtra p^m. qd dispō est qualitas de facili mobilis: sed
character nō pōt amoueri: nec deleri. g rē. **C** Cōtra 2°.
qd character ex sua nā nūqz pōt pducere: vt appetit in-
fra. **C** Cōtra 3°. qd oia entia essent in 3° spe: cū oia mo-
ueant intellm. **C** Cōtra 4°. qd cōfiguratio dī trāsum-
ptiue: nec p p3s pōt poni in aliq spe qualitatis. **C** Dico
igit qd est in pma spe: sicut habitus pfectus. **C** Sed hic
est dubiū: qd habit^o nō v3 facimus. **C** Dico qd character
nullius est factus: qd 2° difficultas que est eius opō.
C Dico qd de habitibus infusis nescimus quas opera-
tiones hñt: qd ad subām alicui^o actus nostri nūqz faciūt.
Alioq possemus experiri nos habere hui^o habitus.

Duodecimus

articulus est in quo vt in subo
sit. **C** Aliq dicūt qd in essentia
aie immediate. **C** Aliq qd est in portione superior: qd ele-
uat aiam ad superiora et eterna. **C** Aliq dicunt qd in pte
inferior: qd aliqua sunt intra dona: qd nō sunt in portioe
superior: sicut donatio scie et filia reducunt ad inferio-
ra: ita dicūt de characterē. **C** Aliq dicūt qd est in memo-
ria: qd est signū repñtatiū. **C** Cōtra p^m. qd ois habitus
v3 forma opatiua: sed forma opatiua v3 ponit nisi in
operante potētia: essentia aut vt pñdūt a potētia: non
est opatiua. **C** Cōtra 2°. qd operatio characteri est h3
cultus latric que est in inferiori portione. **C** Probatio: qd
in signis sensibilibus que sunt de inferioribus. **C** Con-
tra 3°. qd obiectiue tū rememoratiū est et nō subiecti-
ue. **C** Dico igit qd est in voluntate ad quā ordinat^o cara-
cter. **C** Duius aut duo signa. **C** pmo. qd nō est in intel-
lectu. **C** Quicūqz enim aliqua forma est in aliq potētia: nō
operat^o circa subm hui^o nisi foia sibi cooperet^o: sed ope-
rāte potētia intellectiua circa mām characteris debitas
nūqz opat^o characterē: quicūqz itegrit^o voluntate iperāte
executiue segt^o effect^o characteris. g cū cooperet^o volun-
tati et nō intellectui: sequit^o qd sit in cooperante.

Tertiusdecimus

articulus est si in aia chñ
fuerūt characteres. **C** Ali-
qui dicūt qd chñ nō idignit. **C** Cōtra 4°. **C** pmo: qd
character dat ad ornāmētū aie: sed aia chñ ornātissima
fuit. g rē. **C** 2° qd chñ in circuncisione voluit esse simi-
lis patribus et in baptismo fratribus. ergo et in cara-
cterē debuit eis conformari. **C** 3°. quia idem est signū
pncipis et eius exercitus: sicut chñ est pncips militie chñ
stiane. ergo est eodē signo signatus. **C** 4°. qd pertinet
ad dignitatē anime. **C** Sed occurrit dubiū: qd habuit
istos characteres rē. **C** Dico qd in cōceptione eius in in-
stanti habuit istos characteres. **C** Sed qd de beata virgine
Maria: **C** Dī qd habuit oēs characteres sue nāe decem-
tes: qd post christum fuit omni perfectione ornata.

Post sacramentum baptismi.

Ic incipit octaua distinctio: ad
cuius euidentia que-
ro vnam questionem. **C** Utrum eucha-
ristia sit nobilissimum sacramentorum.
Et videtur qd non: qd causa est nobilior
suo effectus: sed sacramentum ordis est
causa sacramenti eucharistie: qd nullus
pōt cōsecrari nisi ordinatus. g rē. **C** Cōtra Diony.
ecclīastica hierarchia. ca. 3. dicit qd ē pfectio pfectionū.

E
Op. alior 4°.

Impugn^o 4°

Op. ppia.
Character est q
litas d p ipi.
Dubium 2°.

F
Character non
est habit^o acti-
uus s3 qual^o
opatiuus ē no-
bis occultus.
Op. alior 4°
de subiecto ca-
racteris.

Impugn. 4°.

G
Op. ppia.
Character in
voluntate sub-
iectiue est qd
signo ordi-
at. Et intelligi.

Op. aliorum.
Impugn. 4°.

Sustinet chñ
characterē hie
H

Chñ chñ re-
cepit eucha-
ristia.
Sicqz cara-
cterē habuit
et quos.

Sermo copio-
sus et reful-
gens de eucharistia
in generali.

N
Extra de ba-
ptismo et eius
effectu. Op.
1025.

Op. alior 4°.

Impugn^o 4°

O
Op. ppia.
Ad qd ponit
character.

Op. aliorum

Impugn. 4°.

P
Op. ppia. de
characteris in
debetitate.
Dubium 2°.
Nec intēdit:
ec in inferno
et dicitur ca-
racter.

aracter non
ratur.
aracterē nō
te cām qre-
sa in qbus
imū nō hē-
it ordi^o 4°
ar.

Q

are sacra
crāmētū.
sacra ini-
ilia effe-
uā 2°.
ione sa-
entoz et
ilitate
ter.

epōnē
sonem
uonū.

Hic realis:
s3 absolutū ra-
tio foia est ca-
racter.

I
In oca.
Duo cernunt
et quomodo vel
octo credunt
in eucharistia

Locomitatio
triplex.

K
Quod pte
dist.

Du^m multip^l
In triduo po
nit coe et ch
charistia sed
et nec sanguis
in hostia nec
corp^u in cali
ce fuisse.

I

Quod deitas no
fuit unita san
guini in triduo
et quare.

Causa notabi
les de mutila
tione et sangui
ne ch^{ri}.

De adoratioe
calicis in triduo

M

Ecce qd qris
de sanguine ch^{ri}
quo ad ei^u co
tale vel quale
resurrectione.

Sacm dup^l
Abrah^{am} 4°
sacm circa g^o
sona ch^{ri}.
Ad resurre
ctio fit maius
sacm nativita
tis: factus est de
incarnatioe ut
ps infra.

In ista

qone sunt duo articuli declarandi. C^o pri
mus articulus est: qd est sacm eucharistie.
vbi est sciendu^m qd h^{ic} reg. in homel. pasche. C^o Ali^o est qd
cernit: aliud est qd credit. Illa eni^m q in B sacro cernun
tur sunt sp^{es} panis et vini: sed illa q credunt sunt qm^o
in hostia et qm^o in calice. C^o In hostia aut^{em} pmo credit^{ur}
corp^u ch^{ri} v^{er}u^m: qd est ibi ex vi verbor^u: q^{uod} faciut metio
ne de ipso. hoc est corp^u me^u. C^o 2° sanguis ch^{ri} ex ime
diata cocomitatio: q^{uod} sanguis noⁿ est ex^{tra} venas post re
surrectione. C^o 3° aia ch^{ri} ex cocomitantia mediata: q^{uod}
aia noⁿ iformat corp^u: nisi medianib^{us} disp^onib^{us} ne^cio re
g^{is}is corp^u iter q^{uod} sanguis ch^{ri} est ne^cio reg^{is}it. C^o 4°
est ibi dinitas ex cocomitatio remota: q^{uod} qle ordin^e ha
bent illa in ch^{ri}o tale b^ut in sacro. Sed magis imediate
inest sanguis corp^u q^{uod} aia: q^{uod} dinitas: q^{uod} 2°. C^o Ista
ead^{em} sunt et credunt in calice: sed noⁿ in eode^m ordine: q^{uod}
pmo est sanguis ibi vi v^{er}boz. C^o 2° corp^u ch^{ri} ex cocomi
tatio imediata. C^o 3° aia ronalis ex cocomitatio me
diata. C^o 4° dinitas. Et hec patet: vt pus. Q^{uod} aut ita sit
pbat auct^{or} Ambrosij de sacris: q^{uod} oia que fuerunt in
vtero v^{ir}ginis sunt in hoc sacro: vt ps et per Anselmu^m in
libro cur deus ho^{mo}: vbi hoc ostendit p^{er} p^{er} Anselmu^m in
currut qm^o difficultates. C^o 1^a p^{er}ia est si bea^tus Petrus
qui fuit institut^{us} sacerdos potuit p^{er}ficere in triduo mo^{ri}
tis ch^{ri}. C^o 2^a q^{uod} sic: q^{uod} ibi erant oia reg^{is}ta. C^o 3^a diffi.
si ista credita ibi fuissent: C^o 4^a q^{uod} noⁿ sed in hostia fo
ret t^um corp^u ch^{ri} et dinitas: q^{uod} noⁿ cocomitabat corpus
ch^{ri} sanguis ei^u nec aia. C^o 5^a diffi. si ista eade^m fuissent
in calice. C^o 6^a q^{uod} noⁿ fuisset ibi nisi sanguis. na^m corpus
ch^{ri} sepat^u erat ab eomec aia eade^m rone nec dinitas: q^{uod}
non fuit unita sanguini: sed corp^u q^{uod} p^{er} q^{uod} in triduo
ve potuit p^{er} cocatione idiomatu^m dici dei fili^u sepulch^{ri}
sed si dinitas fuisset unita sanguini eode^m noⁿ remansisset
in terra: et ita certe fuisset veru^m dicere in triduo: dei fili^u
est in cruce. dei fili^u expan^{su} est in terra: qd noⁿ pcedit:
nec tenet a scis. C^o 7^a diffi. quare potuit fuit in corp^u:
q^{uod} in sanguine. C^o 8^a Dico q^{uod} sanguis noⁿ est pncipalis pars
corp^us. Corp^us aut^{em} p^{er}inet ad integritate^m nae specificae:
alias aut^{em} p^{er}es q^{uod} noⁿ p^{er}inet ad integritate^m nae specificae:
noⁿ op^{er}e esse unitas. C^o 9^a iterum occurrit diffi. si corp^u
ch^{ri} in cruce fuisset mutilatu^m: si t^uc in cōsecratione fuisset
illud me^u abscisus. C^o 10^a q^{uod} si manus fuisset ab
scisa: fuisset mutilatu^m in hostia. C^o 11^a diffi. si aliq^{uod} ps san
guinis remansisset in corp^u: quare noⁿ fuisset sanguis per
cocomitatio^m in corp^u: C^o 12^a Dic^o q^{uod} v^{er}no hypostatica
est respectu pncipali^u partu^m. Et io si maior ps fuisset
sanguis in corp^u pncipali^u fuisset v^{er}no ad eas. C^o 13^a dif.
si in triduo fuisset calix elevatus deberet adorari ado
ratioe lat^{er}ie vel b^uidulie. C^o 14^a q^{uod} d^ulie. C^o 15^a diffi. si
post resurrectione aliq^{uod} de sanguine remansit in terra.
C^o 16^a Dic^o aliq^{uod} q^{uod} noⁿ: imo est periculofus dicere q^{uod} rema
sit. et ita de reliquis: q^{uod} d^ur esse de sanguine ch^{ri} noⁿ est tu
tu. C^o 17^a Dico q^{uod} noⁿ est necessariu^m de q^{uod}q^{uod} parte san
guis q^{uod} ip^uaz resup^{er}ierit: sicut nec lacrymas: q^{uod} noⁿ fuit
ne^cius t^utu de sanguine in corp^u gloriofo: sicut in corp^u
mortal^u: qd indiger ipso p^{er} alimento corp^us: v^{er}o potest
dici q^{uod} non totum resumpsit.

Secundus

articulus est: qd est sac^{ra} eucharistie.
vbi sciendum est q^{uod} l^o oia sac^{ra} sunt
magna: t^u alia cōtinet aliq^{uod} limitatu^m. vs. g^{ra}z: sed circa
ch^{ri} p^{ro}na fuerut q^{uod} mirabilia sac^{ra}: accipiendo sa
cramentu^m large p^{er} sacro secreto. C^o 1° p^{ri}mu^m est sac^{ra} eter
ne gnationis. C^o 2° incarnationis: in quo fuit cōcata p^{er}
fectio infinita nae humane. C^o 3° d^uice resurrectionis:
qd est maius nativitate: q^{uod} ibi ita erat de^u et ho^{mo}: nec fuit
ibi nisi egressus de vtero v^{ir}ginis: sed in triduo noⁿ fuit

ho^{mo}: et in resurrectione fuit cōcata divinitas humanitati.
C^o 4° est divinitas eucharistie: in quo sacro cōtinet^{ur}
g^{ra} infinita: q^{uod} tota divinitas. C^o 5° quo ordine est di
gnitas eoz. C^o Dico q^{uod} eo ordine quo supra sunt dicta:
q^{uod} eterna gnatio pncipalissime cōtinet oem p^{er}fectione:
post istam cōceptio magis pncipali^u p^{er}inet illaz: q^{uod} pnci
palius q^{uod} resurrectione: q^{uod} in incarnatione seu cōceptione
fuit unita divinitas humanitati: puta aie et corp^us: sed
in resurrectione solu^m humanitati: q^{uod} in triduo tam erat
divinitas unita partibus: puta aie et corp^us. Et post ist^{ud}
est sacm eucharistie: q^{uod} ibi noⁿ est v^{er}no ita intima sicut
in incarnatione vel resurrectione. C^o Sed hic occurrit
quatuor dubia. C^o 1° p^{ri}mu^m. si angelis pōt p^{er}ficere istud
sacm. C^o 2° q^{uod} non: q^{uod} Ap^{osto}lus dicit ad hebreos. ba
demus altare: de quo edere noⁿ habet potestates bi qui
in tabernaculo deseruiunt: sed isti deservientes sunt an
geli qui mittuntur in ministeriu^m. Sunt eni^m ad ministran
du^m spiritus: vt ibide^m dicit. C^o 3° dubiu^m. si anima se
parata: que vere h^{ab}et caractere. si assumat corpus: in quo
posset verba formare: possit cōficere. C^o Dico q^{uod} noⁿ: q^{uod}
requirit in cōsecratione forma v^{er}boz. C^o 4° dubiu^m. si
instrumentis nālibus: sed tale corpus sic assumptu^m non
p^{er}feret talia verba: sed essent sp^{es} differētia ab alijs: sicut
aqua artificialis a nāli. C^o 5° dubiu^m. si sacerdos resur
gens pōt cōficere. C^o 6° q^{uod} sic: q^{uod} h^{ab}et oia reg^{is}ta. C^o 7°
dubiu^m. si resurgeret ho^{mo} i statu beato. v^{er}u^m posset. C^o 8°
q^{uod} noⁿ apparet q^{uod} noⁿ: et libetius audire missaz suaz q^{uod} de
alio. q^{uod} nō sit sacm nisi in v^{er}no pōt cōfici a non
viatorib^{us}. C^o Sed est ne v^{er}no istius v^{er}no cōcatio
idiomatu^m: C^o Dico q^{uod} noⁿ. q^{uod} sp^{es} panis non assumit ad
unitate suppositi sicut i incarnatione. Istud aut^{em} sacm noⁿ
assumit hypostaticae a v^{er}bo: ideo q^{uod} sacerdos fragit ho
stiaz: noⁿ fragit de^u nec potat de^u. si aut^{em} est ibi cōcatio
idiomatu^m: bene posset dici q^{uod} frageret. sicut in cruce q^{uod}
percutiebat et sitiebat et in sepulchro ponebatur.

Tertius

articulus est: que sunt illa q^{uod} in sacro isto
inveniunt. C^o Dico q^{uod} in hoc sacro inue
nit aliq^{uod} qd est sacm et noⁿ res sac^{ra}: sicut illa q^{uod} viden
tur. Aliq^{uod} sacm et res. s. veritas corp^us ch^{ri} et sangui
nis. res qd est q^{uod} virtute verbor^u sac^{ra}l^um catur sacm:
qd significat aliq^{uod}. s. ch^{ri} et pōt spūales: quo aia cibaf
ex hoc sacro. Aliq^{uod} t^um res est et noⁿ sacm vt gratia. Ali
qua que neutru^m: sicut illa que sunt ibi p^{er} cocomitatio^m.
C^o Sed hic sunt quatuor dubia. C^o 1° p^{ri}mu^m. si in hoc sa
cramento est aliq^{uod} p^{er}ter aiam corpus. C^o Dico q^{uod} sic.
qm^o oia accidentia corp^us et anime ch^{ri} sunt ibi per con
comitatio^m: q^{uod} corpus et aiam cocomitant. C^o 2° Secudu^m
dubiu^m. si relatio ad deū est ibi virtute verbor^u et per se
passiones. C^o Dico q^{uod} sic: q^{uod} que sunt idē reali eade^m vir
tute p^{er}ducunt: sic est de his in subro in quo sunt. C^o 3°
dubiu^m. si dinitas ch^{ri} est h^{ab}et ali^u q^{uod} alibi vt vbiq^{uod} ex vi
v^{er}boz p^{er} cocomitatio^m. C^o Dico q^{uod} sic: q^{uod} h^{ab}et quēdā modū
spūale eēdi que nūq^{uod} alibi. Aliu^m. n. modū h^{ab}et in huma
nitate eēdi. dūanitas. n. est ibi mō spūali. C^o Sed quo
est ibi. C^o Dico q^{uod} denotatioe exprinseca ex tpe. sic ice
pit eē in mūdo. eode^m modo in creatione fuit v^{er}no rō ter
minata ad ipm^u que plus noⁿ erat. fm se aut^{em} noⁿ est h^{ab}et
ter q^{uod} p^{ri}mu^m. C^o 4° dubiu^m. si tota trinitas est hic per cō
comitatio^m: sicut filius. C^o Dico q^{uod} noⁿ. q^{uod} ista: que p^{er} con
comitatio^m idiomatu^m dicunt: noⁿ se extēdūt nisi ad v^{er}bo
bum: qd est uniti hypostaticae ad humanitates. Unde
noⁿ h^{ab}et esse aliter paternitas ex vi verborum: q^{uod} alibi.
C^o Sed ista p^{ri}ncipalitas terminat ne ad personā v^{er}bi:
C^o Dico q^{uod} ois respectus qui terminat ad ch^{ri}m termi
natur ad cocomitatio^m ad suppositū v^{er}bi. Ista autem
v^{er}no ad humanitatem terminatur ch^{ri}stī.

N
Sed d^uo digni
ta victor sa
crament^u.

Dubiu^m 4°.

c. 13.
c. 2.

O

Esti noⁿ ange
lus nec aia se
para in corp^u
in casu assum
pti: sacerdos co
m^un^u resurgens co
ficere possit.

Anio sacralis
noⁿ sufficit ad
educationem
idiomatu^m: sic
incarnationis
p

Sacm et non
res. res et sa
cramentu^m: res
et noⁿ sac^{ra}: nec
res. nec. sac^{ra}
in eucharistia
reperiuntur.

Dubiu^m 4°.

Accidia cor
poris et anime
ch^{ri} in eucha
ristia cōiuncti.

Q

Eadem est ei
subi et accidia
idionatu^m.

Est in eucha
ristia et al^u al
bi dicitur h^{ab}et
et q^{uod} ibi ibi
declarat.
Et. l. p. cōica
noni^m.
Et. soli sōi
et vi v^{er}boz est
in eucharistia
p^{er}sona.

Et. l. cōcō
canta.

Quartus

VIII.

Unica

185

Quartus articulus est que regunt ad integri-
tate huius sacri. ¶ Dic est sciendū q
sicut in alijs sacris: ita in hoc regunt 4.ª cause. v3. effi-
ciens: q est sacerdos ordinat. ¶ Mālis panis tritice-
forma yboz: que sunt qmōz sup hostiā. Doc est corpus
mei. Et quīqz sup calicē: hic ē calix sanguis mei. ¶ Cā
finalis est intērio debita vt faciat: qd facit vñs ecclia.
¶ Circa cām aut efficiētē occurrit dubia. ¶ Prīmū
si sacerdos hereticus possit p̄ficere. ¶ Dī q sic qz fm
Aug. nō est sacz p̄sone sp̄alis: sed ecclēsie. ¶ 2.ª dubiū
est de scismatico. ¶ Dī q sic qz greci v̄ p̄ficiūt. ¶ 3.^a
dubiū de irregularibz. ¶ Dī q sic mīto magis. ¶ 4.^a
dubiū de ep̄cōicato. ¶ Dī q sic magis qz hereticus.
¶ Alia diffi. de degradato. ¶ Dicunt iuriste q nō pōt
cōficere: qz in forma degradatiōis B exprimit. ¶ S3
p̄tra sacz ordīs est initerabile: qd nō pōt ip̄diti: sed si
ita esset vt dicit eēt iterabile: de necessitate aut qz p̄dit
caractere: z sic nō pōt. aut nō: tūc papa dimitteō sibi
oēm culpā: possit eū licētiare qz iterū ordinē: nullū du-
bium habet oia que regunt. si si esset tūc p̄tra: cum
habet p̄positū nisi qz erat degradat. q nō dicit pōt qz
papa pōt eū absoluerē ab oī irregularitate z degrada-
tione z sic licētiare ad ordinē sacerdotis: vñ dico q ista
snia iuristaz est 3 p̄n^a theologice. ¶ Circa cām aut mā-
le occu. quatuor du. ¶ Prīmū si pōt cōfici in filigine.
¶ Dico q hoc p̄culosus esset qz v̄ a tritico sp̄e differ-
re. ¶ Sed de sp̄ta v̄ aliq^o q differūt sp̄e: tūc non
pōt. ¶ 3.ª de ordeo z auena. p̄s q nō exp̄sse. ¶ S3 qd
de tritico qd nō facit sp̄icā: s3 frōdes vt auena. ¶ Cum
igit p̄uiciam^o z cōiēcurem^o dīam specificā ex actibz
z accidenibz v̄ q nō esset vere tritici: sed hoc est du-
m. ¶ Sed occu. du. si chīs in aq̄imis cōfecit: v̄ q non
fm Marcū: qz erat pascha z aq̄ima post bīdū. ¶ Cō-
tra hoc arguit 4.^a ¶ Prīo autē Mat̄h. 16. Prīa enī
die aq̄imoz p̄ceperat cū nō esset fermētū in domibz:
sed comederēt panes aq̄imos aq̄z lactucis agrestibus.
¶ 2.^a qz exodi 12.º oī q oīs aīa q comederūt fermētus
peribit de populo suo. ¶ 3.^a qz chīs in euāgelio semper
accipit fermētū in malū siue sub mala signatione. La-
uete ingt a fermēto p̄barisqz rē. ¶ 4.^a qz eodē modo
Apl̄s semper accipit in mala signatione dīces. Modicū
fermētū totā massā corripit. ¶ Ad autē Marcū
v̄ q p̄rūis p̄parauerāt p̄ aliquos dies. ¶ Circa causāz
formalē querit si B aduerbiū (enim) est de foia. ¶ Dī
q nō: sed est cōceptio yboz p̄teritoz ad p̄cedentiā: pec-
caret tūc mortāl̄ obmittēs dicere: qz 3 statūū ecclēsie
faceret: sed nunqd esset p̄secratū. si nīl plus diceretur
de alijs v̄bis p̄cedētibz oīa ista. ¶ Dicunt aliq q non.
Et Scotus v̄ hoc dicere: qz talis est nā yboz qbus p̄fi-
cimur: q nō dicunt in nā p̄p̄ia: sed in p̄sone chīs: s3 sic
dicendo ex vi sermonis intelligit p̄p̄iū corpus loquē-
tis. Et iō fuerunt ab ecclia v̄ba statuta p̄cedētia: vt itel-
ligat chīs p̄sone nō sacerdotis. ¶ Alia dī. p̄nat q ali-
qz nesciat qī cōficiū corpus. hoc est p q v̄ba: credit tūc
q hoc est v̄lqz post eleuationē calicis: si talis intērio suf-
ficiat. ¶ Dico q intērio talis sufficeret: sed si h̄iet intē-
tione q p oīa illa v̄ba p̄ficere: vt si intēdebat p illa ver-
ba: qd facit ecclia: esto q determinate nesciret: que eēt
ista: tūc cōficiat. ¶ 4.^a diffi. si in cōsecratione sanguinis
hic est p̄nomē vel aduerbiū. ¶ Dī q p̄nomē denota-
tūū: sicut n. in cōsecratione eucharistie est p̄nomē: ita
in p̄secratione calicis in p̄posito. Sed de residuo ybo-
rū que sunt in sanguine qd est. ¶ Quidā dicunt q non
sūt de forma: sed Sco. dicit q bonū est qz submitat se
quis iudicio ecclēsie vel intellectui: z nō tenet determi-

nare vbi precise sit forma yboz. ¶ Circa cām finales.
querit vtrū hic regat intērio actualis. ¶ Dicunt aliq
q sic qz est de integritate sacri. ¶ Sed hoc est p̄culo-
sus: qz fm Aug. Nō est in p̄tate nra qb^o vñs tangamur
z p̄bantismatibz irrudentibz intellectus nō pōt fixe itel-
ligere aliqd. Iō dicit ali q sufficit intentio habitualis.
¶ Sed nimis relaxat: siue hoc est nimis: qz illā habui
in p̄n^o qñ factus suz sacerdos: et dormiedo: z iō tūc
valeret qz posset cōficere. ¶ Dicit igit Sco. q sufficit
intentio v̄talis. Vocat aut intētiōē v̄talis dispōnē
que est in potērys executiuis: tanqz per actū volūtatis z
manet in eis: per quā eius imperiū exequunt. Vñ sci-
dū q voluntas causat aliquā dispōnē in mēbris: qz ne-
dante semp exequit potētia motū suū: sicut ambulādo
ad aliqū locū tandū durat ista dispō quā exequit vo-
lūtas in potērys inferioribz qdā impieat ip̄erū volū-
tatis. mō eūdo ad capellā induēdo me nō opz q actua-
liter cogit de hoc semp: sed sufficit qz maneat disposi-
tō causata ab actuali intētiōe volūtatis. Oī si dispo-
nes sunt cōsumptē vbi intērio remouet nīlū fieret: suf-
ficient igit in actu p̄secrati intētiō v̄talis z nō necessa-
rio requirit actualis: nec tū sufficit habitualis.

Quintus

articulus est qz instituit hoc sacm. hic
habet certa veritas qz chīs iuxta illud
Luc. 22. Ego dispono vobis: sicut disposuit mihi pater
meus regnū vt edatis z bibatis sup mensāz meā in re-
gno meo. itelligit hic de regno ecclēie militantis. ¶ Sicut
aut chīs ad institūendū hoc sacm motus quaduplici
v̄tute inclinante. ¶ Prīo ex v̄tute laticē: qz in veteri le-
ge colebat deus de sacrificijs: z iō voluit nobis dare sa-
crificiū dignissimū in lege euangelica: que est p̄fectior
z nobilior qz creatura sensibilis: de^o dare voluit: qz fuit
persona eius. ¶ 2.ª ex v̄tute iustitię: qz qñ offendit aliqz
oīz reddi equalens p equalē: sed p p̄cto mortali infini-
tum p̄ccius opz dātiō vt habere mus tale munus: qz
egpolleret oī debito, fuit institūtū. ¶ 3.ª ex v̄tute libera-
tatis: magnificētia. n. est circa magna: ideo maximū
donū p̄ditiqz sume est liberalis. ¶ 4.ª ex charitate: si-
gnū amicitie est in eadē ciuitate aliquos cōmorari: ma-
ius est in eadē domo: maximū vnus in alio. ¶ S3 hic
sunt qmōz dubia. ¶ Prīmū si chīs cōfecit eisde v̄bis:
qz nō cōficiat. Inno. de celebra. missaz. dicit q nō:
s3 p b̄ndictionē p̄cedentē p̄mit. n. v̄ba indicatiue: nos
aut recitatiue. Indicatūū aut p̄supponit illud qz indi-
cat. Et iō cū dixerit indicatiue. Doc est corp^o meus: v̄
q antea iā cōfecisset. a nobis aut recitatiue dicunt ver-
bas: nō opz q aliqd p̄mo sit vel p̄ns sit ibi. ¶ 2.ª du. q
fuerunt ista v̄ba p q chīs cōfecit. Dī q nos nescim^o illa:
sed tū fuerunt aliqua. ¶ 3.ª du. si illa b̄ndictio fuit sig-
vel v̄ba v̄ q fuerunt v̄ba: qz dicere v̄ includere aliqd
dictū. ¶ 4.ª du. si ita est qre nō cōficiamus sicut chīs.
¶ Rñ q illud sacm in alia habitudine erat ad chīm
z ad nos. vñ Joānes nō baptizauit chīm in noīe patris
z filij z spūs sancti: sicut nos. ¶ Sed nunqd sacm insti-
tutū a chio fuit eiusde rōnis cū sacro qd cōficiamus: v̄
q nō: qz nō est eadē forma yboz. ¶ Rñ q aliqua sa-
cramēta sunt quoz esse est in v̄sū m̄talia: quoz esse
in p̄manētia est. in p̄mis forma est de essentia sacri: s3
p̄manētibz illa forma est tū p̄tā: sic est de isto sacro:
qz p̄manet: s3 v̄ba transeant. ¶ Cōtra ista. s. qz chīs nō
p̄secrauit p b̄ndictionē p̄cedēte: s3 p istoz yboz p̄latio-
nē qñ p̄fecit dicit Euse. inuisibilis sacerdos. s. chīs vñs
bilis elūta in subz corpis z sanguis sui: vbi sui secreta
p̄tate trāsmittat. s. dū dixit. B est corp^o meū: hic est ca-
lix rē. ¶ Itē p eadē v̄ba p̄fecit sic z nos p̄ficiū: qz vñ
Ambro. de sacris. Et Lypia. marty. q eadem facimus:

E

De ci. sm. d.
3. de li. arc. 15

Intērio 3.

De. 6. b. ar. 3.
q. 2. vide cum
38. b. 2. r. 4.
di. b. ar. 2. q.
1. talibz scpt.

F

Quēstio h̄ctio
v̄talis op̄ie
sclat ex sco.
tamē.
Quē intētiō
regit z suffi-
ciat p̄ficiē.

Eucharistia i
stūit a chio
ad hoc mō
tūc quadā
p̄fici.

G

Et l. magnifi-
centie.

Dū malig^o

Part. 3. c. 6.
Eide f. o. b. c.
p̄ danc op̄.
Eandē 16.
z Acc. 22.
Quibus v̄bis
xps p̄secrauit
v̄ signa igno-
rat s3 tunc q
eides quibz
nos.

H

Sacra q ad
cor eēt sunt in
dupli. oīa.
Impus. dōz
cū sco. vbi su-
p̄a cōmēdo.
Eide in li. de
sacris Ambro.
z de p̄c. di. 2.
22. cor. hac
auctoritatem.

I

et non alia ea que christus fecit. Et sic non per alia verba consecramus quam per ea que christus consecravit.

Sacram eucha-
ristie institutum
est quatuor gē-
nibus personarum.

Sextus

articulus est quibus fuit institutum. Cuiusmodi est quatuor personarum. Quia aliquibus ad ministrandum. sicut sacerdotibus et diaconibus. Et intelligendum quod omnes ordines sunt ordinati ad ministrandum. B. sacris et hinc omnes dividuntur ad ipsum. cuius probum est. quod cum in quolibet ordine im-primatur character non imprimitur nisi in quibus respectu ad ipsos. unde diacono traditur liber ad predicandum. et ibi non imprimitur. postea calix. et ibi fit impressio. Cuiusmodi est institutum ad precipiendum. ut sunt fideles perfecte etatis. quod semel in anno debet consecrare de iure extra. Omnes viri et sexus. et non debet peccare mortaliter. nisi de licentia remanent. Et dato quod intra non diceretur. hoc per noli ratione quod aliquibus iste cibum sit ad usus applicandus. Cuiusmodi est venerandum. et per omnes fidelibus semel in septimana. aliquibus castis. ex-ceptis. Cuiusmodi est adorandum. sicut infirmis. quod propter periculum non recipiunt illud quod dominum est verbum Augustini. crede et manducasti. Cuiusmodi est de oratione. Cuiusmodi est prima si christus coicavit seipsum. Cuiusmodi est. hoc nescit. nisi potest dici quod sic cum aliis. nec est hoc inconveniens. Cuiusmodi est si coicavit iudam. dicit Dionysius. quod sic ca. 3. de ecclesiastica hierarchia. Cuiusmodi est si coicavit mortaliter iudas recipiens sacramentum a christo. Cuiusmodi est si coicavit in eum satanas. Cuiusmodi est si coicavit sibi. comedens. non peccasset. imo meruisset implendo mandatum. sed non fuit sibi preceptum. sed permissum. id debuit se separare. Cuiusmodi est quod obtulit sibi christum sciret quod talis erat. Dicitur ne perderet eum et diffamaret. Et id docuit nos quod non est ne-gandum occultis peccatoribus. quod melius videtur dixit occul-te. Positus est in ruinam et in re-urrectionem multorum in israel. Et Paulus dicit quod alius sumus odor mortis ad mortem. alius odor vite. Et ad hoc quis tam ido-neus. unde sicut maxime idoneus ductor ad infernum est pre-dicator. quoniam populus non convertitur propter eius predicationem. ita hoc sacramentum aliquibus perficit ad vitam aliquibus ad damnationem.

De peni. et re.

De re-
mē-
dio pnie.

Dubium 3.

De coicatione
christi iude in
cena noviter.

Contra indif-
ferentia efficien-
tes passiones a
communione.

Luce. 2.
2. corin. 2.
2. 1. 1. 1.

Quatuor gē-
nibus personarum
institutum est eu-
charistic sacris.

2. 1. apostolus.

De multip-
tate pccatorum
quod recipiunt in
mortaliter mor-
taliter peccat.

1. corin. 2.

Consecrans sibi
et recipiens et
peccat quod
horum gravitas.

Hinc sequitur
ecclesia cogit
ad peccatum
mortaliter dic-
tatur.
De ministran-
tibus altari id-
em nota dicitur.
Plura varia
ta sunt in pni-
ma ecclesia et
moderna.

De loco in-
stituti eucha-
ristie.

Octavus

articulus est in quo loco fuit institutum. Cuiusmodi est in hierusalem. in quo et loco fuerunt instituta 4. sacramenta ordinant ad istud. Cuiusmodi est

multum est sacris pnie Jo. 20. Quorum remiseritis peccata remittuntur eis. Cuiusmodi est baptismi Mat. 28. Recipientibus discipulis. supple in hierusalem et tunc dixit eis Eun-tes et baptizantes eos. Cuiusmodi est sacramentum ordinis quod dixit discipulis Luce 22. Quotienscumque feceritis in mei et. Cuiusmodi est istud sacramentum eucharistie in cena. Mat. 29.

Nonus

articulus est quo die fuit institutum. Cuiusmodi est feria quinta. ubi advertendum quod hoc dies fuit quadruplici mysterio consecrata que mystice prinet ad hoc sacramentum sumetes. Cuiusmodi est primo mysterio creationis piscium in mari autem in aere ad designandum quod duo genera hominum ad assumptionem huius sacramenti sunt apta. videlicet homines actus in amaritudine penitentiae commorantur sicut pisces in mari. quod tales debent esse qui fuerint in peccatis. Et 2. contemplatum. quod designant per aves secundum Gregorium. Cuiusmodi est secundo mysterio purissime oblationis. quod Augustinus videtur dicere 4. de civitate dei. quod beata virgo suum benedictum filium feria 5. obtulit in templo. et hoc pertinet huius ad istud sacramentum. quod sanctus est. sanctificet. adducit. hic offert verus dei filius. qui fuit filius virginis. imo omnia que in ipso sunt fuerunt in utero virginis. Cuiusmodi est 3. mysterio consecrationis christi. Cuiusmodi est 4. mysterio ascensionis domini. ad designandum quod illi qui digne suscipiunt istud sacramentum rapiunt in alto loco. sicut sacris rapit mysterio assumptio. advertendum est quod suppetit a quod hic dies habet denotationem est planeta benivolus. ad designandum christum ad nos benivolentiam. et quod nullus sine benivolentia erga proximum accedere ad hoc sacramentum. Cuiusmodi est 5. quod corpus christi in die iouis secum remansisset in mensa post consecrationem vel fuisset in pyride referuat. tunc sensisset dolorem quem christus passus fuisset. Cuiusmodi est sic. quod habuisset omnem quietatem absolutam. et ubi esset fuisset flagellatus mortuus et sepultus ac resurrexisset.

N
Tria sacramenta
eucharistia ordi-
nant an sit
firmatio
die pnie.
De die istius
eucharistie.

Beneficentia
die iouis
quod duplici my-
sterio consecra-
ti quod mystice ad
sumetes hoc
sacramentum ap-
plicari.
Quere supra
Ezechielian
alibi.

O

Conformitas
iouis ad christum
et ad sumetes
hoc sacramentum.

P

De hora in-
stituti eucharistie

Beneficentia.

Quere Aug.
sup gene.

Q

De hora coele-
stis quod duplici
et mysterio de-
coratur.

Precepta de
miraculis sunt
tria.
Dabunt 4.

Est aug. ad in-
quiritos in
nuar.
Abi supra
ponit in can.
de conse. d. 2.
ligado.

Q

Circumstantia
quod duplici eu-
charistia insti-
tuta est.
De ista sumemus
eucharistia 4.

Decimus

articulus est qua hora fuit institutum. Cuiusmodi est hora copletorum. ubi aduer-tendum quod hoc hora fuit quadruplici mysterio decorata. Cuiusmodi est primo ex mysterio mundi creationis. quod videtur ex sacra scriptura. quod vespere fuit creatus mundus. unde Augustinus notat h. 4. de trinitate factum est vespere et mane dies unus. Ex hoc colligitur quod vespere fuit creatus mundus. quod vespere proponit et postea mane sequitur. Cuiusmodi est 2. mysterio virginis salutationis. quod ista hora qua genus humanum de paradiso fuit expulsum per inobedientiam suam. eadem hora incarnationis mysterium fuit consummatum vel saltem annuntiatur. quod illa ho-ra fuit ergo ab angelo salutata. Cuiusmodi est 3. mysterio consecra-tionis. Cuiusmodi est 4. mysterio officii sepulture. quod eadem hora quod fuit institutum istud sacramentum fuit christus sepultus. ut dicit Aug. de trinitate. Cuiusmodi est 5. mysterio deus fecit 3. miracula valde magna et summa inter alia. Cuiusmodi est primo fuit crea-tio mundi ex nihilo. Cuiusmodi est 2. visio humane nature ad verbum. Cuiusmodi est 3. transubstantio. que est in hoc sacro. Cuiusmodi est 4. prima si christus dedit corpus suum consecratum post cenam vel ante. Luce. 21. dicit quod postquam cenavit. Cuiusmodi est quare dedit post cenam. Dicit Gregorius. ut arctius memorie ipsorum esset impressum. id videtur fuit. Cuiusmodi est 5. diffinitio. quod nos facimus aliter. Cuiusmodi est Augustinus. quod dictante spiritus sancto. h. ordinatum est. ut cibum spiritualis primo introcat in corpore hominis. Cuiusmodi est 4. diffinitio. si in alia hora potest sumi. ita non igitur. Cuiusmodi est sic in periculo mortis.

Undecimus

articulus est qualiter et quibus circum-stantiis fuit institutum. Cuiusmodi est quadruplici. Cuiusmodi est prima cum oculorum elevatione. Cuiusmodi est 2. cum divisione et distributione. Cuiusmodi est 3. cum benedictione. Cuiusmodi est 4. cum gratia actione. Cuiusmodi est hoc colligitur quod post benedictionem consecrantur. quod post benedictionem distribuuntur. Cuiusmodi est sciendum quod istud sacramentum ab aliquibus precipue sacramentum et spiritualiter

A

a fidelibus q sunt in gra r recipiunt istud sacm. Alij sa-
cramentali r no spualr: sicut fideles in peccato mortali.
Alij spualr r no sacralr: sicut bñtes deuotione ad istud
sacm: tñ se subtrahit ppter reuerentiã facti: r tales reci-
piunt spualr iuxta vñu Aug. Crede r manducasti. Alij
nec spualiter nec sacramentalr: sicut infideles q istuz
cibum ab alijs nō discernunt.

Quoddecimus

articulus est quare fuit institui-
tū. C Di q ppter 4. C Pri-
mo ad relinquendū discipulis suis memoria. Hoc faci-
te inquit in meā comemorationē. C 2. ad ostendēdā
suā affectionē intimam que p vba exprimi nō poterat.
C 3. ad fidē catholicā exaltandā: r qñ n. fides est de
difficilibus ad credendū: tanto alijs pmeret. C 4. vt
foueret vñio fideliz r ecclie. C Sed oc. diffi. si expe-
dit sepe celebrare. C Dñm q ex reuerentiã aliqñ ab-
stinent actus vñtis est. Et qui ex deuotione frequentat
sñr. C S3 magi dicit q si qd pñcipiat ex frequentatione
in se deuotionē augeri r meliorationē vite r pñotionē
vñti: vñle est: alr nō. C Sed nō licet oīno se subtrabe-
re marie sacerdotib: nō n. d3 sacm esse ociosuz ad illō
ad qd est institutum. v3 ad pñt. Et si alij tenent semel
in anno cōmunicare: multo magis sacerdotes.

Tertiusdecimus

articulus est qb figuris
istud sacm fuit figuratū.
C Di q quadruplici. C Primo Genes 14. in obla-
tione melchisedech: q alij offerentibus boues r alalia
iste obtulit panē r vñu q cñm optime designat: q in-
terpretat rex iusticie: nec inuenit ei pñ nec mñ: nec ge-
nealogia: nulla n. mentio fit de ori r obitu eius. Et hic
figurauit cñm q nō habuit pñ n. neq finē: nec pñem in
terris: nec mñem in celis: nō gn melchisedech vere pñez
berentis aliq fingant q ipse fuit filius dei: qd nō est ve-
rū. C 2. figura est de manna in deserto: qd erat delecta-
bile bñs q digne sumebatur ad nauseā: puocabat indi-
gne sumētes. C 3. fig est de agno paschali. Exodi 12.
q illa hora qua imolabāt fuit hoc sacm institutum.
C 4. figura de panibus ppositionis. de qb leuici p
totum quos nō licebat comedere nisi solis sacerdotib: r
purgatis a vitijs carnalibus. vñ pñmo regū d3. si sint mū
di pñer a mulieribus r c. nota hystoriam. C Adhuc est
alia figura de pane. Delye q ambulauit in fortitudine
cibi illius vñq ad montem dei oreb. Et ideo dicit istō
sacramentū viaticum: quia in fortitudine cibi illius am-
bulatur vñq ad montem supercelestem.

Quartusdecimus

articulus est qb oracu-
lis in nouo testamento
fuit notatū: vbi sciendū q qdruplici noie fuit notatus.
C Priō noie eucharistie: r B mō vocat Diony. de ecclie
hastica hiera. qd d3 ab eu. qd est bonum: r charis. qd
est gra: qñ bona gra. C 2. sacm altaris: vt dicit Pau.
ad hebreos. Dabem altare de quo edere nō hñt pñtē
bi q tabernaculo deseruiunt. C 3. d3 hostia p3 p Amb.
de sacris ga offerit pro pctis. C 4. dicit sacm misse q
mittitur. mñtis eniz in celum a sacerdote: vt dicit Breg.
in homel. C Sed occurrit dubiū. Si licet plures mis-
sas in die celebrare. C Di q nō cōiter nisi i 4. casib.
C Priō in die natiuitatis dñi: recipiēdo tñ solū sanguinē
in pcedētib. C 2. si accidit casus sacerdoti q nō possit
missas pñce totā ali pñt inchoare missam adimpledo
qd alius pñtermittit. C Tertius casus si aliquis h3 duas
parochias. C Quartus casus pñter pñ reuerentiã magi
stroz: aliquoz. vel defuncti alicuius in cuius exequijs
missa cōfuerit dicit.

Quintusdecimus

articulus est qb pñle-
gys istud sacm fuit vo-

tatū. d3 q 4. C Priū est cōsiderādo ei figuraz: qz
Diony. de angelica hiera facit istā cōpationē: qz oia sa-
cramēta signant vñtē istā quā istud sacm dat. r qm
spualē: qz hoc est nobis pedagogiū cibatiōis in pñia. C 2.
est de eius nā: qz entia pmanētia nobiliora sunt successi-
uis: qz oia sacra sunt successiua pñter istud: manet n. in
sempiternū: qz corpus r sanguis cñi semp pmanēt. vñ
dicit cñs. Ego vobiscū sum vñq ad pñmationē seculi
Matt. 28. v3. pmanet in hoc sacro. C 3. est de ei vñ-
te: qz l3 alia sint vera nō semp tñ faciūt qd figurāt: dum
tñ intēdat facere q facit ecclia: sicut bap qñ recipit a
ponente obicē. Istō tñ semp efficitur tñ intēdat facē
q facit ecclia. C 4. est de eius dignitate. qz Aug. disti-
guīt corp cñi in vep. r mystici: r dicit q vep est nobi-
lius mystico: l3 oia alia sacra pñnēt ad corp cñi mysti-
cū. Istō autē solū est vep. q istud mystico est nobilius.

Sextusdecimus

articulus est qbus dignita-
tibus est adorandū. C Di
q qñoz. C Priō solēntate diuinaz psonaz: qz sic di-
uine pñone sunt inseparabiles: ita inseparabil operant: sed
cñs cōfecit istud sacm virtute diuina: q est cadē in tri-
bus pñonis. q rē. C 2. pñentia angeloz. B p3 per Brego-
riū in homelia paschali: q nullus fideliz dubitat: q in
illa hora q sacerdos pñter vñu: apñant celi: r ibi assūtāt
sancti angeli. Jō d3 q oīo añ pñ nō h3 amē: qz angeli
dicunt illud: tñ vñq hoc sit pp cōnexionē vñu ad se-
quētia. C 3. est pñtia scāz aiaz: p3 B p Dieronymū 3
vigiliatū: qz iste dicebat q relige scōz nō erāt adorā-
de. Cui dicit Dieronymū imo sūt adorāde: qz sequunt
agnū qēqz terit. iō rē. C 4. pñtia corpoy glificatoz:
p3 sic dñi est. Corp cñi est in calice p cōcomitātia: qz
cōiuncta sunt. cū igit aie sint pñtes (vt dicitur est) si hñt
corpa pñmtra: seqt q sint ibi. Et hoc est bñ polē: qz bñ
vgo r alij sancti sunt ibi: l3 hoc expñe nō habet in scri-
ptura. C S3 est ne intelligendū q localr sint ibi pñtes:
Videt q hoc intelligāt Dieronymus r Aug. nec p hoc
desistunt esse in celo: vt infra patebit.

Decimusseptimus

articulus est qb mi-
raculis fuit sublima-
tū. Et d3 q qñoz sūt miracula. C Priū est de subali
puerione: qñ corp corruptibile transubāt in corp in-
corruptibile. C 2. est de puerione totali in pñtens.
C 3. est de loci multiplicatione. C 4. qñ tñ corpus
pñnet sub modica hostia. Et ista miracula ne videant
ipñtia: pñant p dicta sanctoy. C Priā rō pñt sumi ex
dictis Ambrosij de sacris. C qñ extrema magis vi-
stant: tanto min pñt vñrit: sed maxia distātia est inter
nihil r ens: r maior qñ inter corp cñi r panē. qz pñt
de dñi nō aliquid facē p creationē. q de pane corp cñi
facē p pñecrationē. C Ad 2. rñdet Aug. lib. pñfectionū.
Qz oppositū modus est in isto cibo r corpali. ga h3 cō-
uertit cibatu in cibū: cibū autē corpalis pñerit in ciba-
tū: vñ dicit. dñe dū comedā tu nō pñteris i meis ego
pñterat in te. r aia rōnalis est cibi corpalis terminus si
ponat vna sola forma i boie. C Ad 3. rñdet Dugo de
scō victore libro de sacris: r ponit vñā rōnē: qz qñcūqz
aligs legislator statuit legē vñā pñt dispñsare in lege: l3
de3 statuit vñā legē qñ singula corpa sint in singulis lo-
cis. q illā pñt nullare qñ sibi placuerit: vt sint plura cor-
pora in vno loco: vel vñū corp in diuersis locis sic dispñ-
sant in lege illa: q ignis appropinuat passo nō ageret:
sic p3 in trib pñeris positis in igne: r q sol staret in tpe
Jofue. C Ad 4. rñdet Aug. in lib. de qñtitate aie. vñi
qñt a discipulo si recordat de distātia vñq ad mediola-
nū. Et rñdet q sic. Postea dicit sibi nō ex te. qñ in te. q ma-
ior recipit in minorē: B declarabit inferi pñfundius.

E

Pñntegia
eucharistie
sūt qñoz.

F

Quere d pñ.
d. 2. r sup 30.
Dignitate cu
charistie sunt
c. 102. nōmter.

G

Monasticapo
crippum.

H

Apoca. 14.

I

Angelos r b
gnē cñeros
beatos alari
assister.

K

Eucharistia q
moir miracul
sublimat qd
autatib: san-
cop fulcit.

L

Pñntegia pñ.
d. 2. r c. 2. r c. 2.

M

Politas cō-
uersionis ei in
pñtis declar

N

H. 2. pñ. 8. c. 2

Politas cōn
nēdi matius in
lois hñ des-
clarat.

O

Danielis. 3.
Jofue. 10.
Politas pñ-
nēdi matius in
minor vel bñ
tali declarat.

N

Eria sacra ad
eucharistia or-
linant an sic
it pñmatio.
ne pñter.
De die istō
eucharistie.

Benetio. 1.
dicit ioula q.
raplici my-
rio cōfeca-
l q mñlice ad
mñtes hoc
icm pñt ap-
licari.
Quere super
eucharistiam r
libi.

Conformitas
uis ad cñs
ad sumētes
de sacm.

P

hora istō
eucharistie

metis. 1.

lere Aug.
gene.

id cōple-
qdrupli
statio de
1.

cupia di-
ula sunt

u 4.

is ad in
oco sa-

ipia r
n cas.

le. d. 2.

stia q
i eu-
i mñti-

mñti
hñ 4.

Quere d pñ.
d. 2. r c. 2. r c. 2.

Politas cōn
nēdi matius in
lois hñ des-
clarat.

Danielis. 3.
Jofue. 10.
Politas pñ-
nēdi matius in
minor vel bñ
tali declarat.

Decimus octavus

I
Difficultates
pripue circa
eucharistiam
sunt quatuor.
De terminis
p seminatibus

articulus est qbus diffi-
cultatibus fuit obscura
tū. **C** dicitur q quadruplici. **C** prima est de locali muta-
tione: q corpus chū accipit esse vbi nō fuit tūc non
dimittit locū precedentē. **C** ubi est intelligendū q ter-
minus a quo in nulla mutatiōe est p se aliqd positū: z
pōt esse transi- in instanti ad ipsū: p de veloci muta-
tione de celo vsqz buc. **C** ad hoc pōt rīderi si cōside-
remus q radius solis in instāti diffundit ab oriente in
occidentē. Hoc tūc est facili- videre si cōsideret q radi-
solis in instanti diffundit a creatura: inducitur tūc istud
transitiōe medij: vt infra patebit. **C** 3ª diffi. Utrū sub
qualibet fractura sit totū corpus chū. **C** Rñ. si pars
corrīdet pti- tūc frangeret ad fratiōe panis: sed corp-
chū est totū sit in quibet parte. **C** 4ª diffi. De cōsūptio-
ne: q dicunt beretici q si chū corp- fuisse ita magnū
fuit vnus mons debuit ēē comestū. **C** Rñ. q termi-
nati tūc supia ipēs: qn est vltimata dispō. Desinit ibi
esse destructio nō est ibi corporis chūsi: qz integrū ple-
uerat z nullo modo consumitur.

Decimus nonus

Errores circa
eucharistiam
sunt quatuor. vlti-
mus.

articulus est qbus errori-
bus fuit impugnatus. **C** dicitur q qmōr. **C** primus. fuit valdensiū q dicit q ois fide-
lis pōt cōsecrare: tūc boni b pnt: z et mulieres. querūt
eniz qre mulieres debēt excludi. **C** Sed ex scriptura
p q offiā sacerdotis in veteri lege nō erat licitū mulie-
ribus: neqz qbuscūqz sed tūc sacerdotib- iō multo ma-
gis in noua. **C** Alius error fuit berengarij: q dicit q
erat tūc f3 figurā z similitudinēqz reprobā in decretō: z
hoc mō verū est. **C** Tertius error fuit panecistaz: q di-
cebant q sicut mediāte aia rōnali assūmpit dei filiū
humanā nām: ita mediāte corpe chū assūpsit panem.
Iste error excludit: qz ita eēt chū corruptibilis nūc sic
fuit mortalit-: sic dicitur humanat- ita vere diceret ipanea-
tus. **C** Et 3us dūgo fecit vnu libellū. **C** Quat- ma-
nicheor- sic fuit pessim- ille error q dicit q nō desinit
ibi eē suba panis: s3 in eodē loco manēre pane est corp-
chū. **C** Lōtra b aut ē snia Gregorij i homelia paschali:
vñ istud excludit transubstātiōne. **C** Alij dicunt q
transubstātiō sit accitāl- in subo. i. in aere cōdensa-
to: dicunt q nō sunt accitā eodē numero: ita nō mi-
grant accidentia de subo in subm: nec manent eadem.
z qbus donis. Et dicit Dionys. q qmōr.

Alimus

Deus eucha-
ristie qmōr.
Dimittit pēna
Conferre gfe
plenitudinē.
Dimittit pēna
purgatoriū.

articulus est qbus diffi-
cultatibus fuit remissio pētoz venialiu: z ēē mor-
taliū obliuioz: qz cōtinet vñalr cōsitiōne in q veleni-
oia pēta quecūqz. **C** 2ª cōtinet grām pfeciorē: qz cete-
ra sacra cōtinet grām limitatā. hoc vñ sacm grē plen-
itudinē: qz ipas diuinitatem. **C** 3^a in ipso dimittit pēna
purgatoria: possit. n. aliqz tātus celebrare: vel p aliū ce-
lebrari facere q totāl- pēna auferret. Exemplū in 4^a
dialogo Greg. **C** 4^a qz per ipsūz accumulāt pma. z
pmittiones mirabiles facit chū 3o. 6. frequentantibus
istud sacm. vñ vide totū illud capitulum. **C** Ad argu-
mentum in oppositū p3 per iam dicta.

Et sicut sunt due res 7c.

Hec est 9ª distin. **C** Circa quā qro
vtrū verba cōsecrationis habeant virtu-
tem supnāl- infusam: per quam possint
causare terminū istius consecrationis z
transubstātiōis. Et vñ q sic qz dicit
Ambro. de sacramentis: q ibi sunt aliq
ex vi verbor- Aliqua per cōcomitantia: sed hoc nō eēt
vexnisi verba haberent aliquā virtutē. **C** Lōtra. nul-

lum accis ipuale pōt recipi in aliquo subo corporali.
In ista qōne sunt quatuor pclusiones. **C** prima

ta platione vboz infusa. hoc aut spbo 4^a. **C** prio sic.
Imposse est q aliqz effectus habeat esse ab aliqua vñ-
te in illo tempore in quo vñus illa nō existit: sed instans
transubstātiōis nō coexistit toti tēpori platiōis
vboz. pbo: qz nullū indiuisibile pōt coexistere diuisibi-
li successiuo: qz iam eēt in tēpore. g 7c. **C** 2^a qz qñcūqz
aliqd successiuū est cā pmanētis qd sit in instanti: illd
nō causat ipm nisi dispositiuē: sed in hoc sacro nulla est
dispo ad transubstātiōne: qz nec ipēs nec panis sunt
apta nata recipere dispōne ad transubstātiōne. **C** 3^a
qz frustra ponit virtus in subo que pns destruit. an ad-
nentiū terminū. **C** 4^a qz qñcūqz aliqua ita se bñt: q vñū
est alteri incōpossibile: illud nō h3 rōne cause ad aliud:
sed platio verbor- z instans transubstātiōis sunt
incōpossibilia: qz qñ sit prolatio nō est trāsubstātiō.
ergo 7c. **C** 2^a qz q non est in vltima syllaba successiua.
Probo duplr. **C** 1ª sicut platio mensurat tēpore: ita
vltima syllaba erit successiua sicut illa: sed ex successiōe
ostensū est ppositū. Itē syllaba mensurat breuitas vel
longa ex tpe. ergo est successiua sicut oratio eius. **C** 3^a
qz est q nec in vltima littera que vñ indiuisibilis esse cū
tota orō constet ex lris. si littera esset indiuisibilis: tota
oratio esset indiuisibilis: si lra constet ex duabus lris: si
quelibet esset indiuisibilis: tota oratio esset indiuisibilis:
z tunc currunt oēs rōnes pcedentes: si lra habeat prola-
tiōne successiua. **C** 4^a qz nec in vltimo instanti post
platiōne: qd pbat. **C** primo sic. Qz orō plata in instā-
ti post platiōne: in eo q prolata est: nō est nec aliqd ei-
qz essentia eius est in fieri: quo pūmpto nō h3 eē: sed si
nō esset: tūc nō esset aliqua virtus in instanti orōis p-
lare. **C** 2ª sic. Qñcūqz aliq sunt immediate cōiuncta p-
facto priori: incipit posterior: sicut motus z ges se bñt:
sed silentiū sequit- platiōne immediate: sed in silentio nō
pōt esse immediate talis vñus. **C** 3^a qz est impossibile q in
vltimo mutato esse sit aliquid de motu. Sed in vltima
prolotione verbor- est ibi mutatiū esse finis illius mor-
ti. **C** 4^a qz nō esse illius virtutis pmo nō pōt stare cum
pmo esse corporis chūsi: sed in vltimo pmo instanti est nō
esse illius virtutis pmo z esse pmiū corporis chūsi. ergo 7c.
C Sed hic occurrit difficultas: qz sancti vident hoc vi-
cere: q. i. virtus est in vñis. **C** Rñ. q nō nego virtutem
aliquo mō: sicut dat auctas in actib- hierarchicis: sicut
dixit chūsi post resurrectionē. Data est mibi ois pās 7c.
nō aut pās absolutus: sed aliq noua auctas que non est
foia realis: s3 respectus volūtatis diuine: sic dat auctas
popularis: z sicut pīlatus habebat pātē crucifigendi
chūm: nō q esset aliq qūtas absolutus: s3 qdā auctas ab
ipatore sibi collata. **C** Scōa pīcula inqstitionis hui-
est: qz dato q poneret: nō possit tū attingere ad termi-
nū istius trāsubstātiōis sicut dicit aliq: tū qz sic instm
attingit terminū pncipalis cāe 7c. **C** Lōtra. qz nulla for-
ma liberēs pōt attingē ad annihilationē pme mae: qz nō
depēdēt ab aliquo nisi a deo. sed aliqd nō pōt annihila-
re aliud: nisi desinat cāre illd qd ipz causabat: sed in hoc
sacro annihilationi dī. igit- talis vñus si ponat: non poterit
talē annihilationē attingē: si dicat nō annihila- saltē b
est vep- qz desinit eē. g attingit ad suū nō esse: qd nō pōt
aligs nisi de. **C** 2^a ex pte termini ad quē: qz transuba-
tiō sit in totū corp- chūi nō in pte. Et ita terminū pncipalis
est mās: nulla cā z pōt attingē instāl- ad pndictōes
pme mae: cū sit fundamētū in cāis scōis semp pūpp-
C 3ª qñcūqz aliqd mouēs pōt iducere aliqū terminū
potest

N
Cōlo 4^a

Mac in plano
ne totius orō-
nis sacra- re-
vltimē syllabe
aut lre ei- nec
in vltio instāti
platiōis vñus
signallis insti-
ta existit.

P

Cōlo pnci-
palis rñuū.
Cōlo 2ª dūgo.
sup 3o. boni.
So. 2. 1. q. 1.

Quarta 15.
Quinta 16.
Sicut in vñis.
So. 19.

Cōlo 10. 1. 5.
vñ. 4. 3. 2. 4

Dato q sup-
nālis vñ- po-
neret in vñis
sacra- bñ m
amigē tūm
trāsubstātiōis.

I
Solmo 4°

occurrit. qđo demit qđ nō est ibi ga corpus chī nō
est dum vba pferunt sed cūz plata sunt. C Soluit B
quadrupl. Aliqui dicūt q pnomini nō accidit tps: sed
verbo: ideo abstrahit ab omni tēpore z si supponet/ta
ciet hoc pro futuro. Aliiter dicūt q est idiuūduū vagus:
qđ est cōe ad duo idiuūdua. vt qđ dicit hoc dicit stare
vage: sed qđ dicit hoc meū dicit pro corpe chī. Alij di
cunt q est idiuūduū imediate: qđ est cōrespōdens cor
p vba pnt cōsiderari: vel vt psecratia: z sic pcedunt
trāsubationē. vel vt demōstratiua: z sic sequunt. vel vt
neutrū: z sic causant. C Sed nulla via istarum valet.

Impugn^o 4°

K

C Prima nō. cōcedebat enī q sic supponat: sed cū ita
nō sit. falsa est lz vera sit qđ erit. C Itē ista nunq̄ est
vera pro pnti suba. panis est corpus chī. igit nec p su
cuiqz pponit pnomē demōstratiū id est signatiūz
sui. C Itē vera est bec dicitio. hoc est corpus chī: z B
nō est corpus chī: sed iter idiuūdua vaga nulla est dēi
ctio. C Nec tertia valet: qđ bec est falsa. hoc corp^o sube
panis est corp^o chī. C Nec valet q̄tra: cū dicit neutrū
causati: s; verificat ex pnti: qđ nihil est de oīone: qđ est
trāsubatio: sed demōstratio nō sit nisi in oīone: z ita pcedit
instans trāsubationis: z p pnti veritas eius pcedit trā
subationē. C 2^a qđ impole est q ppō ipsa seipsam ve
rificet: sed sacm est causa veritatis ppōnis: z ita ppō
erit cāsumptus. C Dicit ergo Sco. q cōceptus oīonis
plate: qđ tota oīo est cā cōceptus totalis. C 2^a dicit q
qđ oīo successiue pferit: quelibet dicitio causat in phan
tasia aliqua dispōnē vba: z necessitas hui^o ēga dispō
remanet transiūte vba: aliter vox pterita nihil posset
cāre. C 3ª dicit q ille dispōnes sunt pmanēres: alioquin
essent annihilate qđ oīo terminat. C 4^a qđ in instanti
oīonis plate totalē. vñ remanēt ille dispōnes in vñte:
quaz causat totalis cōceptus huius oīonis: z in illo est
trāsubatio. C Contra istud arguit 4^a. C Prio qđ ipole
est q aliqua dicitio significat: nisi qđ est: qđ signatē est
respec^o dictionis ad signatiū: sed ipole est q respectus
sit in actu. nisi fundamētū sit in actu: sed in vñto instan
ti h dicitio hoc nō est. C 2^a qđ cūqz aliqua dicitio signa
tiua pferit qđ pferit signat: sed ista dicitio hoc qđ pferit
est in pnti oīonis. g in pnti signat: z hoc significare est de
monstrare. C 3^a qđ dicitio idēz signat posita in oīone z
separata: sed extra oīonē cū pferit signat. ergo in oīone
vbi est signabit. C 4^a sic. sicut se hz signatio oīonis to
tius ad oīonē: ita ps ad pntē: sed in fine oīonis est signa
tio eius totalis. igit in fine plationis hui^o hoc significat
z demōstrat: loquor de oīone qua pficimus. C Dico
ergo q nō demit nisi qđ pferit. hoc cōfirmat quadru
pliciter. C Pmo. qđ hic nō est mēto de significato
ei^o passio significare. ergo illa habebit vbiqz ponat
vel in pncipio: vel in medio. C 2^a qđ oīo est successiua.
ergo in ipsa est significatio successiua. C 3^a qđ ppositio
nulla de pntē est vera. nisi actu existat: z oī actu enū
tiat: sed ista est de pntē. hoc est corpus meū. C 4^a
veritas cuiuslibet ppōnis est posterior suo subio. ergo
ista veritas est pōz q ppositio sit vera. hoc est corpus
meū: sed impole est: qđ posterior est pns. C Dico g q
opio Inno. qđat itē illm: qui dicit q chīs nō psecrat p
vba illa: qđ pns fuit psecratio q pfractio: z pmo diuinit
postea distribuit: ita demōstrat per illa verba q cō
secrauit p bndictionē. C Sed est dīf. Quia Ambrosi^o
de sacris dicit q sacerdos cōficat per illa vba: que chīs

Op. sco. Sol.
pūms. q. 2. ar
ticulo. 3.

L

Impugn^o 4°
Sed in salua
bis Scorum.

M

Opio ppria.
Dū pferit de
monstrat ly B
Confirmatio
quadruplex.

Recurrit ad
op. Inno. 5.
distinctione. 8.
ar. 5. recitat
qui nō tenet.

dict: vel p vba chī. C 2^a qđ Ambrosius nō dixit per
que vba. vñ verū est q per vba: que chīs dixit psecrat.
sed nō habet q chīs p ea psecrauit. C 2ª dīf. qđ vide
q eucharistia sit alterius rōnis q cōficim^o ab illa quā
chīs cōfecit. C 3ª dicit fuit qđ ga illud sacm est per
manēs: ideo nō opz q forma sit eiusdē rōnis. C 3ª dīf.
qđ demit h cū sit demōstratiū ad sensum. C 4^a qđ
bz itelligi ad oculū metalē. sic cū dico. hic actus itelligē
dī: vel h desiderū. C 4ª dīf. qđ idē erit dīcē corp^o meū
est corp^o meū: z dīcē h est corp^o meū: ex quo demōstrat
p remō est igit icōueniēs dīcē hoc ens: vel res: vñ suba:
est corp^o meū: z est dīcē h est corp^o meū: ex quo demōstrat
ris ad aliqđ idiuūduū determinate spēi. C 26. III.

Carto querit. Vtrū hoc demōstrat

q pferimus. C Dicunt 4°. C 1^a qđ nō pōt demōstrare
corp^o chī p rōnes factas superi^o. C 2^a qđ nō pōt
pcolo qđ nō demōstrat corpus chī vt hic p
sens: qđ ibi nō est pro instanti vltimo. C 3^a qđ nō de
mōstrat pro futuro p de lege falsūz diceret. C 4^a qđ
q nec vt in celo: qđ nō est demōstratio ad pnti illam.
C 5^a qđ demōstrat corpus chī vt psecrauit a chīo
in cena: hoc probō qđ dupl. C Vbi sciendū q aliqua
oīo pōt accipi idicatiue: vel recitatiue: tūc sic. Cūqz
aliqua oīo pferit idicatiue vel recitatiue: cō mō demō
strat: quo fuit ab idicantiē: sed ista oīonē nō dicim^o nisi reci
realis est ad idicantiē: sed ista oīonē nō dicim^o nisi reci
tatiue. pbo: qđ nos dicim^o q chīs bndixit/ fregit: z dixit
accipite zc. qđ idē demōstramus qđ chīs demōstrauit.
C 2^a sic. Cūqz aliqđ dicit in psona alterius: designat
illud vbi: sic pferit ab illo: z puenit illi in cuius persona
dicat: ita dicim^o hic: accipit panē z dixit. B est corpus
meū. g zc. C 3^a qđ cūqz aliquā ppō est de pterito: eius
demōstratio est put fuit in pterito: sed ista ppō bz ha
bitudinē ad pteritū signatiū: z per pnti bz rōnē z demō
strationē ad illud fm q fuit in pterito. C 4^a qđ dicit
Sco. qđ si simplr diceret. B est corpus meū sine pcedē
tū: nihil fieret. g opz q ista vba habeat bitudinē ad p
cedentiā: sed pōza vba sunt. plata in ordine ad psecra
tionē chī: ergo illd demōstrat qđ chīs demōstrauit in
cena. C Sed hic est dīf. qđ nulla dicitio pōt demōstrare
qđ nō est. C 2^a qđ vñ est si sumit idicatiue: sed si su
mat recitatiue pōt demōstrare qđ fuit. vñ gā. qđ recitan
do dicim^o in psona ade. hoc nūc os ex ossib^o meis. C 2^a
dīf. qđ oē qđ demōstrat intuitiue est cognoscibile. ergo ex
cātiue. C 3ª dīf. qđ salte pzo tpe pnti nō pōt demōstra
re. C 4^a qđ hoc tps nō est pnti simplr: sed recitat illud
ad qđ fuit pnti. C Sed remanet dubiū: qđ ista ppō. B
est corpus meū: eiusdē sit signatiua z idicatiua: seu de
mōstratiua: cui^o est effectiua: s; efficit corp^o chī: vt nūc
est hic: nō vt fuit in cena effectiue: nisi vt est re^o illi^o pse
crationis. g z demōstratiue. C 2^a qđ alr bz cātiōnē z alr
signatiōnē. nā ex istōne dīna bz cāre: ex istōne autē būana
bz demōstrare: z iō ad aliū pōt referri: z signa^o z demōstrā^o.

Sunt item alij 7c.

Ic incipit decima distinctio.

Circa quā qđo 4°
gones. C Prima est. vñ corpus chī
incipiat esse in loco psecrationis: sine sui
mutatione. C Et videt q sic per Aug.
di. q donec finiat seculū: sursum est do
minus. C Contra. quia post consecra
tionem est vbi ante non erat.

Vic inducit

De pte. dīf. z.
pma heretice
originali hēf
expōnē. 5. 4.

Alr cā z alr
dīnat oīo sa
cralia notant.

Dubia notan
da.
Demōstratio p
sumt dupl.

Diff. S. pūms
q. 2.

Quid demō
strat ly boc
quid non.

Exclusio m
hua.

Demōstratio
duplex.

Varietas dōa
rā non variat
facim.

Hic inducitur

comunis opinio: que dicit q

esse per solā transubstantiationē panis in corpus suū: sicut si ex aqua generat ignis. Ignis sine mutatione incipit eē, vbi fuit aqua. **Contra** istum modū arguit. **Primo**, ga quicūq; due mutationes hnt distinctos terminos: quoz vnus pōt acquiri sine alio: mutatio ad vnū non est mutatio ad alterū. **Ista** pater de se: sed transubstantiatio: et presentia corporis chūi sunt alius et ali? terminus: ga deus posset facere p̄sens corpus chūi sine oī transubstantiatione. **Secundo** ex ordine essentiali p̄s idem. Quicūq; aliqua duo sic se hnt q vnū pōt acquiri alio habito: nō eadē mutatione acquirunt. **Sed** corp? chūi p̄s posset eē in altari: et postea transubstantiari. **ergo** et. **3°** ga deus posset transubstantiare panē in corpus suū: vt in celo: ga si pōt in distāte sicut fecit in cena. vbi panis aliquo modo distabat a corpore suo: sequit q in quacūq; distātia erit transubstantiatio: et tamen corpus chūi nō erit hic. **4°** Quicūq; aliqd cōuertit in p̄sens: magis ipsum acquiri locū p̄sens: sed cōuersio sit in p̄sens: igit ex vi transubstantiationis magis acquiri panis locus chūi: q cōuersio.

B

Dico ergo q aliqua mutatione hoc opz fieri: et cōfirmo hoc 4°. **Primo** ga corpus chūi ante p̄secrationē et post se hz aliter nūc q p̄s: ga ista est vera corp? chūi est hic vbi p̄s non erat. **2°** ga impossibile est q aliquod subm transeat de dīctorio in dīctoriū sine mutatiōe in ipso. **Sed** hic corpus chūi trāsīt de non p̄sente ad p̄sens. **3°** ga si dicat per denotatiōē extrinsecā. nō valet: ga tūc perit via ad p̄bandū quācūq; mutatio nē: qd sol est modo in oriente vbi p̄s non fuit. **ergo** est mutatus. **4°** Dices aut q nō: sed est mutatus denotatiōe extrinsecā: qn̄ aut terminus est illuminatus: vt qn̄ deus creat de nouo vnā alam. tūc dicit mutatus: et alr se hie nūc q p̄s: ga de nō create fit creas: sed hoc est denotatiōe extrinsecā. Denotatiō aut extrinsecā saluat mutatiōē: sed in terminis limitatis videt esse p̄batio sufficiēs. **4°** sic. Quicūq; aliqua opatio cōuenit alit: cūq; qd nō cōueniebat p̄s ipm aliqua formā hz: quam p̄s nō habebat: sed ita est in p̄posito. **probo**: ga ante transubstantiatiōē repugnat corpi chūi trāsferri de altari in altare a sacerdote. **ergo** et. **Dico** igitur q est aliqua mutatio: quā acquiri respectu presentia litatis ad locū hostie facta transubstantiatiōe. **Ad** cuius euidentiā pono quatuor s̄nes. **1^a** prima est q nō pōt esse aliqua mutatio: quin habeat saltē duos terminos. vnus qui remouet. alius qui acquiri. **2^a** Secūda q in mutationibus in quibus termini hnt p̄sente: sunt due mutationes et quatuor termini. hoc p̄s: ga qn̄ aqua frigida fit calida: et de frigido fit non frigidū: et de nō calido fit calm. **3^a** Tertia celo q inuenit aliqua mutatio, vbi nō sunt nisi duo termini: vt est p̄uatio et forma: quia per se sunt termini oīs transubstantiationis. vnus n̄ abiciit. alius acquiri. **4^a** Quarta conclusio est q aliqui est inuenire octo terminos: et quatuor mutationes: sicut qn̄ corpus trāsīt de loco ad locū: vt nautis qn̄ mouet ad aliquē locū: aliud corpus expellit et istud expulsus hz etiā quatuor terminos: ga amittit vnū vbi et p̄uatiōē eius acquiri: et a p̄uatiōe alterius vadit ad ipsū. **Ex** hoc statim p̄s quō deo pōt vnā mutatiōē ab alia separare. **1^a** Tūc ad p̄posito: corpus chūi in celo hz p̄uatiōē istius vbi in altari. et ita nō est ibi mutatio deperditina sed acquisitiua: ga solū est ibi acquisitiō presentia litatis quāz nō habebat. **2^a** Sciendū tamē q mutatio localis pōt intelligi fieri sine acquisitione et deperditione: et hoc est impossibile: quia nulla mutatio ibi saluare pōt. vel fiat acquisitiō: et nulla

Epilo. ppia.

Corpus chūi est in altari facta p̄secratione et mutatione.

Cōfirma 4°

C

De variatē mutationis et p̄sente atq; paucitate terminoz notat.

D

Applicatio dictorum.

Denotatio localis pōt imaginari fieri 3^a

X.

II.

deperditio sicut gnat habitus scilicet: et nihil deperdit. **Alia** est tñ deperditina et nō acquisitiua sicut in potētis sensitiuis. similr qn̄ mutatio est in rer? dila: cū igit possit facere deus mutatiōē deperditina sine acquisitiua: qre nō pōt facere acquisitiua sine deperditina: nō apparet incōueniens. et ita fit in hoc facto: ga chīs sine deperditione corporis p̄sens acqrit nouū vbi in altari. **Contra** ga ista p̄sentia litas videt eē quidā respectus: sed ad eū nō pōt esse mutatio fm̄ p̄hm 5° p̄by. **Secundo** ga idē mobile ad locū dimittit locū porē. **Tertio** ga eadē rōne pōt esse deperditina sine acquisitiua: et sic corpus chūi erit nullū. **Quarto** ga poterit chīs expelli: et perdere p̄mū vbi nullū acquirēdo. **5°** ad p̄mū et dico q ad respectū intrinsecū aduenientē: quales sicut in genere relationis: non est motus vel mutatio per se. in tertio modo. s. solitarie: sed bene cū fundamēto. naz existente vno albo: si fiat motus ad alterū albus: per accidens fit motus ad similitudinē: sed si sit respectus extrinsecus aduenientē: qualis est vbi: bene est motus in tertio modo dicendi per se et solitarie. **Ad 2°** dicendū q hoc est: ga idē mobile non pōt esse in diuersis locis nāliter. **Ad aliud** p̄cedo q deus posset facere q nūq; esset corpus chūi. **Ad aliud** nō habeo pro incōuenienti: q totū iter/mediū destruat: et tñ remanēt loca distincta celi et terre: et esset vacuū: hz ex ordine nāli nō posset esse. **Sed** h est dubium in quo predicamēto est ista p̄sentia litas. **Dico** q aliqui respectus sunt in p̄dicamēto per reductionē: sicut locatū hz respectū ad locū sicut cōuer/so: sed respectus locatū ad locū nō respicit p̄dicatiōē vbi: n̄ reducit ad p̄dicamēto vbi: ita est h. **Secūda** diffi. ga si pōt fieri motus deperditionis sine acquisitione. ergo materia posset denudari omni forma nulla acquirit. **3^a** q nō habeo pro incōuenienti virtute diuina. **Tertia** diffi. ga acquirere n̄ nigredo non exclusiua albedinis: et essent simul p̄traria. **Dico** q nō: ga sunt incōpossibiles simul in eodē subiecto. qn̄ aut sunt incōpossibiles: nō pōt esse acquisitiō vnus: qn̄ aliud depda tur: et tamē hoc nō est ex rōne illoz motuū: hz sic nō est de respectibus: ga vnus corpus vt ostensum est: pōt s̄ habere opposita et disperata vbi. **Quarta** diffi. quia figura est respectus: et tamē figura non pōt acquiri nisi alia remota: ga alā idem corpus esset quadratū et circulare. **Dico** q magis est intrinsecā figura q respect? vbi et nō plures: ideo sunt possibiles simul. **Ad 2°** II.

Secunda

questio est. **Utrū** in sacro corpus chūi habeat sic p̄secras quantitatē sicut in celo. Et videt q nō. ga eius quantitas est maior q hostia. **Contra** ga tota quantitas corporis chūi est ibi p̄ concomitantia sicut totū corpus ex vi verborū.

Hic est

veritas determinata et certa: q corp? chūi in hostia est ita magnū sicut in celo. **Sed** de modo est variatio. modus assignat cōiter q in nālibus suba est in loco per quantitatē: ita sequit modum quantitatē: sed in sacro corp? chūi nō est in loco mediāte quantitatē: sed cōuer/so: ideo hec quantitas sequit leges sube: et nō est mō dimēsiue. **Contra** h arguit 4°. **Primo** ga si chīs ordinauit formā verborū: per quam quantitas sit ibi per cōcomitantia: ita si dīxisset ista. hec est quantitas mea: tunc cōcomitanter esset ibi subar: et ita posset hic eē tūc corpus chūi: sicut nūc est. **Secundo** ga sicut cōuertit subam: ita posset quantitatē: ga vtrūq; cōtinet: et tūc adhuc esset ibi corpus chūi: cōmitāter in hostia. **Tertio** ga ex sua rōne formali repugnat hoc quantitatē esse dimēsiue in loco. igit p̄ subar nō pōt esse aliter. **Si** aut neges h. igit pōt deus facē

E

Obijciunt 4°

Tex. 10.

Ad ad respectū est motus et quō nō. et resolutio et singularis et crina.

F

Notabis eis ponderando.

Dubium 4°

In quo p̄sente est p̄sentia litas corporis chūi in altari.

G

Quam ab oī forma posset denudari.

Esti in respectu: nō n̄ i ab solutis h̄is est mot? acquisitiu? sine deperditione.

H

Loco r̄sūis

Modos p̄senti alioz. In nālib? ita est in loco per quantitatē: sicut contra. Impugn 4°

Distin.

26.III.7.III.

qñ mobile est iclinatū ad tales monū: sic lapis velocius
mouet. vel pōt moueri deorsus qñ sursum: ⁊ sic maior
est mora, qñ sit ⁊ inclinacionē nāe. ¶ Tertiu pz: ga la-
pis velocius descēderet p aerē qñ p aquā. ¶ Quartū
pz: ga citius descēderet mola per vnā leuicā in mari qñ
per mille in aere. ¶ Ad ppositū bic nō pōt ē defect⁹
ex parte agētis: cū sit infinit⁹ stutis nec ex parte patē-
tis: si esset graue: tūc aptū natū est cadere. Sed hoc nō
est ad ppositū: ga corpus cū est in loco modo angeli-
or: ⁊ hoc ideo sicut angelus pōt esse in diuersis locis: ga
nō est ad ppositū: sicut angelus pōt esse in diuersis locis: ga
nō est ⁊ inclinacionē suā: pōt quocūq moueri:
ec pp tertiu opz negare: ga aerē nō diuidit: sic nec ce-
lū. ¶ Sed ex distantia videt⁹ difficultas: tūc nō impedi-
t⁹ qñcūq est aliq agens: qd pōt duas formas eiusdē
nis in aliquo receptiue inducere: eadē rōne ⁊ inme-
biles: sed deus in eodē vno instanti: quo facit eum in
o loco potest ⁊ in alio: igitur in eodem instanti: quo
facere ipsum in primo vbi: ⁊ in alio. ¶ Nec ratio
excludit: supposito q deus possit facere vnus corpus
in diuersis locis: de quo iseri⁹ dicef. ¶ Cōtra. vbi cūq
mutat⁹ nulla est mutatio vel transitus: sed bic est
ist⁹: ga simul est in celo ⁊ bic. Itē transitus non pōt
in instanti: sed bic est transitus. g̃ rē. ¶ Bic dico q
mutari opz q non sunt simul in tempore si debeat cē-
sare: nec est mutatio sicut partis tēporis ad partes:
si transit⁹ sicut mutari eē ad locū ⁊ tps ad istas.
si transit⁹ in instanti erit ne simul in toto medio
termino. Dico q in instanti: q sequit⁹ respect⁹
fuit in pmo loco licet habere esse in eodē loco.
si faceretur cōfessio: in die ascensionis in eodem
loco: qd debuit esse in eodē loco. ¶ Dico q ga bic
ordo durationis: ideo nō pus descēderet de celo
re: qd eōuerio: ga in eodē istati fuisset in virosq
ocum a toto medio transferendo se in instanti
ad vtrūq vbi.

Applicatio
notabilis.
Descensus cor
poris Christi ex
nulla dictarū
cāp pōt tardā
rīō in instā

¶ Sicut dicti ordines realiter ubi consideranda sunt, p[ro]p[ri]a.

K
 "Pō de gñe
 quātitate pce
 dū nā pōnem
 de gñe sūm.
 Applicatio dī
 x̄p̄i ⁊ refectō
 "quātr corp"
 hū bz candē
 uantatē tpo
 tionē ī celo
 ī eucharistia

Objektur 4:

Loexnia 2^a.

Extensio 2^a.

ଅନୁସନ୍ଧାନ ୨.

20ubia 4².

Nec in pūctro
nec in sapflicie
corp⁹ xpi pos
se esse,
Totū mundū
ī forāmie ac⁹
posse pūneri.
caute totū ex
pone.

M

descendit

Loco mīstus
Chēm i iustā
de celo empy-
reo cē i altari.

Tarditas in
momentum pringit
ex ea quadru-
plici,

¶ Quarto querit̃ vtrū transeat p̃ mediū /
qñ venit in sacro. Et videt̃ q /
sic. q̃a hic est essentialis ordo. **¶ Contra.** q̃a
ordo situs est accidental̃: vt p̃us fuit ṽsum.
Hic dicunt aliqui q̃ venit in tēpo
re inordinat̃.

iste modus.
¶ Alij dicunt
hoc nō opz.
non transeū

re ipereperibili. Sed
hic videat possibilis: nō tñ videt. Aueniens.
¶ Dico ergo q corpus cui incipit hic esse:
do mediū: sed immediate dñiciū ille respodet.
a. sonus qui transit in instanti per aerē ad
is: nō trāsit per mediū: ga tunc migrarent
d idē corpus causat ipm immediate in qua
y: sicut sol radiū in qualibet parte medij.
¶ Sed Sco. hic respōdet sic. Qñqz
ile respiciēs formā mediātē dispositionē
subm pōt recipere eandē formā a deo
disponēs trāsēuntes: sed mediā vbi sunt
trūgus vbiūta de? pōt facere tē. ¶ Sed
dubia: r idea sciēdū q aliquē sunt dispo.
ētes cū forma ad quā disponūt sicut vari
que nō pmanētes: sūt qualitatēs in alte
pūnt inducta forma subali. Sine pmiss
o pōt inducere formas sicut de actu intel
lectus volēdis: sed sine alijs pōt. ¶ Hoc
uicid se tē ex parte agentis pōt de? su
talibus disponib? ga ignis pōt de? su
na nēcio exigit illā cū corrumpat. sūt
tialr ordinari: ga prius inducit vnam
r huius. ¶ Sedo. Qñqz est aliqua
pendeat ab alia nec in esse nec in fieri
pōt esse

Cócto mñna
quã bñ exami
na.
De extremo i
extremũ non
pertranscẽdo
mutari.

Regia scilicet
re cum hic
diff. 2. 2. 12.
i. b. 7 alibi.
i. l. igitur.
pectat Sco.

disposições
plices.
amã isales
ste induci
qz premijs
donib⁹ trã
nub⁹ ostêr

50
DIN

Re
Eid
Tah

rise
line

86

STIC
NCL
BAG

Bide
Salub

2. plundita
 rā pfundi
 ostendit:
 tu oia pō
 a. viō i ois.
 1. 9.

I niqz ptingit se tota: et id nō tūgit se nisi in pūcto. igitur diuisibile pōt cū diuisibili. ¶ Sed hec rō demonstrat qd linea cōponit ex punctis. ¶ 2° arguit ex lineis sic. si ma⁹ corpus triangulare concūit: triangulus terminat ad lineā: et tūgit planū in lineā: et sic sunt linee diuerse: et cū tota linea est infra totā lineā et totā tangit vel ptingit: et ita due vere quantitates sunt in eodē loco. ¶ 3° in superficiebus: et vna nō est extra aliā et superficies est tota cōiuncta alteri: ga superficies nō psequit superficiē: sed est cū superficie: s; superficies bz vna pūctū latitudinis: et cōfirmant iste rōnes: ga sicut corp⁹ bz tres dimēssiones: ita superficies bz duas: et linea vna: et tū si corpus ptingat corpus fm tres dimēssiones habet ppositū. igitur superficies si superficie in duabus: et linea lineaz in vna habet ppositū. ¶ 4° de pūctū arguo sic. bz nō ita mani festū sit exēplū. Quāqz aliq duo pueniūt in aliq cōit: et aliqd repugnat vni et nō alteri: impole est qd repugnet per illud cōe. Sed corpus superficies et linea cōueniūt in quantitate: ergo ex rōne qūtitatis pūctū nō est ista repugnātia. ¶ Dic rūdet qd superficies et superficies linea et linea se cōiungunt idiuisibilibus: et ita nō fm quantitatē. ¶ Cōtra: que ptingunt sese totis: et s. est quantitas et cōtinētia. impole est qd nō ptingant se fm totū et cōm dimensionē suā: sed ita est de istis. Quia ex pūctū h puenit: nō aut ex alijs quantitatibus. ¶ Cōtra. eadē est qualitas cōtinui in cōparatione ad diuersa et bz lōgitudinem et latitudinem. Item si ex rationibus formalibus repugnant deus non posset hoc facere.

Aduertendum

Epilo ppta.

Ordo mirabilium 4°

Nō icōposita
tio duoz cor
poz in eodez
loco que.

Quare vacuū
nō dat in vni
uerso notari.

M

Uniformitāte
repugnātie va
cui et duozum
corpoz in eo
de loco ostē
dit 4° et notat

bet hora tot⁹ mor⁹ nō ita pūctūaret gūtiō: vel si nimis tarde idē sic in pposito: defect⁹ est qū locus nō bz locatū. Supabundātia aut qū bz pluratiō nā ordinat me⁹ diū: vt vni⁹ locus hēat vni⁹ locatū. ¶ 3° in dispōne for⁹ map eadē rōne. Quia mediū iter dūa remouet vni⁹ et alte⁹: sed ista sunt dūa carere omni loco et hēe oia loca. ergo mediū mō ordinat nā: vt qūlibet locatū habeat vni⁹ locū. ¶ 4° aut ista ipolitas est intrinseca: et tūc deus nō posset facē dūū: qd est p fidez. igit ab extrinseco: qd nō est dare nisi ordinē vniuersi fm situm: vt dictū est. ¶ 5° occurrit dif. Si ista rō pcludit in ordine ad deū. videt qd sic. Quia talis ordo est necessarius. Vbi intel ligendū qd aliq sunt ordines essentiales: sicut ordo fm eminentiā: et p hūc deus nō posset: ga nō posset facē ali⁹ que afinitū esse nobilē sicut qūqz hō: sed ordo fm sitū est accidētalis. ¶ 2° dif. qd est difficilior dare vacuū in nā vel duo corpa sit esse in eodē. Dico qd duo corpa esse simul: ga aliqui credūt demāre de vacuū p violētiā qd pōt fieri nāliter: sed non qd duo corpa sunt simul. ¶ Hoc aut pbo per rōne: ga facilius est opationē nāe impedire qd p nām agere: sed qui facit vacuū impedit operationē nāe succurrētis: qui aut facit duo corpa esse simul resistit nāe: vnde facilius est destruiere qd pstruē: sed ponēs vacuū ipedit nāe cursū: qui aut ponit duo corpa sit agit oino p inclinationē nāe. g. r. c. 26. VII.

Tertio

querit. Vtrū diuina vīute possint duo corpa esse simul in eodē loco. Et videt qd nō: ga videt Gregorius in homel. paschali: qd ad vocem sacerdotis aperit celus: sed ex hoc videt qd duo corpa nō sunt simul. v; celū et corpus chri. ¶ Cōtra. Dūgo de sacris ol. qui fecit hanc legē vt vnus locus vni locatū contineret: potest in ea dispensare.

Hic sunt

quatuor idisciplinata dicta. ¶ Primū qd deus nō pōt seruatis legibus loci: ga bō lex est qd in vno loco sit vni⁹ corp⁹. pbāt per Dūgo: nē dicent. Qui fecit hāc legē qd vnus locus vni locatū cōtineat: pōt in ea dispēlare: quia eius lex est: qd in vno loco vnum corpus habeat esse. ¶ Sed hoc non valet: ga in omni miraculo deus dispēlat cōtra legē institutā: sed fm hoc esset impole pūne parere seruatis legibus nāe. ¶ Alius dicit qd duo corpa nō pōt esse in eodē loco: s; vni sit in diuersis locis. ¶ Cōtra. Quāqz sūt respectus eiusdē rōnis in aliquo et alij eiusdē rōnis correspondenter poterūt esse in eodem: sed respectus in loco est eiusdē rōnis cū respectu in locato. pbo: sumat corpus cūlibet sex superficiē: et ponat infra corpa aliqua ex se distincta: qūlibet superficies in figura bz ad quālibet respectū equiparātie: et sic pōt in locū ex vna parte pōt ex alia cū sint respect⁹ rōnis eiusdē. ¶ 3° dicitur idiscipli nari: qd duo corpa pōt esse in eodē loco: sed non localit.

¶ Cōtra. Quēqz sūt icōposita ex suis rōnib⁹ forma libus quicūqz modis additis nō tollit icōpositatē. ¶ Si dicas qd ex modo est repugnātia: vt qd ps respōdeat parti: sed totū respōdebit parti. ¶ Cōtra. icōpositi bilior est albedo decē graduū vni graduū nigredinis qd vnus gradus albedinis. igit icōpossibilis est qd totū corp⁹ corepōdeat parti qd pars respōdeat parti alte⁹ rius et totū toti. ¶ Alij dicūt qd nullo modo est possibi le. ¶ Sed istud est periculosū: ga corpus chūvere est intra quantitatē hostie. ¶ Hoc aut ostēdo esse possibile in gūtiōne chū qui exiuit vtero clauso. ¶ Scō in resurrectione qū exiuit sepulchri prius qd lapis eēt reuolutus. ¶ 3° ga ad discipulos iannis clausis intrauit: et ascendit in celū absqz fractione ipsius celi. ¶ 3° pbo qd localit sunt duo corpa simul: ga impole est qd corpus videat

Dubium 2°.
Ordo duplex
Est accidentalē
nō tū cōtinuā
ordinē variā
re pōt dūo.

O

Facili⁹ ē ima
ginari vacuū
qd duo corpa
sōz simul.

26. 2. pte. 3.
cap. 4.

P Quadruplex
idisciplinatus
dicitur aliorū
Primum.

Impugnatio

Scōm

Impugnatio

Q

Impugnatio

Quartum

Impugnatio

Joan. 20.
Sustinet tū
te diuina duo
corpora pōt
se sit esse et
localit.

A videat nisi sitū habeat. hoc aut ostendo in visione que fit per triangulū vñ per pyramidē. cuius basis est in re vista: conus aut in oculo: sed chis videbat ascendere in celū: ergo ibi duo corpora simul erant. Nec pōt poni qd illapsum: ga illapsum solū puenit deo qui immediate operatur in nobis. **C** Contra. ga si hoc eēt: tūc duo corpora simul agerent et paterent. et essent tria: et huius. **C** Item plus repugnant duo corpora esse simul qd habere duas formas subales. **C** Ad ista dico qd nō hnt tantā incompossibilitatē sicut formę: nec est hoc per illapsum. ppuic dictū: nec ex hoc agerent et paterent: nec essent tria: ga requirit ordo situs: ideo nō essent cōtigua sed vñ ifra reliqui. **C** Sed dī. est ga accūs vnus erit in diuersis subis: ga accidēs est vbi subm. **C** Rē: qd illa duo corpora hnt vñ vbi numero et specie. **C** Contra. ga eodē modo corpora in diuersis locis hnt. **C** Dico qd qñ sunt in diuersis locis: semper sunt diuersa: spēs illa vbi. **C** Sed nū: quid illa duo corpora hnt duas superficies: **C** Dico qd sic: qñtis cōtingant se: hnt duas figuras que sunt termini intrinseci: qñtis terminus extrinsecus sit vnus.

Quarto querit vtrū pōt deus B facere. **C** Rē: qd nō includit dictionē qñ hoc possit facē. hoc p: ga ad multiplicatiōē posterioris nō sequit multiplicatiōe pōis. **C** Sed hoc ratio videt cōcludere mā: liter. **C** Dico qd nō repugnat ex oibus formalibus: sed in habitudine ad aliqd agens. puta limitatum.

Si autem queritur.

Ic incipit vñdecima distinctio. Circa quas quero qñ: tuor qñes. **C** Prima est. vtrū idē corpus possit simul esse in diuersis locis. Et videt qd nō: ga dicit Aug. qd donec finiatur seculū sursum est dñs. ergo nō de se dicit realr: et rem mebit ibi: qñ nō videt nisi ga idē corpus nō pōt esse localr in diuersis locis.

Contra. Dugo de sacris dicit qd de pōt h dispēare. vidēdū est: si per diuinā possit dispēari potētiā vel fieri. **C** Vbi est sciē dū qd corpus chis esse in loco est hie respectū ad locum qui est vbi. hoc est igit idē hie idē corp⁹ simul duo vbi et sit esse in duob⁹ locis. **C** Hoc vñ dicit aliqui qd nō pōt esse in diuersis locis. **C** Sed hoc est erroneū. p: de eucharistia. sicut chis appuit Petro: qñ sibi dixit Petro: dñe quo vadis: et tūc erat in celo. Eodē modo bñs Ambrosius fuit in trāslatione bñi Martini. igit fm doctrinā scōp: ita est. **C** Dicit tñ aliqui qd pōt idē corp⁹ esse in diuersis locis: s; nō localr. **C** Contra 4.º. Primo ga idē corpus esse in diuersis locis est hie ples respect⁹ ad diuersa vbi: sed hoc nō est impossibile: ga non repugnat qd eadē albedo habeat diuersas similitudines ad diuersas albedines: que sunt respect⁹ intrinsecus aduenientes. igit in pposito multo minus repugnat de retonib⁹ extrinsecis que minus sequunt cōditiones subti. **C** Item in essentialr ordinatis ad multiplicatiōē prioris nō sequitur multiplicatiō posterioris. nec admittit. imo multo magis admittit multiplicatiō posterioris qd pōis: sicut p: de formis subalib⁹ et accidentalibus: sed respectus extrinsecus aduenientes sunt posteriores respectib⁹ intrinsecis aduenientib⁹: sed vbi est respectus extrinsecus. ergo et.

C 3.º ga idē accidēs nō pōt esse in diuersis subiectis: et eōuerso pōt fieri. hoc certe est: ga subm est cā accidentis: et eadē causa pōt in multis effectus: sed ga idē effectus nō pōt hie ples cās totales: ideo idē accūs nō pōt esse in diuersis subis: s; locus nō h; aliqd cālitarē sup locatū: s; eōuerso: ga locatū facit distare latera cōtinē:

tis. igit nulla repugnātia videt eē ibi. **C** 4.º sic forma que nō depēdet a mā: corp⁹ videt esse in quibet parte subis: ita parū depēdet locatū a loco sicut talis forma a subro. igit sicut aia pōt esse in diuersis corp⁹ pibus: ita et. **C** Iste aut rōnes nō dēmonstrant simplr: sed aliqualr declant. ppositū. **C** Sed 3 hoc arguit 4.º. Prio sic ga sic aliqd idē in aliquo gñe collocat sic corpus p quantitatē determinat sibi locū vñ: sed idē in vñ non pōt esse in diuersis gñibus. **C** 2.º qñcūq; sunt duo et vñ est adequatū alteri: nō pōt illud excedē: sed locus adequat sibi corpus. **C** 3.º idē a se separari nō pōt: sed ita est in pposito sibi idē corpus esse in diuersis locis. **C** 4.º ga nō pōt idē simul esse in diuersis tēpōrib⁹. ergo nec in diuersis locis. **C** Ad 3.º dico qd arg⁹ a sili nō currit semp 4.º pedib⁹: et ideo claudicat. vnde maior in pposito est falsa: ga idē in vñ nō pōt trāsire de gñe in genus. corpus aut trāsire de loco ad locū. **C** Ad scōm cōcedo maiorē: qd que sunt adequata vñ nō excedit reliquū. si sint totalr adequata: sed corpus cui libet loco nō est totalr adequatū sicut in eodē subro eadē quantitas est adequata multis accūsib⁹. est igit excessus tñ fm quantitatē discretā nō pñuā: que est loci ad locatū. **C** Ad 3.º dico qd nō separat a se ga idē remanet in eodē loco. vnde est in alio loco et nō separatur a primo. **C** Ad aliud dico qd ratio tēpōis est succēssiva: et ideo simul nō pōt esse aliq; in diuersis tēpōib⁹: sed locus est permanēs. **C** Sed occurrit dubiū: ga iste rōnes vident tñ pcludere qd naturalr ista possint fieri: ga respectus intrinseci sunt plures in eodē: per nām. **C** Dico qd rōnes nō dēmonstrant qd in habitudine ad aliqd agens possit fieri: sed hoc nō repugnat p rōnes formales: et ita declarat pātē aliquā. **C** Scōm dubiū: ga mouēs trāsferens se a pōi loco nō per se auferit se ab isto: sed per accidēs. si igit nō est repugnātia formalis poterit tran: sfire corpus: nullū aliud expellēdo. **C** Dico qd repugnātia dicit in habitudine ad agēs pñicū. **C** Tertū dubiū. qñcūq; sunt aliqua sit localitē. qñcūq; est simul localr cū vno et cū reliquo. igit si aliq; sit in aere et aqua: tunc superficies aeris et aque erūt simul. **C** Dico qd assumpra est falsa: qñ aliquid est illimitatū nō opz ex tali indiff: rentia qd illa iter se sic sint sibi pñuā: sic est hic qd idē corp⁹ est illimitatū ad diuersa loca sicut spēs ad diuer: sa idē in diuersa. **C** 4.º dubiū: qd ista regula qd quēcūq; vni et eidē sūt eadē: videt tenere in locis sicut in ordine. for mali. qñcūq; vni et eidē sunt eadē: ita se sūt eadē. ppter idēitatē medij ad extrēmā. **C** Dico qd cōceptio medij in habitudine ad intrinsecā cūdens est. si aut attēdat quantū ad extrinsecā nō tenet: sicut si diceret duo accidētia sūt in eodē subro. igit vñ in alio: nō sequit. **C** Illa aut bñudo loci ad locatū magis est extrinsecā: et ita non seqt sicut si diceret: sūt pñia diuersis locis: ga adinueni.

Secundo videndū est quō hoc possit fieri. **C** Dico qd sic due similitudines sunt in eadem albedine in habitudine ad diuersa: ita idē corpus pōt hie duas habitudines ad duo loca. **C** Ad cui⁹ intelligētiā sūt intelligēde 4.º regule: quas ponit Scot⁹. **C** Prima est: qd qñcūq; aliqd corpus ponit in diuersis locis: quēcūq; accūsia sūt sibi que pcedunt vbi sibi insunt vbi: cūq; ponat: ga variato vbi ista nō variant. Imposibile est aut qd in eodē subro simul sint pñuāne opposi: ta: qd tñ sequeret si illa duo in vno loco vel locato haberet esse: et nō in alio. **C** 2.º regula est: qd qñcūq; forme posteriores ipso vbi insunt sibi in vno loco: nō pueniūt sibi in alio: sicut dextrū et sinistrū consequit ipsū vbi. **C** Hoc pbo. ga l; ipolē sit eidē inesse pñuāne opposi: ta: tñ fm aliud et aliud pñt sibi inesse: ga igit il a forma

E Moderatē s terminat circa galloz ritus. obijciat 4.º

Solones re: soluit et subit les ex subtili sco. re collectis F

Dubium 4.º Solones pte clare et cōpō: subtilitate vñ: corp⁹ i eodē loco ex Sco. tñ oia ideo ir refragabilia.

G

H Modus de: claudic: et sū: sūndi opi. s. scriptam.

Regla scō: ca 4.º. dif. 10. pauis. q. 2.

I respectiva est posterior: ipso vbi et per ipsum est in loca-
 21. I. possumus caro: ideo si variet vbi: conueniet sibi oppositum fm vnu
 et puatio fm aliud. C³ regula est. Quicquid aliqd corpus
 est in diuersis locis: sic est aptu natu imitari in quibz lo-
 co: sicut si eest in vno tm a quicqz agere iprima sibi ali-
 qd absolutu. C⁴ regula. Quicquid aliqd corpus est in
 diuersis locis: sic est aptu natu agere in quibz sit i vno
 sic calefacere et h³ ga p^m pductum est pus ipso vbi: s
 actio sit posterior. C² L² iduco istatias. Idem ad se no
 pot referri: sed si vnu est in diuersis locis hoc sequitur:
 ga sursum et deorsus sunt correlatiua: idem aut erit superi-
 et inferi et a dextris et a sinistris. C² ex dicitare. Imposse
 est eni duo sua sit esse: sed ita est hic: puta esse p^m inquit
 et remota sunt sua q no pnt eide esse. C³ idem moue-
 bis motib³ diuersis et h³ ex quo h³ vbi sursum et deor-
 sum. C⁴ ga motus et ges sunt puatiue opposita: s illa
 poterit inesse eide si in aliquo loco possit aliqd gescere
 et in alio moueri. C⁵ ex dictione. Idem no mouebit ad
 seipm: sed hoc est hic ga si sum rome et hic: possum de
 roma venire buc. C⁶ Ad p^m pcedo maiore et nego mino-
 re ga sursum et deorsus fundant in vbi: ita q habitudo
 sursum ad deorsus fundat in duob³ vbi. Isti mo aliqa
 pot esse melior seipso vt iquatu aliqa h³ dona gratuita
 est ipo melior: vt h³ dona nalia. C⁷ Ad 2° pcedo q sua
 fm idem no sunt sed fm aliud: ga in duob³ vbi fundant:
 sic sit iundo et dissiliendo sit iunt. C⁸ Ad 3° q fm vnus
 vbi pot moueri fm aliud gescere: dico tuc q simplr no
 h³ caretia in aliq istoz vbi: qnt est in diuersis locis: sed
 vt in tali vbi caretia sit in p signo no est n³ibilis. Ex^m.
 aq h³ friditate mouet ab igne fm friditate manes in
 mobilis fm humiditate: et ita est in ppositio fm diuersa
 vbi. C⁹ Ad 4° dico q dictione saluat fm diuersa vbi:
 qnt eni venis de roma acgrus vbi media: s qnt venis ad
 vltimu pdis vbi posterio: et remanebit pus vbi: est tm
 mor de pdis: no aut acgrus. C¹⁰ Sed occurrit dif.
 ga eade aq in vase calefiat hic et rome erit frida. C¹¹ Di-
 co q no sequit: ga sic corp³ cui quaciqz forma habuit
 in cruce et in piscide habuisset ex pnt: ita hic vnde dico
 q rome esset cala: nec pp imaginatione q trahit nos ad
 oppositu dz ro negari. C¹² 2° dif. de nutrimento: ga h³ da-
 bis sibi comedere: rome aut fameliet. C¹³ R² si imilio
 corp³ alius ipius cibi est posterior: vbi b³ hic irabit cib³:
 sed rome no habebit in ventre: sed hic tm: sed satiatione
 que est effect³ absolut³ ierit vtiobiqz: sic in cruce habe-
 bat ferru in latere: no aut in piscide: s tm ferru inferes
 afflictione eade illic ierit in piscide: s no fuisset inflicta
 in piscide: ga dolor est forma ab³. C¹⁴ 3° dif. ga i vno lo-
 co comedet bonu cib³: et in alio mal³: et ita esset sanus et
 egru. C¹⁵ Dico q ita faciet sic si istos cibos duos come-
 deret et sumeret in eode loco. si aut cib³ itoyicat: et ma-
 lus supuinceret faceret egrotare: si cib³ sanus supuin-
 ceret imutaret ad sanitatem: et ita in diuersis locis erit.
 C¹⁶ 4° dif. ga in vno loco erit bene munitus: et in alio lo-
 co iermis et interficet. C¹⁷ Dico q si moriat in vno: et in alio
 alio erit mortuus. si cb³ in cruce et vulnerib³ inflicis
 fuit mortu³: ita et fuisset in piscide: ga actio et passio. snt
 posteriora vbi: corp³ qd patit b³ patit: vt hic: sed no vt
 tbi. C¹⁸ Sed querit de diuisione corp³. C¹⁹ Dico q pu-
 titas est forma pcedes vbi si diuidat in vno: et in alio
 diuidit: iquatu diuisio tollit pmutate. C²⁰ Alia diff. de
 figura tenere qdratu in vno loco: vnus vult ea face ro-
 tunda: alius qdratu in alio. C²¹ Dico q opz q alter sup-
 uincat: et ita alter no poterit dare figuram rotundam: si sup-
 uincens iducet qdratu. C²² Alia dif. ga vna scintilla cui
 sit simul in diuersis locis: coburet simul totu mundus.
 C²³ Dico q habebit terminu adequu. vbi iueniet passus

magis dispositus: et alibi nihil ageret. C²⁴ Sed ponat q
 habeat passiuu equali disposita in que ageret. C²⁵ R² n³
 deo si scintilla esset in centro quo moueret: C²⁶ Dico q
 no moueret: ga a nulla pre traheret pp idifferenciam.
 S²ilr dico q talis ignis nihil ager vel cobureret. C²⁷ 4°
 dif. ga eade ma sit h³bit multas formas specificas. po-
 no eni eude pane in mltis hoib³: et vnus cuiuslibet tras
 mutabit illu in se. C²⁸ Dico q h³is fortior stomachum
 puerteret se et alibi nihil. C²⁹ S² si equali forte oes ha-
 beat: C³⁰ D³ sic de scintilla q nihil faciet. C³¹ Alia dif.
 q vn³ h³ poterit face vnu exercitu de vno hoie: q si ha-
 beret ensen no posset ipm e³ h³ ga tuc agens nale trabe-
 ret corpus ad diuersa loca: imo dico q no posset se mo-
 uere: sed deus posset eos mouere: sed ipsi no possent face
 effectum aliquem corpale: vni ductio meior: eis e ipolis.
 de aut posset face ista corpore: et oia alia de po abso-
 luta: ga nulla dictione implicare videret. C³² 26. II.

Secundo querit. Vnu p diuina po³
 fieri possit q vno corpe exi-
 stete in vno loco possint ptes ei³ ee in diuer-
 sis locis. Et v³ q no: ga Aug. dicit 5° de tri-
 g³ locus a correlatiuis t³ icomutabilib³: s to-
 tu et ps snt correlatiua: q vbi e vnu et reliqui. C³³ Contra.
 Paulus dubitabit vtru aia fuerit cu corpe in raptu. no
 dubitabit aut de separatioe: ga no fuit mortu³: q tm in
 aia fuit pns ibi: qnt corpus no esset pns ibi localr.

Hic dico 4° pnes. C³⁴ Prima est q de³ pot face
 vnu corp³ qd est in diuersis locis i vno
 loco h³ formas respectiuas: q no h³ in alio. hoc p³ in
 actione: ga corp³ cui ve est in celoybi pot p³ce lapide:
 et in sacro. vbi nullu mebu pot mouere: ga no h³ nale
 vbi. naturalr eni no est in altari: q no pot se mouere: qz
 no h³ ibi nale vbi: nec illu vbi destruet cu no sit in illo
 vbi vntu ppria sua. C³⁵ S²ilr panti et patit: sed pantiu
 in cruce: no aut in piscide. C³⁶ 3° ga corpus cui iacebat
 in sepulchro et no in piscide. vbi nullu fin h³. C³⁷ 4° de
 habitu. si per³ secessasset i triduo ibi no fuissent vesti-
 menta ei³: ga no fuit pcomitania simplr: erat igit vestis
 in p³ortio. Philati: et no in hostia. C³⁸ 2° q corp³ pot h³
 aliqua forma absolutu in vno loco et non in alio: sic pot
 esse albu in vno et no in alio. hoc p³ ga magis sequit le-
 ges sub³ forma magis ipressa vel imersa ma³ q min³
 imersa: sed resones snt magis imerse: ga separi no pnt:
 et tm aliq pueniunt in vno loco: et no i alio: vt p³ de illis q
 vbi sequunt: igit magis de formis absolutis q sunt mi-
 nus imerse pnt ab eo separi. C³⁹ 3° q pot de³ idem face
 de formis subalib³: ita vt hic no beat ea: ga for³ subalis
 aliq m³aliter separaf: s nullu accis. C⁴⁰ 4° q no est i
 coueniens q totu corp³ sit in vno loco et ps vna alibi. p³
 bo. ee eni vna pre in diuersis locis no est nisi h³ie diuer-
 sa vbi corpe no h³ite: sed no est inconueniens partes h³ie
 pprias resones et pprias formas absolutas suo toto ha-
 bente suas: sicut fm vna pre est aliqa alteri filis. Cum
 igit magis cosequantur leges sub³ forme absolute: et re-
 spectus intrinseci q extrinseci. q³ 2° C⁴¹ 2° posteriora pnt
 multiplicari no multiplicatis partib³: sed h³ pot ee mul-
 tiplicatio in posteriorib³: ga idem caput pot h³ie ples fili-
 tudines no h³ite corpe nisi vna: s respect³ illi snt pores
 respectib³ vbi. q³ 2° C⁴² 3° ga in eentiali ordinatis et rea-
 liter distinctis de³ pot face pus sine posteriori: sed vbi
 totu et ptiu snt eentiali ordinata et realr distincta: ga pus
 couenit mor³ totu q pti³: et p³is vbi. sed qd snt realr
 distincta p³ ga ptes snt realr a sub³o distincte: et ita pote-
 rit acgr respect³ corp³ q no pti: et e³ cu realr distiguat.
 C⁴³ 4° et form³: ga q est ca q h³ ipellens corpus frangit
 mediu: no inedit eni fractione: s ga duo corpa no pnt
 esse simul

Relatue op-
 posita et pu-
 tate ista sua
 aqz dictione
 eide esse pos-
 ta hypotelli.

Dubiu multu
 plex nobile.

Ro et no in-
 sinatio e im-
 tanda.

N

Notabilis ma-
 gnano.

O

2. cor. 12.

Locutio 4°.

Formas acci-
 dentales respo-
 cituas et abso-
 lutas atqz sba-
 les postvaria-
 ri in codex sa-
 ceptino exi-
 te simul in di-
 ueris vbiqz
 tm b³ p³idetur
 qd plura am-
 bigua dicat.

P

Sustinet par-
 te affirmatiua
 qnt satis sin-
 gulariter.

Q

In
 ab-
 solu-
 to

Et

Side

Idem

Ima
 b³ est
 p³o
 f³o
 idem
 h³ es
 lina
 Dub³

Infini

Side
 b³ 2°
 de offi

Debu

Pred
 roun
 lino

Pred
 mi me
 et p³ acci-
 dentibus
 p³idetur
 i celo

A

Instante no-
tabile et folio
nec singulare;

El. Dicker.

B

Elide disti. se-
quente.

Id est corp^o fo-
rebius et pos-
sibilem exa-
mua bene,

C

Imaginabi-
le est duo cor-
pora in eode-
m loco q^o
idem dicitur
h^o rōnabi-
litas.
Dicitur nōbīle
Instantum 2°

D

Id est de pte.
di. 2. et Juno.
de offio misse.

Deur. 1.

Predicatum
conuenire sub-
iecto pugit 4°

Predicatum p
mi mōi et scōi
et p accis ex-
tenuat eadez
pauire chōi
i celo et alari.

esse simul. Similiter in opposito in actione et corruptione. quare autem fragitur: quia unum corpus non potest esse in diuersis locis: sed deus potest facere unum corpus in diuersis locis ut ostenditur est. g. 2. c. 3. Item de arg^o q^o fieret istud pcludet q^o unum corpus non potest esse in diuersis locis. c. 3. Contra. ga eodem modo posset de^o facere q^o esset filius h^o et non hic. c. 3. q^o non appet q^o de^o non posset hoc facere. c. 2. dicitur. ga ali-
qd fil erit aliam et non aliam. c. 3. Dico q^o erit simp^o aliam: sed non ut hic: ita potest solui de alijs. c. 3. Sed q^o chris est in sacro altaris nūqd opz q^o sanguis ei^o sit ibi ex pcomi-
tantia: c. 3. Dicitur q^o rōnes pūmūt q^o deus posset facere corpus in altari: dato q^o non eēt ibi sanguis: sed tūc dico q^o h^o pūmūt ad calicē et non ad hostiā: nec hoc v^o impole-
c. 3. Item ex miraculis arg^o sic. Si quolibz anno resurgūt corpa fm alijs non videt negādū de Joāne baptista: ita realit^o est eius caput in celo: et tūc habet p^o reliquijs in terris. c. 3. Et si dicat aug^o quō caput ei^o est in celo in carne cū corpe: et in terra nō nisi pura ossa. c. 3. q^o cō-
functio corpis ad os pūmūt ad approximationē locale. c. 3. Sed hic est dubiū. si quarta ps corpis sit in aliquo loco superficies pcedit vbi et habebit. i. superficies ibi. hic autē nō habebit: ga hic nō est cōtinuū cū alibi habeat superficiem. c. 3. Hic diceret q^o cōtinuitas est forma re-
spectiva tūc: sed de hoc alij.

Tertio Dico questio est. vtrum deus posset facere q^o idē corpus sit vbiqz. q^o sic ga q^o cūqz aliqd est inder-
minatū ad plura eiusdē rōnis: eadez ratio-
ne ad quēqz se extendit. Cum igitur vnus corpus nō determinet sibi vnum locum numero: sequit^o q^o poterit omnia occupare diuina virtute.

Quarta Dico q^o est. vtrū sit magis difficile vnum corpus esse in diuersis locis q^o duo corpora in eodem loco. q^o magis repugnat imaginatio-
ni: q^o idem corpus sit in diuer-
sis locis q^o duo corpa esse in eodē loco: tūc est magis cō-
sonū rōni scōm: cui magis adherendū est. c. 3. Sed hic est dif. si pot^o eē in locis infinitis. c. 3. Dico q^o sic. c. 3. Sed contra. quia esset infinitum. c. 3. Dico q^o non sequitur. tūc ga hoc sit diuina vntē. tūc ga rō localis est rō extrin-
seca. Vel posset concedi q^o esset infinitus localiter: non autem formaliter. vel infinitum extrinsece: non autem intrinsece.

Intra eandem distōne quero quatuor qōnes. c. 3. Primo vtrū illa eadē que cōueniunt corpi chri in celo: pue-
niant sibi vtrū in sacro. Et videt q^o sic ga dicit Ambrosius de sacris: q^o illud idem corpus q^o chris posuit ad dexterā patris: ponit in hoc sacramē-
to. g. eadē cōueniunt sibi hic et ibi. c. 3. Contra. Ap^ol dicit q^o sedet ad dexterā maiestatis in excelsis. h^o v^o hō est in excelsis. g. aliqua cōueniunt sibi in celo que non h^o. videndū est: que cōueniunt ei de facto. c. 2. de poli. c. 3. Circa pūmū sciendū q^o quatuor modis pot^o cōuenire aliqd pūmū: tūc alicui. vel per se in pmo modo: vel in scō mō vel p accis: sicut inferius suo superiori: vel sicut accidēs suo subiecto. certū est q^o q^o cōuenit ei in pmo mō hic cō-
tēnit ibi: ga vbi est iuenire diffinitū et diffōne: h^o hic est corp^o chri vere et realit^o quān ad ista. g. 2. c. 3. De 2° etiā nō est dubiū. Quia quēqz passiones insunt cōueniūt ei ibi et hic: ga p diffōnes passiones demonstrant. c. 3. non est dubiū de pmo modo per accis. eadē enī singu-
laritate determinat corpus chri hic et ibi: eadē actua-

li existentia. c. 3. De 4° aut^o maxime est dubiū. et h^o est subdiuidendū. Quia qdā sunt accitua inseparabilia et absoluta: alia separabilia et absoluta: alia respectiva in-
trinseca: alia respectiva extrinseca. verbi grā Chis in ce-
lo h^o v^o dotes inseparabiles p nām. alia s^o separabilia sic audi-
re et videre. De respectivis et p^o sic filiatio et similitudo: q^o sunt intrinsecus aduenientia et extrinsecus accitua eue-
niētia. sic eē pūmē in celo et mouē localit^o et h^o. c. 3. Scōm-
hec ergo pono quatuor qōnes. c. 3. p^o est q^o oia accitua inse-
parabilia que insunt chri in celo: insunt ei hic: q^o ipole-
est sibi inesse eadē pūmū opposita: sed hoc sequeret^o n^o si hoc poneret^o: et h^o etiā pcedunt vbi. ergo 2°. c. 3. q^o eodē mō insunt ei oia accitua separabilia absoluta. h^o p^o per idē: q^o pūmū opposita. Ista et pcedunt vbi: q^o ma-
nent variato vbi inuariabiles: sicut visio et auditio. c. 3. q^o idē est de retonib^o intrinsecis: q^o sicut ibi est fillus ita et hic: q^o talis relo inseparabil^o cōcomitat^o subm et se-
quit^o ipm vbiqz. c. 4. q^o est negatiua de retonibus ex-
trinsecis: vt de vbi et ipm sequētib^o: q^o corpus chri in celo est immediate cōiunctū celo: nō aut^o vt hic: eodē mō corpus chri vt in altari est hic pūmū: nō aut^o vt in celo. c. 3. Contra hoc arguit^o 4°. c. 3. Primo q^o nō v^o h^o dote agilitatis in hoc sacramēto. p^obo: q^o dos agilitatis est qua q^o pot^o se mouere velociter: sed corpus chri in hoc sacro nō pot^o se mouere: vt postea patebit. c. 3. Contra 2° q^o nes arguit^o sic. Impole est q^o alijs oculis videat cor-
pus aliqd q^o interponit corpus opacū: sed inter oculis chris in eucharistia: et celū empyreū est corp^o opacū. igit^o non habebit ista visio: vt h^o. c. 3. Contra 3° arguit^o sic. Quicūqz repugnat dispō. ad aliquā formā: et ipsa et forma. sed chri vt in sacro repugnat generari simp^o et h^o filiatiōne. c. 3. Contra 4°. Unio ad verbū est respe-
ctus extrinsecus adueniens: hanc h^o Chūstus hic co-
dem modo in altari mēsuratur euo: q^o est incorruptibi-
lis. ergo h^o idem q^o. c. 3. Ad p^o dico q^o dos est qdāz vis se mouendi sic: que si impedit^o nō minus dicit^o vis h^o est impedimētū: q^o nō est in loco: qd ad hoc requirit^o. c. 3. Ad 2° dico q^o si deus faceret corpus meū vltra parietē vi-
dere ipm: sed nō v^o ibi. c. 3. Ad 3° dico q^o si repugnat ge-
neratio alicui subor: filiatio: h^o si aliqd natū est recipere vna ante aliā cōseruabit aliā scōbz pma remota. vnde pro vno tpe bene vna repugnat: q^o scōbz manet. c. 3. Ad 4° non dixi q^o omni respectu quē habet in celo chris^o careat in altari: q^o q^o vno pcedunt vbi. et idē q^o pot^o sibi inesse hic et ibi: eadem vno ad verbum.

Secundo videndū est de poli. si ista que insunt ibi in celo de necessitate insunt hic. c. 3. Ubi sciendū q^o quatuor modis h^o aliqd esse in altari. circūscribēdo istū modū quo aliqua sunt ibi ex vi ver-
boz directē: q^o aliq^o sunt ibi antecedētia ex vi verboz intrinsecē: aliqua aut^o extrinsecē: aliqua ex cōcomitātia intrinsecē: aliq^o ex cōcomitātia extrinsecē. c. 3. Primo modo sunt ibi illa que cōueniunt in pmo modo: non tūc explicare: vt substantia et hui^o que includunt^o in corpore essentialit^o. alia aut^o antecedunt extrinsecē: et nō extrinsecē: sicut sunt raritas et dēstas. nō enī posset forma corpis esse nisi in debita raritate et dēstas. si ergo de nēitate insunt in h^o indiuiduo: v^o q^o ex vi verboz: nō q^o sint de esse corpis: sed prequirunt. Alia insunt ex cōcomitā-
tiarū: et inessent dato q^o nō eēt in altari: vt beatitudo vel actus beatificus. alia aut^o ex cōcomitātia secundaria sic sunt actus vidēdi: qui nō inessent si nō esset nisi hic. c. 3. Quātū ad duo p^o cōcedo p^o affirmatiua. v^o q^o ea que intrinsece insunt nō pot^o deus facere qn insunt hic: q^o sunt de p se intellectu corpis chri. c. 3. De scō aut^o mē-
bro antecedentis. v^o nō intrinsece. dico idē: q^o q^o cūqz

E

Accidēs 4°.

Contra 4°.

Et si eadē accitua abso-
luta et respec-
tiva intrinseca
insunt chri in
celo et in altari
nō tūc respec-
tiva extrin-
seca.

F

Obijciunt 4°

q. 2. hui^o dī.

Solomon pō-
derande.

G

Cōuenientia
corpi chri in
altari sunt in
differecijs q^o
dupliā.

H

Concomitan-
tia duplex.
Applicatio.

Et q^o et sine
q^obus de^o pot^o
et non corpus
chris in altari
si forte facē.

A

Quarta qd est. vtrū illa que pueniunt corpū chī in cruce: pueniāt sibi in pīde: scilicet si fuit nudatū in pīde sicut fuit in cruce.

Respondeo r dico q oēs respe-

ctus pōres vbi insūt vtrūq; r sic fuisse sine vestimētis. In hostia: s; expōliat extra. C 2ª diff. de coronatione. C Dico q coro- nat. dicit cōmūctionē locale: r est posterior vbi: r ideo nō fuisse in hostia: sed illa eadē vulnera fuisse in bo- stia. C 3ª diff. de crucifixione. C Dico q dicit pūctio- nē cū cruce: r sic crux nō fuisse in pīde: sed dolor r dī- uisio pūctui fuisse ibi: vñ r etiā habuisset ibi vultus in pīde: s; nō fuisse ibi vulnera: iquāū dicit pūctionē ferri cū latere: ga est posterior vbi: s; vultu derelictū ibi fuisse: r dolor r oīa talia: s; nō vbi ibi insūt. C 20. IX.

De pueniēti- b; vñ fuisse in cruce: r in pī- de.

N
bius 4^a.

secū 2^a.

O

otēac acci- boie fuit cētia qua iplici. l. vegetari.

cto 4^a.

si nō nālis exatue. r fūne accio- pūgāt cor- i chū i al- rōnates iē sic.

ūcit 2^a p

ica. r. c. 10

proxiatio- a q r qū?

"gūmpīe

p^o sepul- pūctū nī ipi posse

es mo- abūq; alī conser- vōffe.

ipe co- ūdū r i- pōfio d corra- nōuer

irditū iustia.

B

Curiosa r sin- gularis dīpu- mto quā no- tabis.

Quā bndi- cū esse 4^a.

Cōclusio 4^a.

Est de facto pūctio post- r sub eē nāli q; sacrali corp- chī bēat esse: de pōfio op- pōfio tenen- dum.

C

Obijciat 4^a.

D

Estēchū nā- lephāda 2^a.

Amāre esse pūgāt dupl-

Dubium 5^a. Quō icpūfz in hypothe- i esse sacri cor- pus chī r qū- ter eiūde; ra- tionis.

Ircā poterit insitui i veteri testō. Et videt q nō. quia sacm incarnationis r eucharistie sunt essentialr ordinata: ga pūctio est eē q; pūctio- ri: sed sacm incarnationis fuit origo noui testamēti. g rē. C Lōtra. ga tāta fuit eius potētia absoluta in veteri te- stamento ad transubstantiandum sicut modo.

Hic est sciendū q chīs habuit quatuor esse.

C 1^a pūctio est supnāle: r b fuit ab eterno. C 2^a nāle quo fuit bō. C 3^a sacrale quo est in hostia. C 4^a spūale sicut in illis qui suscipiūt spi- ritualr. C De p r vltimo nō est dif. sed de duobus me- dijs. f. de esse nāli r sacrali: r fm hoc sūt quatuor 3^{es}. C 1^a pūctio est q de facto chīs habuit pūctio esse nāle q; sacrale. hoc pūctio pūctio fuit natus de vīne Maria: r po- stea in cena pūctio. C 2^a q de pōfio absoluta pūctio pūctio bēat esse sacrale q; nāle: ga deus in veteri testō ita bene cōtinebat vīnalr subm panis r corpis chī sic in nouo. Itē pōt corpus chī de nihilo creare r subm pa- nis in ipm pūctio. C 3^a q de facto pūctio cessabit cor- pus chī sub sacro esse q; desinet bēat esse nāle cū sint sa- cramēta imperfecta: s; nūq; desinet esse in eē nāli. C 4^a q de pōfio pūctio possit desinere esse in esse nāli q; sacrali: sicut enī pūctio ponit pūctio in esse sacrali q; nāli: ita possit remanere in illo esse remoto esse nāli. C 2^a qūcūq; aliqūe forme fm pūctio r posterior desinent ab aliquo agente deus possit influere ad pōfio r nō ad po- sterioz: sed eē pūctio in celo r sacro sunt due pūctio- alteri r rōnis: ergo pūctio desinet esse in esse nāli q; sacrali. C Lōtra pūctio nē arguit sic: ga esse chī nāle inclūdī in sacrali: ergo nō pūctio cōdūdi. C Lōtra scdm: ga nāle esse chī est esse simplr: esse sacrale est eē hic: sed q; b; esse hic pūctio habuit esse simplr. C Lōtra tertiā. nūq; desinet nisi perdat aliqū absolutū: sed qū cessabunt sa- cramēta nūq; absolutū pūctio corp- chī. g rē. C Lōtra quartā sic. q; desinet esse in esse nāli annūlat: s; si cor- pus chī annūlat nō est in sacro: ga nūq; est vīlo mō: r nulli inest. igit rē. C Ad pūctio dico q esse chī nāle. vel pōt dicere absolutū sue entitatē: r sic inclūdī in sacra- li. vel pōt dicere modū nāle quē habz in loco nāli: r sic vñ nō inclūdī aliud: sed aliqū dicit respectū. C Ad aliud dico q chīs nō amitteret esse simplr: sed isto mo- do. f. pūctio nāle corpis chī ad spēs. C Ad aliud dico q si desineret eē simplr: tūc annūlat: sed nō erit sic. C Sed occurrit diffi. Quō pūctio facit tali hypo- thesi. C Dico q si Aaron pūctio esset: pūctio facit tali hypo- thesi: sed nec per creationē proprie: vñ est factio de nihilo: sed per factioē suo modo. sicut enī de costā viri fuit facta mulier: ita de pūctio subm panis in subm

corpore chī. C 2ª dif. si fuisse eiūde rōnis. C Dico q sic subalter: q; p eadē verba ponit facere r sup ean- dē mām: r fuisse eadē caro r aia. C 3ª dif. q; tūc fuisse facta cōuersio in nō pūctio. igit vñ q nō sit eiūde rōnis. C Dico q pūctio nō variat rōnē forma- lē: sed sufficit q sit idē terminus sicut in gnōne vñ in- diuidui generat nā simpliciter: generato alio generat eadē nā que aliqū mō nō pūctio. C 4ª dif. q; mo- dus magis pōt capi vel itelligi. C Dico q diffi- est videre quō trasubstātur aliqū in pūctio: nūq; acgre- do. r ista dif. fuisse tūc euacuata: ideo diffi- est nūc q; tūc. C 5ª dif. si fuisse aliqū ibi ex cōcomitātia: sic nūc. C Dico q nō ex cōcomitātia: s; ex vi verbor: ex hoc enī est nūc ibi aia: q; nālit r cōcomitā cor- chī: sed nūq; habuisset ibi esse cōcomitā: ideo fuisse vba efficacia ad oīa ibidēz imediate causanda. C Ad arg^m dico q nō est ordo cēntialis ex nā reit sed ex vo- luntaria ordinatione diuina. C Questio. X.

Secundo hoc supposito q sacm eu- charistie ponitur insitui in veteri lege. vtrum sacra pertinentia ad beatā virginē fuisse euacuata. C Et vñ q nō. Quia noui testm nō repugnat vete- ri. C Lōtra. q; tūc chīs fuisse ante beatā virginē.

Hic est sciendū q quor sunt sacra que pūctio ad beatā virginē. 3ª est incarnationis. 2ª gnōis. 3ª est cōceptionis. 4ª natiuitatis. C Et fm b inducunt quor cōclusiones. C 1ª pūctio est q manē- te sacramēto tūc chīs nō potuisset incarnari. C 2ª pūctio nec gñari. C 3^a q potuisset cōcipi. C 4^a q potuisset nasci. C 1ª pūctio conclusio pūctio in veteri testamēto fuisse iam incarnatus r diuinitas fuisse ibi vñ: r pūctio nō potuit vñ assumi. igit manente tali sacramēto nō potuit in virgine incarnari. C Et cōfirmat: q; quādo aliqua depēdētia est adequata ad aliqū nō pōt plus depēdere ad alit: sed ita fuisse de corpore existente in eucharistia: q; eius depēdētia fuisse adēq; ad di- uinū suppositū pūctio. C Sed tūc pūctio in eē perfectio. Item impole est q aliqū producat duabus totalibus pductionib;: sed ita oportet fieri. ergo rē. C Tertiā cōclusio pūctio: q; sicut corpus chī potuit fieri ifra species hostie virtute diuina: ita in vtero virginis: vt pūctio cōceptio a generatione. C Quarta cōclu- sio patet: q; natiuitas vt pūctio cōceptio dicit exitū ab vtero: qui fuisse bene possibilis: r ideo patet etiam. C 4^a cōclusio de natiuitate. C Lōtra pūctio con- clusionem arguit pūctio. quia possibile est q subiectū vel suppositū verbi assumat plures naturas siml r succes- siue: vt videt in tertio libro. ergo pūctio in tali sacra- mento / Chīstus de virgine possit incarnari sumendo aliā carnem. C Lōtra secundā. quia arguit de tran- substantiatione que magis terminat ad subz: q; gñatio. si ergo transubstantiatio terminat ad pūctio: ergo r generatio. C Lōtra tertiā. cōceptio naturalis nō est per modum talē essendi in loco: sicut in eucharistia. r q tūc corpus chī modo nāli non potuit concipi a virgine. C Lōtra quartā: q; nasci est educi per mo- dum nature: sed tūc non potuisset. C Ad pūctio cō- cēdo q aliā carnem potuisset assumere: r diuinitas de nouo cōiungi: sed loquendo de eadem carne non est possibilis. C Ad secundū dico q generatio termini totalis requirit q non sit in pūctio: sed transubsta- tiatio non est nature pūctio simpliciter sicut gene- ratio: sed de hoc inferius. C Ad tertiū dico q non con- ciperet vel concepisset ita magnum sicut est: sed ponit eum ponere in sacramēto ita parū: sicut fuit in vtero

E

Est nāle chī pūctio eē sa- crale diffi- lūis est tenere q; q; bñ considera. Cōcomitā i hypothe- al- lū. scēus mō r defacio.

F

Sacra virg- nis in ordine ad Chīstum quatuor. Cōclusio 4^a. Et si nec car- sarimcc gñā rīcipi tū r nasci ex virg- ne potuisset Chīs stame hypothe.

G

Obijciat 4^a.

H

Soñones sin- gularco.

Et i. pōte.

Di. pūctio.

Contra tertia. ga potētia christi motiua est organica que nō agit nisi sūm situm: sed ibi nō est sūm sitū. **C**ōtra quarta. quia species nō habet ibi esse nāle: ergo nec naturalr patient. **C**ad pmiū si dicat q grauitas est forma mixta: tūc impole est ptra nos. Si dicat q passio sit tūc nō posset separari. Si nālis inclinatio: tūc destructio fundamēto destrueret res. Si dicat q est forma abso- luta: tūc deus posset facere ferrū sine grauitate: et stabit sursum nāliter nō cadens. Si dicat q est tū dispositio passiuā ad mouendū tūc ualeat nūbi pōt tū dici q deus eas eo modo mouet nāliter quo mouet. nāliter panis ne percipiat miraculū: sed meli⁹ est q ponat grauitas qualitas absoluta. **C**ad scdm dico q accidētia sunt in potētia neutra pter grauitatē. **C**ad tertiū pcedo q po- tentia chīi organica nō pōt mouere: sed alia nō organi- ca quia aīa se mouet: pōt hoc facere. **C**ad qrtū dico q forma que supnaturalr iducitur naturalr agit. **C**ad Sed remanet dubiū. hic ponat q cadat hostia oū proferunt verba. certū est q cōsecratio est in instanti: et est ibi mo- tus ptiuius speciez. Alius est motus quo substantia pa- nis trāsubstantiata mouebat. Ali⁹ corpus chīi. modo cor- pus chīi et panis sunt duo: et ita motus nō sunt cōtinui. nec pōt intercidere mora: ga in instanti quiesceret mo- bile violentē: sed spēs nō quiescūt. **C**ad Dico q isti mo- tus nō essent ptiui: nec intercidere mora q quiesceret nō suba panis: quia nō est. nec corpus chīi: ga mouetur cū speciebus. igit eēt duo motus ptiui: sicut duo cor- pora coniuncta: ita q vltimū istius motus esset cū pmo alterius. Imaginemur ergo q in eodē instanti quo de- finit panis sit corpus chīi: et illud contingit oū ptiua diuerforz subiectoz: vltz ad instans erit motus panis. **C**ad Sed tūc videt q iter duos motus nō sit quies me- dia. **C**ad Dico q non habemus pro incōueniēt. in conti- guis: et contra hoc rationes pbi non demonstrant: cum isti non sint contrarij motus. **C**ad Questio. XIII.

Queritur vtrū transubatio qua suba panis conuerit in corpus chīi sit mutatio. Et videt q sic per Bre- go. quia mutari est ex alio ad aliud ire: sed sic nō est hic. ergo rē. **C**ad Contra ibidē dicitur vnaqueqz res quasi tot passibus rē. sed in pposito nul- lum est subiacens.

Hic inducuntur quorū delones negative. Quorum pma est q ista trāsmutatio nō est motus nec mutatio. pmiū p: quia sit in instanti verborz: sed q nō sit mutatio: probō: ga hic nō est iuenire subiectū cōmune qd se habeat aliter nūc qz pū: opz enī puenire q subm sit idem numero sub vtroqz extremo: qd nō est hic. **C**ad Scda pclusio: q nō est actio vel passio: q nō pmiū: ga nūc subiacet hic in qd agēs agere dicat. **C**ad Et de passione per idē. Et pfi- mat: ga passio recipit terminū agētis: sed hic nō est qd in se recipiat terminū trāsubstantiatiōis: ga suba panis defi- nit esse tota hic. **C**ad 3^a cōclusio: q nō est gētiatio nec cor- ruptio. nō pmiū: ga hic nūc caput esse p hām. nec corrup- tio: ga nulla forma corruptibilis introducitur in substā- tia panis. **C**ad Quarta pclusio: q nec creatio: nec amibila- tio. nō pmiū: ga pzebaret esse. nō cōmiga in aliud puer- tit. **C**ad Sed ptra pma dñez: ga impole est deuenire ab vno dīctioz in aliū nisi facta mutatione in altero ex- tremoz. Sed hic est trāsmutatio de dīctioz in oppositū ga pū est suba nō trāsubstantiata: seu panis: et modo nō est. **C**ad Contra scdas: ga trāsubare videt regere aliquam actionē: ga virtute diuina aliquid trāsubat modo qd non prius. **C**ad Contra tertia: ga est pductio alicuius de aliquo: sed generatio est pductio siue trāsmutatio est

generatio. **C**ad Contra qrtā: qz vbiqz est pductio q bz totale entitatē alicui⁹ pro termino est vera creatio. sed hic mā et forma corpis chīi est terminus totalis. g rē. **C**ad p^o dico q vep est q suba corpis chīi mō est hic et pū nō fuit sed b nō sit p trāsubstantiatiōē: sed p aliam mutationē: vbi dicitur est pū: sed ex pte panis nō est trā- smutatio talis. vbi suba panis habeat aliqd pū et mō aliud: qz b nō est dare: cū definat esse p accēs panis. **C**ad Et si dicat q nō est trāsmutatio a suba panis ad corpus chīi. **C**ad Dico q hic nō est dare cōe subm: qd regit ad mu- tationē. **C**ad 2° dico q si actio sumat large pro qua- cūqz pductione: tūc est hic: sed nō est hic patiēns. iō nec actio ppter dīctā: sed bene est hic in fieri aliqd vir- tute diuina. **C**ad 3° dico q vato q deus pducit de aliquo: tūc q per modū voluntatis nō est generatio: sed creatio vel tale aliud: iō fieri de aliquo nō dicit neces- sario gñōnē: nisi fiat modo naturali. **C**ad 4° dico q vep esset in totam entitatē nō pexistētem. vnde in veteri testō fuisse creatio. tūc facta trāsubstantiatio: qz fuisset facta in non pexistens.

Secunda particula est. Quid est trāsubstantiatio. **C**ad Dicit Scōr q est totalis euerfio pa- nis in corp⁹ chīi subaliter sūm totū qd puenit toti pmo. **C**ad Ista descriptio declarat sic. **C**ad 1° ps est. est euerfio. ad oīam motus localis vbi non est euerfio. **C**ad 2° est. sube in subam: ad oīam cōuersionis accitū vbi ma- gis dī trāsfaccidētiatio. **C**ad 3° dī totius in totū: qz bene ignis cōuertit in aquā: sed nō totalr sed partialiter: qz mā manet eadē: sed hic trāstz totalr: qz hic totū trāstz mā et forma. **C**ad Dicit etiā 4° q cōuenit toti p. vñ scīē- dum q aliqd alia actio prius terminat ad ptes: et ex cō- sequenti ad totū: sicut in vnione nāe humane ad verbus fuit pū terminata ad partes qz ad totum. vñ in triduo remāsit vñlo ad aīam et corpus: sed nō ad humanitatē. hic aut nō pmo in ptes sit cōuersio: sed in totā huma- nitatē chīi. **C**ad Sed oc. diffi. in quo genere est ista tran- substantiatio: nō actiōis nec passiōis. b ps ex dictis: nec sube nec gītatōis. **C**ad Dico q est in gñe cōuenit: qz p trāsuba- tiōē nūc aliud itelligo nisi ordinē sube panis ad cor- pus chīi. **C**ad Scda diffi. qz vī eē respect⁹ extrinsecus: qz manent extrema nō stāte isto respectu. **C**ad Dico q ali- q sunt respect⁹ intrinsec⁹ adueniētes: qz insurgūt in fieri tūc iter extrema: sicut est generare et gīari vt fuit dēū in pmo. et sic est de isto: qz in tali fieri possit extremis ponit talis respect⁹. **C**ad 3° diffi. in quo fundamēto ponit iste respect⁹: nō in corpore trāsubato: qz in instanti trā- substantiatiōis corpus trāsubatū nō est in eodē enim est trāsubatio et trāsubatū sicut in alyis instantāis et in eodē est corp⁹ chīi in altari: et p pū in eodē instanti non est ibi suba panis. g opz q ponat in corpore chīi. **C**ad Sed quō corp⁹ chīi est trāsubatū: **C**ad Dico q est denoiatio- ne extrinseca q suba panis denoiat ab illo q est in chio sicut deus dī creator denoiatiōe extrinseca creationis que est in creatura formalr: ita panis dī trāsubatū isto respectu: qui est fundamētalr et subitue in corpore chīi et nō in pane: qz impole est q sit in eo qd nō est. hic aut suba panis nō est: ga definit esse totalr. **C**ad Quarta diff. qz melius vī dīci q corpus chīi trāsubaret qz aliquid in ipm. **C**ad Item erit resō sine termino. **C**ad Dic dico: q trāsubare et trāsubari nō sunt duo respect⁹: s3 vnus diuersis nobis notatus: sicut creatio actiua et passiuā. nec est incōueniēs q resō sit sine termino in actu: sicut in motu cōsistibili posterioritas in motu non est qū est pū: vñ sufficit terminus fundamētalr. **C**ad Sed qrtur qd dīc ppe ista trāsubatio. **C**ad Dico q ordinē ipf⁹ pūis in habitudine ad corp⁹ chīi. vñ dīc habitudine istā quā

E Et si trāsuba- no arguat mo- rationē in cor- pe pcomitan- ter salte: nō tū in pane.

Hic duplex r q et qūa in trāsubationē.

Non oīa pda- cto cūa suba- lis est gñōnē.

Nō oīa pda- cto totalr et to- talr ē creatio.

Transubatio qd? sūm Scō. dist. pūi. q. 1. vide in 4. re- pōnatoriū.

Homibz qd querit et casu- masticā vide Scō. 2. dī. 3.

G Transubatio in quo gñe.

Respect⁹ intri- sec⁹ adueniē- tes in duplici differētia est. dī. 29. et alibi. Trāsubatio- nē in corpore chīi fundamē- talr fore et q- liter panē de- nominat.

H

Transubatio actiō et passio ad modū cre- ationis actiue passiuę se- habet. Relationē h- nō termino in actu fore. Resolū qūa.

N lūo de? chīi- to et facer- de mouent- nō? chīi in- factali.

O

Dubū mūlti- lex.

Hora hostia- xurrūt duo- ioris.

Lro. hūius- u. 2. q. 3. ibi supra.

Hora hoīe- sōmōnis- iugari.

C mot cōt- nis et pūi- is curiosē.

Diffōnem- bīlīz mo- dīstīguī.

Q

Elo 4°. nūc trāb- cō et vīo- r ab extri- et ad oēs a motore- nēto. v3. locat- acū ita p- r ab agēte- motū al- tuo pūi- cri spēs- rari. iclī 4°.

Solone fin- galare et cu- riosē.

Potētia mo- ua chīi 2°. **B** Dubū valde- curiosz: et ibi dīctā.

Lib. 5. moza. c. 22.

Lectio ne- scia 4°.

Hec motum- nec mutatio- nē: nec actio- nē: nec passio- nē: nec crea- tiōnē: nec an- nibilatiōnē: nec formāl- fore trāsubatiōē. sūr nec gñā- tiōnē: nec cor- ruptiōnē.

Dubīlur 4° **B**riculas pa- rīctā.

I corp^{us} ch^{risti} h^{ab}et v^{er}ba panis transubaret in ip^sum. nihil eni aliud videt dicere huius transubatio. **Q^{uestio}. XIII.** **V**eritur v^{er}um transubatio sit possibi lis. Et videtur q^{uod} n^{on}. Quia destruit essentialē ordinē v^{er}u^m f^{ig}urā fm h^{ab}et suba panis eleat ad maiore perfectionē q^{uam} sit eius species. **C^{on}tra.** nullū creditur est impossibile: sed transubatio est credita. ergo r^{espondeo}.

P^{re}ambula
quid duplex.

P^{ro}positio tra
subationis
cui^{us} q^{uod} qualiter
declarat q^{uod}
duplex est
p^{ro}p^ositio
p^{ro}p^ositio r^{ati}one.
S^{ent}entia.
K

Hic sunt quatuor p^{re}ambula n^{ecess}aria. **C^{on}tra.** p^{ri}mu^m est q^{uod} transubatio est possibilis per diuⁱⁿā potentia. **S^{ec}undū** q^{uod} nulla virtus creata p^{ot}est transubari. **T^{er}tiu^m** q^{uod} ita est de facto. **C^{on}tra.** Dis v^{er}is sunt hic due v^{er}ie inuestigandi. Una per exēpla scripturę sa^{crę}. Sc^{ilicet} p^{er} rationē nālem. **C^{on}tra.** p^{ri}mu^m sunt quatuor exēpla ex q^{uibus} habet p^{ro}p^ositū. **C^{on}tra.** p^{ri}ma est de eua que p^{er}du^{it} vel fuit facta de costa adē: nec fuit hoc factū p^{er} additionē r^{em}otionē: q^{uia} forma realis n^{on} est apta p^{er} additionē r^{em}otionē: q^{uia} forma realis n^{on} est apta p^{er} recipiā in mā nisi debite disposita r^{em} debite cōdēta: q^{uod} n^{on} fuisset verū si illa costa tantū fuisset rarefacta quātū requirit magnitudo mulieris: r^{em} ideo fuit ibi sup^{er} p^{ro}portio de materia: r^{em} tamē dicimus q^{uod} facta fuit de costa adē: n^{on} q^{uod} intrinsece fuerit costa in oibus partibus: sed bene desit esse quantū ad suū cōpositū. **C^{on}tra.** exēplū est de pyroze loti que audiuit tumultū subuersionis r^{em} d^{ix}it retro respiceret versa est in statuā salis. hoc multū assimilāt istūga platis verbis panis transubstantiā in corpus ch^{risti}. **T^{er}tiu^m** de sanguine: q^{uia} s^{an}guis israel de egypto. **Quarto** de virga Moysi: que v^{er}sa est in draconem. **C^{on}tra.** videndū est de via inuestigandi hoc naturalr. **C^{on}tra.** p^{ri}ma via est de p^{ri}ncipia virtuali. q^{uod} cūq^{ue} est aliq^{uid} agens q^{uod} cōtinet perfecte duoz ex^{tra} m^oz entitatē: r^{em} totalr: potest vnu^m p^{er}u^{er}tere in aliud: sed deus ita se habet ad subam panis: r^{em} ad corpus ch^{risti}. **C^{on}tra.** p^{ri}ma via sumit ex generatione r^{em} corruptione: q^{uia} vnu^m agens nāle p^{ot}est vnu^m corpus nāle in aliud cōu^{er}tere: quātū ad illud in quo v^{er}itūz p^{ri}ncipet: sicut ignis aquā r^{em} aerem n^{on} quantū ad mānē: q^{uia} illas n^{on} cōtinet: sed cōpositū in cōpositū: r^{em} formā in formā: sed deus cōtinet tam mānē q^{uam} formā r^{em} totū. ergo r^{espondeo}. **C^{on}tra.** t^{er}cio sic quātū aliqua sunt minus distantia: tāto facilius sunt cōu^{er}tere. Sed magis distat vna creatura a nullo q^{uam} vnu^m ab alio. ergo r^{espondeo}. **C^{on}tra.** 4^a ga dicit Aug. super genesim ad litterā q^{uod} oia deus facit de informi materia. Et si ali quis dubitat de angelis. Ambrosius r^{em} Hieronymus dicunt hoc de celo: sed hoc n^{on} p^{ot}est poni nisi per p^{er}u^{er}siōnē fm illos qui non ponūt in celo mānē. **C^{on}tra.** p^{ri}ma via videtur q^{uod} sol cōtinet duos effectus virtuali. v^{er}z caliditatem r^{em} siccitatē: r^{em} tū n^{on} p^{ot}est illa cōu^{er}tere in inuicem. **C^{on}tra.** sc^{ilicet} q^{uod} p^{er} istā rationē deus p^{er}u^{er}teret vna creaturā in alia p^{er} transubationē. **Probatio.** q^{uia} deus cōtinet totū aerem r^{em} aquā: r^{em} ita p^{ot}est cōu^{er}tere r^{em} trāsire totū vnu^m in aliud totū: q^{uod} est cōtra rōnē transubstantiōis: que requirit cōmune subiectū. **C^{on}tra.** t^{er}tiu^m ga aliq^{uid} magis distantia sunt p^{ro}ducibilia magis in eodē subiecto. **C^{on}tra.** quarta ga n^{on} videt q^{uod} deus p^{er}duxerit de materia celū r^{em} stellas: r^{em} q^{uod} nihil habet de ipa. **C^{on}tra.** p^{ri}mu^m dico q^{uod} creatura n^{on} est causa: q^{uia} nulla creatura effectū totalr cōtinet r^{em} virtualr: q^{uia} tunc ageret sine subiecto: r^{em} sine p^{ri}ma causa: r^{em} ideo quīs sol cōtineat illos duos effectus virtualr: n^{on} tū totalr: q^{uia} sine influxu p^{ri}me cause agere n^{on} posset. **C^{on}tra.** sc^{ilicet} dico q^{uod} p^{ot}est vnu^m in aliud totalr transubari: sed n^{on} ex hoc creatura p^{ot}est transubstantiare: q^{uia} partialr cōtinet: sed quia ibi est subiectū cōmune. **C^{on}tra.** t^{er}tiu^m dico q^{uod} in maiori distantia n^{on}

est vis: dum tū sit apta nata recipi. **C^{on}tra.** Ad quartū dico q^{uod} n^{on} videt Augustinus eē tenendus de angelis: sed de celo n^{on} videt posse saluari nisi p^{er} cōu^{er}siones: sed ita n^{on} est permanēs materia sicut panis fit ex farina r^{em} h^{ab}et. **C^{on}tra.** Sciendūz tū q^{uod} ista transubstantiatio quatuor p^{ri}uilegia habet super alias cōu^{er}siones: virtute creata factas. **C^{on}tra.** p^{ri}mu^m est q^{uod} est totalis. **C^{on}tra.** sc^{ilicet} q^{uod} est in p^{re}existens. **C^{on}tra.** t^{er}tiu^m est q^{uod} est substantie incorruptibilis in incorruptibiles. **C^{on}tra.** Quatuor q^{uod} est corporalis in spiritalen: q^{uia} in corpus r^{em} aiām ch^{risti} fit ista cōu^{er}sio: r^{em} est in omnibus que sunt ibi p^{er}ter q^{uod} in diuinitatem.

N

P^{ri}uilegia
transubationis
4^a r^{ati}onē.

C^{on}clusio.

Veritur v^{er}um virtute creata aliquid possit pueri in aliud. **C^{on}tra.** videtur q^{uod} n^{on}. q^{uia} idem est cōu^{er}sio r^{em} transubstantiatio: sed transubstantiatio non p^{ot}est aliq^{uid} in aliud virtute creata: vt p^{ro}batū est: q^{uia} nec cōu^{er}ti. **C^{on}tra.** q^{uia} hoc videmus de facto.

Hic sunt

quatuor cōclusiones. **C^{on}tra.** p^{ri}ma est q^{uod} virtus creata n^{on} p^{ot}est cōu^{er}tere vna^m creaturam in aliam totaliter: q^{uia} materiam p^{ri}ma^m totaliter n^{on} continet. Item de simplicibus r^{em} incorruptibilibus patet: q^{uia} n^{on} continentur virtualiter in aliqua natura creata. **C^{on}tra.** sc^{ilicet} q^{uod} potest partialiter. hoc patet in mixtorum generatione r^{em} in nutritione animalium: vbi cibus cōu^{er}titur in cibatum manente eadem materia. **C^{on}tra.** t^{er}tiu^m cōclusio q^{uod} agens naturale potest cōu^{er}tere substantias panis in corpus mediate: q^{uia} potest substantiā panis cōu^{er}tere in sanguinē r^{em} h^{ab}et mozem r^{em} sanguinē in corpus. ergo substantiā panis in corpus. **C^{on}tra.** quarta cōclusio q^{uod} n^{on} potest hoc imediate: q^{uia} vbi sunt forme essentialiter ordinate n^{on} p^{ot}est p^{ro}cedi ad posterius: nisi mediate p^{ri}ori. sic fit de pane: q^{uia} p^{ri}mo est humor: deinde sanguis. **C^{on}tra.** p^{ri}ma cōclusio. q^{uia} natura potest totū cōpositum generare r^{em} corrumpere. **C^{on}tra.** dico q^{uod} accipiendo cōpositum n^{on} p^{ot}est tertiam entitatem resultantem: sed p^{ro} totali termino. v^{er}z p^{ro} composito in se: sic est verum: sed n^{on} est sic cōu^{er}sio totius in totum: q^{uia} quodlibet eius cōu^{er}tatur r^{em} genere: tur: q^{uia} hoc est impossibile p^{er} naturas. **C^{on}tra.** sc^{ilicet} q^{uod} cūdam. q^{uia} ille potest transmutare totum in totum: q^{uia} potest totam formam in totum cōu^{er}tere. Agens naturale est huiusmodi. ergo r^{espondeo}. **C^{on}tra.** dico q^{uod} ibi est defectus forme p^{ri}oris: sed istud n^{on} desinit in habitudine ad illud: sed incipit illud: r^{em} ex consequenti sequitur corruptionem p^{ri}oris. **C^{on}tra.** Sed occurrit difficultas. Quia transubstantiatio nihil aliud videtur fm predicta q^{uam} successio vel habitudo corporis ch^{risti} ad panem ex quo nec generatur: nec corrumpitur. **C^{on}tra.** sc^{ilicet} q^{uod} videtur dicere q^{uod} est successio tū. **C^{on}tra.** Alia difficultas eē si ista successio est virtualis vel localis. **C^{on}tra.** videt q^{uod} n^{on}: q^{uia} posset esse hic corpus ch^{risti} sine transubstantiatione. **C^{on}tra.** t^{er}cio quādo aliquid succedit alteri fm locum vel tēpus: n^{on} ex hoc dicit transubstantiatio fm esse. v^{er}z q^{uia} eē corpus ch^{risti} n^{on} est eē panis. nec h^{ab}et eē: est igit successio talis ordo quo deus ordinauit: q^{uia} hoc desinit. i. pane: accipiat hic esse corpus ch^{risti}: vt sit habitudo ad aliud esse n^{on} hic esse.

C^{on}clusio.
Et si p^{ri}or
mediate: n^{on}
tū totalr
cūm
mediate v^{er}
creata p^{er} tra
subare. p. d.

P

D^{iff}erentia
transubationis
notante.

D^{iff}erentia

bi. p^{ri}or. q. d.
unde.

Q

Transubatio
n^{on} successio
n^{on} eē: r^{em} qualiter
notante.

Veritur v^{er}um deus possit continere quodlibet in quodlibet corporeale in spirituale nulla ratione comprehendendi potest. **C^{on}tra.** q^{uia} transubstantiatio panis in corpus ch^{risti} fit p^{er} potentiam obedientia: sed ista est in omnibus entibus. ergo r^{espondeo}.

7. sup. gen^{er}.
ad l^{ib}er. 4.
ad h^{ab}et. 2304
et lib. de qua
b^{us} natura.

Nulla creatura
potest continere totū r^{em} totaliter p^{ot}est: r^{em} quare?

Obijciunt 4^a

M

S^{ent}entia. 19.

Exodi. 4.
7. 7.

Exodi. 7.

A **Hic sunt** 4^{ae} p^{re}sentia affirmatiue. C^{on} prima est q^{uod} deus p^{ot} q^{uodlibet} acc^{idens} in q^{uodlibet} aliud p^{er}tere. p^{ro}b^{at}ur: q^{uia} illa p^{er}terio est f^{or}m^{is} qua succedit cor^{pori} p^{ri}mo sub^{iecto} panis: sed q^{uodlibet} acc^{idens} p^{ot} alteri succe^{dere}: q^{uia} n^{on} plus distat vnu ab alio: q^{uam} ille sub^{iecto} inter se.

C^{on} 2^a q^{uodlibet} acc^{idens} in sub^{iecto}: q^{uia} plus distat nihil ab ente q^{uam} acc^{idens} a sub^{iecto}. C^{on} 3^a q^{uodlibet} p^{ot} p^{er}tere vnu in na^{ture} quelibet sub^{iecto} in q^{uodlibet} acc^{idens} hoc p^{er} p^{ri}mo id^e. C^{on} 4^a q^{uodlibet} sub^{iecto} in q^{uodlibet} sub^{iecto}. Quia agens c^{on}tinens in vnu duo extrema totaliter p^{ot} p^{er}tere vnu in aliud: sed deus c^{on}tinet virtual^{iter} q^{uodlibet} sub^{iecto}. g^o p^{ro}b^{at}io minoris: q^{uia} p^{ro}ducit ea per icarnationes: q^{uod} posset annihilare. C^{on} 5^a occurrit dif^{ferentia} p^{ri}mo 3^a p^{ri}ma 3^{ae}. Quia s^{im}ilitudo in me p^{ot} de g^{en}te re^{son}ant: tunc si p^{er}terat s^{im}ilitudine mea in albedine iⁿta: tunc erit re^{lo} sine termino. C^{on}tra 2^a q^{uodlibet} n^{on} possit p^{er}tere acc^{idens} in sub^{iecto}. p^{ro}b^{at}ur: q^{uia} raritas est disp^{os}itio ne^{cessaria} ad form^{am} ignis: de^{bet} ergo q^{uod} conuer^{titur} deus raritate in igne: tunc erit ignis sine raritate.

C^{on} 3^a 3^a q^{uodlibet} n^{on} videt q^{uod} possit sub^{iecto} p^{er}tere in acc^{idens}. si albedo sit se^{parata} sub^{iecto} s^{im}ilitudinis p^{er}terat in ista: tunc erit re^{lo} sine fundam^{ento}. C^{on}tra 4^a q^{uodlibet} si p^{ot} p^{er}tere q^{uodlibet} sub^{iecto} in q^{uodlibet} sub^{iecto} vide^{re} eade^m r^{ati}one q^{uod} possit p^{er}tere form^{am} sub^{iecto} in alia: q^{uia} sic conuer^{titur} sensitiua in intellectiua: q^{uod} c^{on}trario in boi^{em}: tunc n^{on} erit sensitiua vel intellectiua: q^{uod} est ip^{so}. C^{on}tra 4^a p^{ri}mo dico q^{uod} deus p^{ot} p^{er}tere q^{uodlibet} in q^{uodlibet} sub^{iecto}: tunc amoueat illud: q^{uia} si n^{on} n^{on} p^{ot} q^{uodlibet} implicat^{ur} p^{er}terio: q^{uia} hoc solo p^{ot} deus. s^{ed} et b^{ea}t^{us} co^{rp}us. v^{nde} si mea albedine: que est terminus tue s^{im}ilitudinis p^{er}teret in s^{im}ilitudine p^{er}teret: tunc ea n^{on} p^{ot} p^{er}tere in re^{son}ant: q^{uia} ad definitione eius desineret aliud: sed albedine aliam ad qua n^{on} terminat^{ur} p^{ot} p^{er}tere in s^{im}ilitudine ista. C^{on}tra 4^a ad s^{ec}undum dico q^{uod} raritate p^{ot} p^{er}tere in sub^{iecto}: sed n^{on} in illa form^{am} qua re^{al}it^{er} dep^{er}det ab illa raritate. C^{on}tra 4^a ter^{tiu} dico q^{uod} destructo p^{ot} destrui^{re} posterius: ideo de^{structo} fundam^{ento} destrui^{re} ne^{cessario} re^{lo}. p^{er} id^e dictu^m ad s^{ec}undum p^{er} ad q^{uod} re^{al}it^{er} de a^{ia} sensitiua: q^{uod} intellectiua. v^{nde} bene p^{ot} eas conuer^{tere}: sed hoc esset destrui^{re} boi^{em}: q^{uia} absolute possit talis conuer^{si}o fieri.

B **Deinde** ponede s^{un}t 3^{ae} negatiue. C^{on} prima est q^{uod} deus n^{on} p^{ot} conuer^{tere} id^e in seipsum. p^{ro}b^{at}io: omne q^{uod} p^{er}terit dicit^{ur} ad aliud iⁿquantu^m p^{er}terit: sed omne ad aliud: q^{uia} ad se sunt opposita. C^{on}tra 2^a p^{ri}mo est q^{uod} n^{on} p^{ot} p^{er}tere sic q^{uod} remaneat existens: q^{uia} tunc n^{on} esset p^{er}terio: sed illa q^{uod} p^{er}terit p^{er}manet: q^{uia} eque diceret^{ur} conuer^{tere} alteru^m in ip^{so} sic e^{con}trario. C^{on}tra 3^a p^{ri}mo est q^{uod} deus in se aliquid aliud n^{on} p^{ot} p^{er}tere: q^{uia} si se posset p^{er}tere in aliud: sic posset desinere esse: q^{uod} est impossibi^{le}: q^{uia} o^{mn}es sancti dixeru^{nt} ista exp^{on}it^{ur} e^{ss}e erronea sup^{er} v^{er}bu^m caro factu^m est: qua dicebat^{ur} v^{er}bu^m in carne conuer^{sum}: q^{uia} hoc p^{ro} impossibi^{le} habebat^{ur}. C^{on}tra 4^a q^{uodlibet} deus in nihil aliud p^{ot} p^{er}tere. q^{uia} ex hoc: q^{uia} si deus in aliud conuer^{tere} posset: tunc desineret esse. C^{on}tra p^{ri}ma 3^a p^{ri}mo arguit^{ur} sic: passio: q^{uia} sub^{iecto} sunt id^e re^{al}it^{er}: sed q^{uia} duo extrema sunt que deus c^{on}tinet virtual^{iter} p^{ot} p^{er}tere vnu in aliud: sed sic est hic de sub^{iecto} p^{er} passione: q^{uia} conclusio dem^{on}strationis esset falsa. C^{on}tra 4^a dico q^{uod} p^{ot} p^{er}tere q^{uodlibet} in q^{uodlibet} sub^{iecto}: q^{uia} tunc in vnu distincta re^{al}it^{er}: sicut q^{uia} p^{ot} p^{ro}ducit homo sine colore: q^{uia} acc^{idens} sine sub^{iecto}: ideo p^{ot} hoc fieri: sed illa n^{on} p^{ot} in vnu distincta: sed vbi est distincta actualitas re^{al}it^{er} ibi semp^{er} posset. C^{on}tra s^{ec}unda: q^{uia} magis requirit^{ur} in actione agentis n^{on} alius esse forme produ^{ct}ae: q^{uia} definitio termin^{is}: sed hic das trasub^{stantiatione} qua terminus ad que acq^{ui}rit^{ur} esse: ergo multo fortius poterit vbi n^{on} desinit terminus a quo. C^{on}tra 4^a dico q^{uod} nullus

C **Deinde** ponede s^{un}t 3^{ae} negatiue. C^{on} prima est q^{uod} deus n^{on} p^{ot} conuer^{tere} id^e in seipsum. p^{ro}b^{at}io: omne q^{uod} p^{er}terit dicit^{ur} ad aliud iⁿquantu^m p^{er}terit: sed omne ad aliud: q^{uia} ad se sunt opposita. C^{on}tra 2^a p^{ri}mo est q^{uod} n^{on} p^{ot} p^{er}tere sic q^{uod} remaneat existens: q^{uia} tunc n^{on} esset p^{er}terio: sed illa q^{uod} p^{er}terit p^{er}manet: q^{uia} eque diceret^{ur} conuer^{tere} alteru^m in ip^{so} sic e^{con}trario. C^{on}tra 3^a p^{ri}mo est q^{uod} deus in se aliquid aliud n^{on} p^{ot} p^{er}tere: q^{uia} si se posset p^{er}tere in aliud: sic posset desinere esse: q^{uod} est impossibi^{le}: q^{uia} o^{mn}es sancti dixeru^{nt} ista exp^{on}it^{ur} e^{ss}e erronea sup^{er} v^{er}bu^m caro factu^m est: qua dicebat^{ur} v^{er}bu^m in carne conuer^{sum}: q^{uia} hoc p^{ro} impossibi^{le} habebat^{ur}. C^{on}tra 4^a q^{uodlibet} deus in nihil aliud p^{ot} p^{er}tere. q^{uia} ex hoc: q^{uia} si deus in aliud conuer^{tere} posset: tunc desineret esse. C^{on}tra p^{ri}ma 3^a p^{ri}mo arguit^{ur} sic: passio: q^{uia} sub^{iecto} sunt id^e re^{al}it^{er}: sed q^{uia} duo extrema sunt que deus c^{on}tinet virtual^{iter} p^{ot} p^{er}tere vnu in aliud: sed sic est hic de sub^{iecto} p^{er} passione: q^{uia} conclusio dem^{on}strationis esset falsa. C^{on}tra 4^a dico q^{uod} p^{ot} p^{er}tere q^{uodlibet} in q^{uodlibet} sub^{iecto}: q^{uia} tunc in vnu distincta re^{al}it^{er}: sicut q^{uia} p^{ot} p^{ro}ducit homo sine colore: q^{uia} acc^{idens} sine sub^{iecto}: ideo p^{ot} hoc fieri: sed illa n^{on} p^{ot} in vnu distincta: sed vbi est distincta actualitas re^{al}it^{er} ibi semp^{er} posset. C^{on}tra s^{ec}unda: q^{uia} magis requirit^{ur} in actione agentis n^{on} alius esse forme produ^{ct}ae: q^{uia} definitio termin^{is}: sed hic das trasub^{stantiatione} qua terminus ad que acq^{ui}rit^{ur} esse: ergo multo fortius poterit vbi n^{on} desinit terminus a quo. C^{on}tra 4^a dico q^{uod} nullus

D **Deinde** ponede s^{un}t 3^{ae} negatiue. C^{on} prima est q^{uod} deus n^{on} p^{ot} conuer^{tere} id^e in seipsum. p^{ro}b^{at}io: omne q^{uod} p^{er}terit dicit^{ur} ad aliud iⁿquantu^m p^{er}terit: sed omne ad aliud: q^{uia} ad se sunt opposita. C^{on}tra 2^a p^{ri}mo est q^{uod} n^{on} p^{ot} p^{er}tere sic q^{uod} remaneat existens: q^{uia} tunc n^{on} esset p^{er}terio: sed illa q^{uod} p^{er}terit p^{er}manet: q^{uia} eque diceret^{ur} conuer^{tere} alteru^m in ip^{so} sic e^{con}trario. C^{on}tra 3^a p^{ri}mo est q^{uod} deus in se aliquid aliud n^{on} p^{ot} p^{er}tere: q^{uia} si se posset p^{er}tere in aliud: sic posset desinere esse: q^{uod} est impossibi^{le}: q^{uia} o^{mn}es sancti dixeru^{nt} ista exp^{on}it^{ur} e^{ss}e erronea sup^{er} v^{er}bu^m caro factu^m est: qua dicebat^{ur} v^{er}bu^m in carne conuer^{sum}: q^{uia} hoc p^{ro} impossibi^{le} habebat^{ur}. C^{on}tra 4^a q^{uodlibet} deus in nihil aliud p^{ot} p^{er}tere. q^{uia} ex hoc: q^{uia} si deus in aliud conuer^{tere} posset: tunc desineret esse. C^{on}tra p^{ri}ma 3^a p^{ri}mo arguit^{ur} sic: passio: q^{uia} sub^{iecto} sunt id^e re^{al}it^{er}: sed q^{uia} duo extrema sunt que deus c^{on}tinet virtual^{iter} p^{ot} p^{er}tere vnu in aliud: sed sic est hic de sub^{iecto} p^{er} passione: q^{uia} conclusio dem^{on}strationis esset falsa. C^{on}tra 4^a dico q^{uod} p^{ot} p^{er}tere q^{uodlibet} in q^{uodlibet} sub^{iecto}: q^{uia} tunc in vnu distincta re^{al}it^{er}: sicut q^{uia} p^{ot} p^{ro}ducit homo sine colore: q^{uia} acc^{idens} sine sub^{iecto}: ideo p^{ot} hoc fieri: sed illa n^{on} p^{ot} in vnu distincta: sed vbi est distincta actualitas re^{al}it^{er} ibi semp^{er} posset. C^{on}tra s^{ec}unda: q^{uia} magis requirit^{ur} in actione agentis n^{on} alius esse forme produ^{ct}ae: q^{uia} definitio termin^{is}: sed hic das trasub^{stantiatione} qua terminus ad que acq^{ui}rit^{ur} esse: ergo multo fortius poterit vbi n^{on} desinit terminus a quo. C^{on}tra 4^a dico q^{uod} nullus

E **Deinde** ponede s^{un}t 3^{ae} negatiue. C^{on} prima est q^{uod} deus n^{on} p^{ot} conuer^{tere} id^e in seipsum. p^{ro}b^{at}io: omne q^{uod} p^{er}terit dicit^{ur} ad aliud iⁿquantu^m p^{er}terit: sed omne ad aliud: q^{uia} ad se sunt opposita. C^{on}tra 2^a p^{ri}mo est q^{uod} n^{on} p^{ot} p^{er}tere sic q^{uod} remaneat existens: q^{uia} tunc n^{on} esset p^{er}terio: sed illa q^{uod} p^{er}terit p^{er}manet: q^{uia} eque diceret^{ur} conuer^{tere} alteru^m in ip^{so} sic e^{con}trario. C^{on}tra 3^a p^{ri}mo est q^{uod} deus in se aliquid aliud n^{on} p^{ot} p^{er}tere: q^{uia} si se posset p^{er}tere in aliud: sic posset desinere esse: q^{uod} est impossibi^{le}: q^{uia} o^{mn}es sancti dixeru^{nt} ista exp^{on}it^{ur} e^{ss}e erronea sup^{er} v^{er}bu^m caro factu^m est: qua dicebat^{ur} v^{er}bu^m in carne conuer^{sum}: q^{uia} hoc p^{ro} impossibi^{le} habebat^{ur}. C^{on}tra 4^a q^{uodlibet} deus in nihil aliud p^{ot} p^{er}tere. q^{uia} ex hoc: q^{uia} si deus in aliud conuer^{tere} posset: tunc desineret esse. C^{on}tra p^{ri}ma 3^a p^{ri}mo arguit^{ur} sic: passio: q^{uia} sub^{iecto} sunt id^e re^{al}it^{er}: sed q^{uia} duo extrema sunt que deus c^{on}tinet virtual^{iter} p^{ot} p^{er}tere vnu in aliud: sed sic est hic de sub^{iecto} p^{er} passione: q^{uia} conclusio dem^{on}strationis esset falsa. C^{on}tra 4^a dico q^{uod} p^{ot} p^{er}tere q^{uodlibet} in q^{uodlibet} sub^{iecto}: q^{uia} tunc in vnu distincta re^{al}it^{er}: sicut q^{uia} p^{ot} p^{ro}ducit homo sine colore: q^{uia} acc^{idens} sine sub^{iecto}: ideo p^{ot} hoc fieri: sed illa n^{on} p^{ot} in vnu distincta: sed vbi est distincta actualitas re^{al}it^{er} ibi semp^{er} posset. C^{on}tra s^{ec}unda: q^{uia} magis requirit^{ur} in actione agentis n^{on} alius esse forme produ^{ct}ae: q^{uia} definitio termin^{is}: sed hic das trasub^{stantiatione} qua terminus ad que acq^{ui}rit^{ur} esse: ergo multo fortius poterit vbi n^{on} desinit terminus a quo. C^{on}tra 4^a dico q^{uod} nullus

F **Deinde** ponede s^{un}t 3^{ae} negatiue. C^{on} prima est q^{uod} deus n^{on} p^{ot} conuer^{tere} id^e in seipsum. p^{ro}b^{at}io: omne q^{uod} p^{er}terit dicit^{ur} ad aliud iⁿquantu^m p^{er}terit: sed omne ad aliud: q^{uia} ad se sunt opposita. C^{on}tra 2^a p^{ri}mo est q^{uod} n^{on} p^{ot} p^{er}tere sic q^{uod} remaneat existens: q^{uia} tunc n^{on} esset p^{er}terio: sed illa q^{uod} p^{er}terit p^{er}manet: q^{uia} eque diceret^{ur} conuer^{tere} alteru^m in ip^{so} sic e^{con}trario. C^{on}tra 3^a p^{ri}mo est q^{uod} deus in se aliquid aliud n^{on} p^{ot} p^{er}tere: q^{uia} si se posset p^{er}tere in aliud: sic posset desinere esse: q^{uod} est impossibi^{le}: q^{uia} o^{mn}es sancti dixeru^{nt} ista exp^{on}it^{ur} e^{ss}e erronea sup^{er} v^{er}bu^m caro factu^m est: qua dicebat^{ur} v^{er}bu^m in carne conuer^{sum}: q^{uia} hoc p^{ro} impossibi^{le} habebat^{ur}. C^{on}tra 4^a q^{uodlibet} deus in nihil aliud p^{ot} p^{er}tere. q^{uia} ex hoc: q^{uia} si deus in aliud conuer^{tere} posset: tunc desineret esse. C^{on}tra p^{ri}ma 3^a p^{ri}mo arguit^{ur} sic: passio: q^{uia} sub^{iecto} sunt id^e re^{al}it^{er}: sed q^{uia} duo extrema sunt que deus c^{on}tinet virtual^{iter} p^{ot} p^{er}tere vnu in aliud: sed sic est hic de sub^{iecto} p^{er} passione: q^{uia} conclusio dem^{on}strationis esset falsa. C^{on}tra 4^a dico q^{uod} p^{ot} p^{er}tere q^{uodlibet} in q^{uodlibet} sub^{iecto}: q^{uia} tunc in vnu distincta re^{al}it^{er}: sicut q^{uia} p^{ot} p^{ro}ducit homo sine colore: q^{uia} acc^{idens} sine sub^{iecto}: ideo p^{ot} hoc fieri: sed illa n^{on} p^{ot} in vnu distincta: sed vbi est distincta actualitas re^{al}it^{er} ibi semp^{er} posset. C^{on}tra s^{ec}unda: q^{uia} magis requirit^{ur} in actione agentis n^{on} alius esse forme produ^{ct}ae: q^{uia} definitio termin^{is}: sed hic das trasub^{stantiatione} qua terminus ad que acq^{ui}rit^{ur} esse: ergo multo fortius poterit vbi n^{on} desinit terminus a quo. C^{on}tra 4^a dico q^{uod} nullus

G **Deinde** ponede s^{un}t 3^{ae} negatiue. C^{on} prima est q^{uod} deus n^{on} p^{ot} conuer^{tere} id^e in seipsum. p^{ro}b^{at}io: omne q^{uod} p^{er}terit dicit^{ur} ad aliud iⁿquantu^m p^{er}terit: sed omne ad aliud: q^{uia} ad se sunt opposita. C^{on}tra 2^a p^{ri}mo est q^{uod} n^{on} p^{ot} p^{er}tere sic q^{uod} remaneat existens: q^{uia} tunc n^{on} esset p^{er}terio: sed illa q^{uod} p^{er}terit p^{er}manet: q^{uia} eque diceret^{ur} conuer^{tere} alteru^m in ip^{so} sic e^{con}trario. C^{on}tra 3^a p^{ri}mo est q^{uod} deus in se aliquid aliud n^{on} p^{ot} p^{er}tere: q^{uia} si se posset p^{er}tere in aliud: sic posset desinere esse: q^{uod} est impossibi^{le}: q^{uia} o^{mn}es sancti dixeru^{nt} ista exp^{on}it^{ur} e^{ss}e erronea sup^{er} v^{er}bu^m caro factu^m est: qua dicebat^{ur} v^{er}bu^m in carne conuer^{sum}: q^{uia} hoc p^{ro} impossibi^{le} habebat^{ur}. C^{on}tra 4^a q^{uodlibet} deus in nihil aliud p^{ot} p^{er}tere. q^{uia} ex hoc: q^{uia} si deus in aliud conuer^{tere} posset: tunc desineret esse. C^{on}tra p^{ri}ma 3^a p^{ri}mo arguit^{ur} sic: passio: q^{uia} sub^{iecto} sunt id^e re^{al}it^{er}: sed q^{uia} duo extrema sunt que deus c^{on}tinet virtual^{iter} p^{ot} p^{er}tere vnu in aliud: sed sic est hic de sub^{iecto} p^{er} passione: q^{uia} conclusio dem^{on}strationis esset falsa. C^{on}tra 4^a dico q^{uod} p^{ot} p^{er}tere q^{uodlibet} in q^{uodlibet} sub^{iecto}: q^{uia} tunc in vnu distincta re^{al}it^{er}: sicut q^{uia} p^{ot} p^{ro}ducit homo sine colore: q^{uia} acc^{idens} sine sub^{iecto}: ideo p^{ot} hoc fieri: sed illa n^{on} p^{ot} in vnu distincta: sed vbi est distincta actualitas re^{al}it^{er} ibi semp^{er} posset. C^{on}tra s^{ec}unda: q^{uia} magis requirit^{ur} in actione agentis n^{on} alius esse forme produ^{ct}ae: q^{uia} definitio termin^{is}: sed hic das trasub^{stantiatione} qua terminus ad que acq^{ui}rit^{ur} esse: ergo multo fortius poterit vbi n^{on} desinit terminus a quo. C^{on}tra 4^a dico q^{uod} nullus

H **Deinde** ponede s^{un}t 3^{ae} negatiue. C^{on} prima est q^{uod} deus n^{on} p^{ot} conuer^{tere} id^e in seipsum. p^{ro}b^{at}io: omne q^{uod} p^{er}terit dicit^{ur} ad aliud iⁿquantu^m p^{er}terit: sed omne ad aliud: q^{uia} ad se sunt opposita. C^{on}tra 2^a p^{ri}mo est q^{uod} n^{on} p^{ot} p^{er}tere sic q^{uod} remaneat existens: q^{uia} tunc n^{on} esset p^{er}terio: sed illa q^{uod} p^{er}terit p^{er}manet: q^{uia} eque diceret^{ur} conuer^{tere} alteru^m in ip^{so} sic e^{con}trario. C^{on}tra 3^a p^{ri}mo est q^{uod} deus in se aliquid aliud n^{on} p^{ot} p^{er}tere: q^{uia} si se posset p^{er}tere in aliud: sic posset desinere esse: q^{uod} est impossibi^{le}: q^{uia} o^{mn}es sancti dixeru^{nt} ista exp^{on}it^{ur} e^{ss}e erronea sup^{er} v^{er}bu^m caro factu^m est: qua dicebat^{ur} v^{er}bu^m in carne conuer^{sum}: q^{uia} hoc p^{ro} impossibi^{le} habebat^{ur}. C^{on}tra 4^a q^{uodlibet} deus in nihil aliud p^{ot} p^{er}tere. q^{uia} ex hoc: q^{uia} si deus in aliud conuer^{tere} posset: tunc desineret esse. C^{on}tra p^{ri}ma 3^a p^{ri}mo arguit^{ur} sic: passio: q^{uia} sub^{iecto} sunt id^e re^{al}it^{er}: sed q^{uia} duo extrema sunt que deus c^{on}tinet virtual^{iter} p^{ot} p^{er}tere vnu in aliud: sed sic est hic de sub^{iecto} p^{er} passione: q^{uia} conclusio dem^{on}strationis esset falsa. C^{on}tra 4^a dico q^{uod} p^{ot} p^{er}tere q^{uodlibet} in q^{uodlibet} sub^{iecto}: q^{uia} tunc in vnu distincta re^{al}it^{er}: sicut q^{uia} p^{ot} p^{ro}ducit homo sine colore: q^{uia} acc^{idens} sine sub^{iecto}: ideo p^{ot} hoc fieri: sed illa n^{on} p^{ot} in vnu distincta: sed vbi est distincta actualitas re^{al}it^{er} ibi semp^{er} posset. C^{on}tra s^{ec}unda: q^{uia} magis requirit^{ur} in actione agentis n^{on} alius esse forme produ^{ct}ae: q^{uia} definitio termin^{is}: sed hic das trasub^{stantiatione} qua terminus ad que acq^{ui}rit^{ur} esse: ergo multo fortius poterit vbi n^{on} desinit terminus a quo. C^{on}tra 4

I In genere sube cam formale. certum est qd non est ea maie nec forma materie: nec suimer: sed tm composita: ga est eius effectus. Eodem modo deducit de accribus. Sed aia ronalis no est essentia corpis vt carnis chii. pbatio ga ronale est posterius corporis in illo ordine. C. Lo. gice etiā pz in differētijs subalibus subalternatim postis: vbi posterior forma est perfectior: sic de aia ronali. vnde si esset de quidditate corpore: tunc sequeretur qd eēt causa ois corpis. C. Itē ois pfectio alicuius est posterior illo qd pfect: sed aia est pfectio corpis pbi organi. ergo rē. C. 3° rō sumit ex nā pfectionis. imposit est qd magis perfectus sit de essentia minus pfecti. hoc pz: ga qd est de essentia alicuius includit totalit in illo in quo est. maior habet: s; aia ronalis est pfectior carne chii: ga in essentia ordinatis posterius eiusdē rōnis est pfectius: sed postrema perfectio est aia ronalis. s; aia non est de essentia corpis vel carnis: sed forma que dat formale esse carnei est de essentia carnis constituta. s; aia nō pōt esse forma qua pstituit caro. C. 4° rō sumit ex nā oppositionis. C. Dicūt aliq qd aia aliquo mō est pōr corpe vt pstituit: sed vt dat eē reale est posterior. Sicut dicit vt dat eē corporei est hic in facto ex vi vboz: s; vt dat esse hoīem: est ibi ex pcomitātia tm. Eodem mō dicunt qd vt imersa organo dat esse organicum: vt abstracta ab organo dat esse intellectuū. Et pmo est hic ex vi verborū. scdo mō nō. C. Et tunc arguo. impossibile est qd idē inqatū idē r fm idē r oibus modis idem sit prius r posterius: sed aia fm tota sua essentia est pstituta corpis: r fm illud idē pstituit hoīem. nec fm aliū: ga tūc haberet ppositū. s; rē. C. Scdo ex nā dicitatis. Quia fm idē nō sūt pūa: s; ita sēsēt. pbo: ga dicit qd intrinsece est hic ex vi vboz vt pstituit corpis: extrinsece vt pstituit hoīem: ita fm idē erit intrinsece r extrinsece ad corpus pūes. C. 3° ex pūatūis. ga imposit est qd eadē nā sit imersa organo: r nō imersa: sed essentia aie: vt pstituit corpus est imersa organo: vt dicit. r vt ronalis nō imersa. C. Nec valet si diceret qd vt sic dat esse corpus: r sub aia rōne est ronale. Quia hic est tm respectus: de quo nihil ad ppositū. C. 4° aia ronalis est formalis terminus p te: sic ergo est ipse qd eadē aia ipsa nō sit terminus. si distinctio quā dās dīcedo qd vt sic: vel vt sic. si illa iquaz vūa sit per centialia: habet intentū. si p accentalia: nihil ad ppositū: ga termin^o trāsubationis est suba. C. 2° s; p termin^o formalis nō pōt esse quāritas: etiā in triduo: ga ipse est qd transubatio sit nisi ad subam: sed tūc fuisset vera trāsubatio. C. Itē vep corpus chii nō pstat ex quāritate r mā. Cū tale cōstitutū nō sit ens pfectū. C. 3° s; p terminus formalis in triduo nō fuit forma cadaveris. hoc enī est irrōnabile oīno: r arguit sic. Cuiuscūqz sacri instituti a chio est aliqua mā a chio determinata vltra quā nihil fieret: s; determinata mā in hoc sacro est corpus chii. ergo nulla efficacia h; nisi respectu corpis. nulla s; sup formam cadaveris. C. Item tūc esset aliud sacm: ga illa forma fuisset alteri^o rōnis incōpossibilis aie chii. C. 4° s; est qd termin^o formalis est aliqua forma nālis corporalī corpus chii est hic ex vi vboz. aut ergo istō corpus est mā pma: vel sola aia: vel aia ronalis cū mā: vel aliqd refultans ex istis. pmo nō pōt dici: ga tūc esset hic nisi mā: nec aliqd alioz ex vi verborū. Nec scdm: ga aia nō est bic nisi ex cōcomitātia. Nec constitutū ex aia r mā: ga

tūc qdlibet esset hic ex vi verborū: qd negas. nec valet similitas que est aliqd accidēs. C. Si dicas qd sit entitas tertia mā r forā: hac tu negas. C. Itē cū aia sit ppositū terminus formalis erit nobilior qd aia: qd est falsum. C. Dico s; qd opz ibi dare formā corporale corruptibile nāliter qd est terminus formalis istius: r ita fuisset ibi in triduo. hoc aut est snia Augu. in l^o retractationū. C. Sed 3° 4°. C. pmo. qz generatio hoīs terminatur ad aiaz vltimate: r sic erit nobilior generatio trāsubstātiatione: qd nō videt verū. C. Scdo. qz si corpus pstat ex plurib^o qd ex mā r quāritate: sicut tu ponis q addis istā formā corruptibile: tūc nō erit simplr vnu cōpositū: sed plura. C. 3° qd duo erunt ibi cōposita. vnu ex vi verborū: r aliud ex pcomitātia. C. 4° qd aduenit ex cōcomitātia cōpleto aliquo est accidēs: s; aia aduenit enti in actu cōpleto s; ista dicitur rē. C. Ad pmo dico: qd trāsubstātiatione est nobilior ex mō terminādi: verbi grā. Accus reuelationis Pauli fuit terminat^o ad diuinā cēntiam: que est nobilior qd ppetas ad quā terminat^o vnto ad verbū: que tm multo excellēti^o est tū ex mōdo terminādi foriatur dignitatē maiorem. sic est hic. C. Ad aliud dico: qd nō faciūt nisi vnu cōpositū s; sint multe cōpōnes: sic albi r frigidū sunt vnu qd est. igit vnu cōpositū aliquo mō. C. Ad aliud pcedo qd post eē vltimariū. Quicqd aduenit est accidēs: sed nō est cōpleti eē nisi adueniēte vltima foia. C. Lōtra. vni^o rei vnicū est eē. C. Dico qd vnu est totale eē: sic sit vna cēntia totalis: r multe priales eēntie: sic mā r forma sunt partiales eēntie vnus totalis eēntie. C. 26. XVIII.

Queritur vtrū terminus formalis trāsubstātiationis ist^o sit foia corruptibilis. Et vi qd nō: qz est sacm icorruptibile. C. Lōtra. res in hoc sacro cōtēta sunt aliq corruptibilis: s; per aliquā formā corruptibilem. ergo forma h videt esse terminus. **Hic sunt** duo pambula. C. pmo est qd corpus chii nūc i celo ex puris nālib^o est corruptibile. C. Scdm pambulū est qd de scō fuit corruptibile. C. Doc viso dicit aliq qd terminus formalis est per se corp^o: qd alr cōpositus nō eēt corruptibilis: s; aliq negent h; qd dato qd termin^o sit icorruptibilis: tm totū cōpositū pōt eē corruptibile p separationes. C. pbo igit qd si aia ronalis cū mā eēt tm in cōposito: qd totū cōpositū sit icorruptibile: pbo sic. Quā aliqd cōpositū cōstituit ex duob^o pncipys icorruptibilib^o: nō poterit corrupti aduersary vitatis: sed ipse est p solā separationē cōstitutū cōpositū corrupti. pbo: qz p separationē calius pncipū nihil deperditur de suba: qz sola vno que est accūs hic separat. C. Scdo. qz ipse est qd aliqd cōpositū destruat nō destructo aliquo qd est de eī eēntia: sed fm istos im possibile est corrupti aliqd de esse cōpositū. maior pz: qz manēte tota eēntia cōpositū manet totū cōpositū: sed si nihil de eē cōpositū destruat totū cōpositū manet r eē cōpositū. C. 3° rō est: cuius tota eēntia r nā manet r est icorruptibilis: illud fm se totū erit icorruptibile: s; tota nā est icorruptibilis fm dicta. maior pz de se. Minor aut habet ab eis. Si aut def aliqd pter aiam r mānē habet itentū. C. Quarto sic. posita tota qdditate aliq quociqz alio circūscripto: qd nō est de eī qdditate ponit illud cui^o est qdditas tota: s; tota qdditas p te cōstitit in aia ronali r mā. Quia vno cū sit relatio: non est de eēntia hoīs. igit quicūqz separant maneret totū. igit vi qd ibi opz ponere aliquā formā corruptibilem. C. Sed aliq dicunt qd aia ronalis cōtinet virtualr oēs alias formas: r ita facit qd alie faciūt. C. Doc bene cōcedo qd

N forma corporalis. forte terminus formalis trāsubstātiationis.

Ende est de trāsubstātiatione. ca. 17. r in sermone de alceione. Obiit 4°.

Transubatio excedit gñō nē aliquo mō.

O

Ent^o cōpositū mult^o cōpōtionē. Est duplex. Est r eēntia duplex.

P pcombulā duplex. Corp^o chii via r i pāa foie ex nā corruptibile.

Si hō cōpōneatur ex aia r mā pma vna r alr eēt icorruptibilis: ostēdit 4° qd pōdera s; thomāstas r alios.

Q

Tollit euasione.

2ª aia. r. c. 6.

g. met. r alibi. s; caste. nelli. ge ly eiusdes rationis.

R Etiam ronale eē pōr r posterior cōpō dare eē corporeū r humanū mō organicū r intellectuū s; gunt qdāqz optie ipagiat

Tollit euasione.

Quāritas nō eē terminum formale trāsubationis.

M forma cadaueris non esse terminū formale trāsubationis in triduo.

e valet
it ent/
sit pp
est fal
corru/
fuisse/
tionu.

inatur
substa
pstat
addis
dposu/
ex vi
nit ex
lucit
dico/
verbi
tinae
inae
mo/
hic.
sint
ligit
st ee
deni
nicu
ato/
ria
III.
tra/
foza
cor/
reta
ma

Franko
excedit
ne aliquo
mo.
O
Amo coposit
nuar coposi
tiones.
Esse dupler.
Esse e essen
ua dupler.

P
Amo coposit
ru.
dupler.
Lorp Chui
vli i pna so
der re exna coru
ne pabile.
Si ho copone
reut ex aia e
ma pma oia
li xat eor
ru pabilis qd
dit 4. i qd po
der a i thom
flas z alios.

Collit cuaso
nem.

A

Qualis aia ro
nalis continet
virtutis alias
formas singu
larissime.

Conversiones
for in pna
declarat qdru
plicit exemplo
notante.

B

Op aliorum.

C

Qualis salua
ri possit pane
in translatioe
no anniblati
si alioz e sua
opt sed imita
torem.

D

cedo qd virtuali continetur sed tunc arguo sic. ipse est qd ali
qd seipsum continetur sed aia rationalis continetur virtuali sensi
tina z negatiua. ergo non est idem cum illis. sed alia est forma
continens: z alia continens. Sciendum tamen qd virtuali conti
netur in genere finalis cause: qd est finis ipsarum. s. non in
genere cause formalis: qd tunc non differret. nec p. modus
efficientis: qd non efficit ipsas: ergo relinquitur qd per mo
dum cause finalis.

Utrum conuersio sit in pre
existens.

Meritur hic dico qd sub panis conuertitur in
tunc difficile: tamen intelligibile. Unus declar
at quadruplici exemplo. Primum est de essentia diuina:
que est formalis terminus generationis in filio z prebabet
esse in patre. 2. in generatione naturalis: qd non accipit
minus formalis. sic in proposito corporis Christi non accipit
simpliciter: sed esse factale. 3. in augmento cuius terminus
formalis est aia qd persistit. 4. qd actiones imanes
terminantur ad esse cognitiui: qd res capit ex intellectu:
neq. in phabet esse. 5. qd quo: Dico qd esse factale qd
est qda ordo corporis Christi ad subiectum panis z illa diuinitas
bietet vbiq. transubstantiaret.

Meritur Utrum panis annihilaretur.
Et videtur qd sicga nihil de
substantia panis remanet ibi. Contra: qd
conuertitur in aliud.

Hic dicunt aliqui qd annihilatur:
qd nihil eius remanet.

Contra hoc est Ambrosius libro de sacris z sancti do
ctores. Difficultas itaq. est in sciendo p. que modus
annihilatur. Sed hoc saluat p. aliquos: qd illud qd est
corpus Christi fuit sub panis. Sed hoc fuit ipsoz
supius: qd ppositio de pterito non est vera nisi fuerit ali
qd va de pterito. Alii dicunt qd remanet in po: qd ma
in corpore Christi est eiusdem rationis cum ma que fuit in pane.
Contra: qd p istu modu deus non posset annihilare pa
ne nec aliqd nisi oia entia z oem essentiam destrueret.
Alii dicunt qd saluat in equalitate. Contra: qd si face
ret tot angelos quot sunt inferiora: essent equales vel eg
ualens: sic nunq. esset annihilatio. Opz igit. dic di
cere duo. Primum qd panis totaliter definit esse. Et Bp.
qd nihil eius remanet. Secundum qd non annihilatur: qd co
uertitur. 3. qd hoc est. Sciendum qd deus pot. de
finere facere ens dupl. aut fm se aut in ordine ad aliud.
Primo modo est panis annihilatio. Sed qd non in se: s.
in ordine ad aliud: tunc ex tali ordine saluat qd non sit an
nihilatio. vbi gra. Deus facit qd ex hoc qd intendit aliqd
positiuu pot. dici qd non annihilatur: qd non facit definitione
panis fm se: s. in ordine ad aliud. v. ad corpus Christi sa
cramentale. Sed hic est dubiu: qd v. qd hic sit annibi
lacio. p. batio: qd aliqd deducit ad terminu annibi
lationis ipm annihilatur: sicut v. de creatione qd aliqd
deducit ad terminu creationis ipm creat: s. p ista con
uersione panis deducit ad puru nihil: nec est aliqd in se
nec aliqd in corpore Christi. qd est. n. annihilatio: nisi aliqd
fieri nihil. 2. sic. Annihilatio z corruptio distinguuntur:
qd in corruptione aliqd remanet in anniblati aut nihil:
s. sic est bicio: qd nihil remanet. g. est va annihilatio. 3.
qd accidit definitioni panis qd corpus Christi accipiat aliud
esset: s. p qd est p accis non variat aliqd qd est per se.
4. sic. Annihilatio z non annihilatio sunt extrema p. di
ctiois: sed de pane non pot. ppter subiectum corporis Christi: qd
non est annihilatu: g. ex pte panis op. p. aliqd per qd

saluet. z hoc non pot. dari: qd nihil est: z per pns per nihil
non pot. saluari. Ad 6. dico qd v. est si sit deductus
ad nihil qd non est in ordine ad aliud. Et p. idem ad alia ar
gumenta pot. responderi: qd igit deus ordinatur definiti
one istius panis esse ad aliud terminu non apparet alius
modus melior p. que saluet qd non sit annihilatio. Qui
potest capere capiat.

Si autem queritur.

Incipit duodecima distinctio
circa quas queritur.
Utrum deus possit facere aliquam formam
absolutam sine p. subiecto. Et v. qd
non: qd ista sunt relatiua fm rone pfectiui
z pfecti: que necio se exigit fm Augu. 5.
de trinitate. Contra. absolutum est de
se: fm hoc non exigit aliud.

Hic inducunt due opi. erronee. 1. p. est
contra qua disputat magister
Dugo. de scs victore qd est illoz qd dixerunt qd sub panis
est ibi: qd chris assumit subiectum panis: v. de chris ipse vi
cat ipancatus. Sed istud est rone incarnationis: qd
ipsa fuit maria exinanitio qua fecit deus f. sanctos. s.
ista esset maior. 2. nam redemptionis: qd ad b. chris
factus est ho: qd na humana erat lapsa: non aut panis est
talis na vt possit labi. 3. simpliciter nam resurrectionis:
qd chris postq. resurrexit nihil corruptibile habuit: tamen
fm hoc adhuc chris esset corruptibilis. 4. eodem mo
do nam in celo collocationis: qd vt dicit Augu. donec
finit seculu sursum est ois: qd hoc posito locali esset
hic ois nuc sic tunc. Alii dixerunt qd accidentia sunt in
aere: vt in subo: qd non v. qd accis sit sine subo. Sed
hoc est 5. nam z experientia sensus qd aer est corpus oia
phanu. s. vbi egreditur aer sua ratione non remanet elm:
sed esset mixtus sicut nebula. habent etiam ille species
sapore z soliditatem contra naturam aeris.

Distinguo igitur hic pmo de forma: qd quedam sunt
subales qda accidentales. Ite alie cor
porales alie spuales: z qda absolute z qda relatiue. fm
igitur bec sunt quatuor p. nes. 1. p. qd forma absoluta acci
dentalis corporalis pot. fieri sine subo p. oia po. proba
tio bnt. non pot. sumi ex sensu: qd 3. sensus apparet neq.
per via metaphysicalem: qd tunc ostenderet qd non eet essen
tialis ordo z dependetia accis ad subm. g. ista est cre
dita z ex ista alie deducunt. 2. qd est: deus pot. facere
forma spuale sine subo. hoc aut deducit ex p. batio: qd pba
tur alr. qd qd due forme coparant z sepan. g. to aliq
est pfectior: tanto magis est imalis vel min. malis: z p
pns magis sepabilis: s. forma spualis est b. respectu cor
poralis de qd hic supponit ex fide. g. 2. sic. Ex de
fectu actualitatis forme est qd non sit sepabilis: s. forme
spuales sunt actualiores: que g. magis actualitate habet
magis est sepabilis. 3. qd deus pot. facere forma male
subale sine subo. p. batio: qd qd plus bz s. subalitate plus
bz de sepabilitate: s. forma malis subalitate plus bz de
subalitate qd accis. g. magis est nata ee p. se: qd est p. pte
tas gnis sube: z p. pns pot. separari plus bz de pteitate
terty modu qd est qd natu est p. se solitarie subsistere. z ex
hoc pot. formari noua ro qd bz plus de pteitate terty mo
di magis est natu p. se subsistere. forma subalis malis est
b. ergo 2. probatio maioris: qd bec est p. pteitas gnis
sube. 4. p. ois forma subalis spualis pot. fieri nati sine
subo: qd ex quo est tota in qualz pte mae non dependet
a ma: qd tunc dependeret tota a quibet pte: qd non pot. ee.
Ite p. batio vna pte adhuc remaneret: igit non deperdet ab
ea. Contra pma conclusionem arguit fm Augu. qd candor

E
Enadit appa
retur: s. restat
dubia: vide g.
scdm vbiq.

F
In li. 8. sacris
Eide scs. 2.
di. huius.
Prima op.
alioz an man
cheoz z 3da.
p. batio.
Impugn. 4.

G
Secda op.
aliorum.

H
Forma est in
triplici oia.
Secdo 4.

I
Medu forma
subale male
nati: s. foiaz
subale males
z accitale ab
soluta corpa
le z spuale su
gnat sine sub
eie posse.

Obijcit 4.

I est candidus: sed candidū nō pōt esse sine subo: neq; candor. **Cōtra** 2^m. qz si sapiētiā pōt separe: pōt eā in lapidē imprimere: qd vī incōueniēs. **Cōtra** 3^m. de essentia igneitatē est mā: sed igneitas est forma ignis. q talis forma mālis a mā separari nō pōt. **Cōtra** 4^m. Breg. in dialogo dicit q qdā est forma spūalis q corpe tegit: r cū carne morit: sicut brutū. Quedā q nec carne tegit: nec cū carne morit: sicut aia: q fm eū bruti foia est spūalis: r pōt nō nālī separi. **Ad** 5^m p q con- cretū aliqñ sumit mālī sicut dīcēdo albu currit. Aliqñ formālī vt dīcēdo albu est qūitas: r hoc mō vltimo in- telligit Aug. **Ad** 2^m cōcedo q de pōt imprimere sapiē- tiā in pueniēti susceptiuo: nō aut in quocūq; sicut aiam in aliquo corpe tñ organico. **Ad** 3^m dico q mā est de essentia igneitatē: s; ista forma sepata nō esset igneitas: q est foia totius: sicut hūanitas: esset tñ in spe igneitatē p reductionē. **Ad** aliud aut Breg. dico q loq; equo- ce de spū: qz antiq vocauerūt corpa subtilia spūm: sicut facit et ppheta. os meū apertū r attraxi spū. laez f; h; p; p; p; aia sensitiua nō est aia spūalis cū sit exte- sa sicut corp. **Sed** occurrit diffi. nā accēs ab accidē do dī. q aliqd g dicat accēs nō pbat eē accēs: nisi ac- cidat: sicut nō pōt esse actu currit q currit. **Cōtra** qz si accipit picipalī q ita est: sed nō nālī var tñ intelligē inherētā aptitudinalē. **Cōtra** 2^m diffi. qz f; p; h; os accētis eē est inesse. **Dico** q vey est actualī vel aptitudinalī: r hoc sufficit. **Cōtra** 3^m diffi. qz qd ponit in descriptiōe alicui nō vī sepabile ab illo: sed inherētia ponit in descriptiō- ne accētis: qz accēs est qd adest r abest. **Cōtra** ad b q verū est in ap. **Cōtra** 4^m diffi. qz subm ponit in diffōne ac- cidētis. **Dico** q duplex est diffō. vna q est per addi- tamētū: r talis nō est p; p; aia: sed si p; p; e diffināt in suo gñe non opz. **Sed** de qūitate dubitat de qūibet eius spe. r pmo de pma spe: si sunt separabilia: r dī q sic nec apparet cā qre nō sicut corpalia r multo fortī. **Cōtra** 2^m spe puta potētia vel impotētia. **Dico** q po aliqñ est accēs sicut po calefaciēdi in igne que est calor: r tūc talis pōt separi: sed de accētibus que sunt p; p; e passio- nes: sicut potētia aie non possunt separi: qz hēant mo- dū accētis: sunt tñ eiusdē p; p; aia cū subo. **De** il- lis tercie spei p; q sic. **Cōtra** 3^m de figura: **Dico** q non pōt separi: nec est p; p; e de gñe qūitatis: cū sit qdā ordo p; p; i: s; fm dīcī sit in gñe qūitatis: nō tñ fm esse q hēat modū r esse in genere qūitatis. **Questio. II.**

Meritur Utz deus possit facere ac- cidēs respectiui sine subo. Et videtur q sic: qz minor est eius entitas q forme absolute. **Cōtra** forma respe- ctiva est imperfectissima. q maxie dependet. aliq q deus pōt facere: qz cūz fun- damētū talū sit cā extrinseca de-

Hic dicunt pōt supplere vicē eius r calitatē illius. **Cōtra** hoc ar- gunt aliq pmo meta: qz nulla ppositio p se nota pōt falsificari: qz ipsa est eterna: sed ista. oē totū est mā: sua pte est bz: r ista fundat in respectib; q si separēt nō erit vera. **Cōtra** 2^m. qz ista ē est demōstrata: triangulus bz tres angulos eqles quob; rectis: sed si respectus pōt separi erit falsū pbatio. qz eqūitas est qdaz respectus. separēt igit: tunc nō erit eqūis. **Cōtra** 3^m. Itē arithmetice. Principium est p se notū. si ab eqūib; eqūia demas q remanent sunt eqūia: sed si separet eqūitātē ab istis: que est qdaz respec- tus: nō erit eqūia. **Cōtra** Itē in deductione. Pla. tercia ps numeri senarij est par: s; dualitas est tercia ps numeri senarij. q est par: igit si remoueat paritas: tunc non erit par neq; impar. sed iste rōnes minus cōcludūt: qz pma

illa regulā in reālī distinctis r ordinatis f; pus r poste- rius de pōt separe vnu ab altero. **Cōtra** itaq; q in istis demōstrationib; assumat eqūitas fundamētalis: r sic de alijs motib; in tribus p; p; aia. Et sic sunt hic qmōz hñes. **Cōtra** 1^m. pma est qz deus pōt facere motū sine mobili in genere sube: qz motus vel est foia fluens vel fluxus forme: si def p^m p quācūq; potētia pōt separari subm pmo: r pōt separati esse accidēs illius subiecti: s; aia bruti separāt a bruto. qz actus intelligendi r viden- di separāt: qz separato subiecto/sepāt r accidēs qd est in illo. cū igit fluxus sit accidēs forme: r cū forma suba- lis possit separi vt visus est: sequit qz r accidēs eius. Si def 2^m de fluxu: tūc sic. Qd cūq; pōt separe forme: r eius fluxū: cū sint idēz reālī p se: sed deus pōt separe forme que subest fluxui. qz. **Cōtra** 3^m. qz idē est de mo- bilib; in gñe qūitatis: p; in sacro altaris vbi qūitas fm oīs est sepata a subo: r tñ ibi videmus augmentum qd terminat ad qūitātē. si aut terminus nō est in subo: nec motus fm eū. **Cōtra** 3^m idē est in motu alteratiōis: pōt. n. successiue pducere calorē qūcūq; pōt separe forme: r in esse r in fieri: sed in esse pōt. ergo r in fieri: sed hoc est successiue r in fluxu ē successiue fieri. **Cōtra** 4^m. ē est nega- tiua de mobili ad vbi: qūcūq; est aliq foia: quāq; de non pōt separe a subiecto: neq; eius motus: sed vbi est foia respectiua: r pōt nō pōt separi a subo vt dictum est. **Cōtra** istas cōclusiones inflat. **Cōtra** 1^m pma: qz tūc esset gnatio sine subo: r pōt esset creatio: r nō gnatio. **Cōtra** 2^m pma: qz vbi est augmentatio: ibi est partū ag- gregatio: r ita pres pducunt r aggregant: s; ptiū pdu- ctio psupponit motū: r sic erit in subo. **Cōtra** 3^m pma: qz alteratio est alteritas. ista aut nō est nisi ex pte subtr: igit ipole est ipz excludere. **Cōtra** 4^m pma: qz sol mone- tur localr: sed deus si amibaret subam solis: cōtinua- bī motus solis in qūitate: r ita motus q erat substantie huius nō est eius ca. **Cōtra** Rñ. ad p^m. aliq cōcedūt qz for- ma ignis genera successiue: r ita erit qdā motus: s; sit a deo vel deus suppleat vicē mae. **Ad** 2^m. de augmen- to: dico q p appōnē partū de gñe qūitatis est augmen- tū. **Ad** 3^m. si sumat p termino subiecti: sic nō pōt. si pro fluxu forme: sic pōt. **Ad** 4^m. dico q fm hoc qūi- tas moueret: sed suba non erat p^m subm: sed mediante qūitate. **Sed** occurrit diffi. si mutatio pōt esse sine subo. **Dico** q nō: qz diffinit p subm aliter se habere. **Sed** qd de motu. Eadē rō vī. **Dico** q mor nō est forma nisi fluxus: aut mālī est mutatio. **Cōtra** qz mor vbi est respect. **Dico** q a pmo fundamento nō sepāt: s; subm ei in q sūt pres foie. **Cōtra** 2^m diffi. mor diffinit q est act^m mobilis. **Dico** q nō est diffō qd- ditatiua: sed est p additamentū. Itē nō vī hic esse actus in po. **Dico** q imo qñ sepāt aliq ps bz iam in actu r aliqua restat in potentia. **Questio. III.**

Meritur quarto. Utrū deus pōt se- parare accidēs a subo: nō iprimendo aliqd positū. Et videt q sic: qz deus pōt facere mutationē depditiuam sine acquisitiua. **Cōtra** oīs actio bz ter- minū positū: sed h est actio realis. ergo. **Hic sunt** quatuor modi dīcēdi. Unus doc. dicit q dat sibi aliq modus essendi supnā lis: seu aliqd nouū esse supnāle. **Cōtra** res q amittit suū ppiū esse corripit: qz corruptio est pgressio de eē ad nō esse. Itē si accēs bz aliqd aliud esse. ergo non est idē accēs qd pus: nec illud accēs sepāt. **Dico** igitur q eandē extētiā bz quā prius fm essentia. nec ppter B magis euitant difficultates: qz talis vīus supnālis si est inherēs: tūc nō dat alicui q substantiat: qz magis inheret q illud.

N **Maxima** sco- tica. **Equitas** pma r maioutas: **Ad** 2^m f; m- nūtur.

a. pcedente.

O

In suba r q- nitate: r qūi- te motū a mo- bili posse sepa- rari: est vbi

Obijct 4^m.

P

Enationem ignis fore mo- tum.

Pondera to- tū bz exami- nando.

Dubia notū da. 5. r. 6. pbi. **De** motu r mutatione notant.

3. pby. r. 5.

Q

Aut dimittit vna. q. aut v- lūm pcedētiā dī. ponit pma bz dī. vel aī. cōsidera. **Sp. alior** 3^m.

Ad sco. q. 1. huiusdi.

Eadē essentia r extētiāz for- cū accēs cōiun- cti separati.

forma 3^m.

Cōtra 2^m su- mit: s; pside- ra in ista.

K

Spūm equi- uoce sumi. **Sp. 118. pby.**

Dū multip^m

Accēs potest sumi duplī. **Ad** sco. p. 7. mea. r. c. 2.

In esse duplī

In pōpby. r r. conicoz. **Dū** duplex

L

Qualitates tres pma: spe- cie: qūitatis forē separabiles vt sūt accēs p accēs: s; de qūta spe sec^m esse dicit. **Qualitas** sic r rēto alia fm ē alia f; dīcī

M

Sp. alior.

Impugn 4^m

Obijct insuffi- ciētiā impugnā- tum.

I Esti nō in plu-
ribus totalibus
subis nec in
pluribus pub-
totalitatis acci-
dēa possit eē:
migrare nubi-
lomin' de sub-
iecto in subm
et in pluribus
redire diuina
pote pot.
Obicit 4^a e
notanter.

K

Unitas acci-
tis duplex.

Mobilis sofo
necis bñ co-
sidera.

L

Dublandōda
Eccēs separā
depēdet a deo
duplr.

M

Mobilis et
singularis
imaginatio.

Esco 4^a.
Esti plures
foie subales
vā accitales
absolte et eus-
dē rōnis non
possunt eē nī
in eodē subo

altera corrupta nihil minus esset effectus 2^a. C² 3^a q^o
nec in diuersis ptib⁹ subī nisi fm aliā et aliā pte: q^o que-
libet respiceret totalr accis: et totalr in genere cāe mā-
lis cāret et tunc idē qd. s. C³ 3^a q^o deus pōt facere mi-
grare accis a subo in subm. hoc autē determinat extra
de celebratione missarū. Cum martbe. Et pbat sic. oē
subm eiusdē rōnis est in potētia ad accis eiusdē rōnis
cū sint eiusdē potētie: sed sic est de superficie mea et tua.
igit ista po^a que nata est recipe formā quā habeo: deus
pōt imprimere i te. C⁴ 3^a q^o accis separati pōt ad idē
subm reduci: vñ pus fuerat separati: q^o eandē potētiā
hiet panis sepatus sicut an. C⁵ Sed instat 3ª pma 3^a ne:
q^o respectus dupli fundat in duobus extremis: et tñ est
vñ accis solū. C⁶ Contra 2^a q^o forma nūeri est vna
foia in diuersis substatys. C⁷ Itē respect⁹ totalitatis est
in tota domo et in ptibus eius. C⁸ Contra 3^a q^o si deus
posset pducere duos soles mūq⁹ vnus esset in po^a ad ra-
diū alterius cāndū. Et hoc vñ sū in potēty passiuis: q^o
ad aliā accitā est in po^a superficies mea et tua. ad aliā
inq⁹ nūo. Sed de⁹ nō pōt imprimere in subo aliq⁹ accis
ad qd nō est in po^a. C⁹ Cōtra 4^a q^o reparato subo: vñ
q^o nālī redeat: q^o nālī vidēt inclinari ad ips sicut gra-
ue ad locū suū. C¹⁰ Rñ. ad 3ª rad. 2ª dico q^o duplum
est vñ vnitate integritatis nō simplicitatis sicut respe-
ctus totalitatis. Eodē mō est de foia numeri. sū respe-
ctus totalitatis domus nō fundat in quibet pte dom⁹:
cōiunctio autē erat qñ accis erat totus in quilibet pte.
C¹¹ Ad 3ª dico q^o si distincta suba nūo hñt potētiās ad
eandē formā nūo vñ q^o nō sūt respectu agētū creatorū.
tñ simplr ad eadē albedines ad quas idē est in po^a et
aliud est in po^a. C¹² S3 tūc qñ agēs nō est idē in potē-
tia accis respectu earū albedinū in nūo vñ inducat
in istū actū: imo vñ q^o eandē possit reparare: q^o bz per se
vim pducēdi talē albedinē: et de hoc infra. cap. de ref.
C¹³ Ad 4^a si sepatio fieret. videret q^o graue moueret
sursus: tūc ita eēt: q^o graue bz sufficiens pñ⁹ quo pōt sibi
imprimere motū: s3 nulla foia seipsam pducit: nec pōt se-
ipsam imprimere: qñcūq⁹ aut foia subo imprimi formam
ipsas pducit: sed nulla foia seipsam pducere pōt: vñ q^o
deus sepando accis imprimi sibi dependētiā picularē:
ops q^o ista auferat et imprimat eā postea subo. C¹⁴ Sed oc-
currit dīf. ponat q^o de⁹ reparat subam panis: quo modo
reimprimet. C¹⁵ Dico q^o sic dictū fuit duplici depēden-
tiā dependet ad deū accis separati post separationē in gñe
cāe efficiētis vñ picularis: nō capit autē itellectus q^o
aliq⁹ cā esset q^o nō exīte. nihil minus effect⁹ eēt: q^o tūc
illa cā supflueret. C¹⁶ Si autē dicas q^o si sola dependētiā
auferat. qd igit faciet subm: C¹⁷ Ad B dico q^o deus mō
est cā totalis: an vñ nō: qd nō eēt nisi hiet aliqū cālita-
tē nouam. C¹⁸ Et tūc est dīf. qño reimprimi⁹ et qño fit.
C¹⁹ Dico q^o ista picularē dependētiā auferet et reddit il-
lā picularē quā subz bēbat: q^o eūdē terminū hñt: s3 nō
idē fundamētū: q^o hāc dependētiā cū illo respectu g est
ad deū vt cā vniuersalis fundat. C²⁰ Questio. VI.

Queritur Utrū accitā plura
eiusdē rōnis possint esse in
eodē subiecto. Et vñ q^o nō: q^o eadē rōne sic
de corpib⁹ in eodē loco infinita possent eē.
C¹ Cōtra. per diuinā potētiā duo corpora
eēt poss. oīe simul esse in eodē loco. ergo 2^a.

Hic inducuntur 4^a 3ª nes. C¹ Prima. q^o plu-
res forme subales imāles

spūales nō pñt eē in eodē subo: qñ sunt eiusdē rōnis: q^o
tūc plures aīe rōnāles possent eē sū. Et tūc arguo. qñto
pfectior est foia: tanto magis adequat app⁹ mae. S3
aīa rōnālis est pfectissima. g si aliq⁹ foia satiat appetitū

māe nō pōt esse nisi vna. S3 in celo legē. g. 2^a. C² Item
duo boīes nō hñt idē corpus nūo. C³ 2^a q^o due forme
subales māles nō pñt eē sū in eodē: q^o tūc vna mā esset
cā intrinseca duoz cōpositoz. Et hinc est q^o nō pōt
esse successiua: q^o tūc eēt ibi duo cōposita specificā: q^o
ibi esset mā ignis: et foia ignis et mā aque et forma aque
qōlibet. n. hiet rōne sue spēi. C⁴ 3^a q^o duo accitā ab-
soluta nō pñt esse in eodē: q^o illa q^o sunt eiusdē rōnis in
absolutis sunt vniūgenā et vniūbilia: et pñt tendere in idē
et in eadē formā vnitatis vnitatis itēsiue. C⁵ 4^a q^o
foie respectiue eiusdē rōnis pñt sū eē in eodē subo. hoc
aut ostēdit in tertio libro. C⁶ Sed instat 3ª pma 3^a ne: q^o
sicut duo corpora pñt eē sū in eodē loco: sic due aīe in eo-
dē corpore. C⁷ Rñ. cōcedo q^o sicut in loco: nō sicut in
pfectibili: q^o effect⁹ adequat⁹ māe est vñ hō. C⁸ Cōtra
2^a q^o foie nō sunt incōpossibiles nisi q^o hñt repugnātiā.
C⁹ Dico q^o ex B nō puenit: s3 q^o po^a receptiua est ade-
quata in quibet pte illaz formaz. C¹⁰ Cōtra 3^a q^o sic de⁹
pōt pseruare et reseruare ne corpa miscantur: ita vñ de
formis eiusdē rōnis. C¹¹ Dico q^o forsan hoc est posse: sed
nī vñ pbabile q^o semp in eadē formā cedat. C¹² Contra
4^a q^o eque cōcludit rō pāctā et positio de respectiuis
si po^a est sufficienter actiua p aliq⁹ eiusdē rōnis. Si
aut p vñā similitudinē actiue: ad qd aliud regit. C¹³ Cō-
firmat: q^o subm hñs formā nō hiet puationē foie eius-
dē rōnis. q^o ex rōnib⁹ formalib⁹ pūatio et id cui⁹ est hñt
repugnātiā: et sic nō dicunt hñe aliquā similitudinē. C¹⁴ Di-
co q^o nō est pūati respectu nāe specificē: sed solū p cō-
parationē ad pūatē indiuiduāle sicut hñt aliq⁹ vñū
graduū charitatis et sic hñt totā nāe specificā charitatis:
tñ sūt i po^a ad graduū indiuiduāle charitatis. C¹⁵ Qd. VII.

Queritur 4ª Utrū inherētia accitā
differat ab accitē. Et vñ q^o
non: q^o diffinit p ipsam inherētiā. C¹ Con-
tra: q^o separati ab accidente.

Hic primo vidēdū est qd sit inbe-
rentia. C¹ Et sic distin-
guif. cōiter de actuali et aptitudinali. C² Ad cuius euīdē-
tiā pono quoz pambula. C³ Primū q^o inherētia apti-
tudinalis dicit respectū fundamēntales: q^o oē inherere
cōcipit ad aliud inherēs. Et nō formales. pbo: q^o talis
pōt esse nō stante tali respectu. Et vñ sū in pmo. subz autē
pōt esse nō stante tali respectu. C⁴ 2ª pambulū. q^o est
respectus intrinsecus adueniēs. pbo: q^o ille respectus q^o
est inseparabilis a fundamēto est intrinsecus adueniēs:
talis est iste: q^o impote est accis esse qñ possit inherere.
C⁵ 3ª pambulū est. q^o inherētia actualis est respectus
formalis: q^o p accis est in fundamēto: cū possit separa-
ri ab eo. C⁶ 4ª pambulū est. q^o est respect⁹ extrinsec⁹:
adueniēs: q^o nō imascit⁹ posito termino et fundamēto:
sicut p3 in facto. C⁷ Sed occurrit dīf. si aptitudinalis
inherētia dī vniūoce de. 9. pdicamētis. C⁸ Dico q^o vñi-
uocatio dī duplr vel in qd: vel denotatiue. dī g q^o p vñi-
uocatio dī duplr puenit oībus: s3 nō vñiuatione qd
datatiua: q^o pōr est eē accitā qñ in esse. Est ergo vñiūo-
catio tāq⁹ passio. C⁹ 2ª dīf. q^o qñcūq⁹ aliq⁹ passio inest
aliquib⁹ pluribus: inest eis p aliq⁹ subm cōmune ipsi: s3
inherētia est cōis passio. 9. pdicamētis. igitur cōue-
niunt in vna rōne que predicat. in quid de istis. C¹⁰ Dic
dico q^o ista regula vera est de passionibus limitatis et
determinati generis: sed in transcendentibus nō bz loci:
sicut p3 in vnitāte. vñ ipsa nō est in aliquo pdicamen-
to ita inherētia: sed circūit. 9. pdicamēta. C¹¹ 3ª dīf.
est de inherētia actuali que cōuenit. 9. pdicamētis:
et est accidēs. C¹² Dico q^o denominatiue aliq⁹ vñius p-
dicamētū pōt esse cōmune pluribus sicut relatio: et sic
de inherētia

N vel susceptio:
de respectu
secus.
Quare g. dī si
sit successiua.

Mobilis vbiq⁹

bl. 4.
Obicit 4^a.
Quas aīas eē
in eodē corpore
pangit itellectū
duplr.

O
Incōpossibiles
formaz vñde

Nota signat.

P
pūari foia
pangit duplr.

Et porphyrio
et ppo.

Inherētia 2^a.
Preambulū
quadruplex.

bl. 29. et alibi.

Inherētia ap-
titudinalē re-
spectū funda-
mentālē intrin-
secus adueniē-
tē impozare:
actuale dō re-
spectū foiale
extrinsec⁹ ad
ueniētiā dīce.

Q
Aniuocatio
duplex.
Inherētiā
aptitudinalē
vniūoce: pue-
nire. 9. g. sub⁹
notanter.

Lōst dera hāc
expōnēz et an
scōizat.

impugnatio
10,9,7.

dera hác
ncz 7 an

Regula nota
bilis.
Posset nega
ri regula i dis
cretijs circū
locutionis. dic
cōsequēter.
Conat sustine
re q̄ritas a to
to gñe sit re
spectuū eno.
c. de q̄ritate.

**Cōtinuū ē di-
stinctū ēē dī-
ferētias respe-
ctivas ostēdit
quadruplī.**

21.1. premiere

Excludit ena-
fione appetē
multiplicē & sa-
tis ingeniose.

P

**Divisio q̄nta
tis duplex.**

vi, 10. h^g. q. i.

Excludit en
fionem.

Continuas
quid.
Et q̄ respe-
ctū dicat ostē-
dit.

Q
Apparētia fac
e argumēta.
ita pñiderat
is solones.

Dare varia
spem ad ap
nem viue
tte.
De fore re
ritum pbr
parenter.

Numenū et
formā respe-
ctivā ostend
quadruplī,

Elmār.

B

Dioné dicer
foiaŕ respe
cŕu oñdit 4^r

Obŭciť 3 pr
dicta oia 4^r.

Eolutiones
notabiles,
Superficiem et
corpus esse ad
aliud.

Flumer⁹ q̄lr
ex vnianib⁹ ē.
di. 14.
Dubium 2^a.
De abstractione
nib⁹ mathe.
figuante.

Quid sup-
ponit optas
et qd formali
importat.

D

Punctū enti
tātē respecti
uā dicere,
Coincidunt
tres dimensio
nes.
Respectū sen
su capi & quō
supficies sōm
sit coloris.

Quarto vidēdū est de nūo: 7 pbo qd est foza respo
cūa. p̄batio. qz oīs foza abfoluta dī
aliquā p̄fectionē s; numerus nō. p̄batio. s; n. trinitas
diceret p̄fectionē: tūc vna p̄fona dīna nō eſſet eade p̄fe
cta ſic tres: tū ē qz nā gñīs cōtineret īfinitas p̄fectiones:
qz ī numeris p̄ppōnē est p̄ceſſus īn īnfī. ¶ Itē 3.
ipole est qd foza abfoluta fundet īn reſpectuā nāſr ſed
numerus fundat īn reſpectuīs: qz p̄ diuīſionē 2 nūmī
habent 4° ſitūdiēs ſic 4° albediēs. ¶ 4°. qz ipole
est qd īn termīs vel vltimis abſtractis fundetur relatio:
ſed ī vltimis abſolutis fundatur numerus: certum est
autem: qd est dare vltima abſoluta.

¶ Ultimo arguit de oione: qz oio mēsurat breuis ⁊ longa: sed rō breuis ⁊ lōgi est respectiua. ¶ Itē oio formalr est cōplo: sꝫ talis est respect⁹. ¶ Itē 3° pstat ex cōpone ⁊ diuissōe. ¶ 4° oio ad dicēdes nihil addit nisi cōnexionē. ¶ Sꝫ instat 3° ista. ¶ Primo ois refo est ad aliud: sed corp⁹ nō est ad aliud: qz corp⁹ non est aliquid: corp⁹ igit illa spēs nō est ad aliud. ¶ 2° si quātitas diuēctia pstat ex vnitatib⁹ q̄ nō sunt respectiue. ¶ 3° q̄ p^m in motu vī eē sine termino. ¶ 4° vox est aliq̄d absolutum: sꝫ ex talib⁹ pstat oio: igit vī ipsa oio dicere aliq̄d absolutum. ¶ Rñ ad p^mus. ⁊ dico q̄ sicut sup^{er} ficiēs aliquid est superficiēs: ita corpus aliquid cum sit diuēctio trina est aliquid entitat⁹. ¶ Ad 2° dico q̄ nō pstat ex vnitatibus formalr: sꝫ tñ mālī. ¶ Ad 3° de pōi ⁊ pōsteriori in motu est aliq̄ difficultas: qz ibi est respect⁹ sine termino actuali: de b^e magis in p^o. ¶ Ad 4° dico q̄ vox nō est q̄ntitas sꝫ ordo partiuū pp breuitatē ⁊ lōgitudinē. ¶ Sꝫ oc. dif. qz mathe^m abstrahit lineā: sꝫ refo nō est abstrahibilis. ¶ Dico q̄ sic nūmerus nō abstrahit a nūō entitat⁹: ita hic dico q̄ abstrahit a diuēctioib⁹ aq̄ ⁊ igit⁹: sꝫ nō entitat⁹ vñ mathe^m nō abstrahit ab oī: ⁊ sicut mathe^m cōsiderat diuēctiones eē aliquid entitat⁹: ita cōsiderat entitatē ⁊ ordinē partiuū illi⁹ entitat⁹ q̄ est eorū p^{ri}mitiua. ¶ 2° dif. qz q̄ntitas est ordo p^{ri}ū ⁊ illas p^{ro}ppōni. qd ē aut illū pus. ¶ Dico q̄ hypostasēs p^{ri}ū: sic p^{re}s lapidis q̄ntit ad hypostasēs sūt in g^{ne} sube. Sꝫ p^{ri}mitiua trahit ad gen^{us} q̄ntitatis. Sꝫ si fiat p^{re}s sine q̄ntitate vel p^{ri}mitiua qd est. ¶ Dico q̄ albedo b^e p^{re}s de g^{ne} q̄ntitatis: sicut charitatis: sꝫ nō pōt eas h^{ab}ere extēsas nisi p^{er} q̄ntitatem. ¶ Questio. XI.

De actione ac
cidētiū separo
rū in gnālū.

Circa eandē dīstīn. querunt 4°. ¶ p^{ri}mo q^uīst. vtrū accītia sepata possint facere nātr casūe actiones quas faciunt p^{ri}us diuina. Et vⁱ q^u nō q^uī in oī actione regrīrī q^uo 2. quōs īs dīc nō ē q^uo: q^u nō est sup^{er}. ¶ Cōtra. q^u aīa sepata nātr agīt: tū nō ē sup^{er}. **Hic p^{ri}mo** vidēdū est de actione īpsoz ī g^{en}erālī. ¶ Et cīrca bōd īnducūt ātūo

cōclufiones. ¶ **P**ria est; qd casidē actiones agūt; qz vī
 cūqz est inuenire potētā pductiua alicui; ibi est inueni
 re actū illius potētē; s; ita est hic de accitib; sepatis;
 eandē est inuenire potētā qd pūqz; qz vītus actiua est p
 passio isepabilis a subo; siue nā cur^o est. ¶ **2^a** s; qd qd
 accitū agere poterāt; iuncta pūit sepata; qz vīt actiua
 est eiūsdē rōnis in eis qd pūqz; qd eadē nā specificat; r p
 pūis eadē potētā pūis illā nām. ¶ **3^a** s; qd qūcūqz p
 ctionē poterāt; nūc pūit; qz vītus actiua est eqūis in eis;
 eque est pfecta nā eoz; sicut pū. ¶ **4^a** s; qd isti effectū
 pducunt nālī ab illis accitib; qz oīs foza vīcūqz s
 i sit nālīs nālī opaf. ¶ **S**z ista instaf. ¶ **P**ria s; qd
 qnē; qz magis est intrinseca habitudo accitis ad subo;
 qd ad locū; sed accitū nō pōt agere nisi sit pūens in locū
 ¶ **C**ōtra 2^{am}. spēs itelligibilis sepata; vel habit^o nō pōt
 elicere actū itelligēdi quē pū poterat. ¶ **C**ōtra 3^{am}. agere
 terra est sicciōr igne; r tñ sicciōr ignis vehemēt^o agere
 r expiccat; nō puenit hoc nisi ex actione suppositū
 pōt qd maior est in terra. ¶ **C**ōtra 4^{am}. agere nālē pūit
 pōt esse nālē; vt vī sicut agē simplr eē simplr. ¶ **C**ōtra
 ad p^m. cōcedo minōrē; s; ad huc nō seq^r ppositū; qz ha
 bitudo loci ad actionē est hūmō p se non aut ad subo;
 vt accitū est. ¶ **A**d 2^{am}. dico qz si spēs eēt totalis cā; sicut
 calor; calefaciēs calefactiōis possz; eēt in intellectu; actiua
 dato qd eēt sepata. ¶ **I**dē aut dico de vītū; qz si esset p
 pūens sine inherētia possiet cārē cē. ¶ **A**d 3^{am}. dico qd sup
 pōsitū nō plus pōt nisi rōne fore vītiosioris; sed siccitā
 nō est forma actiua; itō ignis calefaciēdo facit exbalā
 rōres subtiliores; r per pūis deficiat. ¶ **A**d 4^{am}. dico qd h
 tumaf foza supnālīs qd nālī nō pōt pducit; nūc falsūz est
 qd būs supnālē esse pōt supnālī agere; opōno in nā pōt
 qd pz de vītū supnālī dato; q nālī supnālī agere; exercet

Secundo vidēdū est de actionib⁹ corꝝ in singu-
larib⁹ pmo circa opōnes intellectuales
¶ Ubi sciendū qd obm est nātr motiū⁹ potētie intel-
lectus: vñ ille spēs pñr intellectu nātr mouere siue separari
siue iunctū si sufficienter primatē sint. ¶ S3 dñ⁹ est
si notitia abstractiua cogit pñr accētia separata. ¶ Aliq-
dicit qd intells accipit spēs sube a spēs⁹ accētiū. ¶ S3
ñ si saba p ppuā spēm cognosceret: tūc nātr cognosce-
ret intells qd saba nō est lib⁹ qz spēs sube multiplicaren-
tur. ¶ 2⁹ dñ⁹ si intellectus separatus pōt cognoscere mira-
culū qd est ibi. ¶ Dico qd oē ens limitari pōt cognosce-
re: qz illa depēdētia est ad limitari. g. rē. ¶ 3⁹ dñ⁹ si pōt
cognoscere accētia separata. ¶ Dico qd sic qz vnionē nā-
liter cognoscit. ¶ S3 nūqā pōt cognoscere corꝝ pñr cōi.
¶ Dñ⁹ qd sic si relinquit sue nāe: nō credif qd talia mltā
occultat de modōib⁹ a sue nāe relicti possent talia cogitē.

Secundo videndus est de opōnib⁹ sensitiuis. B
p³q² motent sensus visus. ¶ Sed de
auditu v² dubiū: q² sonus causat ex fractione corpori:
sed hic nō fit fractio corpori: q² talia nō sunt ibi: albedo
enīz nō facit sonū sicut p³ in mīe. ¶ Dico q² sonus nō
causat ex fractione subie: v² sic sed rōne duritiei que est
quēdā q²itas absoluta: cuius fractione vel collisione cā
sonus. S³ q² de tactu: ¶ Dico q² fm H²eg. in homel.
p³alchali. oē tāgibile est corruptibile. ¶ Dico q² ibi ac
cipit corruptibile: pro quocūq² desinare esse. ¶ Sed
quid de gustu q² querunt in subam. Et de hoc infra.
¶ De oī factū est dubiū vbi est illa fumalis euaporatio:
vapor enim est quedam subtilitā: quō tunc ab accide
tibus causat. ¶ Dico q² fit per exhalationē vaporū in
clūsoz in pozis h²ez: 7 sunt ibi subie sumi.

Tertia pñcia est de actionib⁹ nālib⁹. h⁹ aut certū
est q^d frigeaciū z cetera h⁹. ¶ Sed ou^m
est qz actiōes sunt suppositoy pmo metaphysice. Dico
4^m Franc. M. BB 4

E
Lôcio 4°.

Accētia sepa
ta posse in eas
dē actiones in
q̄s cōmūcia z
eq̄ pfecte z nā
liter, q̄ oia bñ
rūminabilia.

Obýcť 4^á.

F

Hablando lo a duplex,

**Quare spēs
sepata nō cū**

**Siccitas nō ē
forma actiua.**

**Forma supnă
inter data nătr
agere poart.**

G
In particulari
ad intellm.
Spēs in eu-
baristia pos-
emouere in-
telligi creatur
d cognitio-
e intumina d
cognitione ab-
tractiva acci-
etū r subde.
de intellu se-
aro respectu
cētūū sepa-
rāt seponis
uraculose
rum.

H

In particular
quod sensus.
In oēs quos
sensus accūsa
separata posse
agere.

**Scitz única
in albis.**

In particulari
quo ad nāles
actiones.
In phemio.

I
H. I. suppositur.
Dubitum 4°
curiosus 7 se
lucidos singu
larca.
1. de gna. 1. c.
54. 2. 87.
Singularitas
est primo agē
tis.

In pñclari 6
motu locali.
Dubit. nobile

K
Aritas opi.
7 ipugnan
num de motu
accitua se. 2.
107 de ordam.

Solo pñclari
vide scotum.

L
21. 12. c. 29.

Op. alioz.

Impugn^o 4°

M

Est ad forma
subalē dispo
nerenō tñ cā
pducere pñt
accitua separa

Innocē. 3°.
Dubit. 4° 7
solonea pñlar

Vide dis. pñt
ord. 3. 7 alibi.

q ista ppositio nō inuenit: s; est ibi singulariū: 7 sic eā
cedo. (C 2° dubiū. q; in essentiali ordiatu pñt pñt cē
sine posteriori: s; pñt supponit accitū q; opet. (C Dico
q; est accitūalis ordo. (C 3° dis. q; agēs 7 patiens cōdicant
in mā. (C Dico q; foze separe: que sic agunt q; nō repa
tunt: nō opz q; cōcent: s; iste sunt separe. (C 4° disti. q;
vis actiua: si est p se passio potētie i vli qre vli nō agit.
(C Dico q; singularitas nō est rō agēdi: sed cōditio est
agentis. sicut approximatō agētis ad patiens: 7 iō nā bñ
bz vñ agēdi in vli: tñ requit singularitas: vt dictū est.

Quarta pñcia. est de motu locali. pñ. n. q; agens
nāle pñt mouere spēs. (C 3° dubiū est
q; nālī cadūt deorsuz. vñ g causat motus iste: (C Aliq
dicunt q; a generatē. (C 3° hoc nō est ad ppositū: q; b
nō est forma subalis: generas aut non vñ mouere grane
nisi largiēdo formā ad quā sequit motus. (C Aliq dicūt
q; quēda virtus derelinqt in accitūb. (C Cōtra ista ar
guit: vñ q; causat nō in instanti causat trāsubatōis:
q; nō fuit suba in ea. nec aū trāsubatōis: q; si aū mo
uebat imitebat talis vñs eadē rōne imitebat 7 mo
uebat: 7 ita graue nō mouebat grauitate. (C Aliq dicūt
q; accitua remanent hic cū sua grauitate. (C Cōtra. q; si
suba bz suā grauitatē 7 accitua suā: tñc est maior graui
tas 7 velocior motus qñ iste oue sunt pñt: q; qñ fuit
separe: qd nō apparet: imo est equalis. (C Aliq dicunt q;
grauitas nō est foza subalis grauis: sed est accitū ablo
pñs alia accitua: 7 illa remanet in separe. (C Cōtra. q;
grauē p accitū appetit cētrū: pñt. n. talis grauitas moue
ri a lapide. qd g dōm: (C Dico q; de id supplet qd face
ret agēs nāle ad miraculū attestandū. (C 26. XIII.

Secundo querit. Vñ accitua pos
sunt gnare. (C Et vñ q; nō
q; Augu. sup. Ben. ad 1. 1. 2. dicit q; agens est
prestantius patiens: accitū aut nō est prestan
tius suba: sed ecōtrario. (C Cōtra: q; hic fuit
nutritio: 7 per consequens generatio.

Hic est vna opinio que dicit q; sic. q; possunt sicut
pñs. dicit. n. q; accitua aliqd agunt p suas
naturas pñas. 7 alia actionē bñt in virtute substantie:
7 ista est ad formā subalē. (C Cōtra hoc arguit quadru
pñ. (C 1° pñ. q; 1° possit itelligi aliquā q; in vñte sube
existētis accidēs agat: nō tñ in vñte sube nō existētis:
cū tunc eius vñs nō existat. (C 2° q; ipole est q; aliqua
causa pducatur effectū: que non pñt in vñte. sic est de
istis: q; forma subalis est perfectior accidētibus: 7 ideo
virtuali in eis nō cōtinet. (C 3° q; ois cā equoca est nō
bilior effectū: s; accitua minus pfecta sunt. (C 4° q; si
ista virtus est ipsummet accidēs: tñc ager in vñte pro
pñt. Si dicas q; q; sunt bñt sube. hoc nō est: q; est re
latio ēr nō realis. Si dicas aut q; ista vñt est aliqd aliqd:
tñc arguo illud nō pñt esse nisi accitū: 7 redit eadē diffi.
(C Dico igit q; nālī nō pñt pducere formā subalem: 7
ad eā disponat: q; dispōne facta vñte diuina introduci
tur forma subalis. (C Cōtra. q; videm^o q; scintilla ignis
in spēbus imissa extinguit nālī 7 corrūpit nālī ab eis 7
erit mā sine forma nālī nisi introducat forma subalis.
(C Dico q; nō corrūpit sed disponit: quo facto vñs di
uina corrūpit: 7 ad sensuz nō appeat pp occultationē
sacritū fm veritatē ita est. (C 2° disti. de aq que dissol
uit in vinū. vñs papa dicit: 7 de cleb. mis. Lu maribe.
q; nō corrūpit s; circūfundit spēs. (C 3° disti. q; acci
dētia sic pñt rarefacere aquā q; esset incōpolis forme
aque: 7 ita corrūpit foza aque p spēs ignis: ita erit mā
sine foza. (C Dicit Sco. q; raritas illa inducit p formā
subalē ignis incōpolis: spēs aut nō pñt tantū rareface q;
inducant raritatē incōpolis: s; qñ ad hoc venit. de^o

dat formā subalē: 7 tunc est ibi gradus raritatis incom
possibilis aque. (C 4° disti. q; totū mare si spēs ei^o remā
nerent nō extingueret scintillam ignis: nec tota spha
ignis vñā gutta aque. (C Dic sciendū q; Sco. concedit
hoc: q; nālī nō possent: 7 hoc ne ista regula infringat: eā
est nobilior suo effectū. (C Questio. XIII.

Tertio querit. Vñt possint transmu
tari ad formas respectiua.

Hic patet q; ad vbi est mot^o: 7 ad
situm 7 ad qñ rad habi
tū. (C Sed qd de actiōe 7 passione. (C Dico
q; sic. nālīter enim agunt 7 patiunt: 7 sicut pñs: 7 de 1°
dicetur in sequenti questione. (C Questio. XV.

Quarto querit. Vñt sit in spēs trans
mutatio absoluta.

Hic est pñmo videndū de alteratiōe.
patet aut q; ista accitua alte
rant. (C Sed quō est hoc q; nālī alterant.
Aliqui dicunt q; agens nō regit in qd agat sed fm qd.
(C 3° hoc nō est: q; agentia nālīa requirunt semp in
qd agant. (C Aliq dicūt q; nō est alteratio vera. (C 3°
hoc nō est: q; in sacris vñtis nō vñ esse aliqd falsitas.
(C Aliq dicunt q; oia accitua sunt in subo pter qñtatē:
7 iō q; est ibi subm imediatū: iō sufficit q; sibi iprimat
agens. (C Cōtra. si hostia diuidat trāsit de vna spē q;
tūtis ad aliā: 7 ita nō remanet idē indiuiduū: nec per
pñs accitua. (C Si dicat q; remanet eadē qñtita. Hoc
nō vñ verū: q; alia est in spē. (C Aliq dicunt q; est ibi q;
tūtas fundamētalis que recipit alias. (C 3° hoc nō va
let: q; frigiditas 7 raritas 7 qdūq; aliud variat. (C Vñ
igit dicendū q; qñ agens nāle pñt pducere cū subo ab
lata virtute causatiua subī poterit nālīter causare: sicut
beata virgo nālīter agebat in chū cōceptione sine pñe.
(C Sed tunc non potuit miraculum vitari.

Sed quid de cōdensatiōe que hāpet: (C Aliq
dicūt q; sit per ingressiones partium
inter pñs. (C Sed B nō valet q; sicut vñū corpus non
pñt ingredi aliud: ita nec pñs spēs alias pñs: 7 ita ho
stia resistit alteri hostie sicut corp^o corp^o. (C Aliq dicunt
q; sic. qñ eadē suba mutat aliqd pñs pñs 7 sit minor
p de pñtione aliā. (C 3° hoc nō valet q; sicut nō est
dare subaz: ita pñs cuius nō sint suba: nec ita: cū^o pñs
alia possit ingredi. (C Aliq dicūt q; est alia 7 alia qñtita
in cōdensatione. (C Cōtra. q; hic nō est subm cōmune.
(C Aliq dicūt q; per minozē vñtatiā partū. (C Et B nō
valet q; in rarefactione esset diuisio continuū. (C Dico
igit q; p exhalationē vaporū in poris corpis cōdensa
ti: 7 cōtingunt pñs facta euaporatione. qñ igit ingre
diunt talia corpa poros sit rarefactio manēre eadē qñ
tare. nō ē aut itelligēdū q; spēs resoluant i vapores: sed
enapozāt talia ibi iclusa q; nō sūt trāsubata i corp^o chū.

Sed de cōpositione 7 diuisiōe qd est subm ist^o
diuisiōis: cū qñtita cōmuna corrūpat.
(C Dic dico q; sicut in numeris spēs sunt cēntialr ordi
nate: ita q; posteriore corrūpta manet pñorita dic qñ
tas monocubita est ibi subz: ita q; est pñctus a pñtatiōe
illius bicubiti ad bicubiti. (C Corrūpit itaq; vna spēs
qñtita: 7 multe manent 7 sunt infinite in potētia sicut
in numeris. (C Sed per qd agens inducit ista qñtita:
q; naturale agens nō pducit sine subo. quō igitur facit
agens vñā qñtitate. (C Istud cōpellit q; qñtita nō est
nisi ordo partū in qñtitate q; est ibi vñ in subiecto.

Sed quid de augmēto 7 diminutiōe. pñt q; pñt
augeri 7 minui. (C Sed tunc dico q;
nālīter nō possunt augeri: q; hoc esset per cōtinationē:
sed accidēs in subo nō pñt eis cōtinuari: nec accidēs
separatum:

N

di. pñclari.

Accitua sepa
ta ad formas
respectiua
transmutari
possit.

O
Alia opt. de
alteratione po
nenda in spō
bus separe.

Op. pñia.
De hoc in 3°.

P

Alia op. de
cōdensatione 7
rarefactione:
accitūb^o sepa

Op. pñia 7
est qd queris.

Q
De diuisiōe 7
cōpōne manē
mante in acci
dentib^o sepa

De augmēta
tione 7 dimi
nutione in ac
cidētib^o sepa

I Adite piger. Dubia curio-
sa et solones p
clare.
Möbilis pra-
ctica qua ob-
feruat bisgon

ante: et ideo in principio misse vino debet apponi aqua
ut fiat comixtio: et est minus. ¶ Sed oc. dif. q. 2. dicitur est in
die natiuitatis dñi: si sacerdos sit ieiunus si aq remane-
ret nō mixta cū vino in p^a missa: qñ celebrat 3^{am} non vñ
ieiunus i tertia missa. ¶ Dic dico q. ignorātia facti est
sufficiens excusatio: et hoc nō pōt bñ sciri: vñ minimum
de aq dñs ponit: et bona hora et bono vino et forti fiat cele-
bratio: vbi est pole. ¶ Alia dif. dñs sit alteratio aq succes-
sive si in illo tpe pferret vba: et in eodē istā in q cessat
alteratio et est in dispōne talit: vt puerteret. ¶ Dico q. nō
in illo q. in istā suba vini nō est ibi: et ita nō poterit cō-
uertere aquā. Itē in illo instāti est ibi corp^u chñ: p pñs
nō suba vini: q si in p istāti plantōis vboz nō sit cōple-
ta alteratio nō trāsūbat aq: s. remanet. ¶ Sed qd si in
vno calice pleno spēs^u vini ponat gutta aq. ¶ Dico q.
corrūperet foza aq et mā dñs miraculo et tūgerent spe-
cies spēs^u. Vel necio remanebit i sua dispōne p^a: q. nō
pōt aliqd iduce forma nālē: q. impolis est in illo subo.
¶ Sed qd si ponat opp^m. vna gutta vini psecrati ponat
in vno pleno dolio aq qd fiet: ¶ Dico q. aq alterabit
eā mō nālē et qñ totū est dispōitū opz q. deus creet ibi
māz. ¶ Sed hic est du^m: q. pñci dicit q. aq pōt nālē se-
parari a vino: et sic nūq. fuit trāsūbata. ¶ Dic est oīm
q. qñ ē trāsūbata separi nō pōt: s. qdū māet: separi p:
vñ qñ ē mīma qñtitas aq nūq. fiet separatio. ¶ Sed qd si
gnificat ista mixtio: oī q. fluxu sanguinis et aq de latere
chñ. ¶ Sed potest fieri psecratio sine aqua: ¶ Dicitur
q. sic sed tamen peccaret mortaliter si omitteret aliqs.
Nam greci non ponunt.

K Adodi aq
appone et cito
et forti vino.

Exet bibuli
aqua nō appo-
nunt dñi pec-
cant dñi pñr.

L

Larto qñ. Urz i mixtione fiat vno
extremo: adinice. Et vi q.
sic: q. aliter nō miscerentur. ¶ Contra. quia
hic sepat vñu a reliquo.

De mixtione
nālū corpōz
paria opz. et i
pugnā nō dñr

In ista qñone nō est itēro de mixtio
ne libi de generatione: sed de mixtione tñ liquorum.
¶ Et iō p. vidēdū ē de mixtione corpōz nālū. Et dicitur
aliq q. talis mixtio fit p. corpōz imatione: imaginādo
sic: sic sunt duo corpa in eodē loco. ¶ Sed B. ar. sic. qñcūq.
aliq duo corpa sic itimant q. sūt ambo i eodē loco: non
plus occupat duo q. vñū: s. h. ē maior occupatio. ¶ Ali
qui dicit q. sūt vñū corp^u. ¶ Sed ex idūidūis dñerari
spēs nō fit vñū idūidūū. ¶ Ali dicit q. p. pñuatio-
ne. ¶ Sed B. ē ipole: q. vñū accis eēt duoz. s. extremita-
tas vñūq. ¶ Ali dicit q. fit p. resolone. ¶ Sed B. in
pposito nō valent: q. nō logimur de tali mixtione. ¶ Dñt
galy q. fit p. dispōne corpōz vsq. ad mīma: ita fit per
iurapōne: et ē pñuatio nō pñuatio. ¶ Sed B. ar. 4^a. ¶ C. p.
sic: q. segrēt oīz illoz corpōz multiplicatio et distinctio:
hic at qōls mīn^u didit a qōls mīmo: et sic oīa mīma erūt
discōtinuata: et nō erit idē corp^u nūo. ¶ Sed 2^a. q. oporret
ponē equitatē miscibiliū alr nō egrēt i suis minimis.
¶ Sed 3^a. de figura: aut ista mīma bñt figuras rotundas: aut
qdratas. nō qdratas: q. nō sūt fig^u nāles. nec rotundas: q.
nō pñgeret senec pñgerent nisi i pñcto: et erit distātia
inter eas. ¶ Intellico igit q. fit p. pñgressionē subtilis cor-
poris i poros alteri: et B. est i corpib^u alterius spētita q.
ibi ē subtili^u qd nātū ē penetrare grossi^u: et ita igredit^u
p. venas alteri^u et vñū p. venas aq. ¶ Sed 2^a. p. exē^u dupli-
ci: q. videm^u q. qñ aq misce^u vino: vñū trāsīt p. venas
aq. et nūc igredit^u vñā pñnūc aliā: et successiue: iō opz
dare aliqs apñōes in aq. ¶ Alio ex^u si sup oleū ponat
aq sub to penetrat aqua qñ iūstibil^u p. oēs pñes aq: et oīz
aq p. poros fiat ista subitratio: si nō sūt duo corpa sūt ita
q. sit i plēto pñuioz. ¶ Sed oc. dif. si vna gutta aq po-
nat i calice vini. si opz totū vinū igredi illā. ¶ Dico q.

Imaginatio
pñas: sed ut
oīa bene pon-
dera.
Declaratio exē-
plaris duplex

Dubii 2° no-
tabile.

Singularia
imaginatio.

nō opz q. statiz dispōat p. totū calicē: s. gutta ē grossa et
vinū apit poros ei^u et dispōat eā qñū pōt dispōat: et semp
efficit debili^u: et min^u pōt resistē corruptiōi: et qñ sub-
trauerit oēs poros resoluūt aqñz dispōat p. mediā pñe-
calicis: et si de^u pñuaret eā nō dispōeret p. to^m. ¶ Sed 2^a. dif.
quō erat plēn^u pus istū pñū q. si erat vacuū: ¶ Dico q.
aere vñ aliq corpe s. bñli i plēn^u erat vñ adinice pñdēant.

Secunda

quō sit mixtio i pposito. ¶ Dico q. sic i vno alio: donec veniat ad pñ-
ctū gnōis: et tūc fit sic supradictū est. ¶ Sed qd si sacer-
dos in sanguine pñpit sapozē aq: certū est q. ibi est aq: vñ
q. eēt tūc abstinē a celebratiōe 2^a. ¶ Sed qd si mīstra
tū est de aq pura: et bibit: q. credidit fuisse vinū album.
¶ Dicit Sco. q. dñs iterū psecrare et sumē vinū psecra-
tū: sic q. dimitteret pñe de foza regis i bap^m dñs iterū
re. ¶ Sed tūc est du^m: q. pceptū ecclie est q. nō sumat
nisi ieiun^u. ¶ Dico q. pceptū iherioris nō obligat 3ª pce-
ptū supioris: s. vt itegru facim faciam^u: est pceptū chñ:
vt ieiuni sumam^u est pceptū ecclie. ¶ Sed qd si fa-
cerdos de aq glūtiat lauando os. ¶ Dico q. si sit modice
qñtatis: q. cito digerit nō opz pñ B. abstinē. ¶ Sed qd si fa-
cerdos de aq glūtiat tota nocte: ¶ Dico q. si est digestus cib^u
pōt fieri alr nō. ¶ Aliq. n. pp. bonā cōplone et bonū ca-
lorē nālē i fide idē tps mēli^u digerit vigiliā q. aliy doz
miedo. ¶ Sed qd si cōsecratio fiat in aceto: ¶ Dico q.
nihil fiet: q. ē alteri^u spēs. ¶ Sed de clareto et salueto.
Ur q. pōt fieri: q. nō est spēs mutata: s. aliq dicit q. sic
lisciniū nō est apta mā ad bap^m sic nec saluatu ad san-
guinē chñ psecrādū. ¶ Sed B. nō est oīno s. flegz: lisciniū
bz aliquas pñditiōes q. sūt dñe aque et cōditionib^u ei^u: et
ex B. vñ alteri^u spēs. ¶ Sed qd de agresta: ¶ Dico q. nō:
q. alia spēs. ¶ Sed quid de musto. ¶ Dico q. qdū est
intra vñā nō pōt: q. qñ est expressus pōt: nō est cōue-
niēs in aliq vino nō bñ claroz: est ibi multa mā terre-
stris q. nō pñertit: et ita est irreuerētia: sicut si ponat ibi
pulis: et ideo dñs esse vinum defecatu et depuratum: nec
in alio est celebrandū: nisi magna necessitas esset: et aliō
haberi non posset.

N Adde plura
vt scia.

De mixtione
sacrali.
Dubia curio-
sa et notanda.

ol. S. b. q. 3.

O De cōse. dñ. 2.
liquido.
Nō ieiunus i
casu celebrare
potest.
De cōse. dñ. 2.
cōplūm.
Nō domico
i casu celebra-
re potest.

De mā inco-
ueniēte ex pñe
sanguis sano
notabil^u.

P

Peritur Urū corp^u chñ i B. sacro
videat ex B. q. spēs vidē.
¶ Ita qd mota est pp. pñtione quozdā
doctoz. vñ dicebat q. corp^u chñ vñ dñ vide-
ri qñ spēs vñr: sic qñ videbat chñ dñm: et
Alius dicebat q. nō. ¶ Et ad p^m pñe vñ. q. videat:
q. Aug. p. de tri. dicit. dei fili^u videbat: q. dñm: erat cū
humanitate: s. aliq pñuicio est corpis chñ ad spēs. ergo
ipñs vñs vñ. ¶ Contra Breg. i homel. paschali in B. sa-
cramēto. aliō ē qd cernit: aliō ē qd credit. s. pñe nō vñ.

Hic primo

ponit distinctio de vñsōe intellectua-
li et sensibili. Et alia distinctio de eē
aliq in supposito: q. vel dñ eē aliq in supposito fozalr:
sic dñm: et est in supposito vñi. vel suppositat^u: et pñ-
nāl^u: sic dñm: et est in supposito vñi. vel suppositat^u: et pñ-
hō. ¶ Et sūt hic qñoz regule. ¶ Prima est: q. qñ aliqua
nā est in aliq supposito suppositat^u nō segr^u si videatur
intuitiue vñsōe intellectuāli aliq nālī foza q. suppo^m vi-
deat intuitiue: vñi grā. albedo erat suppositata in chñ:
nō opz q. q. vider istā albedinē intuitiue videret suppo^m
vñi intuitiue. alr demones vidissent pñonā vñi. ¶ Sed 2^a re-
gula sūt est de notitia intellectuāli q. vidēs aliq rōnem
fozalē intuitiue: foza exīte in aliq supposito: nō opz q.
videat illud in quo est. hoc sūt ostensum in pmo de p.
pñtate et essentia. ¶ Sed 3ª regula est de cognitione sensiti-
ua: q. vidēs tale vñsōe intuitiue aliqua naturā videt
illud in q. est illa nā suppositat^u: vñ ex hoc q. videat
corpus chñ fili^u dei videbat intuitiue. ¶ Sed 4ª regula est

De dñm. q. et
cām et dñm
clarat.

c. 16. r. 17.

Dñice. in
albis.

Q. Alio duplex
Est in suppo-
sito duplr.

Regula 4^a.

ol. I.

N

de pluris
da.

mixione
ali.
bia curio
notanda.

3.b. q. 3.

O
cose. di. 2.
ido.
icinus i
celebrare
est.
cose. di. 2.
imuo.
dominea
su celebra
iostell.

ma incō
nere ex pre
gnis satis
abilr.

P

omni. q. 2
eius de
it.

2. 17.

2. 18.

duplex
i suppo
siti.

la 4.

A

q. qñ aliq. vider aliq. nās formali i aliquo: necessario
videt suppositū illud. (C Sed vñ puenit hoc in sensiti
ua potius qñ in intellectu: (C Rñ hoc est pp malitātē
potētie: iō actus nō est sic pccisus sicut actus intells.

Ex istis

ps solo qñtis quo spēs vñr: qñ ista accū
tia panis et vini nō sunt in supposito vbi
nec foialr: nec supposita: sed opz q si suppo^m dñ dñi
videri q rō illa vel esset in supposito foialr vel supposi
talr. Eodē mō de auditu: qñ illa fractio nō est in suppo
sito: nec sapoz ille in eo: iō non gustat sacerdos corpus
chū. Eodē mō de qñtitatib⁹ tact⁹: et de sumali euapora
tione. (C Sed 3. q. 2. corp⁹ chū vere est mutatu qñ venit
būc: mouet localr. Eodē mō comedif corp⁹ chū et ve
mallicat: et iste ppōnes sunt pccesse a sanctis. Rñ dico
q iō mutatus est: qñ aliq. respectus pñentialitatis est in
corpe chū formali et vere mouet localr: qñ accipit nouū
vbi: pñū nō dimittit. (C De comestione vñ scēdū:
q dicit attritionē cibi et dicit transitū et trahitionē pmo
mō nō terit: nec frangit: sed bñ trāsit localr ad stoma
chū. (C Intelligēdū qñ aliqd pōt videri 4. (C Pñio.
sicut illud ad qñ pmo act⁹ vidēdi terminat: et isto mō
sola lux vel color vñ. (C 2. sicut qñ illud qñ immediate
subyit tali obō. sicut dñ: sol vñ: qñ lux vñ que est i eo for
malr: et ita de substantiis alijs. (C 3. sicut in quo obm vi
sus suppositat: et isto mō verificat act⁹ vidēdi de chio
et erat vñ dicere: video deum. (C 4. sicut illud ad qñ
obm vi sus refer: sicut vidēdo boiez armatu nō video
nisi arma: et pp relonē habitus armorū est verus dicere
video boiez. Et isto mō dicebat in scriptura angelus vi
deri: qñ corp⁹ assumptū habebat relonē ad ipsuz qñ tñ
nō erat aliqd eius: nec in eo erat formali: nec supposita
liter. (C Et isto mō. qñ spēs bñt aliqñ respectus ad cor
pus chū qñ habitus ipsi vi sus vidēdi videri corp⁹ chū.
vñ sacerdos qñ dicit infirmo: credis hoc qñ vides esse
corpus chū. in ista ppositione sit demonstratio vel ad
sensuz vel ad intellm. si ad intellm: sic est vñ qñ intel
lectu demonstrat. sicut si dicere de boie demonstrato:
credis hūc qñ vides esse regē tuū. si ad sensuz: ex po
ni sic. credis hūc qñ vides. i. sub hac spē sensibili quam vi
des esse corpus chū. ppter relationē de qua dictū est:
et iō fm illum doctozē antiquū Alexandru: dñ adorari
sic vocalr vel mentalr. Adoro te dñe iesu chre saluator
quē credo sub hac spē quā video. (C Questio. VI.

B

Illud videri
pñgit 4.

C

Donatio 2.
Relatio su
gularis.

Quere in mā
de eucharistia
vñ scia.
Eodē ad
randi corpus
chū.

Quere in mā
de eucharistia
vñ scia.
Eodē ad
randi corpus
chū.

2. 17.

2. 18.

duplex
i suppo
siti.

la 4.

dis. 10. 2. 11.
2. 1. de cōuer
sione.

dis. 10. 2. 11.
2. 1. de cōuer
sione.
Lū totū cor
pus chū hāc
et i qñ parte
boie scēd q

Secundo querit. Utroz corpus chū
sit totū in qualz pre hostie
cōsecrate. Et vñ qñ sicq. est ibi mō spūali: et
per pñs est in qñlibet pre sicut aia: est tota in
qñlibet pre corporis. (C Contra. qñ chū bz ibi
esse fm totā suā qñtitatē: et nō totāl spūalr. qñ nō f3 totū
suū esse: opz ipm esse in qualibet parte hostie.

Secundo

querit. Utroz corpus chū
sit totū in qualz pre hostie
cōsecrate. Et vñ qñ sicq. est ibi mō spūali: et
per pñs est in qñlibet pre sicut aia: est tota in
qñlibet pre corporis. (C Contra. qñ chū bz ibi
esse fm totā suā qñtitatē: et nō totāl spūalr. qñ nō f3 totū
suū esse: opz ipm esse in qualibet parte hostie.

hic inducuntur

4. pñes. (C Prima est qñ
corpus chū est totū in qua
libet pre hostie. hoc aut pbat 4. (C Pñio. qñ vñcūq3
fuit suba panis: ibi est corpus chū: et in qñlibet pre hostie
fuit suba panis: et corp⁹ chū nō fm pte: qñ tūc esset ibi
mō extenso localr: cui⁹ dñū fuit supra ostēsum de pñe.
(C 2. qñ nō frangit fm fractionē hostie: qñ diuideretur
nisi ita eēt. Si aut dicas qñ nō in qñlibet pre hostie est to
tū: opz te dicere qñ in vna pte sit caput. et in alia man⁹ qñ
bus pñb⁹ diuisa caput eēt diuisus a manu. (C 3. qñ co
dē mō est in hostia sic aia in corpe: vt ostēsum est supra
de pñe. (C 4. qñ eodē mō est ibi sicut angelus in loco.
(C 2. qñ corpus chū bz esse in infinitis partibus hostie:
qñ in hostia sunt infinite ptes: qñ aliter nō posset resolui
in illas: nisi pñtaret ex illis: et in qualz pre hostie est totū
corpus chū: nec opz ire ad po^m et actū: qñ in oib⁹ in qñb⁹

pōt esse est actualr corp⁹ chū. (C 3. qñ bz infinitas pre
sentialitates ad ptes illas qñ vna ps pōt destrui alia re
manente: et pñs pñtialitatis ei⁹. qñ igit in destructione
sine diuisione pñū esset pcedere in infinitū et in qñs pre
corpus chū sit totū: vt ostēsum est. qñ ad qñlibet pte bz
pñtialitatem. (C 4. qñ quilibet ps hostie bz infinitas pñtial
sentialitates ad ptes corporis chū: qñ cū infinite partes
sunt in corpe chū quilibet ps hostie bz infinitas pñtial
tates distinctas. (C 3. instatur hoc 4. (C Pñio qñ
nō sit ibi sicut angelus in loco qñ angelus bz esse in loco
sic qñ si diuidat lapis in quo est et ponat vltra mare ps
eius: mō erit hic et ibi. (C 2. arguit de aia rōnali qñ nō re
cedit nec vadit: qñ qualz pre corporis: vñ manus abscisa
nō est aia aia rōnali: sed manet in pncipali pte. (C 3.
arguo de infinitate: qñ infinita accūtia in eodē subiecto
eē nō pñt: qñ nec infinitos pñtialitatis respectus bz cor
pus chū. (C 4. qñ capacitas hostie est finita. qñ adequat
p formas finitas. (C Rñ ad pñm. et dico qñ nunq3 finitu
do est totalis: et in aliquo sufficit declarare vñ angelus
cū vñte limitata: et exhibet se presentē loco et cuilibet pñi
sed de vñte infinita facit corp⁹ chū esse in hostia: et iō
in qñlibet distātia. (C Ad 2. vñ qñ aia requirit corpus
organicu: et iō nō pōt ibi esse. (C Ad 3. de accūtib⁹ res
pectibus nō habeo pro incōueniēti. (C Ad 4. dico qñ
verū est qñ actus pfectionē dicit: et foia respectuina non
dicunt pfectionē. (C Sed hic oc. du. si vna ps hostie pōt
cōsecrari alia nō psecrari: Ricar. dicit qñ sicq. vñs fa
cramēti nō fert nisi fm intentionē sacerdotis cōsecra
tis. vñ greci sic cōsecrant. vñ magnū panē bz sacerdos
aū se et in medio est vna linea circularis: et panis itra li
neā cōsecrat: et quilibet ps alia panis pñlo pro pane be
nedictio: hoc nō reprobat ab ecclesia. (C 2. dñ. si pōt
fieri eodē mō ex pre calicis. (C Dico qñ difficile vñ pos
se assignari mediū vel pte circa pte certā ponēdo ibi li
neā imaginatiuā: vel realē: tñ idē iudiciū vñ de calice
sic de pane. (C 3. dñ. ponat qñ sacerdos determinet se
ad psecrādū vñā pte nō determinādo se ad aliquā de
terminatē. (C Dico qñ simplr opz qñ determinet se ad
aliquā pte in singulari. alis nihil faceret: qñ gñalis inten
tio applicationis vñbz nō sufficit. hoc aut qñ dicit corp⁹
meū nō vñr sumit. (C 2. qñ nulla rōne pōt ostēdi quare
vna magis esset cōsecrata qñ alia. (C 4. dñ. ponatur qñ
ministrent sacerdoti quique hostie: et ipse credit ibi esse
nisi 4. facta psecratione qñ amouebit de istis tanq3 nō
psecrata. (C Dico qñ itēto sacerdotis dñ ferri sup panē
presentē nō ad numerū: iō periculozus est se determina
re ad numerū: qñ numerus est accūs: et posito qñ ita ac
cidat de facto sicut casus est positus: opz hic dicere qñ
nihil facit: qñ solū determinauit se ad quoz cōsecran
das: nec est rō quare magis vñā qñ alia. (C Ulterius po
nat qñ alicui ministrent multe hostie: et in actu psecran
di solū recorder de vna illa quā et in manib⁹ nūqd alie
sunt psecrate. (C Quidā vt dñ cui talis casus acciderat
amoueri fecit oēs tanq3 nō psecratas pter illā quā te
nuerat in manibus: sed male fecit. (C Un Sco. dicit qñ
nō requir itēto actualis nec sola habitualis: et suffi
cit vñialis: et iō qñ ille habuit vt supponit a pñ⁹ missē in
tentionē psecrādi oēs: et istā intentionē nō dimisit qñ
eā actualr nō habuit dñ psecrauit. (C Ulteri⁹ si psecrat
media ps hostie: nūqd accūtia erunt pñna vñcūq3
pñi. Et ita idē accūs numero vñitate pñnuitatis erit in
subo et nō in subo. (C Sciendū aut qñ oē corp⁹ nāle est
finitū: et pñs supficiatū: et verius accidētia cōsecrata
est superficies corporis actur: et pñs discōtinuatio opz qñ
ibi sit: et erit ibi duo corpa cōtigua: et multa apparēt cō
tinua et sensuz que nō sunt: sed sunt pñguar: et oculo vñ

E

In infinita pñ
bus eius sit: et
infinitas pñtia
linas bz: et
qñ qñs pa bz
sic respē ip
suz: qñ oia bñ
mallicablis ne
f3ch⁹ abhor
reat.
Dñcat 4.

F

2. 1. aū ra
ro ex toto cō
cludit.
2. 1. cū sit vñ
tus limitate.
2. 1. angel⁹ et
alr corp⁹ chū
in loco.

Infinitatē in
respectu dñi

2. 1. curiosa.
2. 1. ar. 7. q. 2.
2. 1. dñus pñ
crādū grecozū
et si pñtūe:
nō tamen lat
dabilis.
Linea duplx
G

Casus singlar
res et solones
singlarissime.

H

2. 1. 6. b. q. 6.
et vñtibi nōnā

Singularis do
ctia quā qñs

Liber

Distin.

26. VII. 7. VIII.

I denti intinitue appet distinctio suplicie: et discotinuatio. Et tunc est diffi. quo ista duo corpa prigna no se parat: ita qd du vna ps tenet alia no cadit. Et Rn. for. te fit dina vtute ne miraculu percipiat. C26. VII.

Ertio querit. Vtrum sit dare minimaz partem hostie consecrate. Et vi qd no: quia nullum qum est minimum: sed vterius diuisibile. C. Lotra. qz punctus est in genere qstatis: et tamen est minimum.

pria op. alioz

c. 41. Impugn. 4.

K

Mo dari mini mu qm: vel nalc ondu 4.

Al. I. minoz. d. 2. q. 9.

L

Op. ppia. Ali. modus dci alioz. Impugn. 4.

M

Teru. mod. dcedi alioz.

Resolo ppa. Et si nalc sit dat minima: non i. simpl.

du q quoz sunt gha minimoz. Queda fm. sensus alia fm opone. alia fm nam. alia fm qstare. C. Prio mo dicunt minima fm sensus que si vteri diuidant non pnt percipi sensu. C. 2. sunt que si diuidant no pnt in ppriaz opone reale: sicut si scintilla diuideret. vñ vide mus qd no descendi pp nimia leuitate. C. 3. qz no pnt subsistere in na si diuidant: cu hoc et no pnt pcpinec operari: et oia ista minima sunt qta vel mathe. C. 4. mo sicut puctus: et ista pdicta minima oia sunt subordi nata: qz coparado ipsa illa que sunt minima fm sensus sunt ceteris minora. pbat: qz maior vtus regit ad mutandū reali q intentionali: qz maior est dietas in mutatione rei. C. De minimo et fm nam pz: qz minimum est: qz maior vtus regit ad operandū q ad subsistēdū. C. De 4. aut no est du. C. Ad ppositū in hostia: pz q est deuenire ad pma tria: s nūq diuidēdo est deuenire ad minimū fm qstatem quacūqz vtute. Si igit spēs diuidat vsqz ad minimū pmo mo. vñ fm sensum non manet corpus chri: sed qñ venit ad minimū fm nam no remaneret plectatio. C. De puncto aut dictū fuit supra. C. Sed nūq pot angelus diuidere sine resolone. Videl q sic: qz cognoscit intuitiue oēs pres: et pot mouere qlibet. C. Sed si spēs diuidat nūqz: erit resolo: qz accis no pot resolu in subz. C. Sed de facto fit ista resolo isto modo quo deū est vt percipiat miraculum.

N

Ena minimo rñ qmoz que declarat et ordi dnt eoz assu gnati nōtar.

Sol. dare dūp. Ecce

Notat

caracte

Dubiu

tabile.

Sup m

O

ol. ch. quētib hac mat

In fine. q. pcedente.

Eae inu tea sacri tunc qua

Cuarto querit. Vtrum pres in hostia sint reali diffice. Et vi q sic. hoc pz: qz vna corrupta altera remanet. sed q sunt ibi actu pz: qz vna terminat. pdu ctionē: et alia mouet alias. C. Et hoc pz q sunt in actu. Sed quo sunt ibi in po? fm phos. C. Dico q po? pot intelligi 4. C. Vno mo put distinguit 3 actu opandi: sicut intellet? potis di esse in po. C. 2. put diuiditur 3 actu pficiendi: sicut mā pficit et no pficit. C. 3. put diuidit 3 actus epndi: sicut mundus anq fieret. C. 4. mo. put diuidit 3 actu subsistēdi in teruo mo dcedi p se: et sic pres pnt dnt esse in po: qz totū cōtinuum est vñ subsistēs. C. Dico igit q infinite pres sunt actu in cōtinuo: in actu dico epndi: qz pducte sunt: s no subsi stunt. C. Dec de eucharistia dicta sufficiant.

P

Do. et accis 4. accipiunt.

Ecce qd qro 8 pab? pnti reali diffice? et p se exiēb. 13 no sic subli flentibus.

Post hec de penitentia.

Incipit distin. 14. C. Circa quas queruntur 4. qones. C. Prio vtrū pnia sit factz noue legis. Et vi q non: qz de ipsa pnia facta est mentio in veteri lege. 3. Regum. 8. si peccauerit in te ppls tuus et quersus egerit penitētiā. Et in ecclesiastico. an mox tem confitere peccata tua. C. Contra Jacobi. 5. Cōfite mini alterutrum peccata vestra.

Q

Hic sunt 4. ingreda. C. Prio qd est factz penitentie. vbi sciendū est q Dierony. in epla ad demetriade vginē sic diffinit. Pnia ē 2. tabula post naufragiū: nemo. n. pot venire ad portū salutis nisi per pnia. Ad pfectā aut pnia cōcurrūt 4. actus di ueriaz potētiar. C. Primus est act? intells vt qs reco gitet oia pcta sua. C. 2. actus nolēdi: qz ops nolle pccm. C. 3. est act? po? epeantue q est actus pntiādi pcta. C. 4. act? est potētie hierarchie in sacerdotib? carac ter. Et istis pficit pnia que est factm. C. Sed 3. qz in absolōib? de pccis publicis alijs pot facere se ab solui de eo pcto de q nescit ita vi in pfectiōe. C. Lotra 2. qz displicētia est pa? q no est in pte nra. C. Lotra 3. qz mut? no possz pfiteri. C. Lotra 4. qz oia fuit q

Pnia qd?

Ad pnia pte cia actū qdru plicē pccm.

Obijci 4.

Supra dicit.

Nota de r duratione. Et de qd q de instum pnia fact

Jacobi. 5. Op. alioz cor impug tones. Et de copie bñ sco. d. bñus.

Sustinet t cūtriraga li coio.

Propoia e seu circūlar pncipales b facti sūt 4.

A
Solones pre-
dant.
Displacita 2.
Ecc qd qris.

Notabile de
caractere.
Dubius 2. no
tabile.
Sup mat. 16.

B
Al. 1. b. 2. se
quens 2. in
hac materia.

Lae integran-
ta facim ista
sunt quantum.

C
Al. 17. b. 1. 1.
Laico qris e
qris pcedat.

Modus ab-
soluendi pui-
talia quondam.
Sacramenta
tabula.

Nota de reci-
datione.
Eide qd qris
de infirmitate
puius facti.

D
Jacobi. 5.
Ep. alioz 2.
Eoz impugna-
tiones.
Eide copiose
h. in sco. d. 17.
b. 1. 1.

Sufficit 2. bñ
cui refragabi-
li scoro.

Proprietates
seu circumscri-
ptiones pui-
sacri sunt 4. or.

caracter nō erat po^a actiua. ¶ Ad p^m. dico q^d si ignorez
q^d sit p^m n^o dubito q^d facio illud. de B est p^m tendū. q^d
expolui me p^mo. ¶ Ad 2^m. dico q^d displicētia sensitiua
nō est i p^mate n^ora sicut nec imutatio ad magnū gaudiū.
sed in rōne actus nolēdi est in p^mate n^ora. ¶ Et sicut tristi-
tia p^mis nō est in appetitu sensitiuo. vñ cū gaudiū f^z sen-
sus pōt ire ad cōfessionē. ¶ Ad 3^m. dico q^d platio voca-
lis nō est de nēccitate. imo sufficeret ēt scribere ea. 2. suf-
ficiūt signa in muto. ¶ Ad 4^m. dico q^d l^z caracter non
sit for^a actiua 2. nō eliciat actū realem. p^m seq^z ip^s re^m rō-
nis anctis q^d pōt B facere auctē legislatoris. ¶ S^z occ.
dis. qd facit sacerdos in p^messione. Lū f^z Aug. sup illo
vbo. ps. cor p^mitū 2. humilitatū 2. de^a statz in p^missione
remittit p^mitū. vñ dicit Hierony. q^d sacerdos nō absol-
uit. f^z oñdit absolutū a deo. q^d absoluit ex p^mposito p^miten-
di. sine q^d p^mposito nō eēt p^mitū. ¶ 2ª diff. orit ex ista.
cū q^d veniat p^mitū ad cōfessionē. nūb^z ibi v^z facit factz.
¶ Dic dicit Sco. q^d in oī facto sufficit nō ponē obicēz.
ita q^d si nō sit in actu p^mio statz factū h^z efficacia sicut
in bap^m. tñ vbi nō h^z volitionēz ponit obicem.

Secundo

ingredū est q^d integrat factū p^messio-
nis. 2. sunt 4^{or} cāe. ¶ P^ma est cā effi-
ciens. q^d est sacerdos ordinat^z 2. nullis ali^z pōt absolue-
re cōfessionē. auctē nec factū mīstrare vt sacrale.
¶ 2ª est cā mālīs que sunt p^mia cōfessio. p^mbat. q^d forma
absolutis trāsīt sup ea. ¶ 3^a cā est forālis 2. est p^m aliq^s
absolutio te. 2. addit cōiter. a p^mis tuis. ¶ 4ª est cā fina-
lis. v^z q^d intēdit nō recidiuare. ¶ Et istat 3ª ista. ¶ Cō-
tra p^m. q^d in tpe nēccitatis v^z q^d aliq^s possit p^miteri laico.
¶ Cōtra 2^m. q^d p^mia oblita vident eē māl. ¶ Cōtra 3^m.
q^d qdā bñ ritū. absoluat te de^a p^m de^a fil^z de^a spūscūs.
¶ Cōtra 4^m. v^z q^d sufficiat p^messio. dato q^d nō recogit
de recidiuatione. ¶ R^m ad p^m. dicit Sco. q^d si aliquis
crederet posse facit laico vel nō sacerdoti cōfiteri eēt
sibi in detri^m. cū istud factz bēat determinatū ministrū.
tñ si p^mbulitate B facit vt seipm humiliet 2. punit bñ
facit. si tñ intēderet alr peccaret mortali. ¶ Ad 2^m. di-
co q^d oīa p^mia oblita q^d exp^m p^messio sunt nā bñ facti.
tñ spāl cōfessio. ¶ Ad 3^m. vñ q^d sic fiedat in p^minitia
p^minitie. f^z iprobata fuit ista foia. ¶ Sed tñ videret q^d
sic greci baptizāt sub hac foia. baptizet sermus bñ. Nū-
colaus. ita v^z q^d nō eēt incōueniens in p^messioe talr absol-
uere. q^d tñ factalia sunt stricti iuris. iō nō debet imutari.
¶ Ad 4^m. dico q^d sufficit q^d nō bēat actuale p^mpositū
recidiuadi. Unū totalis intēio est recipe q^d facit ecclia.

Tertio

videndū est a quo fuit institutū. Aliq^s dicit
q^d nō inuenit in euāgelio. ¶ Sed beatus
Jacobus ip^s instituit. ¶ S^z B nō tenet. q^d ipse nō ha-
buit auctē instituiēdi sacra. vñ 2. bñs p^metrus nō fuit ca-
pit^z ecclie. sed vicari^z eius. cui^z nō est leges cōdere. mul-
to mīn^z Jacobus q^d habuit p^matē limitatā in sua diocefi.
¶ Assignat igit^r locus vbi fuit institutū. Marci 3°. Ma-
thei. 10. dedit eis p^matē sup oīa demonia. i. sup oīa p^mia.
Alij dicunt q^d hoc fuit qñ misit leprosos ad sacerdotes
Luce. 17. q^dbus dixit. Ite ostendite vos sacerdotib^z. vt
daret illigi q^d qñ de^a absoluit aliq^s a pena p^mia vult
q^d sacerdotib^z p^mitēdo ostendat se. Alij dicunt q^d B fuit
Marth. 16. Quicūq^s ligaueris sup terrā 2. f^z B magis
de iurisdictione publica intelligi v^z q^d de foro p^messionis.
¶ Alr dicit Sco. q^d tunc qñ ch^z Ap^zis dixit. accipite
spūscū. quoz remiseritis p^mia remittunt^r eis 2. Jo.
20. 2. tñ hoc nō fit nisi in foro penitētiā. 2. ita v^z q^d ma-
gis est ad p^mpositū. q^d alie auctoritates inducte magis
accipiunt^r p^m sensum mysticum.

Quarto

videndū est q^d sunt pprietates penitētie.
¶ Ubi sciēdū q^d multe in se sūt circum-

stātie p^mie. 2. sūt potissime 4^{or}. ¶ P^ma est q^d d^z eē p^mse
pura. vñ q^d venit fictus peccat mortali. ¶ 2^a q^d d^z esse
va sine excusatiōe 2. p^malatione. ¶ 3ª clara 2. manifesta.
q^d p^mia 2. circūstātiās d^z dicere. ¶ 4ª integra sine dimi-
nutione. q^d inutilis esset si dimideret. ¶ S^z istat 3ª ista.
¶ Cōtra p^m venies fice. nūq^d aliq^d recipit. q^d nō
recipiat re sacri. ¶ Dic dicit aliq^s q^d in oib^z factis ip^si-
mit d^z p^mia qdā ad grā. si aut^r h^z nō ponat qd veri^z est. tūc
dico q^d nūb^z recipit. ¶ Cōtra 2^m. nūq^d lic^z se excusare.
¶ Dico q^d sic vaciter. q^d sic non licet dicē min^z. ita nec
plus q^d sic. sed veraciter q^d est. 2. q^do. ¶ Cōtra 3^m. v^z.
q^d d^z d^z d^z circūstātiās poterit cōfessio reuelari 2. p^mitū
alteri. v^z si peccator p^mies audierit cōfessionē. ¶ Di-
co q^d in talib^z v^z bñs gnāl^z d^z fieri. vñ nō reuelat^r si
absq^s reuelatione alteri p^mia nō pōt fieri. tūc in foro il-
lo secreto pōt reuelare vel pōt dicere. Et p^messio audies
d^z v^z r^z q^d p^mia cōfessio 2. reuelat^r siue tam p^mitenti
q^d reuelat^r p^m circūstātiās oīno celare. ¶ S^z de 4° ec-
clesia tolerat nūc q^d cōfessio dimidiat sine dimidiat. Un
penitētiary vñ. p^m nō audire nisi reseruata in foro pe-
nitētiā. q^d alia iurisdictionēz nō bñt. vñ cū nō sit culpa
ex p^mte sui nec p^mies intēdat dimidē siue dimidiare q^d nō
est in se nō est illicitū sic dimidiare. ¶ Questio. II.

Secundo

querit. Utroz in hoc facto
grā infundat. Et v^z q^d non:
q^d ordinat ad remissionē culpe. ¶ Contra.

hic primo

videndū est de infusio-
ne grē. ¶ Ubi sūt 4^{or}
vitates. ¶ P^ma est q^d hoc factū h^z vim p^merēdi grā 2.
deletū culpā. ¶ P^mia patet. q^d est factū noue legis.
¶ 2^a aut^r p^m ex foia vboz. ¶ 2^a veritas est q^d aliq^s in-
fundit grā 2. nō delet culpā. q^d in p^missione infunditur
grā. 2. nō delet culpā auct^r cōfiteat. Adhuc plus q^d in cō-
fessioe semp dat noua grā. ¶ 3ª veritas est q^d nūq^d delet
culpā q^d p^merat grām. ¶ 4ª veritas est q^d aliq^s fil infun-
dit grā 2. delet culpā. 2. B de facto h^z sit difficile videre.
q^d v^z q^d p^mitū q^d p^mcedit p^messioe f^z p^m remouet culpā.
tñ B pōt accidē sic qñ aliq^s amittit^r accedit 2. in actu cō-
fessiois cōterit. tūc fil infundit grā 2. delet culpā.

Secundo

videndū est qd delet. ¶ Dic sūt 4^{or}.
nes negatiue. ¶ P^ma est. q^d illud q^d
delet nō est aliq^s act^z malus. q^d act^z trāsīt qñ factū est.
q^d aut^r nō est deleri nō pōt. ¶ 2^a q^d nō delet bñū vi-
tiosū. q^d ita exp^m se pronū post sic an. Nā oīs bñ vitio-
sus stat cū grā. ¶ 3^a q^d nō delet aliquā p^mationēz de-
formitatis. p^mbat. q^d nō illa q^d est in actu. q^d tūc nō est. nec
bñū. q^d remanet in aīa. ¶ 4^a q^d nō delet aliq^s macu-
la p^mitiua vel m^migō. q^d si p^mitū eēt aliq^d p^mitiū eēt
spūale 2. nobile. ¶ Sciendū tñ q^d 4^{or} re^m remanēt trā-
seunte actu. P^mimus est ad deū. remanet. n. re^m inimici-
tie ad deū. 2. S^z ad infernū cui obligat. Tertius
respect^z ad p^mias ad quā obligat. nā facto p^mo. orit^r sta-
tim noua obligatio ad puniendū. Quart^z respectus est
ad actū p^mia p^meriti. sic bō d^z homicida p^m respectum ad
actū p^meriti. Sicut apostata. ¶ S^z in quo istoz 4^{or} re-
spectus. ita rō p^mia. 2. quō bō e^a forāl^z peccator. ¶ Nō
in 4°. q^d ille est indelebilis. deus enī nō pōt facere qñ
homicida nō interfecerit. 2. apostata p^messionē nō vio-
lauit bñ qd nō esset facta. Nec in tertio. q^d est factū.
q^d talis obligatio bona est. per istud aut^r factū nullum
bonū tollit. consistit g^r rō forālis p^mia. vel in respectu
reatis ad infernū vel in respectu inimicitie ad deū. Et
in B nō tenet cū Sco. S^z tñ t^z q^d in obligatione
ad penā. f^z pōt^r dico q^d in re^m inimicitie ad deū. q^d aliq^s
posset eē obligatus ad penā iferni cū grā. sic p^m in ch^zo

B
Fictus p^mies
nūb^z recipit.
Excusatio va-
let in p^messioe.

Notabilis do-
ctrina de reue-
latione circum-
stātiar. sed cō-
sidera.

Dimidare cō-
fessionē in ca-
sa foro licitū.

Veritas 4^{or} no-
tabilis de infu-
sione grē in B
facto.

G

Cōtra nega-
tūa 4^{or}.
Quid nō de-
let hoc factū

H
Transcunte
actu p^mia rema-
net 4^{or} respectus
in peccatore.

In quo p^mistit
forāl^z rō p^mia
2. denotatio
peccatoris. cō-
sidera bñt.

Dimidat^r sco.
2. male. vid^r eū
di. p^mia. q. 1.
opumē. 2. dic
p^mia saluando
semp amicu.

I quado crucifigebat: et potuisset in tali pena continuari. pena igitur non repugnat gratia: et multo minus obligatio ad penam: non sic autem de inimicitia: quia ipse est qui bene gratia sit inimicus: et ideo magis consistit in isto respectu. In inimicitia ad deum: iste tollit per sacramenti penitentiae.

Laue bñ pon derando. Cōclo 4.

Tertio videndum est quid est purus vel delictio culpe: vel infusio gratie. **¶** Dicuntur 4. conclusiones. **¶** Prima est quod inductio forte potest esse expulsiō sui dei, et est: quia agens principaliter intendit aliquid inducere quod oppellere. **¶** 2. quod immediatis deus purus est expulsiō nā, quia potest expelli deo dato quod aliud non inducat: sed erit statim in medio. **¶** 3. quod expulsiō culpe et infusio gratie non sunt dea immediata: ut fuit ostensum supra dicitur. **¶** 4. quod deus potest facere quod expulsiō culpe sit potest infusione gratie: tunc dico est hic et in baptismo. quia in baptismo purus accipit esse et incedit prius et per se gratia et ex consequenti in infusione gratie expellit culpa: sicut ponendo aliquem in puris naturalibus sic hic est purus expellit culpa: quia intentio magis est ad deletionem peccatorum in hoc sacramento quam infusio gratie.

Quale se hñt in hoc sacro infusio grē et expulsiō culpe satis nōmē: s; an cōpñat aliter.

K *Laue hñ con sidera. Al. ad infusio nem. Al. de sco. dñ. 16. hñu.*

Quarto videndum est si sunt distincte mutationes. **¶** Et dicitur quod si: quia potest infundi gratia sine expulsiōe culpe: sicut fuit factum in angelis et primis parentibus.

Tertio queritur. Utroz pnia sit virtus. Et videtur quod non: quia sacramentum non videtur esse virtus: sed pnia est sacramentum ergo etc. **¶** Contra. Christus incepit suam predicationem a virtutibus: sed primo dixit: penitentiam agite etc.

De pñe. 3.

Proembulū quadruplex. d. pñ. q. 1.

L *Pñia qd est qd nō est et rei: et cuius dñus ps subiectina notanter.*

Virtutes sūt differentia qd duplici.

Dubia nōnda

Al. spē.

M

ol. presentia.

Virtus duplx.

Haec sunt 4. pñe ambula. **¶** Primum est quod est pnia quod ad signationem nominis. **¶** Secundum est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 3. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 4. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 5. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 6. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 7. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 8. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 9. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 10. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 11. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 12. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 13. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 14. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 15. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 16. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 17. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 18. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 19. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 20. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 21. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 22. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 23. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 24. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 25. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 26. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 27. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 28. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 29. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 30. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 31. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 32. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 33. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 34. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 35. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 36. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 37. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 38. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 39. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 40. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 41. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 42. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 43. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 44. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 45. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 46. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 47. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 48. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 49. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 50. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 51. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 52. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 53. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 54. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 55. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 56. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 57. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 58. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 59. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 60. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 61. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 62. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 63. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 64. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 65. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 66. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 67. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 68. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 69. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 70. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 71. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 72. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 73. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 74. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 75. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 76. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 77. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 78. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 79. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 80. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 81. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 82. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 83. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 84. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 85. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 86. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 87. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 88. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 89. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 90. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 91. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 92. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 93. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 94. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 95. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 96. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 97. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 98. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 99. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia. **¶** 100. pñe ambula est quod est pnia est quod est pnia tenentia.

Quarto queritur. Utroz virtus pñe sit in medio. Et videtur quod non: quia virtutes theologicæ non consistunt in medio: quia bene omnino infinitum: sed malum culpe est infinitum. **¶** Contra. quia est virtus moralis ergo etc. **¶** Duo videnda. **¶** Primum si virtus consistat in medio. **¶** Circa quod est sciendum quod aliqui esse gratia medietas ad superabundantiam in maiori non ratione

obiecti: quia aliquae sunt virtutes que non habent medium: ac si autem moderans ex parte maiore sicut virtus latræ puta colere deum: quanto magis abundat tanto magis accedit ad medium virtutis. **¶** Sed tamen ex circumstantia in superabundantia potest esse defectus: sicut aliqui in principio ecclesie: quia honore dei volebant circūcidi et alias ceremonias observare: quod non erat licitum: nec meritorium. **¶** Ex parte et defectus: ut contra: tamen semel in decem annis. **¶** Alia est virtus que circa defectum maiore mediat sicut virginitas: et ista non potest multum circa huius maiorem deficere penes augmentum: sed ex alia circumstantia: sicut si esset materiata vel bene. **¶** Alique sunt virtutes in quibus accipit medium secundum equalitatem quo ad nos: ubi actus de se non potest esse superabundans: non tamen ex circumstantia: sed ex intentione actus tamen. **¶** Alio modo mediat instantia commutativa ubi est medium ex parte rei: sicut si regi vendit aliquid: tamen cum mihi dare quod valet. **¶** In hac penitentia non sumit tota superabundantia ex parte maiore: quia potest debere nolle peccatum: nec ex parte deficientie: sicut in virginitate: sed sicut in latræ ex circumstantia potest esse defectus in superabundantia. **¶** Non ex parte obiecti: sicut si penitens interficeret se: tunc esset superabundantia: et si nimis remissus doleat: esset defectus. **¶** Sed quod est purus superabundantia: vel defectus: **¶** Dicendum est sciendum quod sicut dictum fuit in primo: virtutes quodammodo ad actum intendunt: quodammodo ad actum remittuntur: quodammodo nec sic nec sic: sed ad regulandum sicut prudentia que non intendit nec remittit: sed regulat: et tamen non prona est ad deficientiū et desistendum: tunc indiget habitu roborante et quodammodo impellentis: talis est actus fortitudinis: que est circa terribilia mortis: que non nata est fugere. **¶** In quibusdam autem non est nimis prona ad exequendum delectabilia: et tunc indiget aliqua virtute retrahente et moderante: talis est virtus temperantie que est ad remittendum actum circa delectationes tactus. **¶** Iustitia autem datur ad virtutem. **¶** Non est regula generalis: quia virtus datur ad actum intendendum: virtus quod est in defectu est maius et peius: quia sibi magis contrariatur: et ideo fortitudini magis opponitur: et peius virtutis reputatur timiditas et audacia. **¶** Quia vero datur ad remittendum: tunc virtus in superabundantia est peius: et ideo plus opponitur temperantie immoderantie et insensibilitatis. **¶** Virtus autem penitentiae datur ad intendendum actum quia remissus sumus ad puniendum peccata nostra: et ideo quibus superabundantia et defectus circa penitentiam sunt virtutes: tamen vituperabilior est defectus. **¶** Viri gratius est non penitere quam excedere in penitendo. **¶** Contra. quia Layn fuit nimis penitens: tamen enim putavit peccatum suum grave quod non credidit posse veniam obtinere: maior est (inquit) iniquitas mea quam ut veniam merear. **¶** Etiam autem fuit minus penitens: et tamen plus vituperatur Layn quam Esau. **¶** Item iudas fuit nimis penitens: quia penitentia ducit laqueo se suspendit: Simon magnus impenitens. **¶** Et tamen primus magis vituperatur. **¶** Dico quod peccata precise considerando adhuc stat quod dictum est: sed in Layn vituperatio fuit desperatio: et in hoc plus peccavit et magis vituperatur non ratione penitentiae: sed quia contra aliam virtutem nobiliter fecit: videlicet contra spem. **¶** Eodem modo dicitur de iuda quod non ratione penitentiae: sed ratione desperationis.

Et sicut predictis auctoritatibus.

Incipit dist. 15. in qua queruntur quatuor quodammodo: quia prima virtus satisfactio peccati mortali sit possibilis homini viator. **¶** Et videtur quod non: quia Anselmus in libro cur deus homo determinat quod purus viator hoc non potest. **¶** Contra. quia Christus fuit viator et satisfecit pro omnibus peccatis.

Incipit dist. 15. in qua queruntur quatuor quodammodo: quia prima virtus satisfactio peccati mortali sit possibilis homini viator. **¶** Et videtur quod non: quia Anselmus in libro cur deus homo determinat quod purus viator hoc non potest. **¶** Contra. quia Christus fuit viator et satisfecit pro omnibus peccatis.

Incipit dist. 15. in qua queruntur quatuor quodammodo: quia prima virtus satisfactio peccati mortali sit possibilis homini viator. **¶** Et videtur quod non: quia Anselmus in libro cur deus homo determinat quod purus viator hoc non potest. **¶** Contra. quia Christus fuit viator et satisfecit pro omnibus peccatis.

Incipit dist. 15. in qua queruntur quatuor quodammodo: quia prima virtus satisfactio peccati mortali sit possibilis homini viator. **¶** Et videtur quod non: quia Anselmus in libro cur deus homo determinat quod purus viator hoc non potest. **¶** Contra. quia Christus fuit viator et satisfecit pro omnibus peccatis.

Incipit dist. 15. in qua queruntur quatuor quodammodo: quia prima virtus satisfactio peccati mortali sit possibilis homini viator. **¶** Et videtur quod non: quia Anselmus in libro cur deus homo determinat quod purus viator hoc non potest. **¶** Contra. quia Christus fuit viator et satisfecit pro omnibus peccatis.

Incipit dist. 15. in qua queruntur quatuor quodammodo: quia prima virtus satisfactio peccati mortali sit possibilis homini viator. **¶** Et videtur quod non: quia Anselmus in libro cur deus homo determinat quod purus viator hoc non potest. **¶** Contra. quia Christus fuit viator et satisfecit pro omnibus peccatis.

Incipit dist. 15. in qua queruntur quatuor quodammodo: quia prima virtus satisfactio peccati mortali sit possibilis homini viator. **¶** Et videtur quod non: quia Anselmus in libro cur deus homo determinat quod purus viator hoc non potest. **¶** Contra. quia Christus fuit viator et satisfecit pro omnibus peccatis.

Incipit dist. 15. in qua queruntur quatuor quodammodo: quia prima virtus satisfactio peccati mortali sit possibilis homini viator. **¶** Et videtur quod non: quia Anselmus in libro cur deus homo determinat quod purus viator hoc non potest. **¶** Contra. quia Christus fuit viator et satisfecit pro omnibus peccatis.

Incipit dist. 15. in qua queruntur quatuor quodammodo: quia prima virtus satisfactio peccati mortali sit possibilis homini viator. **¶** Et videtur quod non: quia Anselmus in libro cur deus homo determinat quod purus viator hoc non potest. **¶** Contra. quia Christus fuit viator et satisfecit pro omnibus peccatis.

Incipit dist. 15. in qua queruntur quatuor quodammodo: quia prima virtus satisfactio peccati mortali sit possibilis homini viator. **¶** Et videtur quod non: quia Anselmus in libro cur deus homo determinat quod purus viator hoc non potest. **¶** Contra. quia Christus fuit viator et satisfecit pro omnibus peccatis.

Incipit dist. 15. in qua queruntur quatuor quodammodo: quia prima virtus satisfactio peccati mortali sit possibilis homini viator. **¶** Et videtur quod non: quia Anselmus in libro cur deus homo determinat quod purus viator hoc non potest. **¶** Contra. quia Christus fuit viator et satisfecit pro omnibus peccatis.

Incipit dist. 15. in qua queruntur quatuor quodammodo: quia prima virtus satisfactio peccati mortali sit possibilis homini viator. **¶** Et videtur quod non: quia Anselmus in libro cur deus homo determinat quod purus viator hoc non potest. **¶** Contra. quia Christus fuit viator et satisfecit pro omnibus peccatis.

Incipit dist. 15. in qua queruntur quatuor quodammodo: quia prima virtus satisfactio peccati mortali sit possibilis homini viator. **¶** Et videtur quod non: quia Anselmus in libro cur deus homo determinat quod purus viator hoc non potest. **¶** Contra. quia Christus fuit viator et satisfecit pro omnibus peccatis.

Incipit dist. 15. in qua queruntur quatuor quodammodo: quia prima virtus satisfactio peccati mortali sit possibilis homini viator. **¶** Et videtur quod non: quia Anselmus in libro cur deus homo determinat quod purus viator hoc non potest. **¶** Contra. quia Christus fuit viator et satisfecit pro omnibus peccatis.

Incipit dist. 15. in qua queruntur quatuor quodammodo: quia prima virtus satisfactio peccati mortali sit possibilis homini viator. **¶** Et videtur quod non: quia Anselmus in libro cur deus homo determinat quod purus viator hoc non potest. **¶** Contra. quia Christus fuit viator et satisfecit pro omnibus peccatis.

N *Quale est co silit i medio: et mediu in s; tuncbus vaige varie repñtñs nōmē: grē hñc in. 3. et in tractatib; dñi uñs de vñt; ubi. 2. spñt i tr. dñi medio.*

O

Dubiu nōbile dñi.

Al. a em.

P

Virtutes sūt i triplici dñia: qñ i in qbus superabundantia est peior deo: cu vel cñ.

Deficere i pe nitendo ē pñi q superabundat dñi nobilis

Sent. 4.

Quare plus Layn q Esau. et iudas q si mon magis vituperat: cu in ultrecedo i in penitendo: et isti deficientia.

Te agi dñi. c. i. dñi

N
sair r^o es
li medio
rediu in f
bus varis
re regit sa
nauer qre
c in 3. r in
caus^o di
fis de p n
r r spai
d b medio

O
ubi nōdile
1.

J. si emm

P
reutes sat
slic dila
r in gbus
abidant
pior de
vel e3

ccere l p
do e p
ipadial
o nobilio

16.4

2
mpe 27
re plus
i p elan
as q ly
magnu
at. cū m
cedebat
medo: r
siccibit

Inter cū sco
negamam
dile r q pūit
c. 10.
Dubium 4°
satis curiosus

A
Satisfactio qd
ubi tūgit 4°
codino eius

Obijct 4°

B
22c

1. octo de po
ordinata nega
tua
13. tri. c. 10.

Sat de po
absoluta tenet
aliq negatua
qua pbat 4°

C

Reductio p
cedit argu
mēto ad op
positum.

D

Hic videndū est pmo qd est satisfactio. Et
diffinit sic ab Ansel. in supradco
libro. satisfactio est redditio ordinata equivalētis als
indebiti. Dic ponunt qmōr cōditiones. C^o p^oia est q
est redditio: qz qui dat nō satisfact. C² o^o ordinata: qz si
mō indebitō eēt pōt^o actus offensiois q placationis.
C³ o^o equalētis: qz si minus valeret nō esset satisfactio:
sed minus factio. C⁴ o^o als indebiti: quia si als esset de
bitū p b nō satisfaceret ex quo iā sibi debet. C^o Contra
hoc instat 4°. C^o p^oio. qz qñ aliq offēdit aliq in iuria
positua: si reddat sibi equalēs duplicat sibi malū: r cu
mulabit offēsa. C² o^o qñ aliq peccat dēu nō vī sibi
posse equalēs dare. C³ o^o Itē offēsa pncipis maior est of
fēsa inferioris. C⁴ o^o Itē qz in exodo dī q furat^o fuerit
vna ouē reddat 4°. C^o Rñ. ad p^o equalēs dī q qñz
absolutū tāū reddē dī. vñ si est in iuria positua: dī red
dere sicut pōt. C^o Ad 2°. sic de^o de honorat in peccato:
opz q honor sit tantus pportionalit^o recōpēsat. C^o Ad 3°
opz q ista redditio fiat f3 iustitia distributua q re
spicit eqūitatē pportionis: r fm dignitatē plone in quā
peccauit mensure debuit. C^o Ad 4°. dico. qz vnus erat
ibi pro satisfactioe r aliud p punitione. p pmo fuisse
cūlter dare equalē: sed pro iuria fiebat aliud.

Secundo videndū est de pncipali qūestio. v3. si
pura creatura pōt satisfacere. C^o Et p
p3 q de po^o ordiata nullus pure viator pōt satisfacere.
vñ Aug. dicit. cōuenient^o nō potuit fieri redēptio nra.
Et Leo papa r aliq scū B dicit. C^o Sed qd de po^o abso
luta dī cōiter q est ipole ex dictis Ansel. vbi supra. Et
hoc ipse offit 4° in illo libro. p sic. qto maior est ille q
offendit: tanto maior est offēsa: sed dignitas dīna exce
dit oēm aliā in infinitū. igit culpa talis est infinita si ex
pportione dignitatis ad dignitatē sumat^o pportio i cul
pa nulla creatura pōt satisfacere: qz nō pōt hīc bonum
infinitū. C² o^o sic. deus est pmprior ad miserēdū q ad
puniendū: dī de^o p p pōt iuste dānauit totū gen^o bñā
nū: sed nunq dat malū pene iustitē: nisi f3 malū culpe: f3
pena fuit infinita. igit r malū culpe fuit infinitū. C³ o^o il
lud malū qd pponderat bonū totū vnuerfū nō est faciē
dū p cōseruatōe totū vnuerfū: f3 tale est pctū. q mal^o
malū pctū q bonū totū vnuerfū. C⁴ o^o sic. in diffōne
satisfactiois dcm est q est redditio als indebiti: f3 qz
qd boni facit creatura nō est nisi redditio debiti: r p cō
sequēs nulla satisfactio. C^o Itē rationes pnt reduci ad
oppositū. pmo sic. sicut actus mali sumunt gradū mali
tie ex obiectis: ita act^o boni. qto igit melior est q preci
pitātō mel^o est sibi obedire. f3 de^o in infinitū excedit
oēm creaturā. igit bonū infinitū est obedire deo: r per
pñs sufficit dī illud malū. C² o^o sic. sicut malū culpe pri
mi parētis ex cōtumacia fuit magnū in demerēdo: ita
obīa fūisset magna in merēdo. Et ideo eadem rōne sus
ficiens in redēptionē oīuz: sicut pctū fuit sufficiens in p
ditionē. C³ o^o rō reducit in oppo^o sic. Ita a bono nō dī
qz desistere: puta a diligēdo deū p toto vnuerfo: sicut
nec malū facē. igit sicut ex hoc arguebat malū infinitū:
ita bonū infinitū. C⁴ o^o sic. verū est q de^o potuisset nos
obligare ad oīa bona q potuissē^o facere: sed tñ ex sua
benignitate aliq dedit sub pcepto r aliq nō: sed dimisit
volūtati nrē: r de illis potuisset fieri satisfactio. C^o Dicit
igit Scotus q iste rōnes nō cōiūcūt. C^o Et pfirmat p
Aug. 13. de tri. vbi dicit q plures aliq modi fuerūt possi
biles redimēdi: r loq^o de po^o absoluta. r hoc verū est.
C^o S3 occurrūt diffi. pma est. si aliq pōt satisfacere de
peccatis suis in hac vita: r bec satisfactio attendit q ad
penā nō quo ad culpā: qz illa statim dimittit. C^o Rñ.
hic est attendendū ad grauitatē culpaz: qz tot pnt esse: r

ita granes culpe q nō posset: r ita paucē q posset. C² o^o
diffi. si aliq pōt satisfacē de vno pōt r nō alio. C^o Dī
q sic pfecte de vno r nō de alio: qz penitentia distincta
ipōita est pro quolibet. C³ o^o diffi. si p peccato alterius
pōt qz satisfacere. C^o Rñ. duplex est satisfactio. vna p
sonalis. alia realis: dico q satisfactioe reali pōt qz sa
tisfacere p alio: vt si debeo. 10. libras alicui: r tu p me
soluas: satisfactū est. sed p psonali nō pōt: vt si q sit sen
tentia ad mutilationē mēbrī. Alius non satisfaceret
p eo: fm iura. sic in foro penitētie aliq est penitētiatus
ad ieiunādū: r tñ aliis nō pōt ieiunare pro eo. C⁴ o^o si
exis in peccato mortali pōt satisfacere. C^o Dicit aliq
q nō: qz nō placent deo opa eius. C^o Sed Scotus dicit
oppositū: qz si p. x. peccatis sit penitētia ipōita pōt pro
pena satisfacere r facere opa satisfactioia: qz opa satisf
ctiois ex sui nā nō sūt grata: sic si aliq sit pdenatus a
pncipe ad aliqd: si soluat non opz pp b sit in gra sua.
vñ alia ps est nimīū dura. vide hic p. C^o Qd. II.

Secundo querit. Utrum tristitia sit
effectus pnie. Et vñ q non:
qz effect^o vñtis est delectatio. vñ vñtis facit
prompre r delectabil^o opari. C^o Contra. effe
ctus penitentie est pena.

Hic primo videndū est de tristitia in se. C^o Et
inducunt quor 3 nes. C^o Prima
est q tristitia est penaz pma: que est maxia: r q circu
scripta nulla alia manet: f3 sic est de tristitia. C^o Probo
sic. oīs retributio mensurat^o fm delectationis magnitu
dinē: qz in eo q sibi magis placet reputat se punitū in
quo dolet plus. C^o aut circūscripta tristitia nulla sit pe
na: p3 qz Ricardus de arra sponse dicit q si qz cū amo
re posset esse in inferno: nō eēt sibi pena. vñ nullū volūtū:
vt sic est penosus. Et q me volentem ire retineret: esset
mibi pena. C² o^o q tristitia est penaz maxia: qz ma
ximū pctū punit^o tristitia: sicut pctū luciferi: pctū enīz
eius est tristitia afflictua: nō q cōburat^o ita q median
te igne vt in fūro causet afflictio tristitia: vt infra decla
rabit. C³ o^o q ista pena nō pōt esse volūtaria f3 affe
ctionē cōmodi: que psequit^o bonū delectabile. Ansel. n.
dicit q qdā est affectio cōmodi q cōsequit^o bonū dele
ctabile. alia est affectio iusti q psequit^o bonū honestum.
vñ fm affectionē cōmodi nō pōt esse volūtaria: qz tri
stitia maxie expellit delectationē: q cōsequit^o affectionē
cōmodi. C⁴ o^o q pōt eē volūtaria f3 affectionē iusti
qz vt sic recōciliat cū deo. C^o S3 hic est dubiū quo affe
ctio cōmodi r iusti pnt eē sū cū sint 3ia. C^o Dico q 3
ria vñalr pnt eē sū: qz volūtās pntet ista vñalr: intelli
gendū tñ q tristitia causat^o ex obiecto: r ex actu volun
tatis qui est nolle. r de hoc fuit visum in pmo. de 4° or
dinatis vñ actum volendi cōsequitur tristitia: qz est de
his que nobis nolentibus accidunt fm Aug.

Secundo videndū est si vñtis pnie est effectiua tri
stitie. p3 q sic: qz est vñtis iductua pe
ne: r est medicia pcti. C^o S3 cōpat ad eā voluntas 4°:
aut in rōne tolerāns: qñ alicui ifert malū r pānter sus
tere: sic in ifirmitate pctōz memores nō remurmurāt.
C^o Aliqñ in rōne acceptationis: qz volūt q inferat eis:
r placet eis pp pcrā sua. C² o^o in rōne eliciēdis: sic pside
rādo pctū elicit actū nocēdi r psequit^o tristitia. C⁴ o^o in
rōne iperātis qñ mouet vires inferiores: vt. y3. repñtēt
sub mō dregillozū q pcrā pñt onidē: r b ē maxie meri
torū. C^o S3 istat 3 p^o. Illud qd est volūtū nō dī eē peno
sus: f3 tristitia ē pena forāl. C² o^o ar sic: oīs po^o refugit
nālī suū lesitū iproporionatu: sic tac^o ignitū ferrū: sed
tristi^o ē iproporionata appetitui. igit nālī sibi repugnat.
C³ o^o sic. nlla cā cāt effici sibi pñm: f3 tristi^o maxie est cō

B
Satisfactio 2°

di. r. q. pñb^o

F

2. 2. 10. epic.

Tristitia esse
penaz pma r
maxia volū
taria r inuolū
tariam.

G

di. 49.
2. ib. de casti
diaboli.
Affectio 2°.

Dubium.
Est nō forāl
ter: vñalr m
3ia fore sū.

H

di. 1.
14. di. c. 15.

Octo rñna
affirmatua.
Solūtas cōpa
tur ad penam
quadrupl.
Eide sco. dī.
14. b. nōmer.

Obijct 4°.

I traria appetitui: quia est eius mors. **¶** **4^a** appropriato obiecto tristitia non est in parte non tristari: et ita non est meritorium. **¶** **R^o** ad **3^m** falsum est quod dicitur: pena debita fuit voluntarie assumpta: tamen sustinuit penam voluntaria. **¶** **Ad 2^m** dico quod potentia voluntaria secundum affectionem iusti acceptat illud quod est sibi iuxta suam affectionem: commodi in alijs potentis sensitivis non est nisi affectio: commodi: quod appetit? per cupiditatem et amicitiam reperit in voluntate. **¶** **Ad 3^m** magis est iuxta peccatum aie quod pena: et maior deordinatio: et tamen voluntas eligit actum peccati. unde bene elicit potentia actum sibi iuxta. **¶** **Ad 4^m** dico quod electio non est meritoria sed potest voluntas potest libere movere vires alias ut sic vel sic represententur: bene in parte actus volendi et nolendi ad quos sequitur delectatio et tristitia. **¶** **S^o** dubium est quod est tristitia in hunc istam virtutem: unde bene delectabilis operis quod magis est beatitudo. **¶** **Alig** dicitur quod tristitia est de peccato et delectatio est de actu bono. **¶** **Contra** tristitia expellit delectationem non solum iuxta sed et contingenter: **7^a** ethicorum. **¶** **R^o** ad **3^m** quod sit de sensibus unde quod aliquis possit perfecte delectari in appetitu intellectivo de uno obiecto et tristari de alio: illa autem auctoritas est in appetitu sensitivo unde cum magna delectatione non stat tristitia: quia de alio obiecto.

Solones per clare. **¶** **Ad 15. 61. 3.**

Effectio iusti in appetitu intellectivo reperit.

Dubio 7. nobis.

K

c. 8. **¶** **Quia** in sensu non est intellectus appetitus delectans non tristitia expellit.

Tertio queritur. Unde tristitia sit actus penitentiae. **¶** **De** non: quod est actus virtutis theologicæ. **¶** **Contra** contritio est tristitia: sed tristitia est effectus penitentiae: ut probatum est. ergo **7^a**.

hic primo

Ecce 4^a.

Contritionem necesse de congruo: sed de congruo est sufficiens de delectationem.

Est realis non in formalis contritio et contritio sunt idem actus.

M

Obicit 4^a non tantum.

Solones singulares.

regit de tpe. **¶** **Contra** Ezechielis. 18. 21. In quibus hora ingemuerit peccator dicitur iniquitatem eius non recordari. **¶** **R^o** ad **3^m** bene dicitur in quacumque hora: non in quocumque instanti. **¶** **Ad 2^m** posset dici quod contritio delet penam peccati. **¶** **Sed** de culpa dicitur Scomis quod in sensu dimissionis est verum ut attritio delet: sed in sensu coponnis non delet: ut informata gratia per modum dispositionis. **¶** **Ad 3^m** ista acceptatio est quodam respectu rationis: et ita illa exemplum non sunt realia: unde habitu moralis circumscribo concedo quod differant specie per tales respectus.

Secundo videndum est de contritione in beatitudine

ad faciem patrie. **¶** **Et** inducuntur hic quatuor rationes. **¶** **Prima** est quod actus attritionis est actus virtutis penitentiae. **¶** **Probatio**: quod penitentia est virtus patrie. unde dicitur a penitentia: sed in electione tristitia persistit attritio. ergo **7^a**. **¶** **2^a** quod actus contritionis est actus boni et charitatis. **¶** **Probatio**: quod dignus est vita eterna. **¶** **3^a** quod est actus penitentiae: quod virtutes morales non perdunt actus proprios qui charitate informantur: sed idem actus qui elicitur a virtute penitentiae informat charitate. **¶** **4^a** quod attritio nunquam est contritio: quod iam non diceretur attritio si esset charitate informata. **¶** **Sed** instatur **3^a** prima: quod actus attritionis potest elici sine habitu. igitur non est actus virtutis. **¶** **Contra** **2^a** quod obiectum charitatis est deus: sed actus contritionis non habet deum pro obiecto: sed peccatum quod detestatur. **¶** **Contra** **3^a** contritio est actus dignus vita eterna. igitur non est actus virtutis moralis. **¶** **Contra** **4^a** contritio se habet per additionem ad attritionem: quod in ipsa includitur. **¶** **R^o** ad **3^m** cum dicitur quod attritio potest elici sine virtute et sine habitu penitentiae. verum est imperfecte. sed si perfecerit operis quod habeat habitum: sic enim in actibus aliis virtutum moralium contingit. **¶** **Ad 2^m** obiectum quod aliquis actus de charitate dupliciter: vel quod a charitate elicitur: vel quod a charitate operatur: et talis est iste non solum a charitate elicitus: verum et imperatur: est dignus vita eterna: sicut per de datione calicis aquae frigide. **¶** **Ad 3^m** negandum est quod actus alicuius virtutis moralis: non sit dignus vita eterna: dum sit a charitate operatus. **¶** **Ad 4^m** attritio dicitur actus displicentiae cum punctione informitatis: et ideo quando informat a charitate perdit rationem attritionis.

Quarto queritur. Unde ista **3^a** confessio contritio et satisfactio sunt partes penitentiae. **¶** **Et** videtur quod sic: quia dicit magister. **¶** **Contra** aliqua precedunt et aliqua sequuntur.

hic est

sciendum quod penitentia accipitur multipliciter. Aliqua pro statu: sicut homo religiosus dicitur esse in statu penitentiae. Aliqua pro virtute: sicut beatus incepit predicationem suam a virtute: dicens penitentiam agite. **¶** Aliqua pro actu: sicut Petrus dixit Act. 2. penitentiam agite ut deleantur peccata vestra. Aliqua pro sacramento. **¶** **Tunc** dico quod ista tria non sunt partes penitentiae: ut sumuntur pro statu. nec ut sumuntur pro virtute: quod actus non sunt de essentia virtutis. nec sunt partes penitentiae: ut sumuntur de essentia virtutis. nec sunt partes penitentiae: ut sumuntur de essentia virtutis. **¶** **Sed** nungd attritio et confessio sunt de essentia sacri dicitur quod sunt partes. non de essentia: quod est absolutio/cessatio confessio: et est ibi forma debita: et materia et intentio. **¶** **Sed** queritur si de necessitate operis penitentia imponi. **¶** **De** quod non de necessitate sed de congruo: et peccator mortalis quod non iniungeretur tota essentia contrita est. **¶** **Et** si penitentia moreretur an iniunctionem saluaret. **¶** **2^a** queritur si aliquis non compleat penitentiam sibi iniunctam virtute de peccatis illis pro quibus iniuncta sibi fuit debeat confiteri vel solum de hoc: quod penitentiam non complevit. **¶** **Dicunt**

N

Exp^o nobis.

Ad 14. 14. 1.

Ecce 4^a. **¶** **Attritionem** et contritionem penitentiae actus for. **¶** **Al. 1. 1. 1. 1.**

O

Intelligit for. **¶** **maistr** non realiter sed solum.

Obicit 4^a.

Solones notabiles.

Attritio dicitur.

P **Actus** charitatis dupliciter.

Barbe. 10.

Attritio g^a.

Polm mo con.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

R^o ad 3^m.

A

De pccis recō
fictis vel nō
factis sūt opī.

Opīto pccia
ficta sūt qd re
confutari dē.

¶ Dicunt aliqui qd sic de pccis: qd dicunt qd satisfactio est de integritate pccionis. Itē totū sedus violauit: et iō vt dicit opz eni itēp renouari. ¶ Sed hic nimis aggrauaret. si eni cōdemnet a iudice ad pena certā: et nō compleat pōt per aliū iudicē cōpellit: ita est hic cōpeller euz ad soluendum tantum vel plus: nec inuenitur vbi hoc sit expressum qd totus debeat reconfutari: tamen in negotio salutis anime tutor via debet eligi.

In perfectione autem pnie 7c.

¶ Incipit distinctione 16. Circa qua qro 4. ¶ Prio vtz restitutio sit actus virtutis pnie. Et videt qd nō: ga actus iustitie distributiue nō est actus cōmutatiue: sed restitutio pertinet ad cōmutatiuā. pnia aut ad distributiua: vt vltus est. igit 7c. ¶ Et tra. satisfactio est pars penitentie virtualis: sed restitutio est satisfactio. igitur 7c.

B

De 14. supra
Et l. 1. rēuile.
De rez pñāte
Locutio seu
veritas 4.

Rēuile diuilio
quādo 7 qre
facta sit.

¶ Hic sunt quatuor inquirēda. ¶ Prīmū circa reu diuisione pñarias. ¶ Et iducuntur statu inocētie: ga bō fuisset iustitius oīs oīus creatura: rū cōpaliū: ita glibet fuisset oīs: sic fuit pñus homo. ¶ Scōm pz: ga rez diuilio introducta est pp pccū: ga nō glibet plus accipet qd fuisset neētiuz: nō sic autē tunc fuisset: s; glibet accepisset solus sibi neētia. ¶ 2. p 7c. veritas est qd rez diuilio fuit facta tpe nāe lapse pp cupiditate sequētem ex qua plus capere glibet voluit. ¶ 3. veritas 7c. qd diuilio facto fuerunt diuilia a parētibz vltqz ad tps. Nēroth: ante quē nō erat pñiceps: s; glibet parētes suis filiis diuidebāt. ¶ 4. veritas 7c. qd a pñmis occupātibz: sicut familie se dispergebāt: ga q nulli sunt iuris occupanti concedunt iure nālī. ¶ Sed occurrit dīf. qre parētes nō iustituerūt pñitiā pfectiorē que est in hoc: qd oia essent cōia: sicut. ¶ Plato ordinauit: sicut recitat bñs Clemens in eplā ad duodecim aplos: qd. ¶ Plato pñitiā dignissimā ordinauit. ¶ Dic dicit qd post lapsum tps fuerunt hoies ad auariciā nimis pñi: et ad pñcipitētiā: ideo sicut erat iperfectiō: necesse fuit vt haberēt pñitiā iperfectā: et ex iperfectione autē fuit diuilio neētia: nō ergo iure naturali nāe iustitue: sed post lapsum vt homines iperfecti haberent pñitiā conuenientem statui iperfectiorū.

Secundo

videndū de rez trāslatione: et sequitur pñm. vtz rez diuisione: ga varietas vt te idiget varijs reb: et ptingit qd vnus indiget re alteri: et cōtrario: ideo oportuit inuenire viā. ¶ Trāslatio: nes aut debite sūt in qdruplici gñe. ¶ Prīmo fm libe rā donationē: et est iure nālī sic ex voluntate pñpzia est oīs rei: ita pt eā voluntarie dare et cessare a dñio. vñ est cōmutatio nālīs: ga vbi est actus rōnis fm vtutē est f; regulā nālēz rōnis: sed talis actus est ipñus liberalitatis.

D

Comutatio 2

Admīssa. q
re inueni. vñ
5. obicōi.

Trāslatio le
gale duplex.

Alde extra de
pñti. r. iust. r.
alibi.

Dub. 1. clara

¶ 2. sic per cōmutatiōē nālē: que est rei ad rem sine nūmismate: puta si iste daret sibi pñū et ille daret sibi equū: sicut dādo illud quo nō indiget: et cōtrario: sit autē ista cōmutatio fm pportione arithmetica: vt quātū dat in valore tantū recipiat. ¶ 3. mō p cōmutatiōē nō nālē: que sit mediāte nūmismate: ga facili nō pote rat fieri cōmutatio rei ad rem: quā vna plus valebat q alia inueniū est nūmismā mediūz talis cōmutatiōis. ¶ 4. est legalis: et ista oī p pñcriptionē et vñcaptionē. pñcriptio autē est de re immobili: q p mōz. 30. annoz trāsfert in oñiūz possidētiā. si nullus ista illō tps reclamet. ¶ Sed occurrit dīf. circa pñm modū: qd illud qd est rōnis nālīs: ius civile nō pōt: sed ista est nālīs sic dicitur

est: et iura pñitiua irritāt aliquas donationes iter virū et yroz. ¶ Dic videndū est qd ius nālē aliq pñcipit: et pñā h nō pōt ius civile: nec pñā pñibet. Aliqua pñmittit sicut donari: et circa talia opz arcari. ¶ 2. dīf. est de cō mutatiōe nālē: ga res sunt impares in valore cū sint di uersa specie: et vñ equus plus valet q mille asini. ¶ Di tendū qd equalitas intendit in habitudine ad vñz hu manū: quīs eni mus vel formica: eo q aiata pñualeat oībz rebus iatatis: nī in habitudine ad vñz humanū multa iatata: puta lapides ex quib; sunt stame pñalēt. ¶ 3. dīf. de cōmutatiōe nūmismatis: ga vñ q semper eet symonia que fuit in Simone qui re dignissimā pñ nūmismate voluit cōparare. Et hoc fit frequēter cum vendit bō q est nobilior dono. s. f. nā donū. s. f. quedam creatura est: et qdā qñtas iformans aiām: nō esse suba: vt sic nobilior est quocūqz accēte in ipso: sed charitas que est donū. s. f. est bō. Si igit Simon cōmisit pñm ta le vtutē volēs pecunia cōpare: vñ q magis dbat symo nia q pecunia emit boies. ¶ Dic dōm q donū spūscū nō hz nobilitatē tāā vt homo in se sed in cōparatiōe ad obm. De hoc aut dicit ifra. ¶ 4. dīf. de cōmutatiōe ne legali que nō vñ esse licita de iure diuino: ga qñqz res esset pñcripta si pñstaret occupāti ipsas esse alterius videt debere eā sibi reddere et restituere. Et hoc dicit aliq esse pñlētū in foro pñciētie. ¶ Sed nī hoc nō te neo: imo dico qd verus rei dñs efficit. hoc pbat Scōr ostēdens que fuit eā et motū statūēti ius de pñcriptio ne. ¶ Prīma cā fuit ne rerū dñsa eēt in ierto. Et hoc esset detrimētū rei publice: vt igit glibet dñet cu rā et sollicitudinē de reb; suis: et pñmēt negligētes res suas possidere statuere. ¶ Sunt aut 4. rōnes ad hoc. ¶ Prīa cuiuslibet pñcipi licet statuere ius in sua po litia ad maiorē vñtūtatē reipublice: qñtis cedat in detri mētū singularis pñ. amabile eni est bonū vñiūscuiusqz. amabilis aut et diuiniū bonū toti gentis. pñ ethicorū. Itē pñiceps pōt punire quēcūqz facientē aliqd in detri mētū reipublice: sed ille q negligit re pñia facit pñā vñtūtatē: et in detrimētū reipublice. ¶ 3. ga als eēt li tes mortales: ga veniret glibet et diceret auis me? pos sedit istud et hñs. ¶ 4. ga ad getandū pñciētiā: quili bet enim esset inquietus: vñrum licite teneret suas res: ex quo sunt vñui applicate per. 30. annos nō opozet cō queri: nec conscientiam habere.

Tertio

videndū est de iniusta trāslatione: ga circa istud pñtingit errare: et bñ se hñe: sic igit pōt esse recta trāslatio: et inrecta. ¶ Sed 4. iniusta trāsla tio iuenit. ¶ Prīma que fit p modū violētiē. alia que fit p modū ignorātiē: vt in furto. alia p modū fraudu lentie sic vñs auriculi pño auro. alia p modū trāsla tiōis illegitime: sic in yfura. oēs iste sunt iniuste. satis pz: ga in qñbet occupat nō suū. ¶ Sed de pñā qñt. si licet ab inimicis rape. ¶ 2. vñ hoc facit aliqz recupe rādo qd est ablatū: vñ nō. si nō est ablatū: certū est qd te net restituere. si sicut nō tenet si tāti p tāto accipiat: l; violētia sit pñm. de rapina aut infidelitū: quoz bona sunt pñscata: nō tenet. ¶ 3. dīf. si furtū est maiō pñm q rapina ceteris parib; dicit q rapina est maiō: ga ad qdruplū obligat. de furto aut occulto nō tenet resti tuere nisi tantū. Et eodē mō est in oī lege dīna: ga q fu rat manifeste isert violētiā. ¶ 3. qd est maius pñm furtū vel fraudulētia: ¶ Dicit q fraudulētia est ma ior: ga ibi est mēdaciū facti: et talis etiā rapit aliena. sed furtū: s; iter ista sit min: nī est maiozis ifamie. Alexan der rapiebat oia et dicebat imperator. pirata rapiebat modica et dicebat latro. idē Aug. de vñginitate. ¶ Alia dīf. est de yfura. et videt qd sit licita: ga voluntaria: igit 4. m. f. r. a. d. d. 7c.

E

Alde extra de
dona. r. iust.
7c. r. f. r. ali
bi.

Est 3. pñm
nō in pñbita
vel pñpza in
ris nāl potest
ius pñitiuū.

Alde Aug. li.
11. c. 16.

Alcum. 3.

F

Accūs ecce
dere subz 7
econtra.

Alde Aug. li.
11. c. 16.

Alde Aug. li.
11. c. 16.

Alde Aug. li.
11. c. 16.

Alde Aug. li.
11. c. 16.

Alde Aug. li.
11. c. 16.

Alde Aug. li.
11. c. 16.

Alde Aug. li.
11. c. 16.

Alde Aug. li.
11. c. 16.

Alde Aug. li.
11. c. 16.

Alde Aug. li.
11. c. 16.

Alde Aug. li.
11. c. 16.

Alde Aug. li.
11. c. 16.

Alde Aug. li.
11. c. 16.

Alde Aug. li.
11. c. 16.

I
Sollicitus 27
vide 3° abie.
7 in Sco. dif.
15. 3. 7 alibi.

Alurari^o ene
tur ad restituc
De restituend
notanter.

7. c.

Dub^o notanda

Dif. pnt. q. 7.
Quis restitu
re debet.

K

Quibus resti
tutio fieri dz

Quis fieri dz.

De qbus fieri
debet.

Nota bene.

Quid si ples
cōcurrunt.

I
Bidei Allet.
7 Sco. ga car
ritate est mu
re.

De dñp. 17.

Bona aie qñ
ter auferunt
restitu debet.

De ipediente
vñ reuocac q
ad religione.

M

De dñficac
in mēbro vel
sanitate.

Reglandos.

Al. poterit.
De homici.
qñ q ad resti
tutionē 7 vñ
Sco. plene.
De restitutio
ne fame.

legitima: cum pactū sit res nālis. ¶ Dic distinguē de
voluntario simplici: fm qd. qñ eni aliqz voluntarie patit
vel paciscit: tūc est licitū: sed hoc est voluntariū fm qd:
qñ est aliqz qui alio modo non pōt habere: 7 in talibus
tenetur aliquis ad restitutionem: ga tali modo est ino
luntarium: sicut cum quis pzoicit merces in mari.

Quarto vidēdū est de restōne rep. q aut restitu
tio sit necia ad salutē: p3 p auctes sacre
scripturē: ga deus noluit reconciliari israel: donec fuit
restitutū ablatūz gabaonitis. Et de achab p3 in Josue.
Eodem modo p3 de pharaone Hen. 12° caplo qñ milt
Sarram vxoem Habrae. Et de Abimelech Hen. 20.
¶ Sed vidēdū est qz dz restituere. si ille q abstulit tpe
necessitatis extreme. ¶ Dicit ab aliq^o q sic qñ venit
ad pinguiorē fortunā. Sconus aut dicit oppositū distin
guendo: ga vel ille nō erat in extrema necessitate: 7 po
stea venit: 7 tūc tenet: ga res qñ ipsam accepit non fuit
sua effecta: illa obligatio nō fuit extincta sed sopita: 7
si erat in extrema necessitate qñ accepit: ga iure politi
co cōia sūt oia: 7 tūc vere est suū. Ideo nō tenet restituē:
esto q ad pinguiorē fortunā veniat: sed si nō erat tunc
rapuit alienū. ¶ Sed q^o faciēda est: ¶ Dicit q illi a q
sublatū est: 7 si multū distet: debet pauperib^{us} p salute il
lius. Sed si totū 7 ignozat psona illa cui res illa ablata
est. debet pauperibus. Sed qñ pcepta cōfessore q statiz
restituatur: ¶ Dicit q qñ nō restituit mortali peccat: ga
pceptū de nō retinēdo rem alienā obligat semp: 7 ad
semp. ¶ Sed de q^o restō est faciēda: ¶ Dicit q nō
soli de rapis: sed etiā de furatis 7 tenet ad iteresse: sic
de pignoratione rei bñtis fructus: tenet restituē fructū.
de iteresse aut 7 oib^{us} dñtis. si passus etiā iacurā p se pp
illā. Si p accis aut nō. ¶ Sed h est dubiū. si ples sunt
in capiēdo alienū picipes. ¶ Dicit q oēs sūt tenent: 7 et
qñbz p se 7 vno soluere oēs liberant. Et at oēs teneat
isolidū p3 p Aplm ad Ro. p. Nō solum in qz faciunt
ca. digni sūt morte: 7 q plentiū faciētib^{us}. ¶ 26. II.

Secundo quātū sit restitu
tio de bonis fortune. Et vñ
q sic ga lex talionis est euata in euangelio.
¶ Cōtra. si peccauerit in te frater tuus 7c.

hic primo

videndū est de bonis
aie. ¶ Et itelligēdū q
simpliciter nullus pōt auferre bona aia vt vñtes 7 bñ: sed
frequēter incitando bñ pōt eū retrahere. Et ideo dz q
eodē mō quo incitant ad peccādū: p dēdū bonū aie
tenet opposito modo iducere in bonū 7 a malo pōt
reuocare. ¶ Sed quid de illo qui impediunt aliqū ab
ingressu religionis: ¶ Dicit q tenet efficaciter eū idu
cere ad hoc vel melius a quo retraxit eū. Sed si quis
exire faciat aliqū psonā de religione vñ ipediat igres
sus. de quo talis tenet restituere: ¶ Dicit q seipsum dz da
re p illo vñ pcurare equalentē. vel facē qd in se est.

Secundo

vidēdū de bonis corpis: sic de sanita
te 7 mutilatione. Et dicit q sic ga ista
sūt maiora bona q bona fortune. fiat de istis restitutio
in equalenti: vt pole est. vbi grā. si ille q amittit manū
acgrebat sibi necia manuali laborādo dz sibi puidere
de vite necessarijs si bñ vñ. vel ipsemet laborare p ipo.
Unde regla est gñalis. De si sibi nō pōt satisfieri. debet
stare sup b arbitrio boni viri 7 iudicē p eū: 7 restituat
fm iteresse. ¶ Sed qd si aliqz occidat: ¶ Dicit q si
talr occisus puz puz: 7 mrez suā pascebat: 7 iustitabat:
vel occisus habuit ples q nō patit seipsum defendere vñ
nutrire: tenet eis bñeuer ad oia q occisus prestabat.

Sed quid

de bonis fame. ¶ Dicit q tenet re
stituere famā: ga bona fame sūt ma

iora q bona corpis vel fortune. ¶ Sed hic est dubiū.
si falso diffamauerit: 7 nō pōt restituē nisi seipm diffā.
mando: cū plus debet suā famā diligere q alterius. qd
faciet: ¶ Dicit q plus dz velle alicui famā iustam. q
sibi iniustā: sicut aut nō tenet se diffamare in ponendo
sibi falsum: qd vere ipse nūq fecit. ¶ 2° dif. si diffama
uit aliqū de occulto vere. ¶ Dicit ab aliqbus q debz
reuocare 7 se diffamare: ga mō secreto sciebat. ¶ 3°
bic nō videt mubiga mendaciū nō est oīm pp famāz
alicuius. Tenet igit penitere de malitia: sed nō se accu
sare: 7 falsus dicere. ¶ 3° dif. de illo qui accusauit vere:
7 aliū falso se excusat. si talis tenet postea vñ dicere:
7 isto mō se diffamare. ¶ Et videt q sic: ga negando
vitāre notat accusatorē suū de mendacio. ¶ 2° in Sco.
finalr dicit q ga ipm alter malitiose 7 indebitē accusa
uit: ideo nō tenet: debet tñ penitere. ¶ 4° dif. de mulie
re adultera hñte filios de adulterio. vñ teneat hoc in
finiare marito ne hereditas pueniat ad eos. ¶ Aliqui
dicūt q sic. ¶ Sed cōter dz q nō ga malus malū est
ifamia vel vxoicidū: qd possēt ide facili enenire q q
illi habeat hereditate: sed pposse dz laborare ne ipsi
pueniant ad hereditatem.

Sed quid

de bonis honoris. dicit q tenet: quia
maximū bonū est cū reddat deo 7 et
pro vñte. Vñ dz rependere bonorē debitorē se illi bu
miliare. ¶ Sed oc. dif. de ludo aleaz. ¶ Dicit q hoc
per ecclias diffinitū est q dz reddere ad opa pietatis: 7
nō illi a quo lucrat. ¶ Sed de ludo torneamenti. dicit
Sco. q non tenetur: ga labor in exercitio est vñtis cōi
tati nec est ludus illicitus nisi ga pbiit^o ab ecclia: 7 in
tali pbiitōe nō expmit q fiat restitutio. ¶ 26. III.

Tertio querit vtrum vsura sit licita.
Et videt q sic: ga est fm regu
lam nālis iuris. Quicunqz vultis vt vobis
faciāt hoies: 7 vos facite illis. ait Saluator.
sed nos vellemus in multis casib^{us} q hoies
mutuaret nobis pecuniā suā ad vsurā: igit 7 nobis lici
tūz videt facere. ¶ Contra per eandē regulam pceptū
mutuum dare nihil inde sperantes.

hic quatuor

preambula pmittunt. ¶ Pri
mū q fuit a pbiis pbiitū: ga
nūmismā nō est nisi monumētū mediū cōmutationis:
sed vsurarius vñt nūmismate seipso. ¶ Scdm est q
fuit cōcessa a iuriscōsultis ppter vtilitatē reipublice.
¶ Tertū q vsure fuerūt pmissē in veteri testamento
Deutero. 13. feneraber^{is} alieno: nō fratri tuo. ¶ Quartū
q fuit pbiitū in nouo testō. mutui date nihil inde spe
rantes. ¶ Sed ista 7 ista. ¶ Cōtra pñm. illud qd est
fm regulā iustitie cōmutatiue nō dz eē pbiitū a pbiis:
sed ita est de vsura: ga iustitia cōmutatiua est vt tantū
recipiat quātū dat referēdo ad vtilitatē humanaz. mō
vsurarius dat x. pro. xy. mercator lucrat sic q reddit 7
vñt de pecunia. ¶ Cōtra scdm. iuriscōsultū lequebāt
rōnē nālē. qre g dīcesserūt a pbiis: ¶ Cōtra tertū: q
pecuniā suā nō dedit ad vsurā. ps. 14. ¶ Cōtra 4^{am}. ser
uus fuit dñar^o q nō dedit ad vsurā pecuniā. ¶ Ad pñ
vñ difficile q nō sit licita: q salus 7 vñtilitas est rei pu
blice. ¶ Ad 2^{am} opz dicere q epi vel pbi errauerunt qz
circa eam māz negociabant: nec in veteri testō iuenit
simpliciter pbiitū: nec etiā in nouo pcessat: qz vñ pallega
tū de fuo q debuit reportare pecuniā cū vsura: sumit
pabolice sicut Szego. exponit. vñ in ista parabola chris
parabolice loqbat de iure supnālī. ¶ Sz ad huc vñ q to
ta dñ^o est si sit illicita de iure supnālī. Pōt at dici q in
veteri testō pp duritiē iudeoz pmittebat dare ad vsu
rā alienis ne fratrib^{us} feneraret: sicut pcedebat dñoz
tū ne

N
Dub^o nōnda

De falso diffā
mante 7 vere
7 de occulto
7 p. alioz.

Opinio pñm

26. dif. pñt.
q. 4. vñt tom.

O
De adulterio
filij ei^{us} 7 cas
telio.

De restitutio
ne honoris.

Dub^o notanda

Alide Allet.
dif. pñt.
De lucro alez
rū 7 torneamē

De dñp. 7.
P

Luce. 6.

Preambula
q dñplex.
Alide. 5. epl.
7 p pollicor
7 alibi.

Quatr pbi
ta 7 pcessa sit
vsura.
Luce. 6.
Obijciat 4°.

Q

De dñp. 15.

Al. candm.
Defenda nō
tante vsura
rion 7 vsuraz.

Deutero. 24.
7 Malach. 2.

Deutero
7 alibi c
Pubia n
Et casus
adic em
reco bñ
selombi

C

Ex qd

In hom
palcha.

Cōdo 4
Etie m
tōndet

I De iurisdictione
ab omni pte
De iurisdictione

Eni consideranda
sunt notanter.

Iurisdictione ad
soluendum
est quadruplex.

Dubia curio-
sa 3 absolue
pali 2 ordi-
naria atqz sub
ordinaria iu-
ridictione.

K

Eni consideranda
sunt notanter.

Eni consideranda
sunt notanter.

Eni consideranda
sunt notanter.

Eni consideranda
sunt notanter.

Dubia notan-
da de subor-
dinationibus.

M De quo pte
da sit q de
4 spectat.

Dub nonda

Ponia 2 pen-
tere sumi pte
duplitate.
De recedendo
dis pte 2 ob
lito pte.

qs eēt sine pte mortali 2 veniali. vtrū cōfiteri teneat.
Et dicitur qd nō: ga ecclia psumponit mām sacri qñ pceptis
dat de huius sacro. Alia dubitatio de mentecapris 2 fu-
riosis an teneantur cōfiteri: C Dicit q si habeat lucu-
da intervalla pnt recipere sacm. si non: non.

Secunda

particula gbus opz cōfiteri: C Dicit
q sacerdoti hūi iurisdictionē spūales
sup eū: ga qdā iudiciū est i absolueō: 2 ista iurisditio
iuenit in qdruplici dīa. Aliq hnt iurisdictionē ordina-
riā sic sacerdotes pchiales. Aliq supordinariā vt plati
qui pnt restringere 2 referuare casus. Aliq subordinariā:
sic illi gbus cōmiste sacerdos iurisdictionē. Aliq extraor-
dinariā sic illi q pnt h ex pūlegio. C Sz hic occurrūt
dubia. pmo si possumus absolue partiali a pte de gbus
possumus 2 pro absolueōne alioz remittere ad supio-
res: C Dicit q vltus curie est q sacerdos pōt totū au-
dire 2 mittere ad supio: ita q pferat sibi pās absol-
uendi. C Sca dubitatio. si pletari possunt immediate qd
pnt sacerdotes: C Dicit q iurisdictione qmqs qd pōt
inferior 2 superior. vnde in hoc nō est ordo essentialis.
C Tertia dīf. si hnt subordinariā pōt qd hnt ordi-
nariā: Dicit q sic nec vī hnt auctē restringēdi vel retinē-
di casus. C Alia dubitatio de auctē subordinariā: cum
careat adiutorio modo differat ab ordinariā: C Dico
q quātū ad modū nūqz puenit ista ad illā: sed tamē
eadē potestas est: ga eandē pātem quā habet papa pōt
mibi cōferre: 2 modus habendi sit alius.

Tertia

particula qñ tenet quis pferi. C Dicitur
aliqui q statim qñ peccauit. C Sed hoc
est nimis durū: sz sic ecclia pcepit semel in anno: videt
tū fm Scōtū q sufficit q statim atterat eū pposito
cōfiteōdi: tū sunt qmōz casus in gbus statz necia est cō-
fessio. C pmo qñ aliq dō ministrare corpis chū sa-
cramētū. C Scō qñ qz bz illud pcepere. C Tercio
qñ bz trāsire loca pculosa: sic mare vel solitudinē: vel
vbi nō sunt sacerdotes: sicut si pponat stare per annus
in alexandria: anqz vadat debz pferi: vel si in terra ad
quā ire dō sciat eē sacerdotes ignorātes. C Quarto in
quocūqz periculo mori. vnde tūc nō dō expectare tps
statim pfectio est necia. C Vlt sic. 4. sunt casus in quibus
statim pfectio est necia. C pmo si ministrat qz sacra.
C Scō. si qz bz pcepere. C Tercio. si bz trāsire ad lo-
ca vbi nō sunt sacerdotes vī sacra ignorātes. C Quar-
tus casus est in periculo mortis. C Sed dubitatio est
de attritu cū pposito pferendi si moriat subito. C Dico
q saluabit: ga habuit grām per attritionē sufficēte
si in ea pseueraret. C Sed qd si nō fuerit attritus nec
cōfessus: 2 veniat mors. C Dico q sufficit tunc cōfiteri:
si nō possit pferi: ga deus nō obligat ad impossibile.

Quarta

particula de gbus tenet pferi. C Dicitur
de oibz pte. C Dicit tū sunt 4. de gbus
opz cōfiteri. p. de illis que citra bapm sunt cōmissa: ga
pnia est 2 tabula post naufragiū. 2. de illis que post
pnā pnāz facta sunt. 3. de illis que omisit quis als cō-
fiteri: 2 tūc recordat. 4. de illis que omisit quis als cō-
fiteri: 2 tūc recordat. C Sz dubius
est de pte que fecit an bapm. ga vel pntit vel dissen-
tit: si pntit peccat mortali: 2 tenet cōfiteri. si dissen-
tit: vel pntia que est vltus: nūc aut accipiendo pro sacro non
tenet: sed sumēdo pnām pro vīte tenet. C 2. dubio.
si pōt penitere de illis q in pcedēti pessione pfectus ē.
C Dicit aliq q sic tū nō videt: ga si legitime aliqz
pfectus est sup eādē mām nō cadit pfectio. C 3. dubio.
qre de obliuio tenet pferi ex quo de oibz est absolue.
C Dicit vñ doctor q nisi eēt pceptū ecclie nō tenere-
tur. C Tū sciedū est q sub cōditiōne est absolueō de

obliuio q si de illis recordaret ipse pferet. C 4. dubio.
de q cōfiteōtia. Dicit q de aggrauatibz pntit: sz nō opz
de gbus alijs cōfiteōtijs que pntit nō aggrauant
nisi melius p eas elucideat peccatū. C 26. II.

Secunda

q. vtrū stare ista regla q
oēs tenent pferi pntis sa-
cerdotibz possit dari pūlegiū alijs audiedū
illos. C nō. lex vltis euacuat p exceptiones
vñ. C Lōtra. Lōbis dispensant in alijs
legibus: sicut de muliere in adulterio deprehensa.

Hic dicunt

aliq q sumus pntes bz pntē me-
diata: nō immediatā. rō est: ga oīs po-
testas est imē a chio: q dedit fm gbus diuersos diuer-
simode pntē. Itē ordo cōfiteōtis exigit q immediatē effe-
ctus reducant in casū immediatū: sed ordo hierarchicus
est ordo essentialis. q. 2. C Sed hoc est opio erronea 2
heretica: ga plenaria vere iurisditio 2 imē est apud su-
mū pntē. C Aliq dicūt q papa h bñ pōt facē. dare
pūlegiū: sed h est destrue statuti vltē cū sint. 2. dare
est aut ius pape euacuare ius ecclie: sed illo stante non
pōt. C Sed h nō valet: ga quocūqz papa dispēsa-
ret in aliq casu iuris cōis: sequeret q totū ius destrue-
tur. C Aliq dicūt q euacuat legē nō vlt h pntialiter.
C Sz qñqz lex destruit in pntialiter: 2 vltē q vltē
regit oēs ptes. Et iō dicūt aliq q nec vlt: nec pntialiter:
sed tū facit tales qbz submittit illos pntis sacerdotes
eoz: vel si ipsos qbz dat pūlegiū facit pntis sacerdo-
tes illoz quos pnt audire. C Sed 3. nō pnt ordo hic
hierarchicus q vñus sit sub duobz hierarchicis nō subor-
dinatis: sed extraordinarijs: 2 ordinarijs nō sūt subordi-
nati. C Dico q si sine euacuatione legis hoc pōt fieri.
Doc p pbat in nātibz. C Regula est: q oīs cā efficiēs
referit ad suū effectū. si h applicet ad vñ non tñec tñ
destruit regulā. C Sed si dicitis q regula nō tñ nisi in
causis limitatis. C Silt moralis dicit q vñus sit cir-
ca passiones: sed heroycus nō bz passiones. C Dicitis
q itelligit de boie in pnti statu: sed heroycus qñ deus
est. igit heroycus nō est vñus. C Dicit in metaphysi-
cis: finis mouet agentē: sed nō est ita in deo. C Similiter
in politicis. nullus enī de ipso romano est absolutus
a legibz romanis: ga vltē dant. C Dicit tū in legibus
q imperator est absolutus. Augustus aut inquit est ex
se subest legibz: tñ iperator exemit eā. Nūqz q destruit
totū ius ciuile hoc faciēdo: hoc nō est dōmiled q regu-
la ista itelligit fm ius pntiale: nō tñ fm ius minus pnti-
cipale: ita q nō est 2. ga circa aliā mām. C Sz etiaz
in sacra scriptura. oia inquit que de terra sunt in terras
reuertunt: vt sapiēs ecclastes loquit vlt de incinera-
tione. De tñ pūlegiū dedit corpi chū. de quo dī. nō da-
bis scū tūū videre corruptionē. 2 beate vgnī q corp
ei nō fuit incineratū: sed de lege municipalī referuati.
C Silt libro sapie. Nō est agnitus q sit reuersus ab i-
feris. Ista lex nō est euacuata: tñ delias extraxit boiez
ab inferis: vt dī in ecclie. Et cū bz suscitauit Lagariū.
C Similiter Aplis. Oēs qdē resurgem? h est vna regula.
tñ bñ vgo nō resurget. C Lōtra. cuiuslibet dictionis
altera ps est vera altera falsa: ps per pntū pnt. sed h est
vltis. ois vtriusqz sex. 2. 2 alia pntialis negatiua: 2 iste
sūt dictiones. q nō pnt eē vlt. C 2. ga pntialis negatiua
destruit vltē affirmatiuā. C 3. ga oīs exceptio pntia
bit: 2 diminuit de regula. C 4. ga pūlegiū dī a puatio-
ne legis. Ex istis itaqz rōnibz voluit hē q stare illa de-
cretali nō pōt hoc cōcedi. C Ad pntē rīdeo. vñus exte-
moz dictionioz accipit fm ius cōe: 2 aliū fm ius mu-
nicipale. Et iō cū nō sint fm idē nō est ibi pntdictio.
C Per idē ad 2. ista que sunt de iure municipalī non
continent

N Circumstantie
duplice: 2 de
qbus pntē dū

Joā 8.
Opio alioz q
duplex: quaz
reprobā nō
tamen.

O

P

Op. pntia.
Pūlegia si
destruere seu
euacuat leges
ostēdit mltiplē
vlt in 3. i mā
de ceptioe
gntis: 2 appli-
ca ista ibi: qz
valō bona. ff.
de legibus. l.
pūncepo.

Lxxv ius.

3. c.
Q
pa. 15.

c. 1.
c. 48.

Joā. 11. 2. 12.
1. corin. 15.
2. thess. 4.
notabilia.
4. meta.

Solones pnt
clare.

Eccl
dicit
pnt
in cā
obio

Iurisditio tpalis nihil facit ad caracterē: nec eē. **C** De scda iurisditioe dico qd nō: ga aliq nullū hñs ordines pōt excoicare sicut officialis. **C** De tertia iurisditioe. **C** Di qd pñuendo est qd papa nullū cōmittit qd det idul gētas nisi sacerdoti: nō tñ vñ neqz absolve. **C** Sed qra iurisditio est neōio annexa: ga nullus pōt absolue a pctis nisi sacerdos ordinans. **C** Questio. II.

Cap. 3.

Secunda qd est. Utrū clauē ecclie sunt due. **C** nō. sed vna: ga Joā. in Apoc. in singulari sumit eam. Qui habet inquit clauē Dauid. **C** Cōtra. in plurali dicit. Tibi dabo clauē regni celorum. Matth. 16. decimo sexto.

Opt. alior 4.

K

q. secunde.

Sequit. Seco. ne erret disti. pñi. vide ibi altissime pte.

Matth. 16.

Duas esse cla. ues. Dubia singu. laria.

De diffinitioe clauum et qñ consecrantur.

L

Sanctē pñe cōficiendū: qd re ipedit pñe absoluedū: qd tñ bñ pōdera.

M

2. Corin. 13. 2. Lano. c. 1.

Sermo nōbil de excoicatioe. Loco 4.

Excoicatio ē pena pcti pua nua nō realis s; rōnis soia.

Tertia qd est. Utrū excoicatio fuerit instituta a iure diuino. Et videt qd nō. Dicit enī Aplos. pñe nō dedit in de. structionē s; in edificatiōe. **C** Cōtra. Joā. nes. Qui enī aue dixerit ei cōmunicat ope. ribus eius malis. Et hoc est excoicatioe.

Hic videndū est qd est excoicatio. **C** Et di. co 4. pñes. **C** pñia est qd ex. coicatio nō est pctm: s; pena pcti. **C** pñius pñ: ga illū qd ab extriseo ifert nō est pctm: sic est de excoicatioe. vñ inolutarie inferunt. **C** Scdm etiā pñ: ga nūq ifert nisi p pctō. **C** Scda qd nō dicit formā reale: s; rōnis. **C** pñiū pñ: ga causat a sola voluntate alicuius distan. tis sic. ppe. vñ pōt papa excoicare extis in roma aliqūe in hyspania. **C** Scdm pñ accipiēdo rōne pñt sequitur actiū voluntatis iurisditiōis supioris. **C** Tertia qd est ens respectiū: ga in bñtudine ad aliū. vñ cōicare dicit respectū. **C** Et cōicare: ga ad idēz genus reducū pñatio cū suo habitu fm Augu. 5. de trinit. **C** Quarta qd est pena puatiua: ga puat cōsōne pñt oia mēbra ecclie sunt

cōnexa in capite influēte. scbio in vita spūali. **C** Sed nūqd est pena determinari pcti: **C** Di qd mortalis tñ: nō tñ cuiuscūqz mortalis: sed pcti fm qd institutū est.

Secunda

pñcula in qbus casibus fit excoicatio in scriptura inueniunt aut 4. casus in quibz apli excoicauerūt: in heresis perfidia: in enormi culpa: in puerfatioe puerfati: in pñuacia siue iobediē. tia. **C** pñiū pñ ad hāc p. Si qsalind euāgelicauerit pñerqz qd euāgelicatu ē anathema sit. Hoc idē ad Ti. tū p cap. Aliq naufragauerunt circa fidē: qd tradidi sa. tbane. **C** Et nota qd in pñiuitia ecclie fm aliquos: vt onideret qñtimēda eēt pena illa excoicatiōis: statū ex. coicatus accipiebāt: et rapiebāt a demone. Itē Joā. in 2. cano. sua. si qd venit ad vos: et hāc doctrinā nō hz mo. lite euz recipe in domo: nec aue ei dixeritis. **C** Scdm pñ. pñia ad corin. 5. Qui fecerit incestum cū vxore pñs sui huius boiez tradidi sathane. **C** Tertiū de puerfatio ne puerfati pñ et potissime qd viuebāt ingere: et discordias seminabāt. Ro. vltio. Rogo vos fratres vt obseruieris eos qui discensionē et offendicula pñt doctrinā quaz audistis ferūt: et declinetis ab illis. nō cōicando. Et p. ad corin. 5. Si is q notat est frater iter vos ē fornicator: aut auarus: aut idolis seruīus: aut maledicus: aut ebrio. sus: aut rapax: cū huius nec cibū sumere: nec cōicare. qd itelligit de frequēter monito. **C** De 4. 2. ad Thessal. vltio. Si qd nō obedit vbo meo p eplaz hāc notate: et nō cōmiceamini cū illo: vt pñmā. Et ga tales pñe sunt medicie: iō subdit. et nolite qñ inimicū illū existimare: sed corripite vt fratres. **C** Et hec nota est excoicatiōis. **C** Sed quid modo si debet obseruari talis modus. **C** Dicit qd solus modus quartus pñuacie vel inobe. dientie ē iure. vnde pro enormi culpa nullus excoicaf nisi habear cōmunicā annexam. **C** 26. III.

Clarta qñtio. Utrū excoicatio ferat a iure positio. Et vñ qd nō. quia ius positiuū nō dē esse ius diuinū: s; excoi. care cū sit idem qd fideles dispergere: et ab vnitare separare. Videt qd cōtra ius diuinū. igit. **C** Cōtra. ita est de facto qd iura excoicant.

Hic primo

videtū est de papa excoicūcātē. **C** Et sunt hic 4. pñes: seu vitates. **C** pñia est qd hñs auctitā ecclasticā in foro pñen. tiofo pōt excoicare: ga hūc est annexa: iō cōs: abbas: et pōr: et oēs tales hñes iurisditiōe pñt excoicūcātē. **C** Scda veritas: qd qui nō hñt hñ iurisditiōe nō pñt: sic sacerdotes simplices: nisi forte in aliqbz casibz: et tñ nō nisi cōcedat eis auctē iuris. **C** Tertia vitas: qd nul. lus excoicaf pōt excoicare: ga excoicare est iurisditio: et aliqd pñes ad cōitātē ecclie: s; ille est ex. ea. igit. **C** Quarta veritas: qd aliqui irregulares pñt excoicare sicut bigami: qui aliqñ cōstituant officialē: talis enim pñs nō est neōio ordinibz annexa. **C** Sed qd est mo. dus. **C** Di trina amonitio est pñmittēda. Alioqn nō tñ.

Secunda

pñcula qd debent excoicari. Et circa h iduam oero vitates. **C** pñia est qd innocēs non pōt excoicari: sed tñ snia dē teneri donec discussa sit p superiores. **C** Sed duo sunt casus in qb nō est tenēda. **C** Unus qñ interposita est legitima ap. pellatio. **C** Alius si nō hñt auctēz excoicandi. **C** Scda veritas: qd vnus nō pōt excoicari pro pctō alterius: ga est pena pcti. fili? aut nō portabit iniquitatē pñs nec eē. vñ qñ pñcipātes excoicant. hoc nō fit pp pctm excoi. toz: sed pp pñiū: ga pñstant eis fauorē: vel h obediētiā pñcipāt cū eis. **C** Tertia veritas: qd excoicaf pōt ite p excoicari: sic peccator pōt iterū peccare. **C** Quarta ve. ritas: qd mortuus pōt excoicari: ga nō est extra bñficia ecclie

N

In qmōz casu bñs repit ex. coicatio ex sa. cra scriptura licitā: qd qñ uis sit pena.

O

Ob qd modo licet excoicare notanter.

P

Exclusio 4.

Quib pōt ex. coicaf et qñ.

Dubium De mō excoi. candi.

Conclusio vl. veritas 6.

Qui debet ex. coicari et qñ?

Ezechiel. 18.

Veritas De pñ bñs cō. rati.

Dub.

Veritas De pen. mūnica. rigorosi.

Veritas

De abf. excoicū. nouenē

I

Casus i. incurrit. emō i. p. re sunt.

A ecclesie militantis. Quinta veritas qd fideles nō pōt excoīcari: ga nīl pīcipat de bonis ecclīe: sic eis pua rīnō pōt. Sexta veritas: qd dānati nō pōt excoīcari: ga nullū influxū hnt ab ecclīa. Septima veritas: qd exēpti a iudice aliq nō pōt: tū aliq nō est de iurisdī tione pp delictū qd cōmittit in aliqua religione vī oīo celi pōt excoīcari. Octava veritas: qd vniuersitas vī cōitas tota nō pōt: ga nō est psumēdū qd in vniuersita te nō sint aliq boni. bñ autē interdictū. De illis q sunt in paradiso nō est dubiū q tales nō pōt excoīcari.

Veritas 4^a.
De pīcipatū
bus cū excoī
catis.

Tertia 4ª veritates. Prima q illi q pīcipant scīenter cū excoīcato maiori excoīcatione incurrūt mi norē excoīcationē. 2ª veritas: qd aliq excoīcāt: nō incurrūt. 3ª illi q sūt de familia: sicut domesticū. 4^a illi q pī puerione vel correptionē eis loquūt. 5^a qd pī necessitate si sūt sibi obligat. 6^a qd qn igno rat esse excoīcat. 7^a veritas: qd pīcipas cū excoīca to: g est excoīcat cū pīcipantib sibi sūt aliq sūt vt ma gis grauet: r citius obediat ecclīe: tūc sicut incurrīt maiore excoīcationē: r peccat mortāl: sūt pōt esse in ca su aliquo: sed si nō: tūc peccat venial: r incurrīt mino re excoīcationē. 8ª intelligēdū tū qd in diuinis pīcipa re nō licet: imo q facit peccat mortāl. 9ª veritas: si sit aliq secreta excoīcatus: ille nō debz vitari publice: sed secreta. Sed nūqd sacerdos recipiēs oblationē ab eis peccat. Dico q nō licet in ecclīa recipere: ga tūc peccaret: sed in domo bñ pōt: sic alia debita.

Dub^m nōdile

Veritas 6^a.

De pena exco
municatū sūm
significat.

Quarto vidēdū est d pena excoīcati. Et sūt h sex vīitates. Prima q excoīcat est puar^o oī actū legitimū: nec elīge pōt: nec elīgi. 2^a q est puar^o oīb^o bonis spūalib^o: ga separat^o est a corpe nec recipit influētīa a capite chīs. 3^a q puar^o est ecclīastica se pulchra. 4^a q puar^o est oīb^o bonis tēporalib^o: r te nef restitūere q recipit. 5^a veritas est: qd si exerceat actū aliqū ordinis vel alterius sacramēti est irregula ris. 6^a est: qd nullus tenet sibi obedire: nec pīncipes tenent sibi subyici: ga nullā connexionem habent cum illo qui nō est cōnexū cum ecclīa.

Veritas 4^a.

De absolōne
excoīmunicatū
notat.

De absolōne sunt 4^a veritates. Prima q excoīcatus pōt absolui ab eo q sūt excoīcat: si fecerit pīpria volūate: ga pīm pīores sunt leges ad absolūendū qd ad ligandū. 2^a q aliq de iurisdīctione vniū nō pōt absolui ab alio: quia nō est eius iudex. Sed si a iure sit excoīcatus nūqd pōt absolui ab vno sic ab alio: sic in diuersis iurisdīctiō nibus. 3^a q ita pōt vnus sic alter. 4^a q iūius pōt absolui: ga q iūius aliqū excoīcāt: vel vī nōlūt pōt eū absolui. Sed si a iure cū nō nīst p pīo iurāt: nō potest absolui nisi penitcat. 4^a q absens r igno rans pōt absolui: sed si a iure: sic dico q nō debet ab solui nisi eo modo quo positi sunt in iure.

Casus in qb^o
incurrūt excoī
catū ipso iū
re sunt, 12.

Notandum autē q excoīcatio a iure reducīt ad duodecī casus. 1° Prim^o est heresis r eoz fauores defensores pīentētes r auxiliū cōferētes. 2° est 5 scismaticos r fauores eoz. 3° est 5 vīm ecclīys inferētes r clericis r religiosis quā tūcūqz laicis r bonis ecclīarum. Sed si aliquem de istis pīentat ex correctione: sic magī discipulū: vel hui^o nō incurrīt excoīcationē: nec si ex subreptiōe dat alapa: ga in b non est pīm mortale ex aliquo subreptiō: bñ tū esset irregularis: si sic interficeret. Et sūt qn defendit se modo debito: vt si clericus iūadit laicū: r ille modo debito se defendit. 4° est: qd qz rapit bona ecclīe pīa libertatē r imunitatē: r hui^o. 5° si religiosus nō pōrat habitū sūe religiois: quē debet pōrare iīra clau

strū: sed qd si in studijs sub veste superiorū: sup habi tū pōrat alia vestimēta. Credo q sit excoīcatus: qd nō defert vel pōrat habitū pīuū: eo mō quo debet eū pōrare: si tū habitū honestū pōrat sup: sic cappas nī gras. credo q licet. 6° si religiosus bñficiat^o audies pīysicū: id est medicīnā: r iura ciuilia extra domū: seu monasterium. 7° de falsarijs. 8° de incendiarijs. 9° de pyrratis qui depdant chīanos in mari. 10° qui pcurat achintos: id est assassinos: vel inuāt vel fauet qui interficiūt pīdīose. 11° de fortilēgis: qui docēt vī faciūt icantationes vel diuinationes. 12° de his qui dant licentiā vīsurarijs fenerādī r recipiūt eos. Sed qd de sacrilegis: dī q nō sunt excoīcati: r est iūris: sed ga expīse nō habet. Sed qd de veneficijs: Dico q habet expīse. Sed qd si aliq iniecit man^o in cle ricū: r postea ingressus est religione: nūqd pōt absolui p planis. Dī q si nō sit enormis infectio: pōt. Si vō sit enormis: nō pōt. Sed qd si vno religiosi ciuiles religiois pauerūt se: Dīcī q si sit enormis pūssio nō pōt. Si vō nō sit enormis pōt: platus vīrūqz absol uere. Sed qd si religiosus pūssit seculares clericū: Dīcī q nō pōt absolui nisi a papa.

B

Nota bene,

Dubia curio
sa de sacrile
giorēficia r
religiosa.

Postq ostensum est 7c.

Incipit distincio 19^a. Circa quā qunt 4ª qōnes. Prima. vīrū pīnceps ecclīe beat ple nitudinē pīatis in iurisdīctiōe spūalī vīs ecclīe. Et videt q nō: ga solus chīs est caput ecclīe sūm Aplm. Alij vicarij tñ. Cōtra. quia chīstus dedit beato pē

Ephē. 5. r
Colol. 1.

tro plenitudinem potestatis.

Hic primo videndum est de collatione pīatis r auctis facta bō Petro. Circa qd sciendū q in 4ª locis sacre scripture inuenim^o mētiōē factā de ea. Primo fuit figurata Joā. p. Tu vocabe ris cephas: qd interpretat^o caput: sūm Hieronymū. Et in signū huius sumis pōtīficib^o mutant^o noīa. 2° fuit pī missa: Mat. 16. Tu es petrus r sup hac petras r c. Et sequit^o. Tibi dabo clauēs regni celoz. tūc enī pīmisit: sūc nō dedit. 3° fuit iīnuata i passione: qn dīxit chīs Simon: ecce sarbanas expectant^o r c. sequit^o. Ego aut pro te rogauī vt nō deficiat fides tua: r tu aliquādo cō uertes r c. 4° fuit tradita Joā. 21. Simō Joānis dī ligis me r c. Et sequit^o. Pasce oues meas iquit: r bec dī xit ei ter. Sed instat. Primo videt q nō possit oīa soluere: ga filius tenet honorare parētes r nutrire eos: sed b nō pōt petrus soluere. Itē in veteri testō dī. Nō furū facies. Cōtra hoc nō pōt petrus. Nec su pīa mīmonū: vt soluat illud. Itē nō pōt obligare ad culpā: vt q mēdaciū iocofum sit mortale. Ad p^m dico q sūt aliqua de iure nālī sup qbus nō fuit data sibi pīas. Ad 2^m. illud remanet quo ad mortale: r iō nō bz auctez sup illud. Ad 3^m dīm q nō dedit tātas pīatē Petro q rūperet leges qd ipse stanūt. Ad 4^m dīm q talia sūt de iure dīno: r nō pōt. Nī bñ pōt pīcipere per obedientiā q nō fiat tale opus: puta menti re iocofum: quod tū est veniale de se: sed transgrediēdo: esset pīm mortale. sed hoc nō esset tūc mortale: ga iocofum: sed ga pīcipit. Sed nūqd bñs petrus fuit factus irregularis mutilādo seruū r amputādo sibi au rem. Dico q nō erat tūc iīstīta irregularitas: nec erat iīlicitū interficere licite in veteri testō: ga sacerdos qui concidit in frusta Agag regem amaleb. Sed qd si modo summus pōtīfer mutilaret aliqū vel occide

G

De pīatē Pe
tri quōdō sit
mentio in sac
pura.
Quare mutā
tur noīa pōt
ficib^o sumis?
Luc. 22.

Instantiēno
tabiles.
Exo. 10.

Exo. 10.
Ebanhel. 19.

H

Ad q se emē
dīptas pīat
r ad que nō.

Dubia singu
laria.
Ebanhel. 16.
De Petro r
malco.

Cap. 15.

I retinendū esset irregularis: **C** Dico q̄ non esset irregu-
laris: ga ipse est superior: nec aliqd̄ ius ipsum obligat.
Secundo videndū est qualr̄ successoribus eius
est cōmissa plenitudo potestatis. Et decla-
rat quadruplici via. **C** Primo ex scriptura: ga qd̄ di-
xit discipulis r̄ successoribus dicit. Qd̄ autē vobis dico
oibz dico: vigilate. **C** Item qm̄ dixit apls. baptizan-
tes eos in noīe p̄ris r̄. Matthei vltio. non cessatur illa
potestas a posterioribus. **C** 2^a via in p̄mo cōcilio ḡnā-
li: qd̄ fecerut apls. expressit. Simon vinitatez ecclie pos-
tens hunc articulu. Sancta ecclesia catholica. r̄ hec est
vinitas ordinis. Dec opz q̄ sit in habitudine ad vniū p̄i-
mū: r̄ ita est de articulis fidei: q̄ sit aliqd̄ p̄mū in ecclē-
sia. **C** 3^a via vbiq̄ est eadē causa cōdendi ius ibi de-
bet esse eadē ratio: sed eadē est ratio nunc sicut tunc: scz
hīc p̄ncipem. **C** 4^a via: ga Petrus cōmisit eccliam beato
Clemēti: sicut cōmisit sibi cōmiserat: r̄ Linus etiā fuit ele-
ctus de cōsensu Clemētis. talem igit iurisdictionē dedit
Lino qualē Cbris sibi. **C** Sed occurrunt difficultates.

C Prima q̄ Petrus habuit potestatem non solū sup̄ hoīes:
sed etiā sup̄ demones. Item sup̄ egritudines. **C** Dico
q̄ ista nō pertinet ad iurisdictionē: seu autem: sed mag-
is ad sanctitatē. **C** Sed quero si summus pontifex qui
habet plenitudinē potestatis possit seipsum absolvere
in foro p̄niali. **C** Dico q̄ nō: ga nō pōt fieri cōfessio ad
seipsum: nec per forum iudiciale: ga ad hoc nō obligat: vt
dictū ē: cū sit supra totū ius positū institutū. **C** 26. II.

Secundo vtz p̄ncipis vltis ecclie pos-
sit dare indulgentias. Et vtz
q̄ nō: ga dicit in Luca. Nemo pōt dimitte
re peccata nisi solus deus. **C** Contra. Joan. 20. vñ.
Quorum remisistis peccata r̄.

De indulgentiis
notanter.
Cap. 5.

De origina-
tione papę
ad ostendendū
indulgentias.

Impugnatio
nomibz.

De origina-
tione papę
ad ostendendū
indulgentias.

Impugnatio
nomibz.

De origina-
tione papę
ad ostendendū
indulgentias.

Impugnatio
nomibz.

De origina-
tione papę
ad ostendendū
indulgentias.

Impugnatio
nomibz.

De origina-
tione papę
ad ostendendū
indulgentias.

Impugnatio
nomibz.

De origina-
tione papę
ad ostendendū
indulgentias.

Impugnatio
nomibz.

De origina-
tione papę
ad ostendendū
indulgentias.

Impugnatio
nomibz.

De origina-
tione papę
ad ostendendū
indulgentias.

Impugnatio
nomibz.

De origina-
tione papę
ad ostendendū
indulgentias.

Impugnatio
nomibz.

De origina-
tione papę
ad ostendendū
indulgentias.

Impugnatio
nomibz.

De origina-
tione papę
ad ostendendū
indulgentias.

Impugnatio
nomibz.

De origina-
tione papę
ad ostendendū
indulgentias.

Impugnatio
nomibz.

summus pontifex: ga pōt transferre penā purgatorij in
penam huius mundi pōt totū dimittere: seu remittere.
C Sed occurrat dubium ad quid valent indulgentie.
C Dicit q̄ tantū valent quātū sonant. Ut quicūq̄ va-
dit illuc: scilz ad talē sanctū: bz viginti dies indulgentie.
Si sacerdos dedit sibi viginti dies p̄niz: hīc remissio,
nem illoz de penitentis sibi iniunctis: ita dicunt isti.

Nunc videamus

si valent in isto mūdo vt
illos dies quos iniungit sa-
cerdos remittant indulgentie. **C** Dico q̄ sic. ex quo ca-
dunt super p̄niam iniunctā. **C** Sed quō valent p̄ pur-
gatorio: **C** Dico q̄ statutu erat antiquitus: q̄ determi-
nata p̄nā erat pro quātitate peccatōz: sic vt vno anno pe-
niteat vel sic. modo talis si post mortē iussit ad purga-
torij stetit vno die pro anno: p̄pter p̄niz. igit lucra-
ris pro vno anno diem in purgatorio. ergo remittendo
annū remittit dies. **C** Sed si dant decē dies: nunquid
sunt decē dies in purgatorio: **C** Dico q̄ nō: ga ecclesia
nō bz autem p̄portionādi illas p̄nias: sed fm̄ q̄ deus
permisit ita debet fieri. Auserat ergo. fm̄ p̄portionē
istā fm̄ quā in ecclesia delet: r̄ dimittat totū quantū ste-
tisset: si nō soluisset tantū. **C** Tertia difficultas. si valēt
pro inferno. **C** Dic est sciendū q̄ aliq̄s penitent de aliq̄
peccato vno mortali sufficienter. si postea vadit ad iser-
nū: mūgd̄ illud qd̄ restabat pōt dimitti a papa. **C** Vi-
detur q̄ quantū ad illa pro quibus fuisset habita p̄niz:
posset dimitti. **C** Quarta difficultas quis debet con-
ferre indulgentias. **C** Et dicit q̄ ille qui habet plenitu-
dinem potestatis. Et alij quibus dedit autem fm̄ mo-
dum quo eis cōmittit. **C** Sed nunquid epi per se pos-
sent dare: si ius non araret: quia in diocēsis suis ha-
bent potestatem dimittendi peccata.

Secundo

quibus valent: dicit q̄ vere penitenti-
bus r̄ cōfessis: ga q̄d̄m quis est in pec-
cato est obligatus ad infernū: r̄ ita est in alio foro. Vñ
papa nō habet p̄ncipatū nec sufficit penitere nisi sit cō-
fessus vel p̄fessus. p̄batio: ga adhuc nō est trāslata obli-
gatio ad penā ecclesiasticā sup̄ quā pōt. **C** Sed nūqd̄
potest lucrari penitens sic p̄fessus de aliquibus. postea
cadit in peccatū mortale: r̄ cū illo vadit ad indulgentias
pro p̄mis confessis. **C** Dicit q̄ sic. ga existens in pec-
cato mortali potest satisfacere pro peccatis aliis confes-
sis fm̄ Scotum: r̄ tunc papa potest sibi remittere illud
de quo potest satisfacere.

Tertio

qualiter cōferri pōt. **C** Dico q̄ de cōgruo
actus meritorius pōt: vel debet ibi admit-
tē: sed de plenitudine potestatis pōt simplr̄ dimittere: r̄
dare indulgentias sine huius actibus. **C** Sed quantum
pōt papa dare de indulgentiis: **C** Dicit q̄ sine omni li-
mitatōe: et q̄ p̄tate bz illimitatā. **C** Alij aut nō p̄t nisi
p̄ q̄draginta dies: nisi sint legati: q̄b̄ papa pōt cōmittere:
r̄ fm̄ qd̄ cōmittit sic p̄t plus vlt minus. **C** 26. III.

Quarto

quērit. Vñ summus pontifex
possit absolūe a pena r̄ a culpa.
Et videt q̄ sic. ga ecclesia que docet nō
potest errare. **C** Contra. quia nullus potest
absolvere a culpa nisi deus.

hic inducunt

quatuor p̄clusiones. **C** Prima.
q̄ non pōt obligare ad penā
r̄ ad culpā. Probatio: ga nō de culpa. q̄cūq̄ aliqui obli-
gatur est debitor illius: sed nullus pōt a summo ponti-
fice esse debitor culpę: nec deus posset facere q̄ aliquis
obligaret ad culpā: ga iam nō esset culpa: q̄z debeat
fieri. **C** Secunda cōclusio: q̄ potest absolūere a pena: r̄ a
culpa in foro p̄niz: ga iz non possit obligare ad culpā:
tamē pōt ab ea absolūere: ga habz potestatem iniungēdi
p̄niam.

Dubia quorū
dianum.

Quar in hoc
mando i pur-
gatorio r̄ in i-
ferno valēt i-
dulgētie.

O

Contra tri-
co.

Singula
valde nec
ria doctrina

P

Quar valent
indulgētie?

Dub nōdile

Indulgētie
cōleg in p̄nā
mortalis qd̄ bñ
phēra. dñi.
15. hū. q. 1.

Quar r̄ qm̄
indulgētie cō-
ferri debet.

Q

De angelis
ecclesiasticis
r̄ archiepis.

D

Luce. 5.

Secūdo 4°.

De angelis
ecclesiasticis
r̄ archiepis.

De angelis
ecclesiasticis
r̄ archiepis.

De angelis
ecclesiasticis
r̄ archiepis.

De angelis
ecclesiasticis
r̄ archiepis.

De angelis
ecclesiasticis
r̄ archiepis.

De angelis
ecclesiasticis
r̄ archiepis.

De angelis
ecclesiasticis
r̄ archiepis.

De angelis
ecclesiasticis
r̄ archiepis.

A

Est nō culpa
pna in oīs
delictis dicit.

Inflantia 4^a
notabilis.

B

Contra flatos
ignorantia.

C

Contra trufato
res.
Singularia
valde necessa
ria doctrina.

C

prias. vnde auctoritate diuina per potestatem caracteris
potest super culpam. ¶ Tertia conclusio q non potest
dare indulgentiam in talibus a pena et a culpa: ga culpa
est materia repugnans indulgentie: non enim remittitur
nisi per contritionem et confessionem: quorum neutrum est indul
gentia: quare est tñ p pena. ¶ Quarta conclusio q ipse
potest dare indulgentiam omnis pene et oium peccatorum:
ga in ecclesia habet plenitudinem potestatis. ¶ Sed in
statu contra primum: ga in aliquibus ordinibus est consti
tutio q quicūq; fecit hoc vel hoc nō obligetur ad cul
pam: sed ad penam. ergo sine culpa potest homo obligari
ad penam. ¶ Contra 2^m. Christus vere dedit auctem totā
Petro absoluendi et ligandi. ergo potest ligare ad culpam.
¶ Contra 3^m. ga communiter docet q datur indulgentia
a pena et a culpa. ¶ Contra 4^m. non est imposita pena
condigna a sacerdotibus: ga forte nō est nisi ut dicat qnq;
que maria: et sic cū in ecclesia non habeat plus de debi
to non plus sibi indulgetur. ¶ Respondeo ad primum:
dico q illud statutum est irrationabile: ga si datur pena
pro malo ibi est culpa: sine malo tñ superior peccat:
ga innocentē iniuste punit: ita si non fiat pnia est inobe
dientia et incidere oportet culpam si transgreditur penas.
¶ Si dicat q obligat ad peccatum veniale. Hoc nō va
let: ga commissio culpe non est in potestate alicuius: sed
bene verum est q obligat ad aliqd opus: qd si nō fece
rit: bene sequit immediate peccatum. ¶ Ad scdm. dico q
in foro in quo fuerunt sibi date claves in foro iudiciali
nō potest absolvere a culpa: sed tñ in penitentiali. ¶ Ad
tertium. dico q nunq; talis indulgentia emanauit a curia:
nec sic debet doceri: quia super culpam nō imponitur.
¶ Ad quartum. dico q non plus ei remittitur nisi quan
tum est reductum per sacerdotem ad formam ecclesie. res
duum autē soluet in purgatorio. vnde homo debet sibi
facere imponere magnā penitentiam pro peccatis suis: et
tunc procurare sibi multas indulgentias. ¶ Qd. III.

uarto queritur. Utrum summus pō
tēx habeat plenam potestatem
in temporalibus. Et videt q non. ga Christus
nihil dedit ecclesie: ga ipse non habuit: sed
ipse dixit. Ioan. 18. Regnum meum non est
de hoc mundo. ¶ Contra. Matth. ultimo dixit Chri
stus. data est mihi omnis potestas in celo et in terra: et
hanc potestatem commisi Petri.

Hic inducunt

quatuor conclusiones. ¶ Prima
q in ecclesiastica hierarchia
oportet dare vnus vniuersalē pncipē primum ordinatio
ne diuina: istud probat ex ordine hierarchie celestis: ga
fm Diony. in qualibz hierarchia celesti est dare aliquē
vnum fm hierarchiam: in habitudine ad quē omnes
ordinantur: sed ecclesiastica hierarchia est vera hierar
chia. ergo. ¶ Secdo. quia si essent due hierarchie vel
principes irreducibiles: ecclesia nō esset vna: ga vnitatis
oīs consistit in ordine et habitudine ad aliqd vnu. ergo
est in ea vnitatis ordinis. ¶ Itē dixit Chrs. Petro. Ego
pro te rogavi Petre. ¶ Doc oportet itelligere fm per
sonam cuius vicem gerebat. scilicet ecclesie: quia fides in eo
non remansit. ¶ Secda conclusio q in humana mundi
politia est dare aliquod vnum primum principale iure
naturali. Hoc patet: si videamus quid mouit pñm ad
ponendū primum principiu totius vniuersi. Ratio pñm
fuit q entia in mundo meliori modo quē possunt dispo
nuntur: sed hoc requirit q ordinentur ad aliquod vnum
primum: tunc sic. politia quelibet de iure nālī meliori
modo quo potest debet ordinari: sed melior modus est
q sit vnum primum. ergo. ¶ Secdo sic. tunc est vna
queq; politia optime ordinata et disposita: quādo assu

milatur optime politie: sed optima politia est celestis:
que sic est disposita. igitur. ¶ Ibi enim est talis ordo:
quia ibi est deuenire ad vnu primum. ¶ Tertio iure na
turali: ille qui est maxime virtuosus debet maxime pñ
cipari: sed natura non pducit homines pares in omni
bus: vnde est dare optimū boiem fm philosophos. ¶ Sed
optimo debetur principatus maximus. ¶ Quarto
Christus dixit. omne regnū in seipsum diuinus desola
bitur. politia sic debet disponi quo est maior vnitatis: et
maior cōformitas: sine cōfederatio. Si enim sunt duo
nō subordinati orient dissensiones. vbi enī est diuissio
regno: et regū ibi est dissensio et lites. ¶ Si sit vna politia
est pax. ¶ Tertia est. q princeps temporalis debet eē
subiectus illi qui est primum hierarcha in spiritualibz.
hoc pbatur qdupliciter. ¶ Primo. Quādo cumq; ali
que sunt potestates ordinate iter scilicet que est de fine
preest et debet preesse et principari illi q est circa ea que
sunt ad finē: sicut patet de architectonica respectu alia
rū: et de militari respectu frenefaciue: sed directio mo
rum et actū circa actus politicos ordinat ad virtutes
supernaturales. cum igit temporalia ordinant ad spiritualia
lia. papa aut preest spiritualibus. sequitur. ¶ Secū
da ratio est. Quicūq; sunt due virtutes subordinate
fm formā: quicūq; pñder superiori virtuti: preest illi
qui pñdet inferiori. sicut exemplificat in anima sen
situa et rationali. Ratio enim dñatur appetitui sensiti
uo: sed modo ita est q virtutes et dona spiritualia pñci
pantur virtutibus politicis et moralibus: q ab eis regu
lantur. qui ergo principatur fm spirituales: sicut papa:
principat illi qui principat in virtutibus inferioribus:
sicut est imperator: qui principat in politicis et morali
bus. papa in spiritualibus. ¶ Tertia ratio. Imposse est
q aliquis sit subiectus iure naturali pluribus oīs non
subordinatis. Nemo enim potest duobus dominis serui
re: sed ga fideles sunt subiecti pape. quia ibi dictū est.
pascite oues meas. et imperatori. quia Apostolus dicit.
subiecti estote omni humane creature ppter deū. exē
plificat: vel regi tanq; precellenti. ergo vnus illoz est
alteri subiectus. Alioquin vnus preceperet vni: et alius
cōtrariū: et erit inobediens illi cui oīs esse obediens: nisi
sint subordinati. ¶ Quarta ratio. Videamus rationes
quare nō debent plures pñces esse. primo in tempo
ralibus B asserit sic: q si essent plures pñces: et vnus nō
subordinaret alteri: oīret dissensio. ita in pposito oī
rentur ciuitas. ergo ad hoc q tranquillitas politie seruet:
ops q sit vnus supmus oīum quo ad omnia. ¶ Cōfir
matur. tum quia in veteri testamēto deus ordinauit re
ges constitui per sacerdotes. sicut p de Hely et Saule
ac Dauid. Sicut papa cōfirmat imperatōrē. ¶ Quarta
conclusio. q plenitudo potestatis fm vnanq; iurisdi
ctionē cōcurrit in eandē personā. Hoc patet aucte Chri
sti dicētis. Qdāq; ligaueris. ¶ Dices forte q ve
rum est in spiritualibus. ¶ Sed tñ arguo sic. quia in
subordinatis qcūqd potest inferior: potest et superior. Sed
papa est superior ad imperatōrē: vt supra pbatur est.
ergo. ¶ Secdo. quia papa cōfirmat leges. hoc autē
nō posset nisi posset eas cōdere. ¶ Tertio sic. cuiq;
datur auctas ad principale: datur et respectu annexi: q
sine eo nō posset exeg: sed tpalia sunt annexa spūalibus
actibus: nullus enī posset celebrare missam sine vesti
bus: nec vestes possent bñ sine bonis talibus. ergo. ¶
¶ Sed instat ptra hoc qdupliciter. ¶ Primo. qz oībus
apostolis dedit idē q Petro. Matth. 18. p q dedit
alijs. ¶ Dicō dico q Christus nō dedit plenarias pote
states cuilibet soli: sed oībus simul sumptis. Vnde dico
q tantā potestatem habet conciliū generale cum in

E

Est duo pri
mi principes
sunt dandi in
hoc mundo
spūalis in tē
porali. pñt et
plenitudo po
tēstatis vni
qz ei cōuenit.
Vide Aris. in
lib. politicor.
lib. 12. c.
2. et 11.

Vide. 1. ad.

F

G

Matth. 6.
Jo. 21.
2. pet. 2.

H

Matth. 16

Inflantia 4^a

De pñte pa
pe et cōclij.

I
De electe i
peratores. vis
extra 6 etc. ve
nabile.

P
ape iterest
de iure xpalia
bona operato
ri coferre.

clufione summi pontificis: sicut sumus pontifex solus.
C. Lotta 2^a. ga aliq reges fideles rebellauerunt monar
chys: sic Ezechiel. 3° cap. C. Dicit q illi sunt hierarche
per violentia sed mo nali debet p. senfus mundi eligetis
vnu. Un no per vlturpationez d3 fieri imperatores: sed p
co corde electione ipsoz quoz iterest. C. Lotta 3^a. La
noniste dicit q in spualibz p. fidet papa: imperatoz vo in
temporalibz. p. proba: ga imperatores dederunt bona tempo
ralia pape & eccle. C. Sed hic d3 q de facto sic fuit: s3
de iure papa d3 dare ipertu ipatoz talia bona tpalia.

Sciendum est 7c.

Incipit disto 20^a. Circa qua
querunt quatuor vel
quinq qones. C. Pua. yru mors sit ma
xima penaz. Et videt q no. ga illud qd
conuenit alicui fm exigentia sue nãe non
est sibi pena maxima: sic est de morte re
spectu hominis. C. Contra illud qd a in
sto iudice funditur pro maxima culpa est maxima pe
na. mors est huiusmodi ergo 7c.

Hic primo
sto iudice funditur pro maxima culpa est maxima pe
na. mors est huiusmodi ergo 7c.

Hic primo
sto iudice funditur pro maxima culpa est maxima pe
na. mors est huiusmodi ergo 7c.

Cessatio

Destructio

Corruptio
E. d. 3^a.
D. 3^a. a. 3^a.

L

Longitudo 4^a 5
hic & 2^a 3^a
bois & 3^a 4^a
a. 3^a 4^a 5^a

Ubi vult ita
monit 3^a 4^a.

Queda 3^a 4^a
d. 3^a 4^a 5^a
seq. moze.

M

Solut not
ter motua. 4.
supioz p. 10.
num.

Eclusio 4^a
pena dani &
si non sentis
morte est.

Secunda particula practicanda est de q. 10. Et i
ducunt 4^a pnes. C. Prima. q mors
no est aliq pena sensus: accipiendo penaz sensus p pena
corpali. C. 2^a 3^a q no est pena spualis aie: pnt accipit p
ista pena q est positiua in aia ronalis. C. 3^a 4^a q est pena
dani quatu ad corpus. C. 4^a 5^a q est pena dani in aia.
C. Prima 5^a p. supposito igit q mors sit in instati. als
esset diuisibilis aia rationalis si successiue expelleret.
in eode enim instanti quo separatur est mors, separatur

in eode instanti quo est separata & morit: & est mortuus:
qz in instati siue istataneis est ide fieri & factus eē: sed
corpus mortuu nullā penā pōt sentire. in quo. n. eēt do
lor: nō in corpore organico: qz in isto instati ibi nō ē aia.
nec in aia sensitiua: qz corrupta est: vel si est sepata nul
la opatione elicit nisi in organo. qz pro istati mortis nul
la est i corpore pena sensus: cū simul sit morit: mortuu
esse. C. Sca 5^a q no est pena spualis aie. quēcuqz eni
actū volēdi pōt hie aia separata: pōt hie in instati mor
tis: qz in illo instati sepata est: & bz liberā volūtatē: sicut
in quocūqz instati: s3 aia sepata pōt velle mortē. ergo in
instati separationis pōt velle: tristitia aut de re volita nō
pōt eē: s3 pena positiua aie separe nō est nisi tristitia: ga
si deus affligat eā. hoc est ex puris nālīb. C. Uterius
sancti habuerūt actū volēdi respectu mortis dū ad huc
vīuerēt. ergo multo fortius pōt eūz hie aia separata: in
istati aut quo separatur est separata vt dictū est. C. Ter
tia 5^a q mors est pena dani respectu corporis. qñcuqz
entz aliq pnat aliquo bono sibi debito bz pena dani:
sed corpus pro foia maxime bz aiam ronalē. C. Quar
ta 5^a q mors est pena dani respectu aie: qz qd pnat
subiecto vel sine sibi debito bz pena dani: sed aia ordi
nat sicut ad finē: ad tertā entitatē: cū igitur pñat ho
mo humāitate in morte: igit aia pñat subito & sine si
bi debito. C. Sed istat 4ª ptra ista. C. Lotta 2^a q cla
mor in morte chū fuit nota maximi doloris. fm scōs.
C. Lotta 2^a. aia ronalis nāliter appetit corpus: & pñs
nāliter nō pōt nolle corp: nec pōt velle separationē cor
poris: & pñs vī illa tristari. C. Lotta 3^a. pena nō ipo
nit in rebz inaiatis. corpus aut est res inaiata. C. Con
tra 4^a. qz aia sepata est liberior ad eliciēdum opōnes
suas q ante. C. R. ad p. dico q chis viuens clama
uit: tūc bñ habuit dolorē: qz erat dispō ad mortē: s3 in
instati mortis nō clamauit: s3 fuit mortu. C. Ad 2^a. tri
stitia seqt actū nolēdi eliciēdum: nālīs aut inclinatio aie ad
corp: nō ē actū elicit: s3 nālīs pñetia ad subz. C. Un
sepatio nālīs nō est qdā discōueniētia nālīs: s3 ex h nō
seqt tristitia: nec scū in patria: quoz aie bz inclinationez
hnt ad suū corpus resūmēdum: sic actu elicitio tristat.
C. Ad aliud dōz: q sic corp pōt hie tristitū p dotes:
ita penā p carētia pfectōis debite. C. Ad aliū nō ē ve
rū q meli bēat eē nālīmo meli bēat eē cū corpe i sta
tu inocētie: & meli possit opari. C. S3 q d3 q mors est
vltimū terribiliū: 3ª ebt. Jte i gene. de rachele d3 egre
diēte aia pre dolore. C. Dico q dispō illa q est ad mor
tē est maxie dolorosa: & hāc sentit aia anteqz separetur.
C. Ad aliud: qz est pñatio maximi boni: & maximuz di
splicens. iō maxime d3 timeri. C. 26. II.

Hic primo
sto iudice funditur pro maxima culpa est maxima pe
na. mors est huiusmodi ergo 7c.

Hic primo
sto iudice funditur pro maxima culpa est maxima pe
na. mors est huiusmodi ergo 7c.

O

Objct 4^a.

De clamo
chist.

Docrina no
tabilis.

C. 9.

C. 35.

Quasi moze
ē valde dolo
rosa & iūda.

Q

17. c.

Campa. 15

17. c.

17. c.

Secundo querit. Utrū pnia sit fru
ctiosa: quādo fit in piculo
mortis. Videt q non. qz d3 in ecclesiastico
ante mortē cōfiteri peccata tua. C. Lotta
chis in euangelio hoc dixit: petro queren
ti quotiens esset peccatu primo dimittēdum. nō dicit
vīqz septies: sed vīqz septuagies septies. hoc est f3 q
dicit Augu. vsqz ad finem vite.

Hic est error dicentū q pnia nō est fructuosa in
extremis. C. Cōfirmat de illis quos chis
iuenit dormiētes. C. Doc aut dictū est de illis quos chis
in fine fine gra iuenit dānat: q3 vigilātes saluat. C. Sed
3. Ezechielis. si quis fuerit peccator ab iniustitia sua
oium iniquitatū ei nō recordabor. C. Si dicas q bē in
sanitate. C. Arguo sic. prompior est de ad miserēdūz
q3 ad puniēdū. p3 exodi 20^a. vbi d3. Ego dñs vīstans
iniquitatē patrū in filios in tertā & quartā generationē
eoz qui me oderunt: & faciens misericordiā in milia in